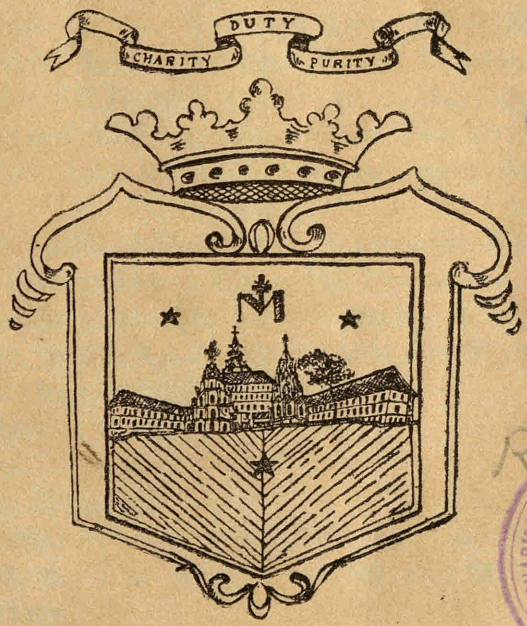
B/JM9

J. M. J. T.

ST. EPHREM'S ENGLISH HIGH SCHOOL,

MANNANAM.

(THE FIRST CATHOLIC ENGLISH SCHOOL IN TRAVANCORE.)

ST. JOSEPH'S STORE HOUSE
COONEYM-PO.

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY
14986
BANGALORE

Souvenir,

GOLDEN JUBILEE.

1885—1935.

PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS,
MANNANAM.
1937.

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY
Ac. No 44000272
Call No M73/St102/1935

CONTENTS.

	Pages.
Preface.	VII
Golden Jubilee Committee.	VIII

THE GOLDEN JUBILEE.

The Jubilee Wishes and Messages. The Holy Father, Ap. Delegate, Maharaja of Travancore, Archbishop of Ernakulam, Bp. of Trichur, Bp. of Tiruvalla, Bp. of Kottar, Bp. of Cochin, Mr. C. V. Chandrasekharan, Mr. R. Ranga Aiyar, Mr. R. Sivarama Krishna Aiyar, Miss Rosemeyer, Mr. M. Rajaraja Varma Raja, Rev. Fr. Jerome, T. O. C. D., Mgr. Zacharias Vachaparampil, Rev. Fr. Menacherry, Rev. Fr. Patrick, C. O. D., Rao Bahadur A. M. Mutunayagam, Mr. P. J. Abraham, Mr. B. S. Susaipillai, Mr. Mannath Padmanabhapillai, Ephremites in Carmelite Monastery, Mutholy, Ephremites in Capuchin Monastery, Quilon, Ephremites in Carmelite Study- house, Cunemavoo, Ephremites in the Ap. Seminary, Alwaye, Ephremites in S. B. College, Changanacherry.	1 – 13
The Jubilee Celebrations– Programme.	14 – 15
Do Do Report.	16 – 20
A Few of the Jubilee Speeches.	
The Presidential Speech by Rev. Fr. Thomas, Tharayil, M. A., Ph. D., D. D. in the Sodality and M. C. Y. L. Anniversary.	21–24
Speech by Rev. Fr. John, Mattam in Do Do	25–27
Welcome Speech by Mr. Jacob Cherian, Maruthukunnel in the Former Pupils' and Teachers' Meeting.	28–30
Speech by Mr. V. A. Pascal in Do Do	31–34
The Presidential Address by Rt. Rev. Mgr. F. X. T. Roche, S. J. in the Public Meeting.	35–37
Speech in Malayalam verse by Rev. Fr. Abraham Kudakaseri in the Public Meeting.	38–40
Toast to His Holiness the Pope by Rev. Fr. Placid, T. O. C. D., Ph. D., D. D., D. C. L.	41–43
Golden Jubilee Donation List.	44–51

A SHORT HISTORY OF THE SCHOOL.

Managers, School Building, Chapel, Headmasters, Teachers, Strength, Public Examination, Old Boys, Finance,

Pages

Boarding House, Library, Laboratory, School Garden, Literary Association, M. C. Y. L, Sodalities, Religious Activities, Games and Sports, Scouting, Benefactors. 53–71
List of Successful Candidates in the Public Examinations, 1890–1935. 73–88
O. B's with university Degrees 89–93
O. B's in the Ranks of the Secular Clergy 93–98
O. B's in Religious Orders 98–102
Teachers, 1885—1935 103–107
The Silver Jubilee Celebrations (Report reprinted from the "Nazrani Deepika" of the 6th September, 1910) 109–112

ARTICLES BY OLD BOYS.

Some Thoughts on the Recent Educational Progress of Catholic Malabar. Prof. P. J. Thomas, M. A., B. Litt., D. Phil. (Oxon) 113–114
Catholic School the Nursery of Catholic Action Mr. N. J. Cherian, B. A., B. L. 115–119
St. Ephrem, Rev. Fr. M. J. Abraham, B. A., L. T. 120–127
A Light of Lights, Rev. Fr. J. C. Kappen, Ph. D., S. T. L. 128–131
The Divine Hand, Rev. Thomas, Nangachiveettil, M. A. 132–136
Two Jubilees and a Moral, Mr. V. V. John, M. A., (Oxon) 137–139
Indian History on the Screen, Mr. K. J. Jacob, B. A. (Hons.) 140–146
ജൂബിലി, ദിവ്യശ്രീ ക. നി. മ. സ. മാണിക്കത്തനാർ അവർകൾ. 147–150
ഉൽക്കാപാതവും ധൂമകേതുക്കളും, പ്രൊഫസ്സർ വി. ജെ. ജോസഫ്, എം. എ. 151–160
ചില പൂവ്വസ്മരണകൾ, റവ. ഫാദർ സൈമൺ, സി. ഡി. 161–166
ഒരു സൂചനം, മി. ജോസഫ്, മാളിയേക്കൽ, ബി. എ., ബി. എൽ. 167–168
നാസ്തികവാദവും യുവജനകൃത്യവും, റവ. ഫാദർ തോമസ്, കൊച്ചുപുരക്കാനാൽ. 169–172
സഹനം (പദ്യം) വിദ്വാൻ ക്രൂക്മററം സ്സ്റ്റീയാ ഡീക്കൻ. 173–174
ഭാഷ്ടിയാധികാരം, റവ. ഫാദർ ഫ്ലാസിഡ്, ടി. ഒ. സി. ഡി., പിഎച്ച്. ഡി., ഡി. ഡി., ഡി. സി. എൽ. 175–176
വിശേഷാത്തരമായ പീഡാനുഭവാഭിനയം, മി. പി. സി. ദേവസ്യാ, എം. എ. 176–182

ILLUSTRATIONS.

Facing Page.

His Holiness Pope Pius XI. 1
H. E. Mgr. L. P. Kierkels, C. P., The Delegate Apostolic 2
His Highness Sri Chithira Thirunal Maha Raja 4
H. E. The Most Rev. Mar Augustine Kandathil, D. D. Archbishop of Ernakulam 6
H. E. Rt. Rev. Mar Francis, Vashappilly, D. D., Bishop of Trichur 8
H. E. Rt. Rev. Mar Theophiles, D. D., Bishop of Tiruvalla ,,
H. E. Rt. Rev. Dr. Bonavneture Arana, C. D., Bishop of Vijayapuram ,,

	Pages
H. E. Rt. Rev. Dr. A. Neves, D. D., Bishop of Cochin	8
H. E. Rt. Rev. Dr. Lawrence Pereira, Bishop of Kottar	10
Ephremites in the Scholasticate, Mutholy, 1935–'36	,,
Ephremites in S. B. College, Changanacherry 1935–'36	12
The Jubilee Pandal	14
The Hoisting of the Flag	,,
H. E. Rt. Rev. Mar Alexander Choolapparampil, D. D., Bishop of Kottayam, President of the Inaugural Meeting	16
The Sodality and the M. C. Y. L. Meeting	18
The Parents' Meeting, Mr. V. C. George Speaks	,,
The Anniversary of the Literary and Debating Society	20
Rev. Fr. Thomas, Tharayil, M. A., Ph. D., D. D., President, the Sodality and the M. C. Y. L. Meeting	22
The Meeting of Former Pupils and Teachers	24
Do Do Do Mr. P. J. Abraham, the President, Speaks	,,
H. E. Rt. Rev. Mar James, Kalacherry, D. D. Bishop of Changanacherry	26
Pontifical High Mass — Pax vobis	28
Do Do — Credo	,,
Do Do — Elevation	30
Do Do — Communion	,,
Procession of the Blessed Sacrament, Commencement	32
Do Do Do at the Centenary Memorial Gate	,,
The Rt. Rev. Mgr. F. X. T. Roche, S. J., D. D., President of the Public Meeting	34
The Public Meeting. Bishop Roche delivers the Concluding speech	36
Do Do the Audience	,,
Rev. Fr. Mathew, Varikkayil, Ph. D., D. D., B. C. L.	40
Rev. Fr. John, Mattam	,,
Mr. Jacob Cherian	,,
Rev. Fr. Placid, T. O. C. D., Ph. D., D. D., D. C. L.	,,
Mannanam Mount	52
The Founders of the St. Ephrem's	54
The Managers ,,	56
The School Chapel	58
The New Verandah of the School	,,
The High School Headmasters	60
Middle School Section 1935 — '36	62
High School Section 1935—'36	,,
Boarders, 1935—'36	,,
The School Garden	66

	Pages
Literary Association 1911—'12	66
M. C. Y. L. Group with Rev. Fr. D. Honore, S. J. 1924	68
couts and Cubs with Major Mathai, Dt. Scout Commissioner	,,
His Highness Sri Mulam Thirunal Maha Raja	70
The Historical Chart of the School	72
Percentage of Pass 1890 - 1901	74
Do Do 1903—1909	,,
Do Do 1911—1935	78
Rev. Fr. Thomas, Mannanchery	82
Rev. Mathew, Kulamkuthyil	,,
Mr. V. J. Kurian, B. A.	,,
Dr. Cheriankunju, Elanjikal	,,
Mr. P. J. Kuriappan, Champion Sportsman	86
Mr. Reynold Netto Do	,,
Mr. N. V. Varkey, Winner of Gold Medal for Stamp Collection	,,
Mr. T. J. Joseph, (Thumpassery), B. A., B. L.	90
Mr. T. J. Mathew, (Thelly) B. A., B. L.	,,
Ephremites in Ap. Seminary, Mangalapuzha, 1935—'36	96
Mr. V. A. Pascal, Headmaster, 1898—'99	102
Mr. Savari Muthupillai, Do 1901—1902	,,
Mr. R. M. Augustus, Teacher 1903—1925	,,
Mr. C. J. Varghese, B. A., B. L. Teacher 1916	,,
Staff 1927—'28	104
Do 1928—'29	,,
Do 1935—'36	106
Rt. Rev. Mgr. Zacharias, Vachaparampil, Ph. D. Administrator Apostolic, Tiruvalla	108
H. E. Rt. Rev. Mar Thomas, Kurialacherry The Late Bishop of Changanacherry	110
H. E. Most Rev. Mar Ivanios, Archbishop Trivandrum	112
Prof. P. J. Thomas, M. A., B. Litt., D. Phil. (Oxon)	114
Rev. Fr. J. C. Kappen, Ph. D., S. T. L.	,,
Rev. Br. Thomas Nangachiveettil, M. A.	,,
Mr. K. J. Jacob, B. A. (Hons.)	,,
Rev. Fr. Emmanuel, T. O. C. D.	146
Prof. V. J. Joseph, M. A.	168
Mr. Joseph, Maliekal, B. A., B. L.	,,
Rev. Fr. Thomas, Kochayankanal	,,
Mr. P. C. Devasia, M. A.	,,
The Passion play at Ober Amergau	176

PREFACE.

At long last the Jubilee souvenir has been completed and it is with great pleasure that we offer it to the public. Perhaps a word of apology may not be out of place. There has been an abnormal delay in publishing this account of the school. What is to be said in excuse is that the delay was due to causes beyond control. In spite of the generous help that was obtained, the Jubilee celerations were a serious burden upon the slender finances of the school. To go into further expenses upon the printing of the souvenir was therefore thought inopportune for the moment.

We are aware that this booklet has not come up to our expectations. Our collection of photos and lists of Old Boys are not complete. Any corrections or additions in the lists may be brought to the notice of the undersigned who will be very thankful for them and make the necessary changes in the official copy kept in the school.

Finally, while placing this souvenir in the hands of our friends and benefactors, we recall to mind with deep gratitude the generous help we have received from them to make the Golden Jubilee a grand success. Besides the donors, the speakers, the presidents and the members of the Jubilee Committee, whose names have been published herein, there are many others whose good offices and kind promises have given us valuable help and encouragement. Among these are a number of gentlemen of the locality who threw themselves heart and soul into the Jubilee celebration, the directors of the Pala Central Bank who undertook to see to the conveniences of the journey, to and fro, of Bishop Roche, S. J., the President of the Public meeting, the well-wishers who have from far and near co-operated with the Jubilee Committee in its various endeavours, and the good people who have kindly promised to contribute to the permanent Jubilee Memorial Fund. We take this opportunity to place on record our sincere thanks to each and everyone to whom our thanks are due.

FR. WILLIAM, T. O. C. D.,
Headmaster.

Mannanam,
1st Nov. 1937.

The Golden Jubilee Committee.

Very Rev. Fr. Eusebius, T. O. C. D.	President.
Rev. Fr. Chrysostom, „	Vice-President and Treasurer.
Mr. Kora Ousep, Perumalil,	Vice-Preisident.
„ K. C. Varkey, B. A., L. T.	Secretary.
„ T. S. Subramoniam, B. A., L. T.	„
„ P. M. George,	„
„ P. V. Devasia,	„
„ A. V. Joseph,	„

MEMBERS.

Rev. Fr. William, T. O. C. D., B. A. (Hons.), L. T.

Rev. Fr. Hadrian, „	Mr. P. C. Kurian, B. A.
„ „ Methodius. „	„ V. D. Joseph,
„ „ Hilarion, „	„ K. P. Gopalapillai,
„ „ Gregory, „	„ K. C. Cherian,
„ „ Joseph Koithara,	„ George Podipara,
„ „ C. V. Kurian,	„ Joseph Valiaveettil,
Mr. C. Philip, B. A.	„ P. M. Varkey,
„ N. C. Mathew, B. A.	„ K. Velayudhan Pillai,
„ T. M. Kurian, B. A.	„ C. P. Padmanabha Pillai,
„ M. O. Devasia,	„ Ousep Chacko Thuruthumalil,
„ M. M. Mathew,	„ P. L. Abraham,
„ U. Kurian,	„ M. C. Chacko,
„ T. P. Xavier,	„ Simon, Mukalel.
„ P. C. Varguese,	„ Lukka, Tharayil,
„ Kora Lukka, Perumalil,	„ V. V. Sebastian, B. A., B. L.
„ Chacko Ousep, Kaithakariyil,	„ Eapen, Kochupurakkal,
„ Varguese Vaidyan, Chirayil,	„ Varkey Thoma, Peediekkal.

His Holiness Pope Pius XI.

The Jubilee Wishes and Messages

Cablegram from the Holy Father

Prior General, Carmelite Monastery,
Thevara, Ernakulam.

Occasion fiftieth anniversary foundation Saint Ephrem's High School Mannanam, Holy Father felicitates directors good works done pledge abundant graces continued valuable services Catholic education imparts Carmelite Tertiaries Malabar, Teachers, Students, Old boys, Paternal apostolic benediction.

Cardinal Pacelli.

Cita del Vaticano, Roma,
11- 12- 1235.

* * *

Prior General, Carmelites,
Mannanam, Kottayam.

My own hearty congratulation, best wishes for success celebrations which I join in spirit greeting all present.

Bangalore,
13- 1- 1936.

Ap. Delegate, Bangalore.

* * *

No. K. 207.

PALACE, TRIVANDRUM,
17th JANUARY, 1936.

Dear Sir,

I have been commanded by His Highness the Maha Raja to convey to you and through you to the staff and students of your school His Highness' sincere thanks for your telegram of kind greetings on the occasion of the Golden Jubilee of English High School, Mannanam.

Yours faithfully,
Private Secretary to H. H. the
Maha Raja of Travancore.

Manager,
English High School, Mannanam.

ARCHBISHOP'S HOUSE, ERNAKULAM.

11th January, 1936.

Rev. and Dear Father,

I have very great pleasure to acknowledge receipt of your kind letter of the 7th inst. and the beautiful programme of the Golden Jubilee Celebrations of the High School. Though unable to attend the functions, as an "Old Boy" of St. Ephrem's I too rejoice with you all on this happy and memorable occasion and offer thanks to the Merciful Lord for all the blessings His divine Providence has conferred on the school during the last fifty years of its existence. The services it has rendered to our community and to Malabar in general needs no narration. Our Alma Mater has no reason, I believe, to repent of her past life. May her future be more glorious!

I wish you all success in the celebrations and send you my hearty blessing.

I am,

Yours very sincerely,

† **Aug. Kandathil,**

Archbishop of Ernakulam.

Rev. Fr. William, T. O. C. D., B. A., (Hons.) L. T.,
Headmaster, St. Ephrem's H. School,
Mannanam.

* * *

BISHOP'S HOUSE,
TRICHUR, 11-1-1936.

Dear Rev. Fr. William,

The Golden Jubilee of St. Ephrem's High School, Mannanam, is a happy great event and we rejoice with you all. May the great Institution live long and prosper.

With all best wishes,

Yours sincerely,

† **F. Vazhapilly,**

Bishop of Trichur.

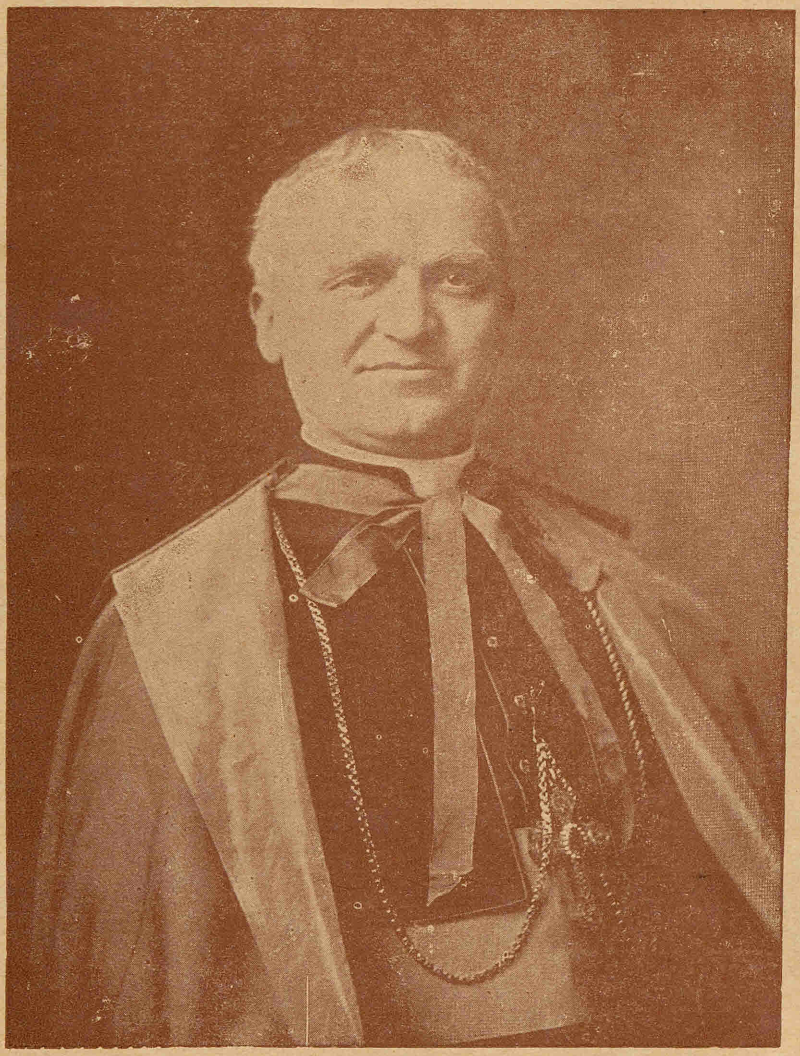
* * *

TIRUVALLA,

Prior Monastery, Mannanam,
Kottayam.

Most cordial blessings on St. Ephrem's High School.

Mar Theophilos.

H. E. Mgr. L. P. Kierkels, C. P.,
the Delegate Apostolic.

BISHOP'S HOUSE,
KOTTAR, 13th JAN., 1936.
[S. TRAVANCORE, S. INDIA.]

Dear Rev. Father William,

His Lordship the Bishop of Kottar thanks very heartily for the kind information sent about the forth-coming Golden Jubilee celebrations of your Institution. Reviewing the praise-worthy past of your Institution, which was all along able to hold its own as one of the prominent schools in the State, His Lordship the Bishop is pleased to impart his very cordial blessing on the Manager, the Staff and Students of the Institution wishing it all round success.

With kind regards,
Your Revce's devotedly,
† **Paul Sebastian Fernandes.**

* * *

COCHIN

FR. WILLIAM,
MANNANAM, KOTTAYAM.

Wish success Jubilee Celebrations Cordial blessings.

Bishop of Cochin.

* * *

TRIVANDRUM,
9th January, 1936.

Dear Fr. William,

I thank you for your kind invitation to the Golden Jubilee celebrations of the St. Ephrem's English High School, Mannanam. Owing to pressure of work in the office, I regret I am unable to be present on the occasion though I would very much like to attend some at least of the functions. May I offer you my congratulations on this happy occasion? I wish all success to the celebrations and send my best wishes for the continued prosperity of the school.

Yours sincerely,
C. V. Chandrasekharan.
(Director of Public Instruction, Travancore.)

R. RANGA AIYAR, B. A., L. T.,
DIVISIONAL INSPECTOR OF SCHOOLS,
MUVATTUPUZHA.

MUVATTUPUZHA,
12- 1- 1936.

My dear Fr. William,

I thank you very much for your kind invitation to the Golden Jubilee celebrations of your school. Much as I would like to attend the celebrations I am not able to do so as I am going to Trivandrum on business which cannot be put off. Kindly accept my hearty congratulations on the occasion. May the school continue vigorously in one long career of ever-increasing usefulness for many many years to come, may it be enabled to celebrate in the future centenaries in any number and may it in the fulness of time create for itself a great tradition and a glorious past.

Yours very sincerely,
R. Ranga Aiyar.

* * *

No. 234

OFFICE OF THE DIVISIONAL INSPECTOR
OF SCHOOLS, THIRUVELLA.
9- 1- '36.

My Dear Sir,

I thank you for your invitation to me to attend the Golden Jubilee Celebrations of your school. While regretting my inability to give myself the pleasure of being present at the function, I convey to you my best wishes for the school. May God's blessings be upon it and may it have a career of increasing usefulness.

Yours sincerely,
R. Sivarama Krishna Aiyar.

To
The Headmaster,
St. Ephrem's English High School,
Mannanam.

* * *

A GOLDEN JUBILEE WISH

May every year throughout the era new
Bring God's dear benediction unto you!
May hearts be loyal, Friendships closer bind
And clouds, if any, be ever, silver lined !

From
Miss. Rosemeyer.

Who cordially thanks the Manager for his kind invitation and regrets her inability to accept it.

His Highness Sri Chithira Thirunal Maha Raja.

M. RAJARAJA VARMA RAJA, M. A., B. L.,
TRIVANDRUM.

TRIVANDRUM,
9th JANUARY, 1936.

Dear Sir,

While thanking you for your invitation, I write to express my hearty congratulations for the Golden Jubilee of the St. Ephrem's High School, Mannanam, which I had the pleasure of visiting while I was Inspector of schools, nearly, thirty years ago. It has the honour of being the first Catholic English School in Travancore and it is my hope that it will take rank as first among the High Schools in the State. Fifty years is but a short space in the life of such institutions and its usefulness is bound to expand as years advance, unlike that of human mortals. May the almighty bless the school with ever increasing service to humanity!

I am, yours faithfully,

M. Rajaraja Varma Raja.

To

The Chairman,
St. Ephrem's High School
Jubilee Committee,
Mannanam.

* * *

THE "LITTLE FLOWER" & "MESSENGER" OFFICE MANJUMMEY.
Verapoly, (P. O.)
South India,
8th January, 1936.

My dear Rev. Father,

I am extremely glad to acknowledge the receipt of your gracious invitation for the Golden Jubilee celebration of St. Ephrem's. And I thought it a good opportunity to acquaint myself with that time-honoured venerable Mother house of the Tertiary Carmelites and its many prolific activities. But excuse me dear Rev. Father; in these days I am inevitably needed here. I am really sorry that I can partke only in spirit in your elaborate Jubilant celebrations.

It is with only immense happiness and genuine pride that any one can recall the indefatigable services St. Ephrem's and our Carmelite fathers of Mannanam have done for the cause of Catholic education in Travancore State. Therefore I need not emphasise how enthusiastically this Jubilee should be solemnised. Let me avail myself of this happy occasion to extend my hearty thanks and pray our Jesus and our beloved Mother of Carmel, under whose mantle we are all one and the same, to impart their choicest blessing on St. Ephrem's and on you its worthy Head master.

Kindly convey my earnest enquiries and best wishes of the happy season to all the inmates. Requesting the prayers of all and paternal blessings of the venerable old fathers there

I remain,
Yours in Xt. Jesus,
Fr. Jerome of Infant Jesus, T. O. C. D.

* * *

DIOCESE OF TIRUVALLA.
Mgr. Zacharias Vachaparampil,
Vicar General

CATHOLIC BISHOP'S HOUSE,
Little Flower Mount,
Tiruvalla, Travancore.
9-1-1936.

Rev. and dear father,

Your kind invitation for the Jubilee with the programme to hand. I thank you very much for the same. I shall be glad to be present there on the 15th Wednesday morning at least, although I had a desire to be with you from the beginning which my present work does not permit.

Wishing you all every success and requesting your prayers for me which I am at present in great need of

I remain,
Yours truly,
Fr. Zacharias Vachaparampil.

* * *

ERNAKULAM

FATHER WILLIAM,
MANNANAM.

Wish success Jubilee Celebrations

Menacherry.

* * *

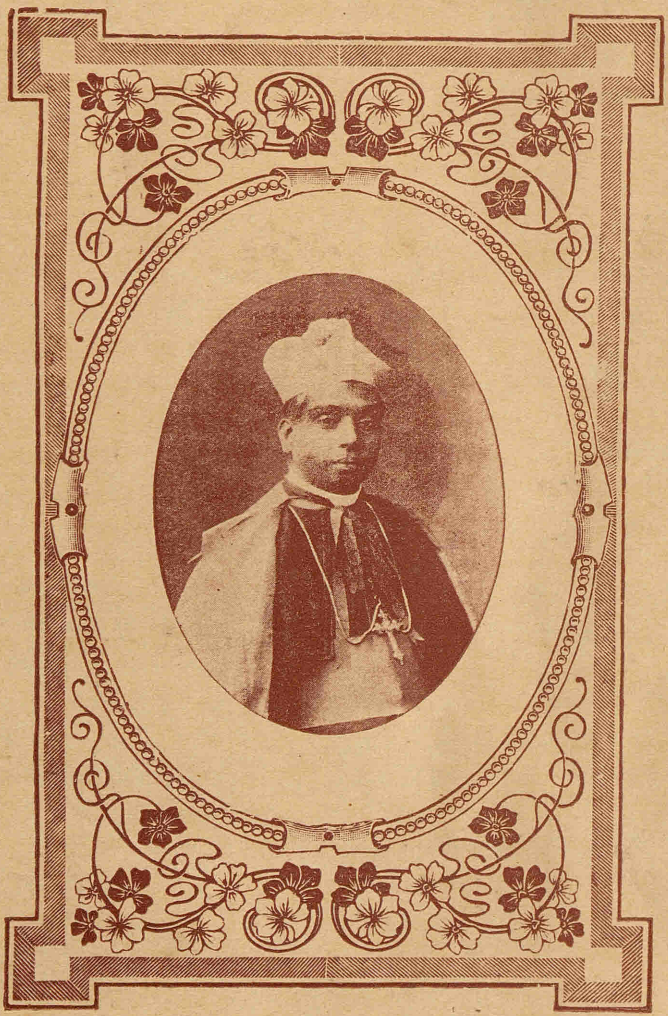
J. M.

ST. JOSEPH'S HIGH SCHOOL,
TRIVANDRUM,
12th January, 1936.

My Dear Rev. Father,

I write to thank you for the kind invitation to the Golden Jubilee celebrations of your school and I first of all congratulate yourself and the Rev. Fathers on the glorious event.

I delayed writing in order to see my Vicar Provincial and he has desired me to accept your kind invitation and at the same time to offer personally on his behalf the sincere congratulations of our Fathers here in the diocese of Quilon.

H. E. The Most Rev. Mar Augustin Kandathil, D. D.,
Archbishop of Ernakulam.

I shall leave here tomorrow (Monday) afternoon and reach Kottayam on Tuesday, so as to be in time for the evening meeting for the reception of the President and of course for all the functions of the last day.

Thanking you once more and with all good wishes,

I remain, Dear Rev. Father,

Yours sincerely in Xt.,

Fr. Patrick, C. O. D.

* * *

RAO BAHADUR A. M. MUTUNAYAGAM,

thanks the St. Ephrem's English High School Golden Jubilee Committee for their kind invitation to the celebrations to be held on the 11th. to 15th. inst., and wishes success of the functions, and joins in spirit in the rejoicing, as he is unable to be present on the happy occasion.

Rao Bahadur A. M. Mutunayagam.

Trivandrum,
9th. January, 1936.

* * *

MAVELIKARA,
Nov. 11. 1935.

Rev. and Dear Father,

I thank you for your kind invitation of 7. XI. '35 to the Golden Jubilee Celebrations of St. Ephrem's High School. The first thought which occurred to me on the receipt of your kind letter was a sad one. On looking to the year 1903 when I became the Headmaster of the School, there were many Rev. Fathers who took a keen interest in the welfare of the yonng Institution. They have one by one entered into their glorious reward. Yet I believe that they in their glorified state will not forget the younger men on whom their mantle has fallen.

There are some other feelings which surge into my heart. Thankfulness for what the school has achieved in the past and hopefulness in view of its great possibilities in the future are some of them. How true it is that the present is ever rising out of the past and that the future is always linked with the present. A few months after my settling for work at Mannanam, clouds of sorrow and sickness in my family filled my mind with fears and forebodings. But the Rev. Fathers of the Monastery and the ladies and gentlemen belonging to the well-known families of the locality showed me by their disinterested actions that their lives were hidden in the secret places of the Most High. The light which at first appeared as a silver lining on the horizon became brighter and brighter

every day until the clouds disappeared altogether. This was a unique experience in my life.

"Love is in destructible
Its holy flame for ever burneth;
From Heaven it came, to Heaven returneth."

The brilliant success of the first batch of students in the Matriculation Examination of 1903 has become a thing of the past. Nevertheless, it had its own value in the early stages of the school. I hope you will pardon me if I say one word about the happiness of teaching work. If any one feels it to be a drudgery, he cannot enjoy his work. In the classroom mind comes in contact with young minds. The subtle influence of personality upon personality cannot be measured by statistical tables and tabulated results in Public Examinations. Just as star to star vibrates light, soul acts on soul. If the students who have passed out from the school are guiding stars in the spheres allotted to them in the providence of God, if they are respected and honoured by the best of those around them, for their uprightness and integrity of character, the *raison d'etre* of the school is sufficiently vindicated. The higher the life, the more inspiring are the emanations that it is continually sending out. We teachers then become the channels through which higher truths are revealed to those who seek our guidance in preparing for the battle of life. From what I saw of the school nearly 3 years ago, I believe that ideal conditions exist in the school. That the school may continue to send out men of strong character is the prayer of its first Headmaster,

P. J. Abraham.

* * *

VADAKANGULAM,
VIA PANAGUDI, TINNEVELLY DT.

To

The President of the Publishing Committee,
Golden Jubilee Celebration,
St. Ephrem's, Mannanam.

Dear Sir,

Your kind letter dated 10th inst. reached me here on the 14th. It is about thirty years since I was at Mannanam. Since then I have been practising as a Vakil. Now that I am old I have retired to this place.

I would have answered your letter earlier, but you wanted my photo. I have never sat except for a group photo. I had to take one. I send it by B. P.

I wish I were able to take part in your celebration of the great event. As the school has brought the benefit of English education to all the country round your beautiful little hill, so may it continue to serve as a heaven-light for succeeding generations of students too. Ad multos annos.

I remain,
Dear Sir,
Yours faithfully,
B. S. Susai.

* * *

MAVELIKARA.

FATHER WILLIAM,
HEAD MASTER, MANNANAM,
KOTTAYAM.

Wish school Jubilee all success.

Krishnamenon,
Mannar.

* * *

മന്നത്തു പദ്മനാഭപിള്ള
എൻ. എസ്സ്. എസ്സ്. ജനറൽ സെക്രട്ടറി.
കരയോഗം രജിസ്ട്രാർ.

ഹെഡ് ആഫീസ്,
ചങ്ങനാശേരി.
തീയതി 1099-ാ-ാ മ.

മ. രാ. രാ.

ജൂബിലിക്കമ്മറ്റി സെക്രട്ടറി അവർകൾക്ക്,
ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ
മാന്നാനം.

No: 448
111

സർ,

സ്നേഹപൂർവ്വം അയച്ച ക്ഷണക്കത്തു കിട്ടി. യോഗത്തിനു വന്നെത്താൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നതിൽ നിർവ്യാജം വ്യസനിക്കുന്നു. നിസ്വാർത്ഥജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷ്യമായ ആ മഹാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജൂബിലിമഹോത്സവം ഏറ്റവും മംഗളമായി നടക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എല്ലാവർക്കും എന്റെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ വന്ദനം.

(Sd)

വിധേയൻ, മന്നത്തു പദ്മനാഭപിള്ള.

The former students of St. Ephrem's, Mannanam, residing in St. John's Monastery, Mutholy feel it their bounden duty to avail themselves of this auspicious occasion of the Golden Jubilee of their beloved Alma Mater, to give expression to the deep debt of gratitude and love which they owe to this pioneer institution of Syrian Catholics in English education, not only for the excellent instructions imparted to them in profane learning but in particular for the sound and solid spiritual formation of their youthful years and the thorough catholic training which they have received in her bosom. That the Giver of all good gifts may preserve her in her noble tradition for many centuries to come as a beacon light and a stronghold of unflinching faith and unsullied morals to protect many a generation yet to be born, from the unbelief and corruption that are now waxing fast and strong even in our midst, is their earnest wish and humble prayer.

Ephremites in Monastery, Mutholy.

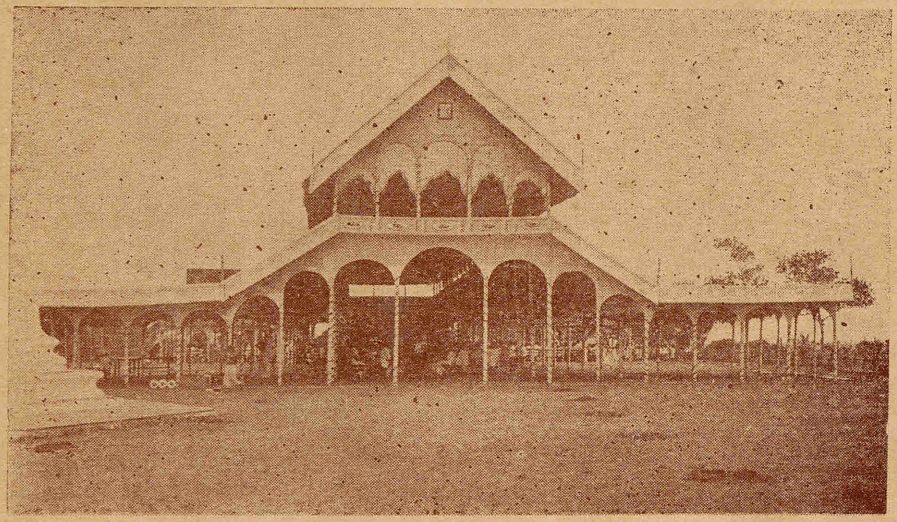
* * *

സെൻറ് എപ്രേമിനെ മംഗളാശംസ.

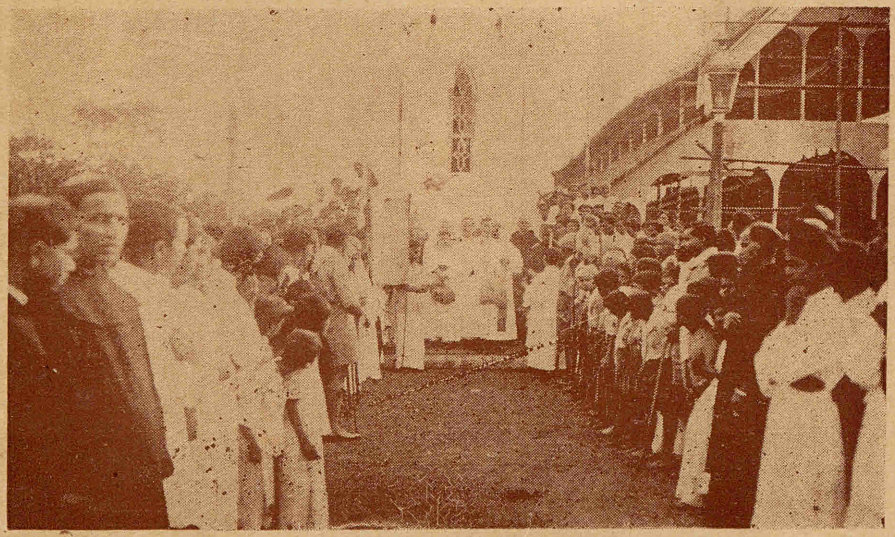
മാന്നാനം സെൻറ് എഫ്രേം പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥികൾ,
സെൻറ് ആൻറണീസ് കാപ്പുച്ചിൻ കൊവേന്ത,
കൊല്ലം.

സെൻറ് എപ്രേമിൻ കനകജൂബിലി സമ്മേളനാവസരത്തിൽ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥികളായ ഞങ്ങൾക്ക് തൽസംബന്ധമായ ചടങ്ങുകളിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നതിന് പരിസരസ്ഥിതികൾ അനുവദിക്കാതെവന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള ദുഃഖം അവർണ്ണനീയമാണ്. ശാരീരികമായവിധത്തിൽ ഞങ്ങൾ ആ സുദിനങ്ങളിൽ മാന്നാനം സെൻറ് എപ്രേമിൽ സന്നിഹിതരാകുന്നില്ല എന്നു വരികിലും ആദ്ധ്യാത്മികമായവിധം അവിടെ നടക്കുവാൻ പോകുന്ന എല്ലാ ചടങ്ങുകളിലും ഞങ്ങൾ പങ്കാളികളായി തീരുമെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

കനകജൂബിലി കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന തീയതികളിൽ സെൻറ് എപ്രേമിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഞങ്ങളുടെ എളിയ പ്രാർത്ഥനകളെ കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നതും, സഭയിൽ സഹോദരിയപദം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരെക്കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിപ്പിക്കുന്നതും ആയിരിക്കും. സെൻറ് എപ്രേം ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു മാതൃകാവിദ്യാഭ്യാസത്തെ നൽകിയതിനാലും, ഞങ്ങളുടെ ദൈവവിളിയുടെ ആരംഭവും അടിസ്ഥാനവും ആയി തീർന്നതിനാലും ഞങ്ങൾ അതിനോട് എത്രമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു പ്രസ്താവിക്കാതെ തന്നെ പ്രത്യക്ഷമാണ്. ഏതൊരു സ്ഥിതിയിലേക്കാണ്, ഏതൊരു പദവിയിലേക്കാണ്, അതിൻെറ വിദ്യാർത്ഥികളെ അയക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു? ചങ്ങനാശേരി മിസ്സത്തിൽ, വേണ്ടാ തിരുവിതാംകൂറിൽ, വേണ്ടാ തിരുവിതാംകൂറിനു പുറത്തുപോലും ഉന്നതപദവിയും സ്ഥാനമാനങ്ങളും, അനുഭവിക്കുന്നവരിലും, അർഹിക്കുന്നവരിലും എത്രയോ മാന്യന്മാർ സെൻറ് എപ്രേമിൻെറ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥികളാണ്?

THE JUBILEE PANDAL.

THE HOISTING OF THE FLAG.

H. E. Rt. Rfv. Mar. Francis Vazhappilly, D. D.,
Bishop of Trichur.

H. E. Rt. Rev. Mar Theophilos, D. D.,
Bishop of Tiruvalla.

H. E. Rt. Rev. Dr. Bonaventur Arana, C. D.,
Bishop of Vijayapuram.

H. E. Rt. Rev. Dr. A. Neves, D. D.,
Bishop of Cochin.

വേണ്ടാ, ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള ഏതു സന്ന്യാസസഭയിലേക്കാണ് ഇതു് യോഗാത്ഥികളെ അയക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു്? കമ്മലീത്താസഭ, ഊശോസഭ, സലേഷ്യൻസഭ മുതലായ സഭകളിൽ മാത്രമല്ല, കാപ്പുച്ചിൻ സഭയിലേക്കും സെൻറ് എപ്രേം യോഗാത്ഥികളെ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈയുള്ളവർ സെൻറ് എപ്രേമിൻെറ പൂവ്വവിദ്യാർത്ഥികളും കാപ്പുച്ചിൻ സഭാംഗങ്ങളുമാണ് എന്നു സാഭിമാനം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു സിമാതീതമായ ചാരിതാത്ഥ്യമുണ്ട്.

കുറേകാലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഇൻഡ്യയിൽ അജ്ഞാതവും എന്നാൽ പുരുങ്ങിയകാലത്തിനിടയിൽ ഇൻഡ്യയിൽ സ്ഥാപിതവുമായ ഈ കാപ്പുച്ചിൻ സഭയിൽ മലബാറിൽ നിന്നുള്ള അംഗങ്ങളിൽ ഭ്രൂരിപക്ഷവും സെൻറ് എപ്രേമിൻെറ സന്താനങ്ങളാണ് എന്നുള്ളതും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ഈ കനകജൂബിലി മഹോത്സവവത്സരത്തിൽ ഞങ്ങൾ സകലവിധ മംഗളങ്ങളും സെൻറ് എപ്രേമിന് ആശംസിക്കുകയും സെൻറ് എപ്രേം നാൾക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരുന്നതിന് ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ ദൈവം സെൻറ് എപ്രേമിനെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

C. T. Thomman (Br. Athanasius, O. Cap.)
S. E. Zacharias (Br. Jerome, O. Cap.)
V. A. Mathew (Br. Roche, O. Cap.)

* * *

St. Joseph's Monastery,
Coonemavu, Verapoly P. O.
Travancore, S. India.

Coonemavu,
17th December, 1935.

Rev. and Dear Father,

On this long-looked-for day of universal rejoicings, it is not without feelings of supreme joy and gratitude that we who had been once so lovingly nurtured by this Alma Mater, tender our cordial congratulations and greetings arising warm and true from our juvenile hearts. Now our thoughts hark back to her awakening in us the tender memories of her strenuous and untiring toils in imparting to us a solid training which had shed over us such a salutory influence and the precious details of which are chronicled and carved in the inmost recesses of our hearts. Our breasts therefore, throb with genuine joy for the very laudable role she has played and we invoke plentiful blessings upon this our institute wishing every progress and prosperity in the field of educational and cultural activities for the benefit of the coming generations of Malabar.

We remain,
Yours sincerely in Christ,
The scholastics of the St. Joseph's Study-house,
Cunemavoo.

1. Br. Baldwin of the Holy Family.
2. Br. Wenner of the L. Flower.
3. Br. Salvador of St. Joseph.
4. Br. Bennardine of the Imma. Conception.
5. Br. Titian of St. Jos.
6. Br. Zosimus of St. Joseph.
7. Br. Sabinus of St. Mary.
8. Br. Ignatius of St. Theresa.
9. Br. Columbus of the S. Heart.
10. Br. Isidore of the Holy Spirit.
11. Br. Papias of Jesus.
12. Br. Eviristus of the S. Heart.

* * *

ST. JOSEPH'S AP. SEMINARY,
ALWAYE (P. O.)
(S. India)

7th Dec. '35.

"AVE ALMA MATER!"

We, the former pupils of St. Ephrem's E. High School one with the chorus of her glorious sons, give expression to our feelings of gratitude and love towards our most beloved Alma Mater on this solemn occasion of her Golden Jubilee. Whatever good we can boast of and more especially our divine vocation we owe to a very great extent to the efficient training that we had in this glorious institution during our tender age. We hope and pray that she may continue her noble work of forming heroic soldiers for the church and loyal citizens for the State. In fine, earnestly praying the Almighty to shower His choicest blessings on our Alma Mater

We remain,
The former students of St. Ephrem's
English High School, Mannanam
In the Ap. Seminary, Alwaye.

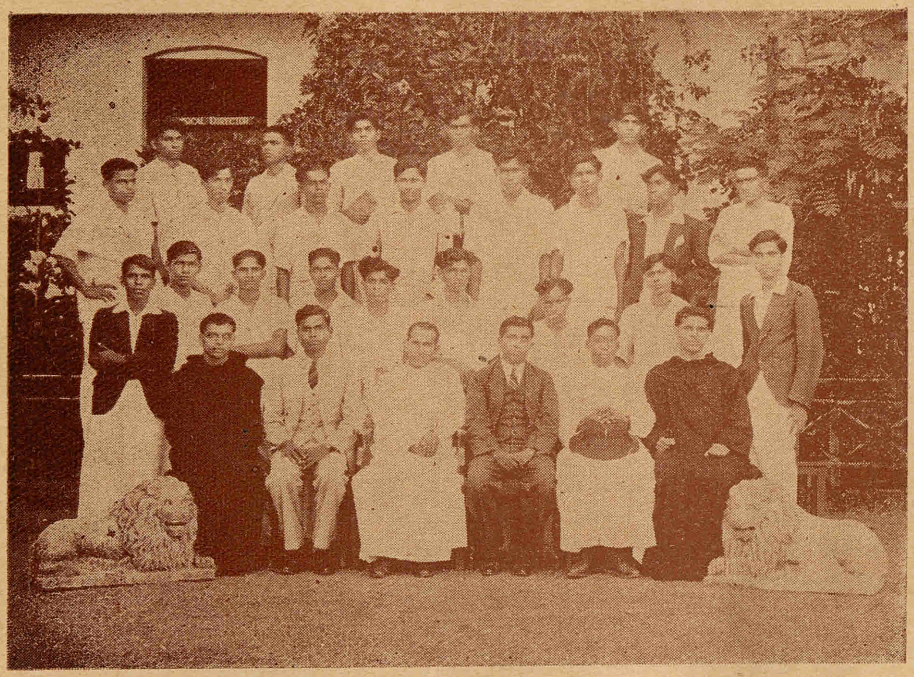
* * *

FROM

ST. JOHN BERCHMANS' COLLEGE,
CHANGANACHERRY.

We, the old boys of St. Ephrem's English High School, Mannanam, tender our heartiest filial greetings to our beloved Alma Mater on this happy occasion of her Golden Jubilee. There is not one among us who does not cherish the most pleasant and grateful memories of his career in St. Ephrem's.

The paternal solicitude and assiduity with which the Carmelite Fathers, who conduct the school are looking after the students entrusted

EPHREMITES IN S. B. COLLEGE, CHANGANACHERRY, WITH THEIR PRINCIPAL, 1935—'36.

Left to right

First row. (Sitting)
1) Rev. Fr. Annanias, C. D.
2) Mr. C. S. Kurian, B. A. (Hons.) Lecturer in English.
3) Rev. Fr. A. C. Eapen, B. A., Ph. D., Ag. Principal.
4) Mr. P. V. Ulahannan, M. A. Lecturer in Malayalam.
5) Rev. Fr. Zacharias, Poovathinkal.
6) Rev. Fr. Pascal, C. D.

Second row (Standing) 1) K. J. Mathew. 2) N. J. Thommy. 3) Raman Nair. 4) K. V. Scaria. 5) M. J. Varkey. 6) P. C. Kuruvilla. 7) P. M. Avirah. 8) K. C. Thomas. 9) K. C. Joseph.

Third row. „ 1) T. M. Joseph. 2) T. P. Titus. 3) T. Thomas Mathew. 4) N. V. Varghese. 5) K. M. Devasia. 6) K. T. Chacko. 7) N. J. Kuncheria. 8) T. Z. Joseph.

Fourth row. „ 1) M. T. Thommen. 2) P. D. Mathew. (3) P. T. Thomas. (4) A. A. Joseph. 5) N. V. Kurian.

to their care no man can recollect without a high degree of sensibility and touching gratitude. The extraordinary attention which the revered fathers bestow in moulding the character of the boys on proper lines deserves special mention. So well are they fulfilling their trust in educating the young on sound moral lines that they have won the confidence and esteem of parents and guardians all over Travancore who are sending their children at a tender age to St. Ephrem's.

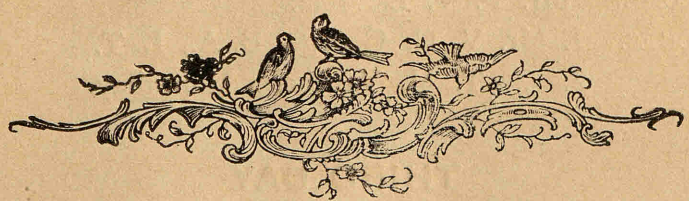
The excellent residential facilities afforded by the Boarding House attract students from all over the country. The corporate life in the Boarding provides a good training for the students. It serves to remove their prejudices and to cultivate in them the spirit of mutual accommodation and mutual understanding. The clash of opinions, which must necessarily result when students from different parts of the country meet, serves to a great extent to remove the angularities in their character.

Besides, the religious atmosphere that surrounds the school by the close vicinity to the church and the monastery has been conducive to many a priestly vocation in Malabar. Considering the various educational facilities it offers, no other residential school in Malabar can compare with St. Ephrem's. It might be said that Our Dear Alma Mater has all along kept in mind the English Public School ideal and has in a notable way achieved it also, as far as it may be in its limited sphere.

We earnestly pray God that our Beloved Alma Mater may continue to impart Catholic training and Catholic ideals to the Young.

Ad Multos Annos!

Ephremites.

The Golden Jubilee Celebrations

Presided over by

The Rt. Rev. Mgr. F. X. T. Roche, S. J., D. D.,

Bishop of Tuticorin.

Programme

FIRST DAY

Saturday, 11th January, 1936.

4—30 P. M. **Inauguration** presided over by
The Rt. Rev. Mar Alexander Choolapparampil, D. D.,
Bishop of Kottaym.

1. Hoisting of the Flag.
2. Inaugural speech.
Rev. Fr. M. Varikkayil, Ph. D., D. D., B. C. L.

SECOND DAY

Sunday, 12th January, 1936.

10 A. M. **Sodality — M. C. Y. L. Anniversary.**
PRESIDENT— Rev. Fr. T. Tharayil, M. A., Ph. D., D. D.
SPEECHES. 1. Rev. Fr. John Mattam.
2. „ „ Thomas Manakat.

4 P. M. **Parents' Meeting.**
PRESIDENT.— K. J. Abraham, Esq., B. A., L. T.
WELCOME. Mr. P. V. Devasia.
SPEECHES. I. Mr. V. C. George, B. A., L. T.
2. „ T. M. Varghese Mappillay.

7. P. M. Drama. (ഭാസ്കരവിജയം)

THIRD DAY

Monday, 13th January. 1936.

7 A. M. Old Boys' Football Tournament (Final)

10 „ **Anniversary of the Literary Association.**
PRESIDENT. Rev. Fr. Joseph Elias, T. O. C. D., B. A., L. T.

H. E. Rt. Rev. Dr. Lawrence Pereira,
Bishop of Kottar.

Ephremites in the Scholasticate, Mutholy, 1935.

SPEECH. M. M. Joseph, Esq., B. A., B. L.
DECLAMATION etc. by the students.
4—30. P. M. Fancy Football Match.

FOURTH DAY

Tuesday, 14th January, 1936.

7 A. M. Old Boys' Sports.
9 „ Scout Display.
3—30 P. M. **Former Pupils' and Teachers' Meeting.**
PRESIDENT. P. J. Abraham Esq., B. A., L. T.
WELCOME. Mr. Jacob Cherian, Maruthukunnel.
SPEECHES. 1. Mr. V. A. Pascal.
2. „ V. S. Narayana Iyer, B. A., B. L.
Short Speeches.
6 P. M. Reception of the President of the Public Meeting.

FIFTH DAY

Wednesday, 15th January, 1936.

7 A. M. PONTIFICAL HIGH MASS.
The Rt. Rev. Mar James Kalacherry, Ph. D., D. D.,
Bishop of Changanacherry.
8—30 A. M. PROCESSION OF THE BL. SACRAMENT.
The Rt. Rev. Mgr. Boneventure Arana, O. C. D., D. D.,
Bishop of Vijayapuram.
12 Noon. Dinner.
3—30 P. M. **Public Meeting.**
PRESIDENT. The Rt. Rev. Mgr. F. X. T. Roche, S. J., D. D.
WELCOME. Rev. Fr. Peter Thomas, T. O. C. D., B. A., L. T.
Presidential Address.
Reading of the Report.
Distribution of Prizes.
SPEECHES. 1. Professor J. Pettah, M. A.
2. Mr. Kainikara Padmanabha Pillai, B. A., L. T., M. L. A.
TOAST TO H. H. THE POPE.
Rev. Fr. Placid, T. O. C. D., Ph. D., D. D., D. C. L.
TOAST TO H. H. THE MAHARAJA.
Rev. Fr. K. C. Chandy, B. A., L. T.
Concluding Speech.
Thanksgiving.

Report of the Celebrations

THE Golden Jubilee of the St. Ephrem's High School, Mannanam, was celebrated with splendid success from Saturday the 11th to Wednesday the 15th January, 1936.

A majestic T shaped pandal fit to accommodate more than five thousand people erected in the extensive playgrounds on the south of the school according to the admirable plan and under the able supervision of Rev. Fr. Hadrian, T. O. C. D. was just complete on the eve of the celebration; and its spacious platform and enchanting embellishments loudly proclaimed the grandeur of the coming event.

First day— The Inaugural Meeting.

The functions began at 4 P. M. when His Excellency the Rt. Rev. Dr. Alexander Choolapparampil, Bishop of Kottayam, President of the Inaugural Meeting of the Jubilee Celebrations, blessed the School Flag on which was inscribed the motto of the school, "Charity, Purity, Duty," and Rev. Fr. Lombot, S. J., Professor of the Papal Seminary, Kandy, hoisted it amidst the firing of petards and the pealing of bells.

After the hoisting of the flag, the Inaugural Meeting began with the address of Rev. Fr. Mathew Varikkayil, Ph. D., D. D., B. C. L., a distinguished O. B. of St. Ephrem's. In the course of his interesting address he spoke on the appropriateness of celebrating the Golden Jubilee of St. Ephrem's on a grand scale, and also on the great service rendered by the Catholic Church for the cause of education all over the world in general, and by the Syrian Carmelite Congregation of Malabar for this part of India in particular. He concluded by expressing his sincere wish to see St. Ephrem's raised to the status of a college in the near future. His Excellency the President, then, gave his concluding speech which began with certain reminiscences of his connection with Mannanam and ended with a well-merited tribute to the Carmelite Congregation of Malabar for their manifold services to the Church and the country. Rev. Fr. Lombot, S. J. also spoke on the occasion. After Mr. P. V. Devasia's thanksgiving the functions of the first day came to a close.

Second day— The Sodality and the M. C. Y. L. Anniversa

In the morning, the anniversary of the School Sodality and of the local centre of the M. C. Y. L. was celebrated under the precidency of Rev. Fr. Thomas Tharayil, M. A., Ph. D., D. D., Headmaster of the Sacred Heart

H. E. Rt. Rev. Mar Alexander Choolapparampil, D. D.,
Bishop of Kottayam.

President of the Inaugural Meeting.

High School, Kottayam. After the prayer dedicating Catholic Malabar to the Immaculate Heart of Mary, Fr. Tharayil delivered his learned and instructive presidential address in English. Then, after the reading of the reports by the Secretaries, Rev. Fr. John Mattam and Rev. Fr. Thomas Manakat spoke on "Devotion to Mary and Human Reason," and "The Duties of Catholic Young Men" respectively. The President, in his concluding speech, dwelt on the noble work the Sodality of the B. V. M. and the M. C. Y. L. are intended to do, and he believed that the authorities of the St. Ephrem's would turn them into effective instruments for genuine Catholic Action in our land.

Parents' Meeting

At 4 P. M., on the same day, the Parents' Meeting in connection with the Jubilee Celebration was held with Mr. K. J. Abraham, B. A., L. T., one of the former Headmasters of the St. Ephrem's, in the chair. Mr. P. V. Devasia made the welcome speech. The Chairman recalled to his mind the Silver Jubilee celebrations of the St. Ephrem's in which he had a prominent part to play, and humorously referred to some resemblance between the leading members of the Jubilee Committee of the past and of the present. After the interesting introductory speech from the chair, Mr. V. C. George, B. A., L. T., an O. B. of the St. Ephrem's, delivered his learned address on "Catholic Education" and warned the parents to think twice before they chose the institution which would give them the best education. This was followed by the speech of Mr. Thengummoottil Varghese Mappilla, Editor of the NAZRANI DEEPIKA. He dwelt chiefly upon the services rendered by the self-sacrificing monks of Mannanam through their school and the press. The President, in his concluding speech, emphasized that, as the members of the Carmelite Congregation were pioneers of many useful and necessary undertakings in the past, so their successors at present should find out ways and means to reduce the burden of the parents in educating their children. He suggested that, in his humble opinion, the converting of the St. Ephrem's into a Residential High School would go a long way to serve the purpose. Rev. Fr. William, T. O. C. D., B. A. (Hons.), L. T., the Headmaster, made the thanksgiving speech. At the end of the meeting an interesting drama entitled "Bhaskaravijayam" was staged. It was so beautifully performed that the spectators expressed their appreciation through their representative Mr. L. C. Isaac, B. A., B. L., who spoke in glowing terms about the dexterity of the young actors and their talented tutor, Rev. Fr. Hadrian, T. O. C. D.

Third Day— Anniversary of the Literary Association

The Anniversary of the Literary and Debating Society of the School was held at 10 A. M. Rev. Fr. Joseph Elias, T. O. C. D., B. A., L. T., presided.

After the introductory speech, the minutes of the Association were read, and a few interesting declamations by the pupils were made. Then, Mr. M. M. Joseph, B. A., B. L., delivered his speech on "Education and Unemployment." He touched on the various aspects of the question and discussed them with facts and figures. The President's concluding speech skilfully wound up the meeting.

At 4 P. M. there were the finals of the Old Boys' Football Tournament, and also a Fancy Football Match, both of which were very entertaining.

Fourth Day— Meeting of the Former Pupils and Teachers

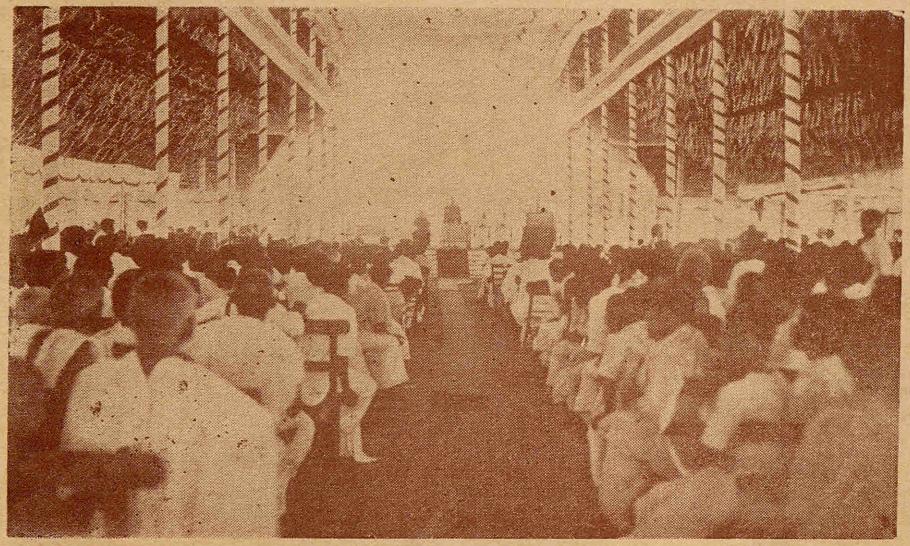
The fourth day commenced with the Old Boys' Sports, and the Scout Display.

At 3.30 P. M. the meeting of the Former Pupils and Teachers was held under the presidency of Mr. P. J Abraham, B. A., L. T., who was the Headmaster of the St. Ephrem's from 1903 to 1906. A large number of O.B's. and teachers, priests and laymen, were present. Mr. Jacob Cherian, an eminent O. B., delivered the welcome speech. After the short presidential address, Mr. V. A. Pascal, a retired Superintendent of Police in Cochin and one of the early headmasters of the school, and Mr. V. S. Narayana Ayyar, B. A., B. L., also an old teacher of the St. Ephrem's, delivered speeches, full of pleasant recollections of their times in this school.

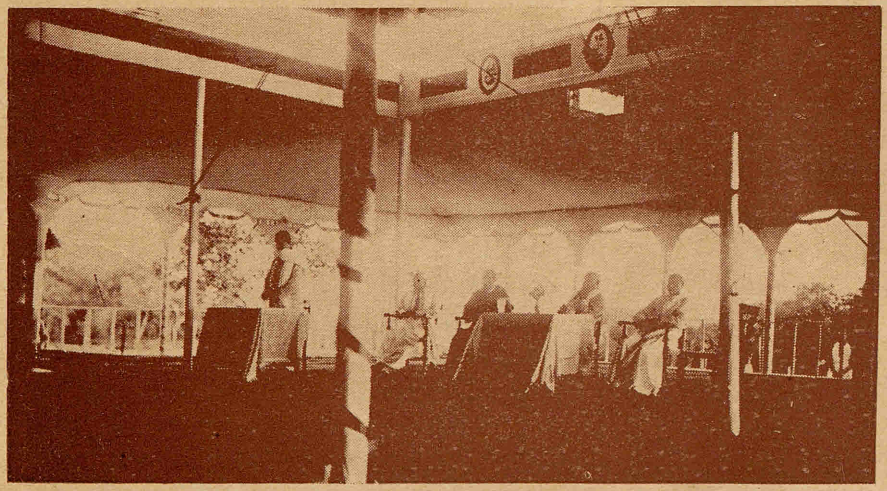
Then there followed the short informal speeehes of Messrs. T. J. Mathew, B. A., B. L., Joseph Chazhikat, Mathew Kattakkayam, and Rev. Fathers Thomas Kochayamkanal, Joseph Onamkulam, and Abraham Kudakasery. Each of these O. B's had his own fresh recollections and wise suggestions to give expression to. Mr. T. J. Mathew paid a valuable tribute to the St. Ephrem's for the character training which is its highest ideal. Mr. Chazhikat kept the audience ever bursting with laughter by his humorous remarks. Mr. Kattakkayam proposed that the Old Boys' Association of the St. Ephrem's should be revived and made a permanent institution. Rev. Fr. Kochayamkanal suggested that the St. Ephrem's should include in its syllabus a course of study in Sanskrit. Rev. Fr. Onamkulam said that the St. Ephrem's should be raised to the position of a college. Rev. Fr. Kudakasery charmed the audience with his sweet spontaneous discourse in Malayalam verse. It is to be added that Mr. P. M. Thomas, B. A., an O. B. entertained the audience at intervals with his skilful enacting of the death-scene of Dr. Faustus and a fine recitation from Shakespeare's Hamlet.

After the concluding speech from the Chair, Mr. N. C. Mathew, B. A., gave thanks and the meeting came to a close.

At 6 P. M. a very grand reception was given to the Rt. Rev. Dr. F. X. T. Roche, S. J., Bishop of Tuticorin, the President of the Public Meeting to be held on the next day.

THE SODALITY AND THE M. C. Y. L. MEETING.

THE PARENTS' MEETING — Mr. V. C. George Speaks.

Fifth Day— Morning Functions

Today's programme contained the crowning functions of the Jubilee celebrations. At 7 A. M. His Excellency the Rt. Rev. Dr. James Kalacherry said the Pontifical High Mass at the tastefully decorated altar specially erected for the purpose on the platform inside the pandal. H. E. Rt. Rev. Dr. F. X. T. Roche, S. J., H. E. Rt. Rev. Dr. Bonoventure Aranha, C. D., Bishop of Vijayapuram, Mgr. Zacharias Vachaparampil, Ph. D., D. D., the administrator of the Diocese of Thiruvalla, and many other distinguished clergymen were accommodated near the altar. After the Pontifical High Mass, 'Te Deum' was sung and the procession of the Blessed Sacrament was immediately begun. The whole way from the pandal to the monastery church was elegantly decorated. A large number of priests, aspirants, nuns and the faithful took part in the solemn procession. H. E. Dr. Bonaventure carried the Blessed Sacrament and the Bishops of Changanacherry and Tuticorin accompanied him.

At noon sumptuous dinner was served to all the guests in the school hall.

The Public Meeting

At 3.30 P. M. the Jubilee Pandal was filled to overflowing by an unprecedented multitude of all castes and creeds. H. E. the Bishop of Tuticorin, the President, and the Bishops of Changanacherry and Vijayapuram were taken in procession from the monastery to the pandal. On the platform by the side of these ecclesiastical dignitaries were seated Dr. E. A. L. Moore, the Anglican Bishop of Cochin and Travancore, Mgr. Zacharias Vachaparampil, Ph. D., D. D., Mgr. Thekkenat, Ph. D., D. D., Very Rev. Fr. Sylvester, T. O. C. D., the Prior General, Very Rev. Fr. John, T. O. C. D., the Exprior General, Joseph Thumpasery, Esq. B. A., B. L., Judge, Kottayam, Neelakanta Ayyar, Esq. B. A., B. L., Judge, Kottayam, Jacob Tharayil, K. S. G., Kainikkara Padmanabha Pillai, Esq. B. A., L. T., M. L. A., Raja Sabha Bhushanan, K. Chandy, B. A., K. John Esq., B. A. retired Excise Assistant Commissioner, Rao Bahadur John Kurian, B. A., B. E., B. C. E., retired Executive Engineer, K. Jacob, Esq. B. A., B. L., retired High Court Judge, and Prof. Joseph Pettah, M. A. the Asst. Principal, St. Thomas' College, Trichur, and the President, All Kerala Catholic Congress.

Rev. Fr. Peter Thomas, T. O. C. D., B. A., L. T., Headmaster of the English High School, Thevara, delivered the welcome speech.

Then followed the Presidential address (see elsewhere)

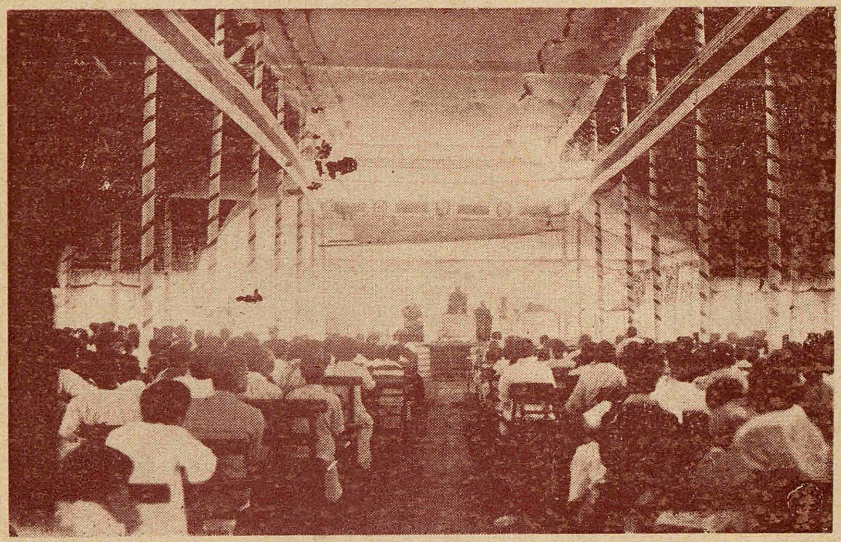
When the Presidential address was over, Rev. Fr. William, T.O.C.D., B. A. (Hons.), L. T., the Headmaster, read the report containing a short survey of the history of the St. Ephrem's. This was followed by the Distribution of Prizes to students for proficiency in studies, for skill in games and sports

and for dramatical talents. It is noteworthy that more than hundred prizes were given away and that some of these were won by Former Pupils also.

After this, Prof. Pettah, M. A., gave his brilliant speech on "the Ideals of Education." First of all he deplored that a materialistic vein of thought has crept into the very marrow of society. He referred to the modern views regarding divorce, nationalism, classwar etc., and remarked that the cause of this general pessimistic picture of the world was the deflection of the ideals of education. In ancient days education was sought for its own sake. The true aim of education is intellectual and moral worth. There is difference between knowledge and culture. Education is an evolution from inside, but it is now reduced to mere instruction. The world has banished God from education. Everywhere there is a drifting policy. Thus after depicting the evil tendencies of the modern world and ascribing them to the ignoring of the ideals of education, Prof. Pettah concluded his speech exhorting everyone most powerfully to sail against the modern tide, to lead and not to be led.

Rev. Fr. Abraham, Kudakaseri was now offered another occasion to entertain the public with his extempore versification in Malayalam. Then Mr. Kainikkara Padmanabha pillai, B. A., L. T. delivered a speech in Malayalam on the dignity of the teacher's profession.

After this speech Rev. Fr. Placid, Ph. D., D. D., D. C. L. and Rev. Fr. K. C. Chandy, B. A., L. T., proposed a toast to His Holiness the Pope and to His Highness the Maha Raja of Travancore respectively. Finally, His Excellency concluded the functions with his impressive and exquisite speech in Tamil. Then Mr. K. C. Varkey, B. A., L. T., offered thanks to all on behalf of the Jubilee Committee. And the Golden Jubilee celebrations of the St. Ephrem's came to a close most happily and successfully.

THE ANNIVERSARY OF THE LITERARY AND DEBATING SOCIETY.

A few of the Jubilee Speeches

THE PRESIDENTIAL ADDRESS

BY

Rev. Fr. Thomas, Tharayil, M. A., Ph. D., D. D.

(SODALITY & M. C. Y. L. ANNIVERSARY)

Rev. Fathers, Ladies & Gentlemen,

It is befitting that the first function in this majestic and beautifully decorated pandal, after the inauguration of the Jubilee celebrations last evening, should be a grand public demonstration of filial love and loyalty to our most beloved heavenly Mother. This special arrangement in the crowded programme for these five days is an open testimony of the devotion cherished by the long continuous generation of authorities who guided the destinies of this venerable old institution, towards the august Mother of God, and of the ideal they placed before them in moulding the character of the multitudes of young men who were nurtured by them during the course of the last fifty years. I see before me a very great gathering. But a by far greater gathering is conjured up in my imagination, of generations of teachers and students who have rallied round our most loving celestial Queen to pay their homage to her for all the benefits conferred on them through the medium of this great Catholic institution. I cannot but give vent to my feelings of gratitude to her for this adjustment in her maternal providence by which I am chosen to preside over the functions this morning. Let me therefore consider it my duty and proud privilege to offer to the B. V. Mary. in the name of all assembled here and on behalf of the vast number of managers, teachers and alumni that have had any connection with this dear old Alma Mater, their and our deep homage to our benign queen and tender Mother.

If this ought to be the feeling this day of all Catholics connected with this first Catholic English School in this State, when they look back on the glorious period of fifty years just completed, what shall I say of the generations of Sodalists and Directors, and of their feelings of homage? In my mental picture I see them encircling the B. V. Mary in the inner rows, forming, so to say, her body guard, their faces gleaming with joy and our sweet Mother shedding on them showers of smiles. May I invoke her in their name on this festive Jubilee day and offer to her their loving homage in a special manner. Let me breathe a prayer that all and chiefly her sodalists, past and present, living and dead, who were and are brought up

by her within the four walls of this time-old institution enjoy her everlasting favour.

A Catholic school stands for Catholic ideals. The Malabar Catholic church, it goes without saying, owes a deep debt of gratitude, to the Syrian Carmelite Congregation in Malabar for their being the pioneers of Catholic English schools in this State. Though it is not my duty this morning to voice these grateful feelings, I cannot but mention this fact, on account of the role sodalities play in Catholic education and in the formation of character on Catholic principles. Under this aspect, may I congratulate the authorities of this school for the early introduction and establishment of the Sodality and for the salutary work carried on in this direction. The M. C. Y. L. is another organisation that is very efficacious in shaping the character of our Catholic young men to be loyal to the Church. May I congratulate the authorities for giving the M. C. Y. L. the prominence it really deserves. We are really happy that generations of Catholic students have been moulded on Catholic standards by means of the Sodality and the M. C. Y. L.

Now a word to the members of the Sodality and the M. C. Y. L. and to all present here. There will be two speeches presently on these two organisations and my burden is thereby rendered very light. Sodality is a worldwide organisation. I know very well the wonderful work it does in Ireland. It has an organ of its own and all the members in the different parts of Ireland are kept in close touch with one another by this Organ– a Monthly Paper, 'Madonna', by name. I was eye-witness to the grand Catholic activities of the children of Mary at the Eternal City during my stay there for five years and I cannot forget the grandiose demonstration of the Children of Mary that I witnessed at the international Eucharistic Congress held in Sydney in 1928. From what I have just said, you will have easily understood that the Sodality was organised from the very beginning for Catholic Action next to the acquisition of personal holiness. Members are to be trained for charitable work for others. Now-a-days and in our active generation no sodality is a success which is not actively engaged in the lay apostolate. By the lay apostolate we mean the organised help given by parishioners to their Parish Priest or Vicar, in his apostolic work for souls. On March 30, 1930, the present Holy Father, in his Jubilee message, addressed to the Sodalities of the world, refers to Sodalities as "precious auxiliaries of Catholic Action." Catholic Action on the part of the Sodality is nothing but a practical application of that mighty truth: the participation of the faithful, according as it is given them, in the very priesthood of Christ. H. H. the Pope Pius X speaks thus about the object of Catholic Action: 'The aim towards which all our efforts must tend is to

REV. FR. THOMAS, THARAYIL, M. A.,
Ph. D., D. D.

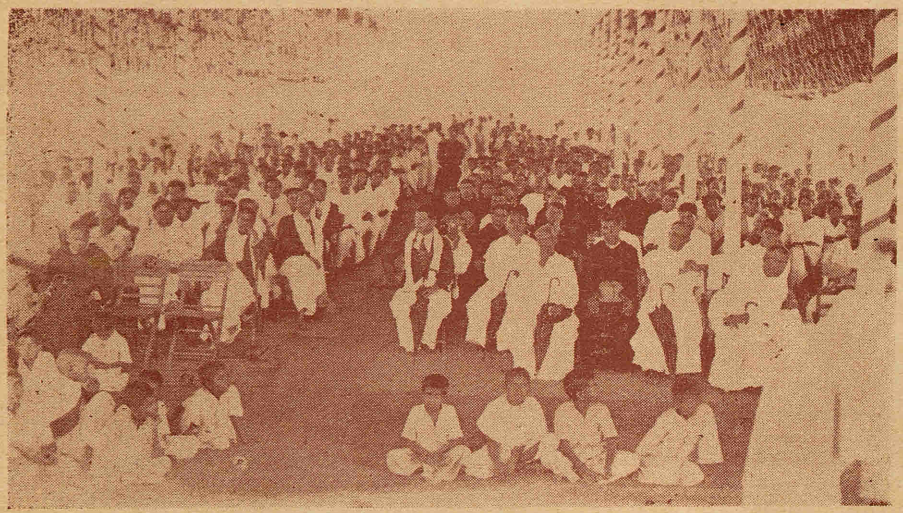
President, the Sodality and the
M. C. Y. L. Meeting.

subject mankind to the reign of Our Lord Jesus Christ, to restore all things in Christ'.

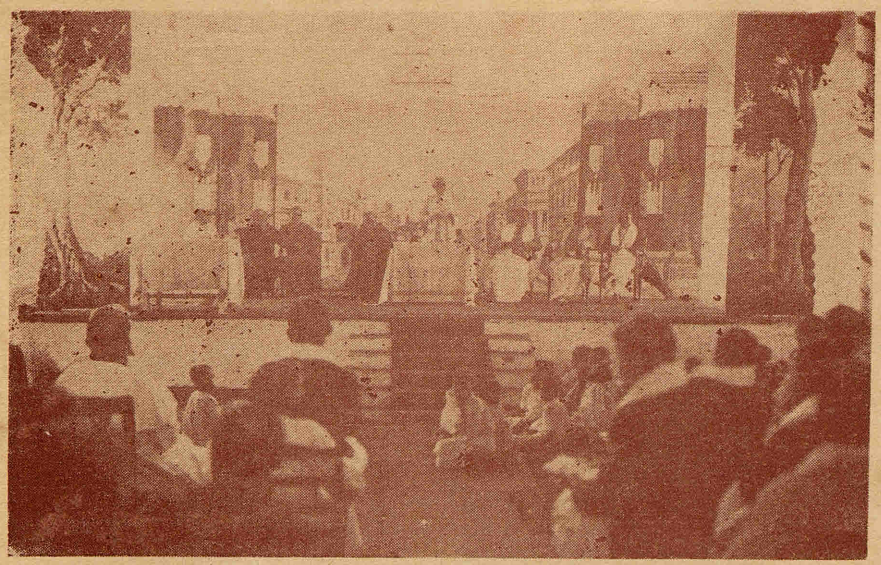
The aim of the M. C. Y. L. according to its beloved founder, Rev. Fr. Honore, S. J. is to make its members great Christians and great citizens. Its field of action is the same as the field of Catholic Action. The M. C. Y. L. is the drilling ground for the formation of the young soldiers of Christ. It lives to prepare the defence of the Church, not only to prepare a defensive war, but to carry on a war of conquest for the Church. In its organisation it can compete with any of its type in the West.

A sodalist and a member of the M. C. Y. L. should be really proud of his great position in the Catholic Church. H. H. the Pope Pius says about the church thus:- "The Church, while preaching Jesus crucified, who was a stumbling block and folly to the world, has been the first inspirer and the promoter of civilisation. . . . . The civilisation of the world is Christian civilisation". Have I not therefore ample reason, to congratulate you, Gentlemen, for your being sodalists and members of the M. C. Y. L.? May I tell you what Henry Somerville says in his 'Catholic Social Movements' about the nature of the work of the church so that a great Christian and a great citizen may be stirred on to put forward his share of the Catholic Action. He says: "Not only is the Church an influence acting on social conditions: social conditions affect the work of the church, hindering or helping in her primary work of the sanctification of souls. She must needs be where there is moral conflict. She claims authority, she demands liberty, she will not be confined to Sundays or to private life, she would make religion rule the whole week, have God worshipped by the State as well as by the individual soul. She asserts her rights to the material means of carrying on her mission, the holding of property, the control of schools, liberty of preaching, publishing and association. She declares her jurisdiction over marriage, a vital relation and social institution." May I assure you that Catholic Action is never a barrier to your national aspirations or patriotic feelings. Catholic Action, therefore, is the noblest of activities to which you can devote your health, wealth and time; and the Sodality and the M. C. Y. L. must apeal to you as two mighty organisations for the promoting of Catholic Action. I need not relate to you the various activities the Sodality or an organisation like the M. C. Y.L. achieves in the Western countries. I shall confine my suggestions as to what you can do in our own country. My first observation is that the members should be over- solicituous for personal sanctification. They should acquire the necessary knowledge in religion and social work by means of the study circles of the M. C. Y. L. A good circulating library for the Sodality will

do untold good in this direction. The spreading of Catholic literature must be one of the chief activities of the members of Sodality and M. C. Y. L. both at School and in the Parish. For this purpose a very large number of I. C. T. S. cheap publications may be stocked and distributed. Sodality Clubs in Schools and Parishes with plenty of Catholic bulletins and periodicals may be run by the organised action of the Sodality and the M. C. Y. L. Propagation of the Faith may be furthered by collections. Intense spiritual life may be kept up by helping the Parish priest or Vicar in the work of catechising the children in a Parish. Sodality picnics and dramatic clubs will develop a strong spirit of union and good cheer among the members. If reports of the various activities of our Sodalities in schools and parishes of the M. C. Y. L. centres in our country are published in the Flower of Carmel they would afford matter for imitation. A sodality in a school and that in a parish at present appears to have nothing in common. The religious and social activities that the young men begin in school must be continued and perfected in the Parish. Let a member of the Sodality be a member of the M. C. Y. L. as well. In our country, Sodalities seem to carry on very little or no social work. We consider the St. Ephrem's E. School Sodality as the Prima Primaria Sodality among the School Sodalities in Malabar, and as such guidance and initiative in social work may be expected from her. With this Golden Jubilee celebration, the Sodality and the M. C. Y. L. at St. Ephrem's may open a new chapter in their history– a glorious chapter of Catholic Action and Social work. I wish the Sodality and the M. C. Y. L. a bright future. I pray the B. V. M. to bless the members of the two associations and to stir them on to Catholic Action for the betterment of our Church and State in this lovely country.

THE MEETING OF THE FORMER PUPILS AND TEACHERS.

THE MEETING OF THE FORMER PUPILS AND TEACHERS—
Mr. P. J. Abraham, the President, Speaks.

Speech by Rev. Fr. John, Mattam,

in the Sodality and M. C. Y. L. Anniversary.

മരിയാഭക്തിയും മനുഷ്യയുക്തിയും.

സംപൂജ്യരായ അദ്ധ്യക്ഷരെ, വന്ദ്യശ്രീമാന്മാരായ പിതാക്കന്മാരെ, പണ്ഡിത
ന്മാരായ മഹത്തുക്കളെ, മാന്യമഹാജനങ്ങളെ,

ഈ കേരളക്കരയിലെ ഒട്ടനേകം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും രാഷ്ട്രീയചിന്തകന്മാരുടെയും സമുദായ പ്രമാണികളുടെയും വൈദികപ്രമുഖന്മാരുടെയും മാതൃവിദ്യാലയം എന്ന നാമത്തിനു സർവ്വ പ്രകാരേണയും അർഹതയുള്ള സെൻറ്പ്രേംസ് ഹൈസ്കൂളിൻെറ കനകജൂബിലിയാഘോഷങ്ങളാ ണല്ലോ ഈ സ്മരണീയദിനങ്ങളിൽ ഇവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നത്. ഇതു സംബന്ധമായി ഇന്നു സമ്മേളിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ഈ മഹാ യോഗത്തിൽ ഈ സ്കൂളിൻെറ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥി എന്നുള്ള അഭിമാന ത്തിനുപോലും അവകാശിയല്ലാത്ത ഞാൻ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യാമെന്നു സമ്മതിച്ചതു് അല്പം സാഹസമായിപ്പോയില്ലയോ എന്നു ഭയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും ഈ മഹാ യോഗത്തിനനുയോ ജ്യമാംവിധം ഒരു പ്രസംഗകൻ എന്ന നിലയിലുള്ള എൻെറ കൃത്യം യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കാമെ ന്നുള്ള ആത്മവിശ്വാസമല്ല എന്നെ ഇതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നു് പ്രാരംഭത്തിലെ തുറന്നു പ്രസ്താവി ച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

സൊഡാലിറ്റിയുടേയും (മരിയസംഘ്യം) എം. സി. വൈ. എൽ.ൻെറയും ഏകോപിച്ചുള്ള ഈ വാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ സൊഡാലിറ്റിയെ പരാമർശിയ്ക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തെ ആ സ്പദമാക്കി എന്തെങ്കിലും സംസാരിയ്ക്കണമെന്നാണ് അധികാരസ്ഥാനത്തുനിന്ന് എനിയ്ക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശം. ആകയാൽ "മരിയാഭക്തിയും മനുഷ്യയുക്തിയും" എന്ന വിഷയത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട ത്തി കുറഞ്ഞൊന്നു പ്രസ്താവിയ്ക്കുവാൻ ഞാനുദ്യമിയ്ക്കുന്നു.

മാന്യമഹാജനങ്ങളെ, മനുഷ്യനു് ബുദ്ധി, മനസ്സു് എന്നു് ആന്തരികമായ രണ്ടു വ്യാപാര കേന്ദ്രങ്ങളുണ്ടു്. ഇവയിൽ മനസ്സു് സംശയാത്മകവും ബുദ്ധി നിശ്ചയാത്മകവുമത്രെ. മനസ്സും ബുദ്ധിയും സൌഹാർദ്ദപൂർവ്വം യോജിച്ചു പ്രവർത്തിയ്ക്കുമ്പോളാണല്ലോ മനുഷ്യപ്രവൃത്തിയിൽ യുക്തി പ്രതിബിംബിച്ചു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു്. ഇങ്ങനെ കാര്യകാര്യവിവേചനംചെയ്തു് ഒരു സംഗതിയുടെ പൂർവ്വാപരബന്ധം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും അവയിൽനിന്നു ന്യായപൂർവ്വമായ അനുമാനം ചെയ്യുന്ന തിനും ഉള്ള ഒരു ശക്തി വിശേഷത്തെയാണ് മനുഷ്യയുക്തി എന്ന പദം കൊണ്ടു് ഞാൻ അർത്ഥ മാക്കുന്നതു്. ദൈവജനനിയായ കന്യകാമറിയത്തിൻെറ നേർക്കുള്ള ഭക്ത്യാദരങ്ങൾക്കു് മരിയാഭക്തി യെന്നും ഞാൻ വിവക്ഷിയ്ക്കുന്നു. ഈ മരിയാഭക്തി മനുഷ്യയുക്തിയ്ക്കനുയോജ്യമോ എന്നുള്ളതാണ് എൻെറ ഇന്നത്തെ പ്രശ്നം.

ദൈവദത്തമായ യുക്തിയ്ക്കു് അനുസരണമായി പ്രവർത്തിയ്ക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥ നാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. കന്യകാമറിയത്തിൻെറ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ശരണം ഗമിയ്ക്കുന്നതു് മനുഷ്യൻെറ വിവേകബുദ്ധിയ്ക്കു് യോജിച്ചതെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനെന്തിനു സംശയി യ്ക്കുന്നു? സൃഷ്ടാവായ ദൈവത്തോടു നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ നേരിട്ടറിയിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്ന സ്ഥിതി യ്ക്കു് സഹസ്രസ്ഥിതരായ ശ്രുദ്ധിമാന്മാരുടേയും ശ്രുദ്ധിമതികളുടേയും മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം അസ്ഥാനത്താണെന്നും

അക്കാരണത്താൽതന്നെ അത് യുക്തിജന്യമല്ലെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടേയ്ക്കാം. ആകയാൽ മദ്ധ്യവർത്തിയായി ഒരാളെ സ്വീകരിയ്ക്കുന്നത് പ്രകൃതിവിരുദ്ധമോയെന്ന് നമുക്ക് പ്രഥമതഃ പരിശോധിയ്ക്കാം.

വൻവൃക്ഷശാഖകളെ ലക്ഷ്യമാക്കി അവയുടെ സമീപത്തു വളരുന്ന ചെറിയ കുറ്റിച്ചെടികളെ ഇടനിലപിടിച്ച് മുറിക്കയറുന്ന പാവൽ, കുമ്പളം എന്നിതുപോലുള്ള വള്ളിച്ചെടികളെ നാം കാണുന്നില്ലയോ? ചകരിക്കയറു വലിച്ചുകെട്ടി മുറിക്കയറിപടർത്തിവിടുന്ന വെറ്റിലക്കൊടികളും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ദുർല്ലഭമല്ല. ഇപ്രകാരം സസ്യലതാദികൾ മറ്റൊന്നിനെ മദ്ധ്യവർത്തിയായി സ്വീകരിച്ച് നിശ്ചിതസ്ഥാനം പ്രാപിയ്ക്കുന്ന കാര്യം പ്രകൃതിനിരീക്ഷകന്മാർക്കെന്നല്ല സൂക്ഷ്മദൃക്കുകളായ സാധാരണന്മാർക്കുപോലും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതാണ്. വാസനാവൈഭവത്താൽമാത്രം നീതമാകുന്ന സസ്യലോകത്തെവിട്ട് ബുദ്ധിവൈഭവത്താൽ അനുഗൃഹീതരായ മനുഷ്യജാതിയിലേയ്ക്ക് കടന്നാലത്തെ കഥ ഇതിലും മെച്ചമത്രെ. സമ്പന്നനായ ഒരാളിനോട് ധനസഹായം അർത്ഥിയ്ക്കുവാൻ അയാളുടെ ആപൂമിത്രങ്ങളെ ശുപാർശപിടിയ്ക്കുന്നത് അസാധാരണമല്ല. ഇരുകൂട്ടർ തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന വിദ്വേഷം ശമിയ്ക്കുന്നതിനുപായമായി ഉഭയകക്ഷികൾക്കും വിശ്വാസമുള്ള ഒരാളെ മൂന്നാമനായി സ്വീകരിച്ച് കാര്യംതീർക്കുന്ന പതിവ് നമുക്കറിവുള്ളതല്ലയോ? ഉദ്യോഗവേട്ടയിൽ നൈരാശ്യമടയുവാൻപോകുന്നവർ പ്രബലന്മാരായ ഭരണമേധാവികളെ അഭയം പ്രാപിയ്ക്കുന്നില്ലയോ? എന്തിന്, ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ ഏതു തുറയിലാണ് മാദ്ധ്യസ്ഥപ്രയോഗം അജ്ഞാതമായിട്ടുള്ളത്? ഇപ്രകാരമെങ്കിൽ വിശുദ്ധിസംപൂർണ്ണനായ ദൈവതിരുസന്നിധിയിൽ പാപകലുഷിതനായ മനുഷ്യൻ ദൈവമാതാവിന്റെ മഹനീയമാദ്ധ്യസ്ഥ്യമപേക്ഷിയ്ക്കുന്നത് അയുക്തികമാകുന്നതെങ്ങിനെ? "നന്മനിറഞ്ഞവളെ നിനക്കു സ്വസ്തി" എന്ന് ദൈവദൂതനാൽ അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ടവാൻ യോഗ്യയായ ഈ സ്വർഗ്ഗീയ കന്യകയ്ക്ക് സർവ്വശക്തനായ സ്വപുത്രന്റെ പക്കലുള്ള സ്വാധീനശക്തി എത്രത്തോളമെന്നു നിർണ്ണയിയ്ക്കുക കീടസമാനരായ നമുക്ക് തികച്ചും അശക്യമത്രെ.

സ്വർഗ്ഗീയപദവിയുടെ മാനദണ്ഡം ജീവിതവിശുദ്ധിയാകുന്നു. ജന്മപാപമാലിന്യംകൂടാതെ ജനിച്ച് സർവ്വസൽഗുണസംയുക്തയായിവളർന്ന് ദൈവസുതന്റെ മാതാവായി മരിച്ച വിശുദ്ധ മറിയേക്കാൾ വിശുദ്ധിക്രമിയവരായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവമല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ലെന്നു തീർത്തു പറയാം. ആകയാൽ ദൈവത്തെ കൂടുതൽ സമീപിയ്ക്കുവാൻ യോഗ്യത തികഞ്ഞവളും ഇവൾതന്നെയെന്നു സിദ്ധിയ്ക്കുന്നു.

ധാർമ്മികനിയമമനുസരിച്ച് കൂടുതൽ ആത്മവിശുദ്ധിയുള്ളവരെ കൂടുതൽ സ്നേഹിയ്ക്കുവാനും ബഹുമാനിയ്ക്കുവാനും നാം ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്. ഈ തോതനുസരിച്ചും ഇവൾ ദൈവത്തിന്റെ വിശേഷവിധിയായ സ്നേഹത്തിനു പാത്രീഭൂതയെന്നു യുക്തിപൂർവ്വം അനുമിയ്ക്കേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. പ്രത്യേകസ്നേഹവിഷയമായ സ്വമാതാവിന്റെ അഭ്യർത്ഥനകളെ അവഗണിയ്ക്കുവാൻ അവിടുന്ന് എങ്ങിനെ ശക്തനാകും? ആകയാൽ പാപപൂർണ്ണരായ നമുക്കുവേണ്ടി കൃപാവാരിധിയായ സ്രഷ്ടാവിനോട് അവൾ ഒരു വാക്കുണർത്തിച്ചാൽ അതു ഫലപ്രദമാകാതിരിയ്ക്കയില്ലെന്ന് നിശ്ചയം.

ഇവിടെ ചിലവരും ഇപ്രകാരമൊരു ചോദ്യംചെയ്യേക്കാം. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തോട് സൃഷ്ടികളായ നാം നേരിട്ട കാര്യങ്ങൾ പറയാതെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ വിശുദ്ധരുടെ വക്കാലത്തു പിടിയ്ക്കുന്നതെന്തിന്? അപേക്ഷകന്റെ യോഗ്യതയനുസരിച്ച് അപേക്ഷ സ്വീകാര്യമോ തിരസ്കാര്യമോ ആയി പരിണമിയ്ക്കുമെന്നുള്ളത് നാം മറക്കരുത്. അവിശ്വാസിയായ ഒരാളിന്റെ പ്രസ്താവം ഒരു പക്ഷേ വാസ്തവമായിരുന്നാൽതന്നെയും അതു നാം അവിശ്വസിയ്ക്കാറില്ലയോ. അയാളുടെ പ്രസ്താവം കളങ്കരഹിതമെന്ന സത്യസന്ധനായ ഒരാൾമൂലം നമുക്കു ബോധപ്പെടുന്നപക്ഷം അതു സംശയാസ്പദമാകുന്നതെങ്ങിനെ? സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവത്തിന് അജ്ഞതകൊണ്ടു തെറ്റിദ്ധാരണയ്ക്കു വഴിയില്ലെന്നിരുന്നാലും പാപകാഠിന്യംകൊണ്ട് ദൈവദ്രോഹികളായി പരിണമിച്ച നാം

H. E. Rt. Rev. Mar James, Kalacherry, D. D.,

Bishop of Changanacherry.

അവിടത്തോട്ട് നേരിട്ട സംസാരിയ്ക്കുവാൻ അയോഗ്യരല്ലയോ? മാത്രമല്ല, നാം അയോഗ്യരാണെന്നുള്ള ഈ ബോധം നേരിട്ട കാഴ്ച്ചമറിയിയ്ക്കുന്നതിനു നമ്മെത്തന്നെ ആശക്തരാക്കുന്നില്ലയോ?

നാം അപേക്ഷിയ്ക്കാതെ നമുക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒത്താശ ഒരാൾ ചെയ്യുതരികയെന്നുള്ളത് സാധാരണയല്ല. ഏവംവിധം ഭക്ത്യാദരങ്ങളോടുകൂടി മറിയയെ സമീപിച്ച് നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെ നിഷ്കളങ്കമറിയിയ്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൾ നമുക്കെങ്ങിനെ മദ്ധ്യവർത്തിയാകും? ഇവിടെയാണ് സാക്ഷാൽ മറിയാഭക്തി നാം പ്രദർശിപ്പിയ്ക്കേണ്ടതു്. മറിയയോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളെ യഥാവിധി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു വിദ്യാർത്ഥികളായ നിങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന ഒരുത്തമോപകരണമാണ് സൊഡാലിറ്റി. മറിയാഭക്തി പുലർത്തുവാനും പ്രചരിപ്പിയ്ക്കുവാനും ഏറ്റവും പര്യാപ്തമായ ഈ സംഘടന അഥവാ സഖ്യം ബാലവിദ്യാർത്ഥികളായ നിങ്ങളുടെ കാഴ്പരിപാടിയിലെ ഒരു പ്രധാന ചടങ്ങായിരിയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

ചെറുപ്പകാലത്ത് കുട്ടികൾ അവരുടെ സകല കാഴ്ചകളേയും തുറന്നു പറയുന്നതു് സ്വമാതാക്കളോടാണല്ലോ; കൂടുതൽ സ്നേഹിയ്ക്കുന്നതും മാതാക്കളെയാണെന്നാണെന്റെ അഭിപ്രായം. കുട്ടികളുടെ കാഴ്ചയിൽ കൂടുതൽ ഔത്സുക്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു് മാതാക്കളാണെന്നുള്ളതല്ലയൊ ഇതിനു കാരണമെന്നു ഞാൻ ശങ്കിയ്ക്കുന്നു. ഏതായാലും ഭൌമിക മാതാക്കൾക്ക് സ്വസന്താനങ്ങളോട് ഇത്രയധികം സ്നേഹവും വാത്സല്യവുമുണ്ടെങ്കിൽ അഖില ലോകമാതാവായ ദൈവജനനി അവിടത്തെ വിനീത മക്കളായ നമ്മെ ദയാപൂർവ്വം കടാക്ഷിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുകയില്ല. അവളെ ഹൃദയപൂർവ്വം നാം സ്നേഹിയ്ക്കുകയും ബഹുമാനിയ്ക്കുകയും അവളുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് നമ്മുടെ ജീവിതപദ്ധതികളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നേയുള്ളു. സന്താപത്തിലും സന്തോഷത്തിലും അപകർഷത്തിലും ഉൽക്കർഷത്തിലും കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിലും ജീവിതായോധനത്തിൽ തന്നെയും ആശ്വാസവും ആനന്ദവും സംതൃപ്തിയും പ്രദാനംചെയ്യുന്ന മറിയാഭക്തി നിങ്ങളുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും ബാലഹൃദയങ്ങളിൽ അടിയുറപ്പിയ്ക്കുണമെന്നാണ്, വാത്സല്യ വിദ്യാർത്ഥികളെ, എന്റെ വിനീതമായ അഭ്യർത്ഥന. പുരാതനവും സനാതനവും പരിപാവനവുമായ സത്യസഭാമാതാവിന്റെ അരുമസന്താനങ്ങളായി വളർന്ന് യഥാർത്ഥമായൊരു ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിച്ച് ഭാഗ്യ സമ്പൂർണ്ണരായി മരിയ്ക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നപക്ഷം മറിയയെ നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ദർശകയായി സ്വീകരിയ്ക്കുവിൻ. അനുഗ്രഹ സംപൂർണ്ണയായ അവൾ നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിയ്ക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ദുഃഖാനർത്ഥങ്ങളിൽ അവൾ നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിയ്ക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ അവൾ നിങ്ങളെ പരിരക്ഷിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതത്തിൽ അവൾ നിങ്ങളെ നയിയ്ക്കുകയും നിയന്ത്രിയ്ക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഈ മഹാ സദസ്സിൽ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുവാൻ ക്ഷണിച്ച യോഗഭാരവാഹികളുടെനേക്ക് എനിയ്ക്കുള്ള ഹൃദയപൂർവ്വകമായ കൃതജ്ഞതയെ നിർവ്യാജം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാനും വിരമിക്കട്ടെ.

WELCOME SPEECH

BY

Mr. Jacob Cherian, Maruthukkunnel,

in the Former Pupils' and Teachers' Meeting.

Mr. President, Rev. Fathers, Gentlemen,

I value greatly the opportunity, which the Golden Jubilee celebration has afforded everyone of us to gather here today. To re-visit old scenes, to renew old friendships and to recall old incidents and stories, of which we ourselves were the participants and the heroes are among the pleasantest experiences in life. And the feeling of joy in such an experience is enhanced when these happy memories relate to our boyhood days. For who of us do not heave a sigh of regret when we think of that delightful period of life when time, as it were, flew on Angel's wings?

In Mr. P. J. Abraham, B. A., L. T., I am glad to welcome one whose name is distinguished in the annals of our Alma Mater. He was one of our first Headmasters whose name we all recollect with respect and love. He helped to mould the character and shape the lives of many young men who have become useful and distinguished members of society, I am glad God has given him health and length of days, and he is enjoying the peace and the quiet, natural to the evening of life. According to me, of all the professions, the teaching profession is the best for a contented, happy old age. For, perhaps, of all the professions, it alone leaves man without anything to disturb the calm of conscience. I welcome him back to the scene of his labours and to the midst of those whom he taught as little children.

I consider it an esteemed privilege to welcome Mr. V. A. Pascal, and Mr. V. S. Narayana Iyer, B. A., B. L., the speakers at this evening function. They were both teachers of the St. Ephrem's and it is in the fitness of things that they should be with us in celebrating the old boys' day.

I extend an equally hearty welcome to all the former pupils and teachers of the St. Ephrem's High School who are present here today. After years of separation, it is a joy to see them all joined together at the dear old place. I also extend a warm welcome to our friends who have been so good as to be present here and share in and add to our delight.

PONTIFICAL HIGH MASS — Pax Vobis.

PONTIFICAL HIGH MASS — Credo.

I must also avail this occasion to acknowledge gratefully the fact that but for the foresight, the self sacrifice and the enterprise of the authorities of the St. Ephrem's High School many of us would not have received the English education we have had. We have now numerous English Schools, in almost every town and village in the State. But we are prone to forget the fact that the St. Ephrem's was the first Catholic English High School in Travancore.

What the Catholic community has achieved so far in the field of English Education in Travancore is to a large measure due to the help and example given by the Malabar Carmelite Congregation. They can also rightfully claim credit for the general progress and advancement of the Catholics in this country. For in whatever walk of life, ecclesiastical, educational, commercial, legal or planting most of the distinguished men of today among the Malabar Catholics look to the St. Ephrem's as their Alma Mater and the Carmelite Fathers as their gurus.

The debt of gratitude of the Travancoreans in general and of the Roman Catholics in particular to the Carmelite Fathers at Mannanam is great. For not only in English education have they been pioneers, but also in printing, journalism and Malayalam Literature, they have borne the torch light of progress and led the way. There is not a Catholic home on the Malabar Coast which has not had its beneficent influence of Mannanam. The Malayalam Catholic Literature is almost their sole creation. The religious books, we, our women, and our children read are their works. The prayers we recite were made and taught by them. If anyone asks me who has contributed most to enrich the Catholic life of Kerala, I shall answer, and emphatically answer Mannanam.

There are hills and mounts sacred to every Christian, places which have changed the course and the conduct of human lives; first of all, the place, where the Creator of the Earth and Heavens sacrificed Himself on the Cross so that men may be good— the Mount of Calvary— then the Mount of Sinai, the Mount of Olives. It is my fond hope that Mannanam will continue to exercise that predominent influence in the Catholic life of Malabar that it has long been exercising. and the Mount of Mannanam will be a place of pilgrimage to the Malabar Catholics.

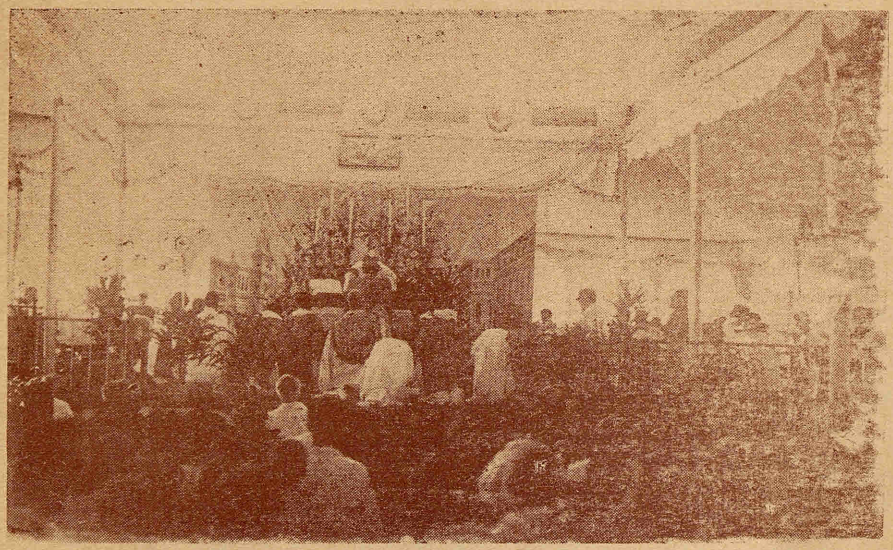
I cannot also fail to remember today the founders and the builders. of the Mannanam Monastery and of the St. Ephrem's, giants among men, men whose faith could move mountains. They dreamt great dreams and they had courage and capacity to work to make those dreams come true. I have in mind Very Rev. Fathers Alexander, Senior and Junior, and Very Rev. Fr Aloysius. Their names are revered, their memory is blessed. In death they are crowned with the laurels they denied themselves while living.

I must pay the humble tribute of a devoted disciple to Rev. Fathers Stephen and Hilarion. Their names are beloved among a long succession of pupils who passed out of the Portals of the St. Ephrem's. Father Hilarion possesses a hallowed niche in the hearts of hundreds of our youngmen. I bow to them in all respect.

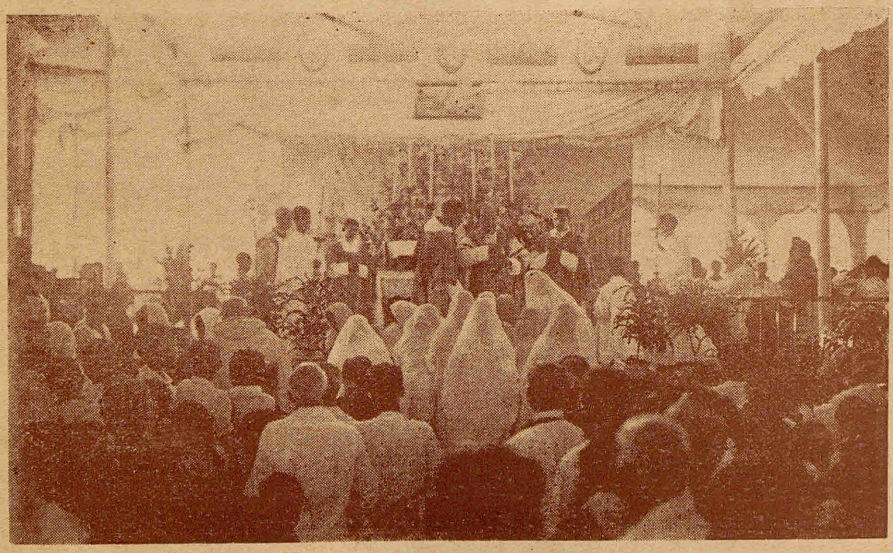
There is a freshness of feeling in youth which declines with time. And we gradually learn, the sordid realites of life are different from the rosy dreams of the early age. We have had ideas and we have had ambitions. Some of those ideas and ambitions find fruitful fulfilment, others fade or recede from view like mirages on the desert. But whether our lives were one of fulfilment or of disillusionment, the lessons we learnt from the good Carmelite fathers must have stood us in good stead. We have learned from them patience in difficulties, perseverence in defeat, restraint in enjoyment, humility in victory and order in everything. Their day to day life is a practice worthy of emulation in such virtues. And more than the lessons we have learned from text books, it is such exemplary lives that would serve as beacon lights, over the shoals of life.

We, the former pupils have had our day. I appeal to my young friends, the present pupils, to keep up the tradition of the St. Ephrem's. They should be worthy of their great institution and worthy of the good fathers who send them out into the world. It is not an aristocracy of wealth, it is not an aristocracy of birth, nor is it an aristocracy of learning or title that rule the world, but it is an aristocracy of character. And it is character, above all else, that Mannanam could impart to you. I ask you to learn the Carmelite ways. We of the older generation are thankful that we have learned them, for Carmelite way, is the way of victory, in life here and the life hereafter.

I welcome you all again.

PONTIFICAL HIGH MASS — Elevation.

PONTIFICAL HIGH MASS — Communion.

Speech by Mr. V. A. Pascal

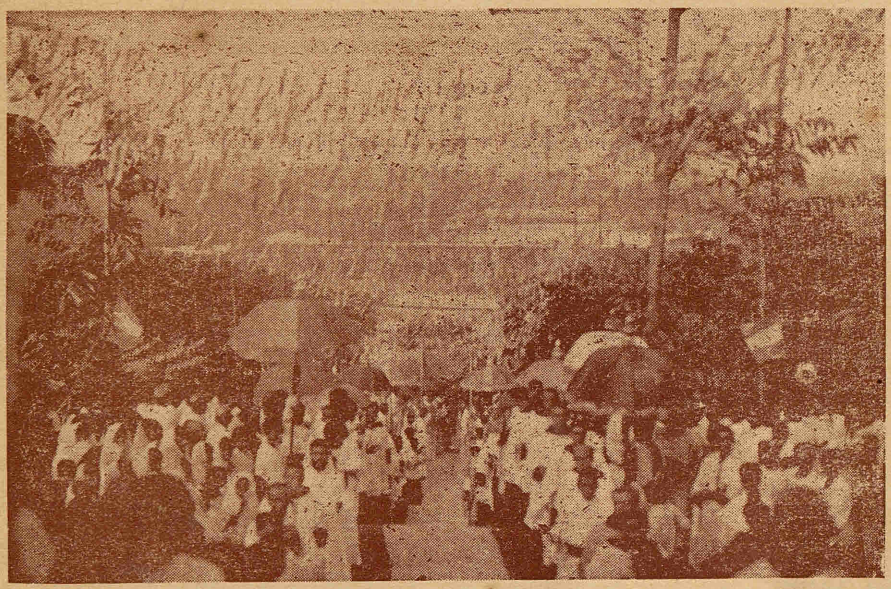
in the Former Pupils' and Teachers' Meeting.

Mr. Chairman, Rev. Fathers, Ladies and Gentlemen,

I belong to the nineties of the last century. It gives me no small pleasure to participate in the rejoicings connected with the Golden Jubilee Celebrations of the St. Ephrem's English High School. It was my first field of labour. Why, I can as well say it was my first field of rest, rest from the petty vexations that lure us to ill. It was in this field of paradox that I was first drilled to fight the battle of life. I was initiated into it under good distinguished and divine auspices. Thirty-eight years ago, to be exact, on the 1st of March 1898, when I was just out of my teens, the good fathers of the mother church of the Syrian Carmelite Tertiary of Malabar headed by the then Prior, the late Very Rev. Father Basil of St. Theresa alias Thaliath, welcomed me into this institution as its Headmaster. It was the 13th year of its existence. You know that number 13 is an unlucky number to the Westerners, but to the institution or to me it was not so. Perhaps there is more truth in the other school of thought according to which number 13 is not an unlucky number. It is a symbol of 'power'. There seems to be an affinity for number 13 to me. As some of you know already I left Ernakulam yesterday and reached here the same evening and you all know that yesterday was the 13th of January. Anyhow I presided over the destiny of this institution for well nigh two years under the fostering care and wise guidance of the late Very Rev. Fr. Aloysius of Neriyamparampil house. Can it be a matter of accidental coincidence that the present Headmaster and our genial host, the Rev. Fr. William, should happen to be a scion of the identical Neriyamparampil family?

We are celebrating the Golden Jubilee and at this stage we should cast our eyes back on its past history and take stock in retrospect of the trials and tribulations, successes and reverses. You will remember that the Very Rev. Fr. Syriac Elias was endeavouring last night to impress upon the little children gathered in this hall that "no cross, no salvation; no pains, no gains." Similarly the St. Ephrem's had its own crosses and tribulations, and pains and gains. At the time I assumed charge, the St. Ephrem's was experiencing a set-back on account of the withdrawal by the Government of the grant-in-aid on some frivolous pretext or other. The successive applications that were being submitted for renewal of grant

were most ruthlessly rejected year after year. Those were days of keen competition among different Christian brotherhoods in the neighbourhood. Jealousy— the green-eyed Monster— was stalking throughout the length and breadth of the land. Mannanam and her budding institutions were an eyesore to the neighbouring stronghold of non-catholicism, if not of anti-catholicism. Nevertheless, the authorities of the school were not deterred from following the straight path of their duty. Through wile machinations the Inspectorate was prejudiced. But the barefooted Carmelites, proud, patient and plodding, were more than a match for their adversaries and carried the war into the enemy's camp. The picturesque knoll at Mannanam was, as it is today, a city in itself, with its history-making monastery, the magnificent church, the massive and stupendous habitation for the school, the well-equipped press, the vernacular weekly, the monthly magazine, the Post Office, the Anchal Office and what not. The late Very Rev. Fr. Alexander Kattakkayyam (Sr.) succeeded in prevailing upon the then Dewan, Mr. K. Krishnaswamy Rao, to pay a visit to this sequestered spot in the Kottayam district. The visit actually took place in 1899 amidst the chiming of bells, and "pealing anthem swelled the note of praise." The authorities of the school availed themselves of the opportunity to present an address to him. The honour of reading it was generously conferred upon me. There was a significant passage in it, which, in spite of lapse of time, comes uppermost in my mind and I make no apology in quoting it now for your edification. "If Mar Gregorius' Lower Secondary School at Kottayam with no better staff of teachers or appurtenances than our own can be allowed to enjoy a munificent grant, we see no reason why, while your Excellency is at the head of affairs, the St. Ephrem's should not be allowed to enjoy a similar grant and why it should not consolidate and develop itself to the full requirements of its aim and of its local want". This evidently told. The talk was soon abroad that the grant to Mar Gregorius, had been ordered to be withdrawn forthwith. One defect that was trotted out against the St. Ephrem's was that I was too young to be its Headmaster. Nor was I a trained teacher. That I was not a trained hand was true enough. At the same time I must own that I had a serious defect in me. It was similar to that of Dr. Johnson's. I was as small as small could be. Nevertheless the gracious Dewan was pleased to direct the Inspector of the District, Mr. Ayyappan Pillai, to test my capacity to do the work allotted to me and report. I had therefore to undergo an ordeal in practical test at his hands and today from this platform and from this very locality I take pride and pleasure in recalling to my mind that I came out of the ordeal in flying colours. A telegram soon flashed from the Dewan at Trivandrum to Fr. Alexander at Mannanam, intimating that a grant of

PROCESSION OF THE BLESSED SACRAMENT —
Commencement.

PROCESSION OF THE BLESSED SACRAMENT —
At the Centenary Memorial Gate.

S. Rs. 23, a few chukrams and a few cash had been sanctioned for the school. The St. Ephrem's triumphed. Our joy knew no bounds. The management, the staff and the pupils, all combined, went on a picnic along the meandering watercourses in the vast and extensive paddy flats yonder, nay across the backwater as far as Thannirmukkam. We made a sort of Christmas Carol of it. I distinctly remember Mr. T. J. Mathew, then a puny little boy reading in the Third Form, entertaining us with his Canarese song. I am glad that he is present here today. Though there has been no much change in his dimensions, from all accounts I am extremely glad to learn that though a pigmy in stature he is a giant in activity. This is by the way. I heartily joined the boys in the *tamasha* and was easily made a little hero.

"Still they gazed and still the wonder grew
That one small head could carry all he knew."

The St. Ephrems' has achieved its aims and it does really meet the local wants in full. So you see the number 13 is not an unlucky number. It is really a symbol of power. Need I recall to your mind the fate that befell Mar Gregorius' of Kottayam ?

To the best of my recollections my comrades in arms were Messrs. Philip and C. M Chacko, the Rev. Job, C. D., Messrs. P. V. Devasia, P. K. John, Velayudha Menon, Krishna Menon and some others. Of these I see here only the lovely and loving face of my diminutive friend Mr. Devasia. Some have since joined the majority.

"Remembrance wakes with all its train
And turns the past to pain."

For me there is one satisfaction. The remains of my colleague, the Rev. Fr. Job lie buried within the walls of the monastery church at Thevara in my immediate neighbourhood and I often get the opportunity to kneel down at his grave and pray for the repose of his soul. In the place of the missing ones I find others who succeeded me since I laid down my office 36 years ago, i. e., 31st January, 1900. I am so glad that I have had the opportunity of striking their acquaintance. I want them to remember that there is a community of purpose in us and that we all belong to the same fraternity through the medium of our common employer and paymaster the St. Ephrems'. Let not our bond of union be a case of "out of sight, out of mind." Though we live and move and have our being in distinct and different spheres, though we be separated by long distances of land or water or both, we can afford to be of mutual help through prayers.

On a memorable occasion like this my heart must naturally go to my dear old pupils and it does really go. I would request them to kindly

remember me in their valuable prayers. As for me, I have already seen 58 winters and the shades of evening are falling fast.

Mannanam has changed, completely changed, of course, for the better. Old days have changed, old manners gone. Can I in justice and fairness add "a stranger filled the Stewarts' throne"? I should think not. For, the old atmosphere continues. The old ideals too endure. I still breathe the same, sane and serene atmosphere which is a peculiar characteristic of our Holy Mother, the Church. This is yet another proof, if, indeed, any proof is needed, of the consistency and continuity of the wholesome principles and discipline of the infallible church.

One word more and I am done. I should like to apprise you that there is a very sad note which strikes the tenderest chord of my heart. There was an outstanding personality at Mannanam. He was a good and great soul. Though not English-educated, he was a gentleman of wide knowledge and outlook, intelligent tolerance, and deep sympathy. Young, impulsive, and away from the restraining influence and the disciplinary control of the parents as I then was, the late Mr. Korah Perumalil, whose eldest son is vice President of the Golden Jubilee Commitee, was, to me like a loving father, a true friend, philosopher and guide. May his good soul rest in eternal peace!

You will be looking keenly forward to the speeches of Mr. V. S. Narayana Ayyar and others and they themselves may be straining at the least. You will certainly have some intellectual treats from them. No longer shall I therefore stand between them and you. I wish the St. Ephrem's High School a long and prosperous life and a still brighter and higher career. My hearty *salaams* to my *confreres* who have been associating with the authorities in the building up of the institution to what it is to day. My hearty *salaams* to my beloved pupils also. All that I can assure them is

"Wherever I roam, whatever realms to see,
My heart untravelled fondly turns to thee."

THE RT. REV. MGR. F. X. T. ROCHE, S. J., D. D.
President of the Public Meeting.

The Presidential Adress

BY

The Rt. Rev. Mgr. F. X. Roche, S. J., D. D.

in the Public Meeting.

WE are assembled here to-day to give thanks to God, the giver of all good gifts, and to tender our congratulations and wishes to the Syrian Carmelite Fathers on the occasion of the Golden Jubilee of St. Ephrem's High School, Mannanam.

For me it is a pleasure and privilege to preside over these celebrations and to associate myself with you all in rejoicing and felicitating the management on their splendid achievements during the last half a century.

I consider your pressing invitation to preside on this historic occasion and the cordial welcome you have extended to me as your tokens of love and gratitude to the Society to which I belong. The reason is not far to seek. The Jesuit Bishop, Mgr. Charles Lavigne *clarum et venerabile nomen* and his Jesuit Secretary, Rev. Father Ricard, are considered the greatest benefactors, if not the founders of St. Ephrem's, the very first Catholic English School in Travancore.

Ever since its inception we are told that there has been unbroken chain of cordial relationship between the St. Ephrem's and the Sons of Loyola.

Moreover, the Bishop of Tuticorin may claim to be a Travancorian Bishop in as much as he has subjects of H. H. the Maharaja under his ecclesiastical jurisdiction.

Started in 1885 by Rev. Fr. Gerard whom your history describes as a 'pioneer Educationalist full of enthusiasm and foresight', it had a very humble beginning with one pupil and one teacher. But as years rolled by it grew like the proverbial mustard seed into a mighty tree that we see now. It serves as a beacon light to the thousands of Catholics and non-catholics who live around and far beyond it.

By their fruits ye shall know them is good philosophy. If I am not mistaken there is no Catholic Institution in South India that has given more ministers to the Church than the St. Ephrem's. This fruitful Mother can boast of well- nigh 300 priests, three Vicars General, one Bishop and one Archbishop among her children. Among the laymen who form the past alumini of this school many hold eminent position in various walks

of life. *Si monumentum queris, inspice, aere perennius.* The teaching profession is one of great responsibility and it may be truly said that after the hand that rocks the cradle the teacher exercises the greatest influence in moulding the national character.

India realizes to-day, as never before, the bitter need of men of lofty ideals, mentally and morally equipped for leadership in diverse walks of life. That appreciation of a training wherein religion becomes an essential part of the curriculum is not yet sufficiently realised; but it is nevertheless true that with the harmonious development of the mind and the heart it will be difficult, if not entirely impossible, to secure the best type of citizenship and promote the true standards of society.

It is no exaggeration when it is said that the very permanence of Government rests largely with the quality of education that the Schools and Colleges of the land impart.

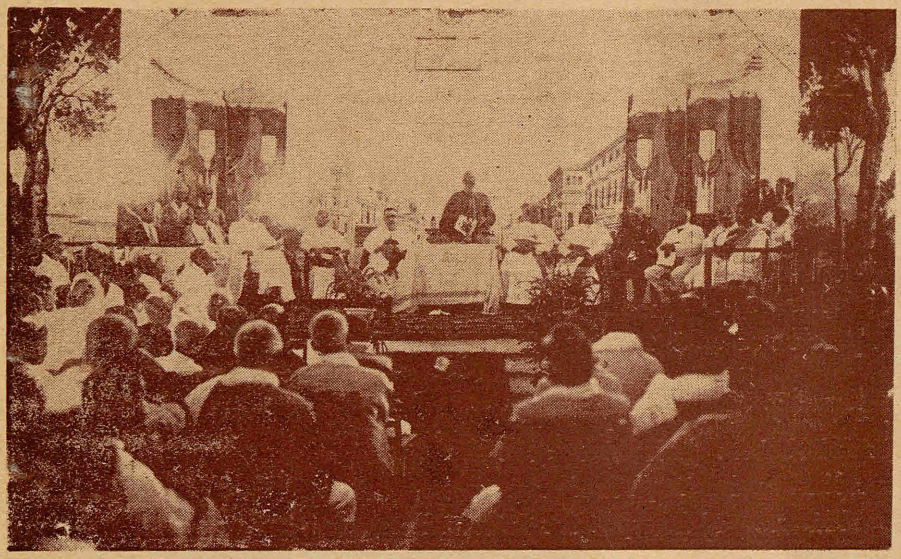
That the Catholic priests and Brothers and nuns are best fitted to this task is a matter of common knowledge.

This has been acknowledged by responsible men. Mahatma Gandhi is one. It is true we do not see eye to eye with all the actions and utterances of the Mahatma. But there is no denying the fact that he is a power in the land. His words carry weight with the mass. It is refreshing to know what he thinks of Catholic priests and priests as teachers.

Mahatma Gandhi once said in public that he heard with considerable pain that vice is increasing apace in the schools, and that the children are initiated into it by the teachers themselves. Whereupon he aptly quoted, "If the salt loses its flavour wherewith shall it be salted?" He lays the blame of this shocking state of affairs upon the godless education purveyed in the schools. A system of education that puts an exclusive emphasis on literary equipment, not only is ill-adapted to deal with the evil, but actually results in promoting it. The remedy, he holds, is instilling into the minds of boys a reverence for religion. But then he asks: Who is to bell the cat? The teachers alone can teach reverence for religion. But they themselves have none. It is therefore a question of proper selecting of teachers. But a proper selection of teachers means either a much higher pay than is now given or reversion to teaching not as a career, but as a life-long dedication to a sacred duty. This is in vogue to-day among Roman Catholics. The first is impossible in a poor country like ours. The second seems to me to be the only course left open.

Not long ago, Sir, K. Shunmukham Chettiar, the Diwan of Cochin said (Jan. 1931):—

"It was no exaggeration to say that if to-day the position of Cochin in the field of education was unique in the whole of India, such

THE PUBLIC MEETING —
H. E. Bishop Roche, S. J., Delivers the Concluding Speech.

THE PUBLIC MEETING — Audience.

achievement was in no small measure due to the selfless work of the Christian missionaries.

From that point of view, the people of India must feel grateful for what the Catholic church has acomplished in the country and especially on this coast".

After referring to the need of right leadership in the country, now let me draw your attention to the great need we have of *militant and practising* Catholics, men who will leaven the whole mass, men of sterling character, men of self-denial for the sake of duty, men who will work with the Church because it is God's law, men inbued with the true spirit of Catholic Action, men with large and magnanimous heart, who make no distinction between Indian or European, Religious or Secular, Carmelite or Jesuit, Latin or Syrian, Tamilian or Malayalee, Nordist or Sudist, Nayar or Pulaya, Brahmin or Paria, Rich or Poor, High or Low but embrace they all with the Charity of Jesus Christ.

Lives of great men all remind us
We can make our lives sublime
And departing, leave behind us
Footprints in the sands of time.

I earnestly wish and pray that the St. Ephrem's will produce such champions of the Catholic church.

In fine let me inplore God's abundant blessing on the staff and the students, past and present, and wish a bright future *proficiat - floreat - crescat.*

L. D. S.

റവ. ഫാദർ അബ്രാഹം കുടകശ്ശേരി അവർകളുടെ പ്രസംഗം.

(ഓട്ടൻതുള്ളൽ)

മാന്യാനംവരെവന്നീടാനും
മംഗളമഖിലമുരച്ചീടാനും
ഓത്തിട്ടനവധി നാളുകളായി
ഒത്തില്ലിതുവരെ എത്തിടാനായ്.
ഇടവകഭരണംമൂലം നിങ്ങടെ
യിടയിൽ വരുവാനിടയായില്ല
ഞാനിപ്പട്ടക്കാരൻമാത്രമെ
എന്നുടെ പള്ളിയിലുള്ള ഭരിപ്പാൻ.
ഇടവകയിതിലെ വീടുകളതിനുടെ
അടിയന്തരങ്ങളുമിടപാടുകളും
ഞൊടിയിടയില്ലാതെളിയോരെന്നുടെ
പിടലിക്കങ്ങനെ പിടിയുംക്രൂടി
ഇടവകതോറും മണ്ടിനടന്നി–
ട്ടൊടുകിനുനീരുപിടിച്ചു കണക്കാ–
ലിടറി കടമ്പകടന്നുവലഞ്ഞു
ഇടവകഭരണം കഠിനം തന്നെ.
മേടയിലമരും മേലാന്മാക്കും
മാടങ്ങളിലേ അടിയാന്മാക്കും
കുടികിടഭേദം കലരാതഖിലം
കടശിവരെക്കുമനുഷ്ഠിക്കുന്നേ.
ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു ജോലികൾമൂലം
നിങ്ങടെയിടയിൽ വരുവാൻവിഷമം.
കോലാഹലമാം കനകജ്ജൂബിലി
ആലോകനമതിനിന്നിഹവന്നേൻ
മാലോകരെയിതുപോലൊരു മഹമി–
ക്കാലംവരെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.
നാനാദേശത്തിന്നും വന്നി
സ്ഥലമതിൽ വാഴും മാന്യന്മാക്കും
ശ്രീലന്മാരാം ബാലന്മാക്കും
കാലേസ്വാഗതമോതീടുന്നു.
ആവിർമ്മോദമുദാരന്മാരാം
പൈദികരെന്നുടെയിഷ്ടന്മാക്കും
ആവോളം സ്വാഗതമോതുന്നേൻ
ഭാവുകമഖിലമുരച്ചീടുന്നേൻ.

* * *

വേനലെടുത്തു, മീറ്റിങ്ങുകളും
ഈയലുപോലെ എഴുന്നുതുടങ്ങി
ഞാനതിലൊക്കെ സംബന്ധിപ്പാ–
നേനംപോലെ ഗമിച്ചുതുടങ്ങി.
മീറ്റിങ്ങിന്നിഹപോയിക്കൊണ്ടാൽ
മീറ്റ റിലേ ഞാൻ പറയുകയുള്ളൂ
ഏറുനടപ്പാൻ വഹിയെന്നാലും
ഊറ്റം ക്രൂടും കവിതകൾ ചൊല്പാൻ.
കവിതയിലുരചെയ്യുന്നാൽ കേൾപ്പാൻ
ചെവിയതിനതിസുഖമേറും, പക്ഷേ
അവികലമായൊരു കവിതയുരപ്പാ–
നാരാലൊന്നു കഴിഞ്ഞീടുന്നു.
പ്രാസഭ്രംഗിയൊഴിക്കും വേണം
ഹാസം നല്ല മതിപ്പും വേണം
സരസതവേണം രസമതുവേണം
ഫലിതംവേണം പാകതവേണം
ഇങ്ങനെയുള്ള ഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞൊരു
സംഗീതക്കവിതയ്ക്കു പ്രയാസം.
എന്നാലും ചില സംഗതിയെല്ലാം
സംഗീതത്തിൽതന്നേ ചൊല്ലാം.
തുള്ളലിലൊന്നു പ്രസംഗിച്ചെന്നാൽ
കൊള്ളാമെന്നിവർ പറയുകമൂലം
എള്ളോളം വശമില്ലെന്നാലും
തുള്ളലിലൊന്നു പരീക്ഷിക്കാം ഞാൻ.
നിങ്ങടെയൊക്കെ കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ
അങ്ങേ അറ്റം പററിക്കൊള്ളാം
എന്നുനിനച്ചു തുടങ്ങുന്നേനിഹ
നന്നുടവിക്കുട്ടെല്ലാവേക്കും.
പോയാണ്ടത്തെ കായ്മതോത്താ–
ലിയാണ്ടിൽ മീറ്റിങ്ങുകളില്ല
'ഈറ്റിങ്ങി'ല്ലാതേറ്റിട്ടില്ലോൽ
മീറ്റിങ്ങെങ്ങനെകൂടാൻ കഴിയും?
മലയാളത്തിൽ പഞ്ചം പാത്താൽ
പലകാലത്തും വന്നിട്ടുണ്ട്;

മാലോകരെയിതുപോലൊരുക്ഷാമം
കാലംവരെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.
കുരുമുളകിന്നുടെ വിലയുമിടിഞ്ഞു
അരിവില കൂട്ടുന്നില്ലെന്നാലും
ഒരുകാശില്ലാതെങ്ങനെയിപ്പോ-
ളരിവാങ്ങാൻ കഴിയുന്ന നിനച്ചാൽ?
ചുക്കിൻവിലയും ശുണ്ഠ്യമതായി
മഞ്ഞൾവിലയും മങ്ങിപ്പോയി
നാളീകേരമതിന്നുടെ വിലയും
കോളായിട്ടു ഭവിച്ചിട്ടില്ല.
പണമെണ്ണുന്നതു കേൾക്കാൻപോലും
പണിയായതെന്നാൽ പറവാനുണ്ടോ?
പണയംവച്ചെന്നാലും കഷ്ടം
പണമിന്നൊരുവനു കിട്ടുകയില്ല.
ഇങ്ങനെയുള്ളൊരുക്ഷാമക്കാല-
ത്തിങ്ങനെയുള്ളൊരു മീറ്റിങ്ങുകളും
മംഗലകർമ്മനടത്തിടുന്നതു
മംഗളമെന്നേ പറവാനുള്ളൂ.

മാന്നാനംകാരെക്കൊണ്ടല്ലാ-
താരാലിന്നിതു സാദ്ധ്യമതാണ്?

മാന്നാനംകാരവരുടെ പാടവം
ഉരചെയ്യാനിന്നൊരുവനുമരുതേ.

മന്ദമകന്നൊരു മാന്നാനംപോൽ
മന്നിടമതിലധികം സ്ഥലമില്ല.

ഇന്നതിനുടെ മാഹാത്മ്യമുരപ്പാ-
നെന്നുടെ നാവിനു കഴിവതുമില്ല.

മാനും മീനും എയ്യപ്പെട്ടവാൻ
ഏനമതേറിയ സ്ഥാനമിതാണേ.
ഈരുകരക്കുടം മദ്ധ്യം തന്നിൽ
മാന്നാനംചേരിക്കുലതിന്റെ
ഉച്ചിയിൽ മെച്ചമതാം ചെറുകുന്നിൽ
ഉച്ചൈരസുരമിതുകാണ്മാൻചിത്രം.
പശ്ചിമദിഗ്വാസികളഖിലർക്കും
കാഴ്ചയിലെത്തുപെടുന്നിപ്പള്ളി
അച്ചന്മാരുപ്രയത്നം ചെയ്തി
ട്ടിച്ചയ്യോത്തുഭവിപ്പിച്ചിവിടെ.
അതിരംപുഴയും ആർപ്പൂക്കരയും
അതിരുകളായ്ശോഭിക്കുന്നു.
വന്മാഹാത്മ്യമെഴുന്നുവിളങ്ങും
അമ്മഞ്ചേരികിഴക്കുവശത്തു
ഉത്തമമായോരിത്തമ്മത്തടം
ഉത്തരദേശേ വിലസിടുന്നു.
മാന്നാനംപാടംവഴിവിശ്രം
മന്ദമതാം ചെറുകാറുമതേറ്റ്
ഇന്നിവിടത്തുവസിച്ചിടുന്നൊരു
ധന്യാശയരാംസന്ന്യാസികളവ-
രന്യോന്യത്തൊടുവത്തിക്കുന്നു.

* * *

ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു സംഗതിയഖിലം
എങ്ങനെ ഞാനുമുരച്ചിടുന്നു
നിങ്ങൾക്കെല്ലാം വീണ്ടും വിണ്ടും
സെൻറഫ്രേമിനു വീണ്ടുംവീണ്ടും
എന്നുടെ ജനനിക്കിന്നുമതെന്നും
മംഗളമോതി നിറുത്തിടുന്നേൻ.

അല്ലയോ സെൻറഫ്രേമേ!

സാമർത്ഥ്യത്തൊടുനിന്നിൽ നല്ല വിജയംപ്രാപിച്ചസൂരീന്ദ്രരാം
ശ്രീമാന്മാർ പലരുണ്ടു, പട്ടപദമേറുള്ളൊരുമൊട്ടല്ലുഹോ;
ശീമസ്സും പരിചോടുപോയരിയ ബിലിറവും ജയിച്ചുള്ളൊരാ-
ദ്ധീമാൻ തോമ്മസു പീ. ജെ. എന്നമരിമാൻ നിൻപുത്രനല്ലേശുഭേ! 1

തുമ്പശ്ശേരിയതെന്നു കീർത്തികലരും വൻപൻ മഹാജഡ്ജി,യി
കൊമ്പൻ വൻപുകളാന്ന തെള്ളിമുതലായുള്ളൊരു ധന്യാഗ്രിമർ,
വൻപേറുന്ന കരിമ്പനാലമരുമാത്തോമ്മാച്ചനെന്നല്ല വൻ-
സമ്പന്നർ പലരുണ്ടു നിൻറെ സുതരായ് പാരായിതൊട്ടുള്ളവർ. 2

ഹരില്ലായ്മോസച്ചനെന്നാപ്പെരിയപുകളെഴും കർമ്മലിത്താസഭാംഗം
എല്ലാരാലും പ്രപൂജ്യൻ, മുനികുലതിലകൻ നല്ല കല്യാണശീലൻ

എല്ലാനേരം ചിരിച്ചും ഗുണമെഴുമുപദേശം കഥിച്ചും രസിച്ചും
സോല്ലാസം സ്കൂൾഭരിച്ചാൻ ഭരണനിപുണനാം വന്ദ്യമാനേജരായി. 3

ക്ലേയിസച്ചൻമരിച്ചു, മരണരഥമതിൽ കേറി സ്വർഗ്ഗം കരേറി–
പ്പോയാലും നമ്മളിന്നാഗ്ഗുരുവരമണിയേ വിസ്മരിക്കാവതല്ല.
ആയാസംചെറുപറാതനവധിസമയിസ്കൂളുമാനേജരായി–
ട്ടിയോടിനമ്മെയെല്ലാരെയുമതികുതുകം കാത്തതുംഓർത്തിടുന്നേൻ. 4

നാട്ടിൽകുട്ടികൾ നല്ലമട്ടിൽ വളരാനത്യാശ പൂണ്ടിട്ടിവർ
പാട്ടിൽകെട്ടിയതായിട്ടും മഹിതമാമിംഗ്ലിഷ് ഹൈസ്കൂളിതിൽ
ആട്ടിൻകുട്ടികളെപ്പുലർത്തുമിടയൻ നൽപുല്ലുമാ വെള്ളവും
കാട്ടിക്കൂട്ടിലടച്ചുകെട്ടുമതുപോൽ കാട്ടുന്നു സന്ന്യാസികൾ. 5

നിന്നിൽ ചെമ്മേ പഠിച്ചും കുതുകമൊടുകളിച്ചും കുളിച്ചും ചിരിച്ചാ–
നന്ദിച്ചും വിശ്വസിച്ചും പലഫലിതമുരച്ചുല്ലസിച്ചും വസിച്ചു;
ഭിന്നിച്ചീ ഞങ്ങളിപ്പോൾപലവഴി ചിതറിപ്പോകിലും പൂർവ്വബന്ധം
നന്ദിച്ചിട്ടിങ്ങുചൊല്ലുന്നുപകൃതിയിതു കൈവിട്ടാതെ കൈക്കൊണ്ടിടേണം. 6

പള്ളിക്രൂടമിതിന്നുനല്ലൊരിരുപത്തഞ്ചാണ്ടു ചേരുന്നതാം
വെള്ളിജ്ജൂബിലി വേണ്ടവണ്ണമിവിടെക്കൊണ്ടാടി പണ്ടാനു നാം;
ഉള്ളിൽ ക്രൂരൊട്ടമിന്നു നല്ല കനകജ്ജൂബിലിയും കണ്ടതോ;
കോളേജായിതു വജ്റജൂബിലിയിനിക്കൊണ്ടാടുമാറാകണം! 7

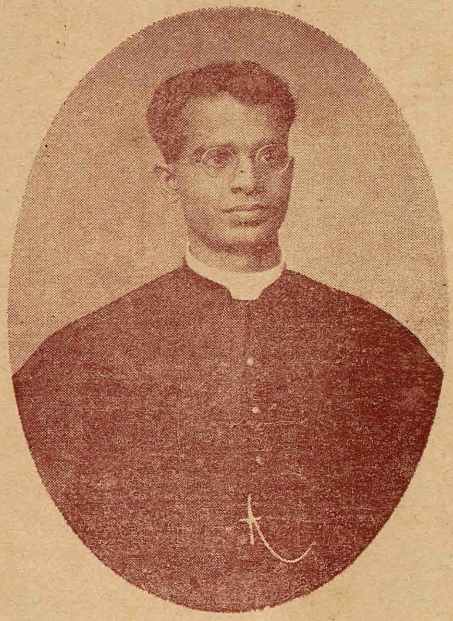
STAFF 1927 — 1928.

STAFF 1928 — 1929.

REV. FR. MATHEW, VARIKKAYIL,
PH. D., D. D., B. C. L.

REV. FR. JOHN, MATTAM.

MR. JACOB CHERIAN.

REV. FR. PLACID, T. O. C. D.
PH. D., D. D., D. C. L.

Toast to His Holiness the Pope.

BY

Rev. Fr. Placid T. O. C. D., Ph. D., D. D., D. C. L.

St. Ephrem's is above all a Catholic Institution, and as such it is meet that, on an occasion like this we should express our loyalty towards the Pope, the head of everything Catholic without whom nothing Catholic can exist even in the world of mere conceptions.

The Pope is the head and life-giving principle of that Great Institution whose chief office is to educate the whole world in compliance with the Divine mandate of Christ, "Go ye, teach all nations." Appropriating to themselves the fullness of the teaching power, the Popes have at all times proved themselves to be the veritable vicegerents of Christ, the Divine Educationalist, Whose doctrines have transformed, renewed and really civilized the whole world.

A glance at the history of the world will convince any one that it is the Popes who have given us the present civilization and culture. They saved Europe from barbarian inroads; they promoted learning and culture: they preserved for us the treasures of ancient Greek and Roman civilization. We find communities of monks at the order of the Popes spending the whole of their time in copying and recopying manuscripts of Greek and Roman classics. Scholars from every part of Europe flocked to the feet of these monks to drink of the fountain of wisdom flowing from their learned lips. And who but the Popes stood at the head of these men of knowledge?

The present system of education with everything that is praiseworthy in it takes its origin from the Popes. In former times there were no schools as we have them now. In the 9th c. Pope Agatho decreed that the children of the poor were to be taught *gratis*. In the same century Pope Eugenius II opened parochial and cathedral schools. In the 12th c. Pope Alexander III instituted benefices in every cathedral church for the free education of the poor. Nay, the Popes presided at the birth of our modern universities. The first universities were all founded by them. Of the 81 universities of the Pre-Reformation period 65 had received full charters from the Popes, the rest being under their patronage and protection. At Oxford alone in the 14th c. there were 30,000 scholars from every part of Europe; and Oxford, the famous Oxford, had a Catholic beginning.

Our present residential and hostel systems are copied from the College system existing at Oxford and Cambridge. In the colleges at Oxford and Cambridge monastic rules are even today observed in the refectory, dormitory and other places. In the refectory for example we hear recited the very same prayers that are said by Catholic monks and nuns throughout the world today. Even the gowns of our university graduates are today cut after the pattern of the mantle of the monks of the middle ages! The Popes stood at the helm of all these educational activities— such were the Popes, such are the Popes and such will always be the Popes in the field of education, not to speak of their other manifold activities. The Catholic church headed by the Popes has thus given to the world everything that is precious in education, culture and civilization. St. Ephrem's, our *Alma Mater*, is a branch, though very tiny, of the Catholic church under the Pope. We must indeed take legitimate pride at this.

Pius XI, most gloriously reigning, is our present beloved Holy Father. The thinking world knows that he is the true successor of the illustrious Pontiffs who have gone before him educating the world and doing good to it. As a scholar, as a politician, as a diplomat, as an economist, as a historian, as a linguist, and above all, as an educationalist in the capacity of the supreme Pastor of the universal church Pius XI has gained the admiration of friend and foe alike. The Lateran treaty, the concordats concluded between the Holy see and several of the world-powers, the numerous embassies at the Vatican, the encyclicals, chiefly those on the reconstruction of the social order, on Christian marriage, on the education of the youth, on the causes and remedies of the present economic crisis, all these have really immortalized Pius XI, the Pope of peace, whose effort is to establish the Peace of Christ in the Reign of Christ. We are only sorry that the modern world has not appreciated the efforts of Pius XI as it ought to appreciate. But we are sure that it will one day fully appreciate them as it happened in the case of Pope Benedict XV of happy memory. When Benedict XV lived he was spoken of as a pro-German and as a pro-Ally. But now the world has known that he was the father of humanity at large. This is illustrated by the words inscribed on the pedestal of the colossal statue of Benedict XV erected in Constantinople. The words are: "To the Pontiff of the world tragedy, Benedict XV, Benefactor of peoples without regard to their nationality or creed, in token of profound gratitude — The Orient." Among the subscribers for the erection of this statue are several wealthy Jews and Mohomedans, and their list is headed by the name of the Sultan of Turkey. Thus has the world come to appreciate the work of Benedict XV. Thus will the world one day come to know that Pius XI is the father of humanity at large. The instance of a famine-stricken Russia,

of a revolutionary Spain, and of persecuted Mexico, could be brought forward, here. Even our *Alma Mater*, though very insignificant, has been the object of the kind consideration of Pius XI, and has been privileged to receive a handsome donation from his bountfiul hands. Now again in order to enhance the solemnity of these Jubilee celebrations he has been pleased to condescend to send us a cable-gram.

Let us therefore with, sentiments of loyalty and gratitude with one voice cry out from the bottom of our hearts saying *Viva, Viva il Papa Re* — Long live Pope the King !

Golden Jubilee Donation List.

Very Rev. Fr.	Remigius, T. O. C. D.,	Prior,	Pulinkunnoo. 15
„ „ „	Daniel, „	„	Mutholy. 15
„ „ „	Augustine, „	„	Vazhakkulam. 10
„ „ „	Sylvester, „	Prior General,	Thevara. 10
„ „ „	Gerard, „	„	Ampalakat. 10
„ „ „	Nicholas, „	„	Kurianad. 8
„ „ „	Patrick, „	Vicar,	Alwaye, 7
„ „ „	Arsenius, „	Prior,	Coonemmavu. 5
„ „ „	Simon, „	Vicar,	Champakkulam. 5
„ „ „	Mathew, „	Prior,	Pallippuram. 5
„ „ „	Eugenius, „	„	Thevara. 5
„ „	George, „		Puthuppally. 5
„ „	Zacharias, „	Superior,	Mangalore. 5
„ „	Ambrose, „	„	Thiruvalla. 5
„ „	Kurian „	Vicar,	Karukutty. 5
„ „ „	Serapion, „	Prior,	Elthuruth. 5
„ „	Lembey, „		Poonjar. 3
„ „	Henry, „		Ayroor. 3
„ „	Pius, „		Bethany, Trivandrum. 3
„ „	Thomas, „		Muttar. 2

* * * *

„ „	Cyriac, Vettikkappally, Trivandrum.	15
„ „	N. N. (R. F. D.)	15
„ „	Anonymous.	10
Rt. Rev. Mgr.	Vachaparampil, St. Mary's, Pulinkunnoo.	10
Very Rev. Fr.	Cyriac Mannanal, Cathedral, Changanacherry.	10
„ „	J. C. Kappen, Ph. D., S. T. L. Papanasam, Tanjore.	10
„ „ „	Sebastian, Kulamkuthyil, Chancellor, Changanacherry.	10
„ „ „	Jacob, Kattakkayam, Vicar, Champakkulam.	10
„ „	Mathew, Kadavil.	8
„ „	Joseph, Peediekkal, Athirampuzha.	7
„ „	Thomas, Kochayamkanal, Seminary, Alwaye.	7
„ „	George, Kochupurakkal, Vicar, Nariveli.	7
„ „	Dominic, Thottacherry, M. A., L. T., Headmaster, E. H. S., Kuravilangad.	7
„ „	George, Murickan, Cherpunkal.	5

	Rev.	Fr. Alexander, Neerakkal, Chemmalamattam.	5
	„	„ Jacob, Vellaringatt, Thiruvalla.	5
	„	„ Mathew, Kondodikkal, Champakkulam.	5
	„	„ K. J. Antony, B. A., Chennankary.	5
Very	„	„ Joseph, Payanat, Kuravilangad.	5
	„	„ Thomas, Mukalel, Kaipuzha.	5
	„	„ Cyriac, Thuruthumaly, Bp's House, Changanacherry.	5
	„	„ John, Thalodi, Asst. Edathwa	5
	„	„ George, Chakkadavil, Vicar, Kiliroor	5
	„	„ Zacharias, Kattakkal, Vicar, Malappuram	5
	„	„ Joseph, Aykaramattam, Asst. Holy Family Church, Mattakkara	5
	„	„ T. K. Nampiaparampil, Ph. D., D. D., Rector, Petit Seminary, Ernakulam	5
	„	„ Michael, Panachikkal, St. Mary's Kuravilangad.	5
	„	„ Joseph, Kalachery, Kainakary	5
	„	„ M. J. Abraham, B. A., L. T., Headmaster, E. M. S., Chirakkadavu	5
	„	„ Cyriac, Kottayarikil, Athirampuzha	5
	„	„ Emmanuel, Mecherikkunnel, Vicar, Kappattuchira	5
	„	„ Thomas, Kizhakkedam, Vicar, Aruvithura	5
	„	„ Mathew, Puthiedam, Pravithanam	5
	„	„ Zacharias, Mannoor, Vicar, Chirakkadavu	5
	„	„ Abraham. Kudakachery, Padua Church, Mattakkara	5
	„	„ J. Paredam, Parel, Changanacherry	5
	„	„ John, Muttethazhathu, Thidanad	5
	„	„ Antony, Akkara, Ollur, Cochin State	5
	„	„ Abraham, Mundiyanikkal, Vicar, Koodalloor	5
	„	„ Jacob, Pazhempallil, S. Arcot	5
	„	„ Mathew, Varikkayil, Ph. D., D. D., B. C. L. Vicar, Kadaplamattam	5
	„	„ Thomas, Parunthirikkal, Vicar, Poovathottu, Bharananganam	5
	„	„ Mathew, Vattappally, Vicar, Arpookara	5
	„	„ Mathew, Kalangalil, Mission Church, Piravam	5
	„	„ Abraham, Puthupparampil, Vicar, Thamarakkunnu, Chirakkadavu	5
	„	„ Joseph, Koithara, Vicar, Kudamaloor	5
	„	„ Thomas, Puthenpurakkal, Vicar, Kadanad	5
Very	„	„ Thomas, Ayamkanal, Vicar, Ramapuram	5
	„	„ Thomas, Mannancherry, Vicar, Mulakkulam, Piravam	5
	„	„ Joseph, Onankulam, Vicar, Aykkarachira	5

Rev. Fr.	Paul, Perumattam, Vicar, Ampara Nirappel,		5
„	„	Sebastian, Purakkary, Vicar, Mattakkara	5
„	„	Mathew, Varakipparampil, Muttuchira	5
„	„	Joseph, Chiramel, Vicar, Alangad	5
„	„	George, Mukkattukunnel. Kottangal Church, Manimala	5
„	„	Thomas, Murinjakallel, Pravithanam	5
„	„	Joseph, Kunnappally, Vicar, Paika, Poovarani	5
„	„	Augustine, Changanacherry, Kalathoor	5
„	„	Joseph, Yenekkat, Erattupetta	5
„	„	Kuriakose, Kappil, Peermade, Mundakkayam	5
„	„	Kuruvila, Vadacherry, Athirampuzha	5
„	„	Mathew, Vazhuthanappally, Vicar, Chempalam	5
„	„	Sebastian, Karottuvempany, Vadakara	5
„	„	Joseph, Ayamkanal, Cherpunkal	5
„	„	Chacko, Vazhakkal, Vicar, Kurumannur	5
„	„	K. C. Chandy, B. A., L. T., Headmaster, E. H. S., Bharananganam	5
„	„	Kochumathachan, Kadavil, Kothamangalam	3
„	„	Mathew, Kunnel, Asst., Athirampuzha	3
„	„	Chandy, Paikada, Bharananganam	3
„	„	Sebastian, Kunnathupurayidam	3
„	„	Mathew, Pallippurathucherry, N. Velianad	3
„	„	Joseph, Kolath, Vicar, Karuvatta	3
„	„	Lukka, Maniangat, Pravithanam	3
„	„	Joseph, Vattakkattucherry, Ezhupunna	3
„	„	Philip, Kamachery, Kottayam	2
„	„	Stephen, Ooralil, Ph. D., D. D., Headmaster, E. M. S., Chinganam	2
„	„	Anonymous	2
		Do	$1\frac{1}{2}$

* * * *

Mr.	K. I. Thomas, Karimpanal, Kanjirappally	50
„	V. J. Joseph, M. A., Prof. Mangalore	25
„	Kurian Devasia, Mannooparampil, Parip	25
„	Kuruvila Mathew, Anathanam, Kanjirappally	20
„	T. J. Mathew, B. A., B. L., Kottayam.	15
Dr.	R. M. Mathew, M. B. B. S., B. Sc. etc., Madras.	$14\frac{3}{4}$
Mr.	Kuruvila, Tharayil, Kaipuzha.	10
„	T. J. Joseph, B. A., B. L., Second Judge, Kottayam.	10
„	Joseph, Vellappally, B. A., B. L., „	10
„	George Thomas, Kottukappally, Pala.	10
„	Jacob Cherian, Maruthookkunnel. „	10

Mr.	K. J. Kurian and Mr. K. J. Joseph. Kalluvayalil, Bharananganam.	10
„	K. J. Abraham, B. A., L. T., Kozhuvanal.	10
„	Jacob Thomas, Karippaparampil, Kanjirappally.	10
„	Chacko Kurian, Thayil, Manjoor.	7
„	Simon, Mukalel, Kaipuzha.	5
„	P. L. Abraham, Pathyil, „	5
„	Thomas Makil, B. A., B. L., Kottayam.	5
„	K. C. Kurian „ „	5
„	Joseph, Maliekkal, „ „	5
„	Mathai Ousep, Parayankala, Mudiyoorkara.	5
„	Joseph, Chazhikat, Pala.	5
„	E. V. Joseph, B. A., L. T., Pala.	5
„	C. M. Philip, B. A., Kureekkat, Pala.	5
„	J. Sebastian, Puthuveed, Bombay	5
„	N. J. Cherian, B. A., B. L., Trivandrum	5
„	A. M. Mathew, Excise Inspector, Koothattukulam	5
„	N. X. Cherian, B. A., B. L. Alleppey	5
„	George Thomas, B. A., B. L. Adoor	5
„	T. B. Pereira, F. M. S.	5
„	K. J. Abraham, Kalluvayalil, Madras.	5
„	N. J. Kuncheria, Manager, St. Mary's Syndicate, Thodupuzha.	5
„	P. C. Chacko, Supt., Velliamattam. „	5
„	P. K. Thomas, Pathyil, Neendoor.	5
„	C. J. Varghese, B. A., B. L., Alleppey.	5
„	Narayana Iyen Narayana Iyen, E. Onamthuruthy.	5
„	L. C. Isaac, B. A., B. L., Alleppey.	5
„	Devasia, Thottacherry, Changanacherry.	5
	Anonymous.	5
Messrs.	M. M. Mathew, B. A., B. L., & Bros., Kozhuvanal.	5
Mr.	P. C. Chacko, Manimala.	5
„	M. J. Abraham, B. A., L. T., Kuravilangad.	5
„	K. M. Thomas, L. M. S. Ponkunnam.	5
„	E. C. John, B. A., L. T., Kuravilangad.	5
Mr.	Punnoose Mathai, Kariapuraidam, Poonjar.	5
Messrs.	P. N. Abraham & Philip. Pallivathukkal. Kanjirappally.	5
Mr.	A. V. Vas, Trivandrum.	5
„	P. A. Varkey, B. A. (Hons.), Central Bank, Mangalore.	5
„	V. C. George, B. A., L. T., Kuravilangad.	5
„	E. J. John, Vakil, Shertalla.	5
„	K. J. Kuruvila, Kollamparampil, Thalayolapparamp.	5

Mr.	M. C. Chacko, Manthuruthil, Kaipuzha.	4
„	P. M. Thomas, Paramkulangara, Bharananganam.	4
„	C. T. Thomas, B. A., L. T., Headmaster, St. Aloysius, Quilon.	4
„	T. J. Korah, Thuruthumalil, Kaipuzha.	3
„	P. M. Mathew, Pallikkaparampil, Mutholapuram.	3
„	William Manuel, Trivandrum.	3
„	A. P. Narayana Pillai, Deviculam.	3
„	P. M. Mani, Thuruthumalil Puthenpurayil, Cochin.	3
„	Thommy Antony, Pothachery, Kainakary.	3
„	T. T. Thomman, Teacher, Anikkat.	3
„	K. U. Lukose, Kaniamparampil, Kaipuzha.	2
„	Pothen Devasia, Kochuparampil, „	2
„	Ouseph, Chooprath, Mudiyoorkara.	2
„	A. J. Kurian, Alakkappally, Palai.	2
„	V. J. Kurian, & Mr. V. J. Joseph, Vallonthara, Kainakary.	2
„	K. V. Varguese, Kallarakal Kadavil, Kanjirappally.	2
„	M. N. Thrivikrama Rao, B. A., L. T., Thuravoor.	2
„	Abraham, Kaimundankalayil, Neelimangalam.	2
„	Sankaran Elayathu, Neduveli Illam, Sreekantamangalam.	2
„	Kuruvila Pathrose, Monippally.	2
„	Michael Chacko, Kalluvayalil, Vilakkumadam.	2
„	Mathai Augusthy, Puthanpurakkal, Monippally.	2
„	A. P. Fernandez, Quilon.	2
„	Gopala Pillai, Pulikkal, Kaipuzha.	1
	Anonymous.	1
„	M. M. Devasia, Alumkal, Mudiyoorkara.	1
„	M. T. Chacko, B. A., L. T, Kainakary.	1
„	Kunjep Chummar, Manjoor.	1
„	T. A. Mathai, Anickad.	1
„	P. M. Mathew, „	1
„	Cheriathu Mathew, Kottukappally, Kozhuvanal.	1

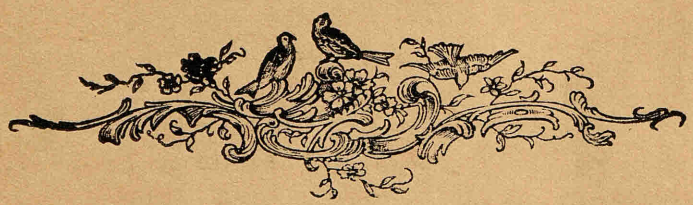
* * * *

Mr.	K. C. Varkey, B. A., L. T., Kunnumpuram, Arppookkara.	25
„	M. V. Joseph, Muttathupadam, „	25
„	Chacko Varkey, Podipara. „	15
„	Ouseph Chacko, Thuruthumalil. „	10
Dr.	M. V. Damodaran Pillai, Madassery. „	7
Mr.	Chacko Joseph, Thuruthumalil „	7
„	P. C. Devasia, B. A., Plakkyil, „	5
„	K. C. Cherian. Kunnumpuram, „	5
„	V. J. Joseph, Valiaveettil. „	5
„	Chacko Mani, Thuruthumali Puthuchirayil. „	5

Mr.	Varkey, Valiaveettil,	Arpookara.	5
„	Chacko, Ouseph, Thuruthumalil.	„	5
„	M. Varkey, Pulikkapparampil,	„	5
„	Chacko, Andumalil Kallel,	„	4
„	K. Velayudhan Pillai, Kallikat,	„	4
„	Ousep, Ousep, Chavara,	„	3
„	T. V. Korah, Thuruthel,	„	2
„	P. M. Mathai, Pulikkapparampil,	„	2
„	Mani, Ulahannan, Arekkattil,	„	2
„	Neelakantan Nampoori, Nedumpalli,	„	2
„	Thomas, K. Kanjirakkonam,	„	2
„	P, R. Padmanabhapillai, Pongona,	„	2
„	Ousep, Varkey, Kallikat,	„	1
„	Peelippos, Ouseph, Kizhakkepparampil,	„	1
„	N. K. Mathew, Nagamvelil,	„	1
„	Chacko, Chakkappadathu,	„	1
„	Mathew, Korah, Nagamvelil Cherikkel,	„	1
„	Cherian Joseph, Parenchalil,	„	1
„	Joseph, Ulahannan, Cherikkal,	„	1
„	M. O. Devasia, Matathettu,	Athirampuzha.	10
„	Mathai Thoma, Chakkalakkal,	„	7
Messrs.	K. K. Joseph & Bros., Kuttyil,	„	5
„	M. I. Mathai & Bros., Malayil,	„	5
„	P. K. Cherian & Bros., Pandarakkulam,	„	5
„	M. T. Joseph & Bros., Mangottil,	„	5
„	K. T. Varkey & Bros., Kariampuzha,	„	5
„	P. V. Varkey & Bros., Pandarakkulam,	„	5
Mr.	V. V. Sebastian, B. A., B. L., Vadakkedam,	„	5
„	Kurian Korah, Purakkaryil,	„	5
„	Varkey Thoma, Peediekkal,	„	5
„	M. P. Thomas, B. A., L. T., Headmaster,	E. H. S. „	5
„	P. V. Devasia, B. A., L. T., Asst.,	„ „	5
Messrs.	K. J. Varkey & Bros., Kollappallil,	„	3
Mr.	P. L. Mathew, Supt., St. Mary's Press,	„	3
„	K. M. Devasia, Kulamkuthyil,	„	3
„	V. J. Varkey, Vadakkedam,	„	2
„	J. Cherian, Pandarakkulam,	„	2
„	Ittycheria Ouseph, Vekthanathu,	„	2
„	Eapen Joseph, Kochupurakkal,	„	2
„	V. Pylo, Pandarakkulam,	„	2
„	V. K. Joseph, Vallel,	„	2
„	P. M. Joseph, Peediekkal	„	2

Mr.	M. V. Joseph, Mangottil,	Athirampuzha.	1
„	T. J. Chacko, Thekkedam,	„	1
„	V. J. George, Vempeny,	„	1
„	Kochitty Thomman, Onamkulam,	„	1
„	Kochitty Abraham, „	„	1
„	K. D. Thomman, Kudilil,	„	½
„	Korah Lukka, Perumalil,	Mannanam.	15
„	Korah Ouseph, „	„	10
„	Chacko Uthuph, Maramangalam,	„	10
„	Ittindan Kandan, Poonithara,	„	10
Messrs.	Lukka Kurian & Bros., Thayil,	„	10
Mr.	Kurian Ouseph, Thayil,	„	10
„	Parameswaran Pillai, Kalampukat,	„	10
„	P. M. George, Pattacherry,	„	7
„	P. C. Jacob, Manager, K. C. C. A. Depot.	„	5
„	P. V. Devasia, Thopputhala,	„	5
„	V. D. Joseph, Vallathara,	„	5
„	P. C. Joseph, Kaithakkari,	„	5
„	P. C. Kurian, B. A., Kaithakkari,	„	5
„	P. L. Joseph, Poonath,	„	5
Messrs.	K. Kurian & Co.,	„	5
„	V. M. Mathew & Bros., Varikkappally,	„	5
Mr.	Kunju Vareed, Perumalil Chirayil,	„	5
„	N. C. Mathew, B. A.,	„	5
„	P. J. Kurian, Purakkaryil,	„	5
„	Joseph Chundamala, Manager, Little Flower Book-stall,	„	5
	St. Antony's Bakery,	„	5
	Manager, P. Pappy & Co.	„	5
„	P. M. John, Peediekkal,	„	3
„	Mathai Mathai, Nediakala,	„	3
„	A. K. Padmanabhapillai, Edathil Paryath,	„	2
„	P. J. Thomman, Pattacherry,	„	2
„	P. K. Joseph, Pazhempally,	„	2
„	Kunjep, Mukalel,	„	1½
„	Joseph, Kachappally,	„	1
„	Ousep, Ponkuzhi,	„	1
„	Ousep, Thadathil,	„	1
„	P. I. Chenny, Payattettuparampil,	„	1
„	V. D. Varkey, Vallathara,	„	1
„	Ousep, Mannoocherry,	„	1
„	Sankaran Kunjoonju, Thattarathil,	„	1
„	Kuruvila, Thakadiyel,	„	1

Mr.	T. S. Subramoniam, B. A., L. T.,	Palghat,			
		Teacher,	St. Ephrem's,	Mannanam.	20
„	C. Philip, B. A., Pathanamthitta,	„	„	„	10
„	M. M. Mathai, Maramannu,	„	„	„	5
„	P. C. Varghese, Ayroor,	„	„	„	5
„	U. Kurien, Changanacherry,	„	„	„	3
„	T. P, Xavier, Quilon,	„	„	„	3

MANNANAM MOUNT.

A SHORT HISTORY

OF

THE ST. EPHREM'S ENG. HIGH SCHOOL,

MANNANAM.

ENGLISH education was introduced into Travancore even as early as the second decade of the nineteenth century. But as it came in the wake of Protestant Missionary activities, it was not much countenanced by the Catholic ecclesiastical authorities of Malabar. In course of time, however, the need for a change in the outlook was felt when it was realised that for want of English education, the Catholic community in Travancore would suffer in the estimation of the sister communities and in the distribution of the civil services of the country.

Among those who were impressed with the need of opening English Schools for Catholics were the Superiors of the Syrian Carmelite Congregation of Malabar. The Congregation, the Mother House of which was established at Mannanam as early as 1831, was chiefly engaged in the work of conducting ecclesiastical Seminaries. Actuated by the new spirit, however, they set up in 1874, under the wise guidance of the celebrated Very Rev. Fr. Cyriac Eliseus (Porukara), an informal Anglo-Vernacular School, particularly for the benefit of Seminarists at Mannanam. Later on the Rev. Fr. Gerard of St. Joseph, a pioneer educationist full of enthusiasm and foresight, opened the first formal Catholic English School in Travancore, close by the first Syrian Catholic Monastery in Malabar.

Rev. Fr. Gerard.

"Far from the madding crowd's ignoble strife", away from the din and tumult of noisy streets, in the quiet retirement of a sacred environment, on the top of a hill which commands beautiful landscapes, and which seem to be peculiarly adapted to be a centre of intellectual and moral enlightenment, this school was started in the year 1885. It had a very humble beginning. Perhaps it could not have been humbler. Fr. Gerard started the school with one teacher, Mr. Kurian Kollaparampil of Kottayam, and one pupil, in the porch of a farm house in the Monastery precincts. About six weeks later three more pupils joined the school. The next three

or four months saw a steady increase in the number of pupils. They hailed from places like Alleppey, Vaikom, Shertala, Pulincunnu, Nedumkunnam, Muttuchira and Champakulam. The first year thus passed with one teacher and not more than twenty pupils.

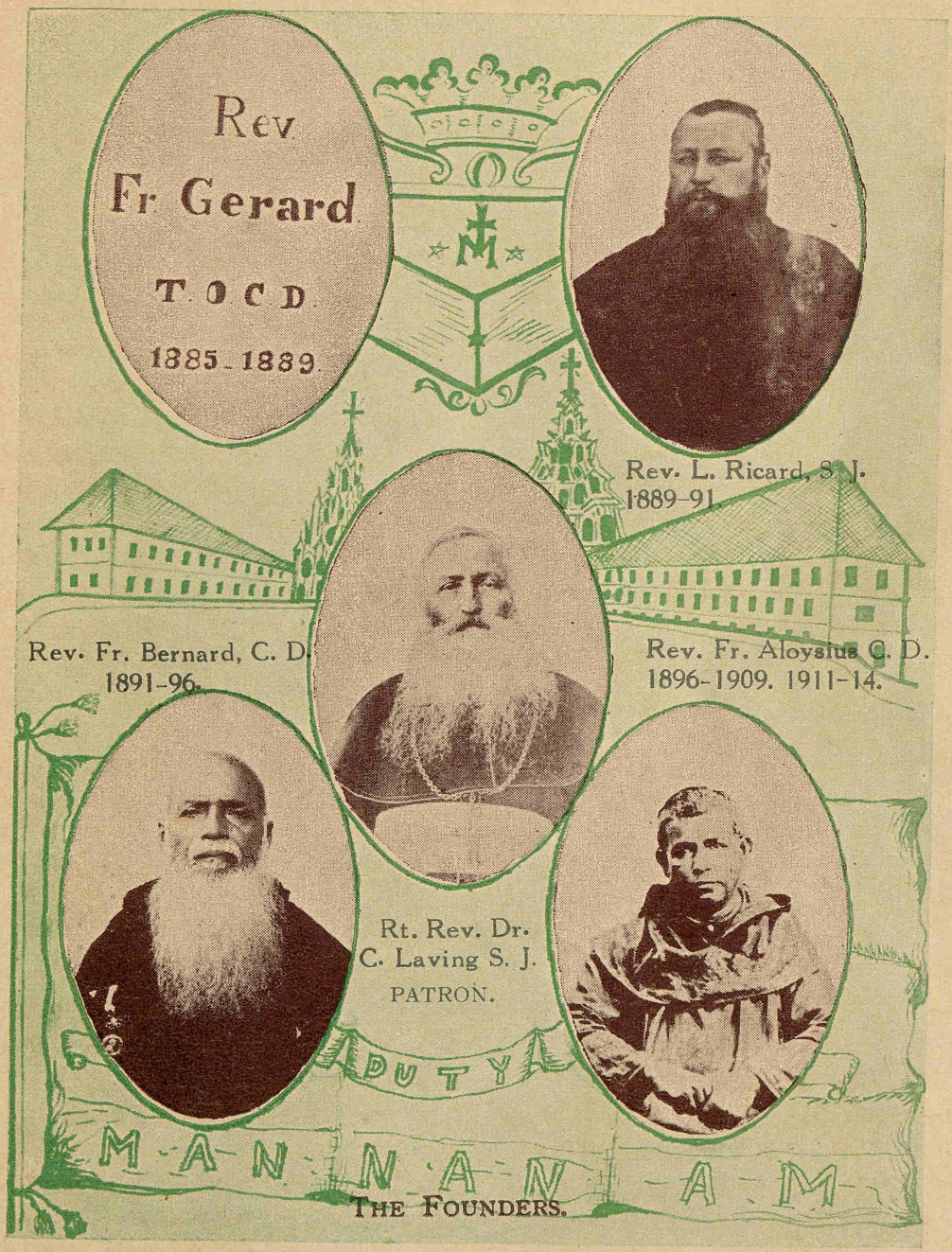
It had by this time become evident that Fr. Gerard was determined to run the school at all costs, and pupils from neighbouring places like Athirampuzha, Arpookara, Kudamaloor and Kaipuzha began to seek admission in the school. With the beginning of the second year an additional teacher was appointed. The strength continued to increase and in 1887 a matriculate, Mr. P. C. Kurian, was appointed on the staff and the school was divided into three classes.

Rev. Fr. Ricard, S. J.

The year 1888 is memorable in the history of the St. Ephrem's. In May of that year Bishop C. Lavigne, S. J., the newly appointed Vicar Apostolic of Kottayam, came to his Vicariate and took up his residence in the Monastery at Mannanam. The Bishop's secretary was Rev. Fr. Ricard, S. J. The fame of the Jesuits as educationists is world-wide; and the good Fr. Gerard entrusted his little school to the fostering care of that Jesuit educationist. Rev. Fr. Ricard gladly took up the management of the school. He transferred the classes first to the hall below the school chapel which is now used by boarders as their dining hall, and finally to the present school building which was then the Seminary. The Upper Fourth Class was opened in the same year and Mr. P. C. Kurian, the veteran teacher, was appoined Headmaster. Fr. Ricard remained Principal, while Rev. Fr. Cyriac (Kochupurakal), was the assistant Manager. On the 13th of September, 1890, the school was recognised by the Madras Government as the Mannanam Convent Middle School.

Six pupils were presented for the Middle School Examination of that year, and all the six came out successful.

Bishop Lavigne's stay at Mannanam was only temporary. The Bishop shifted his residence first to Kottayam and then eventually to Changanacherry. But Fr. Ricard continued as the Principal of the school and transacted all business through Fr. Cyriac, the assistant Manager. In 1891 the Bishop took up his residence in the three-storied building at Changanacherry, in which the Carmelite nuns are housed at present. In the same year, the Matriculation and Pre-matriculation classes were started in the presbytery there. The classes at Changanacherry were at first regarded only as the extension of the school at Mannanam. Pupils from the Mannanam school were taken to Changanacherry, and Fr. Ricard was the Principal of both. As soon as the Bishop's house was completed, the high school

THE FOUNDERS.

classes were shifted to the new building and the lower classes too were opened at Changanacherry. When the St. Berchmans' High School thus developed into a complete High School in March, 1891, Fr. Ricard resigned the management of the Mannanam school into the hands of Fr. Cyriac.

Rev. Fr. Bernard.

Rev. Fr. Cyriac was soon transferred to Ampahzakad and the mantle of the Manager fell upon the worthy shoulders of Rev. Fr. Bernard. He took up the management at a very critical period in the history of the school. The school at Changanacherry seriously affected the strength of the St. Ephrem's. When the minor seminary at Mannanam was shifted to Changanacherry in 1894, the strength fell as low as 34. But these reverses did not dishearten Fr. Bernard. He tided over all difficulties with the persistency characteristic to him, saved the school from being closed down, and hoped for the dawn of better days. Before he laid down his office in June, 1896, he had the satisfaction to see the strength once again increasing.

Fr. Bernard's regime was eventful. In 1891 Mr. Duthie, M. A., the Inspector of Schools visited this school and sanctioned a monthly grant of Rs. 12- Chs. 14 with effect from Audy, 1066.

The school, which was placed under the patronage of St. Ephrem, the Doctor of the Church, came to be known as the St. Ephrem's English School, from the year 1892.

Rev. Fr. Aloysius of St. Mary.

Fr. Bernard's successor was Fr. Aloysius of St. Mary. Fr. Aloysius took up the management in 1896, at a time when the school had begun to revive, and he had the happiness to see steady progress. The strength rose to 67 in 1897 while 1898 saw still greater increase, the strength having reached 93. The Government of His Highness The Maharaja was pleased to raise the grant-in- aid to Rs. 23- 18- 10, in Chingom, 1075.

Fr. Aloysius had higher aims and he opened Form IV in 1901 with a view to raising the St. Ephrem's School to the standard of a High School. Mr. Savarimuthu Pillai, (Trained F. A.,) whose services had been secured through the authorities of the St. Joseph's College, Trichinopoly, was appointed Headmaster. The strength rose to 152. Finally in January, 1903, Forms V & VI were opened. Thus in the eighteenth year of its existence, after many vicissitudes, the St. Ephrem's developed into a complete High School. The Very Rev. Fr. Alexander, T. O. C. D., the then Prior of the local monastery, made enthusiastic and remarkable efforts in this matter.

Mr. Savarimuthu Pillai died in 1902, but Fr. Aloysius was fortunate enough to secure the services of Mr. P. J. Abraham, B. A., L. T., of Mavelikara, the then Headmaster of the C. N. I., Kottayam. Mr. Abraham who is a well-known educationist, was a great asset to the school. He brought the nascent school to a high level of efficiency, and when after three years he laid down his office on account of ill-health, the St. Ephrem's had already become popular in the country, and the strength had gone up to 265.

Fr. Aloysius was again lucky to secure, in turn, the services of Mr. Susai Pillai, B. A., L. T., B. L., of Sattur, and Mr. A. Arokyaswamy Pillai, B. A., L. T., of Cuddalore. The former was the Headmaster in 1906, and the latter occupied the Headmaster's post from January, 1907 till may, 1911.

Rev. Fr. Hilarion.

In the General Chapter of 1908, Fr. Aloysius was elected Prior of the local Monastery and so he entrusted the management of the school to Rev. Fr. Hilarion, who for the past six years had been assistant Manager and Rector of the Boarding as well as teacher of Latin. Fr. Hilarion's term of office lasted only for one year; but we shall see that he comes back to the school a second time after five years, as Manager and Rector.

Very Rev. Fr. Stephen.

Fr. Hilarion was appointed Professor of Humanities in the Carmel Monastery in 1910, and Fr. Stephen took charge as Manager in January, 1910. Fr. Stephen had to meet the exigencies of the revised Education Code and the newly introduced School Leaving Certificate System. Substantial sums had to be spent upon the Laboratory and Library as well as on the salaries of teachers.

Father Stephen's regime was memorable. It was he that celebrated the Silver Jubilee of the School in August, 1910, on a very grand scale.

Rev. Fr. Aloysius. (Rev. Fr. Athanasius.)

Fr. Stephen was transferred to Chethipuzha in the beginning of 1911 and Fr. Aloysius resumed the management once more. Though he was the Manager, it was Fr. Athanasius, who was assistant Manager and Rector of the Boarding from 1910, that very ably discharged the duties of the Manager till April 1912, when he was called away to Pavaratty, to take up the management of the St. Joseph's High School there. Among the many

Rev. Fr. Hilarion, 1909, 1915-18.

Rev. Fr. Stephen, 1910, 1918-21.

Rev. Fr. Sebastian, 1933.

Rev. Fr. Aloysius, 1921-27.

V. Rev. Fr. Alexander.

Rev. Fr. Joachim, 1927-30.

V. Rev. Fr. Hyacinth, 1930-33.

Rev. Fr. Athanasius.

V. Rev. Fr. Eusebius, 1933.

THE MANAGERS

activities of Rev. Fr. Athanasius, special mention must be made of the improvements he made in the school chapel.

Fr. Aloysius was relieved of his office of Prior in December, 1911, and when Fr. Athanasius left in April, he once again resumed direct management. In May, 1911, Mr. A. Arokyaswamy Pillai resigned his office and Mr. Srinivasa Thathachary, B. A., L. T., was appointed in his place. The new Headmaster had been, like Mr. P. J. Abraham, the Headmaster of a Training School, and thanks to his organising capacity, he soon brought the school in line with the standard required by the new Educational Scheme.

Fr. Aloysius had to resign his office as Manager in 1913 owing to ill-health. Thus ended the formal connection which Father Aloysius had with the school for the past seventeen years. Even after his retirement, he continued to watch over the interests of the school till he was called to his reward in 1931.

Rev. Fr. Sebastian.

The successor of Fr. Aloysius was Fr. Sebastian who brought with him experience in managing schools. He had been manager of the St. Joseph's High School, Pavaratty. Fr. Sebastian soon endeared himself to the teachers and pupils. After one year he was transferred to Elthuruth in 1915. There he passed away to his eternal reward on 5th March, 1919.

Rev. Fr. Hilarion.

Fr. Hilarion who had been Manager in 1909 came back as Manager of the school and Rector of the Boarding in 1915. After four years of useful service, Mr. Thathachary resigned his post as Headmaster in May, 1915, and Mr. C. V. Natesa Iyer, B. A., L. T., was appointed in his place. In this regime of Fr. Hilarion, the printing offices were shifted from the first floor of the school building to the new building where the Press is housed at present. Greater accommodation was thus secured for the class rooms as well as for the dormitories and study-halls of the boarders. Moreover, Fr. Hilarion increased the scope for games and sports by levelling and improving the play grounds to a great extent.

Very Rev. Fr. Stephen.

At this time, Fr. Hilarion's service was required at Kurianad and so Very Rev. Fr. Stephen once again became Manager. Soon after this, Mr. Natesa Iyer was relieved and Mr. K. J. Abraham B. A., L. T., was appointed Headmaster in his place.

Rev. Fr. Aloysius of St. Joseph.

When Fr. Stephen's term of office as Prior was over, he was transferred to Chethipuzha, and Fr. Aloysius of St. Joseph was appointed Manager in his place. Fr. Aloysius guided the destinies of the school for six years and effected great improvements. He renewed the movable screens between the classes on the second floor, rebuilt the drill-shed, laid out the school garden and purchased the fine framed pictures which now adorn the school hall. He showed his sympathy towards the teachers by opening a Provident Fund for them.

Mr. K. J. Abraham who was Headmaster from 1918, resigned the post in 1925, in order to take up the headmastership of the newly started St. Mary's High School at Kuravilangad, and Mr. E. C. John, B. A., L. T. was appointed Acting Headmaster. Mr. John resigned his post in 1926, and Rev. Father William of the Assumption T. O. C. D., B. A., (Hons.), L. T., was appointed Headmaster. After a few months the Headmastership passed over to Rev. Fr. Joseph Elias of the Sacred Heart T. O. C. D., B. A., L. T.

Soon after in December, 1926 Fr. Aloysius was elected Vicar of the Kurianad Monastery and resigned the management.

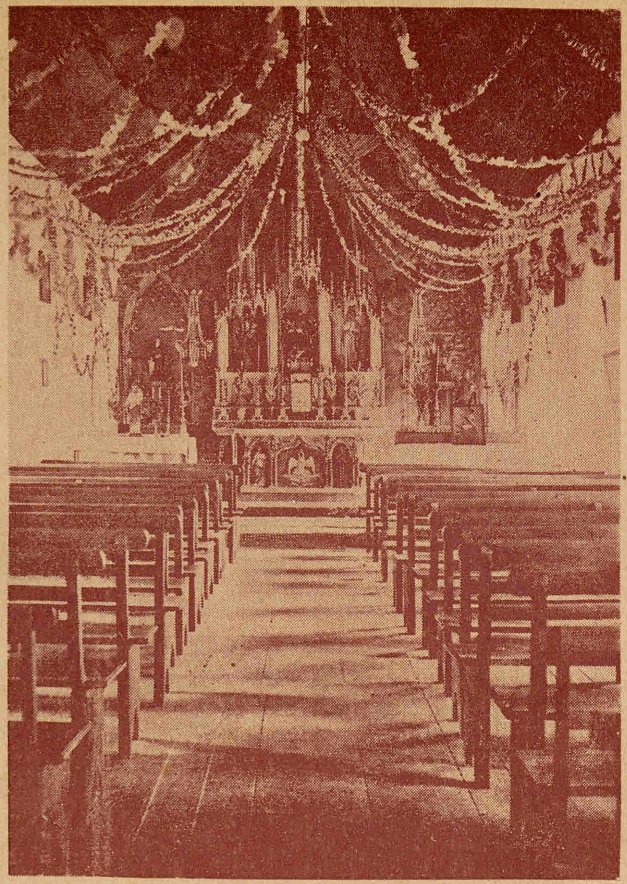
Rev. Fr. Joachim.

The mantle of the management now fell on the already burdened shoulders of Rev. Fr. Joachim, who had been Rector of the Boarding from the beginning of 1924. Fr. Joachim and Fr. Elias effected many improvements. The old Press building which was close by on the southern side of the school was removed and the courtyard was levelled. The play grounds were considerably extended. The school chapel was repaired.

In 1928 Rev. Fr. William T. O. C. D., B. A. (Hons.) L. T., was appointed Headmaster and he is continuing in the office.

Very Rev. Fr. Hyacinth.

In 1926, Rev. Fr. Joachim was transferred to Pulimkunnoo and Very Rev. Fr. Hyacinth, the Prior, took up the management. During his regime there was considerable rise in the strength of the school and the increase was mainly in the number of the boarders. Consequently, the attention of the Prior and Rev. Fr. Remigius, the Rector of the Boarding, turned on extending the study halls and refectories, and improving the furniture of the boarding. Considerable sums were spent for this purpose.

THE SCHOOL CHAPEL.

THE NEW VERANDAH OF THE SCHOOL.

Very Rev. Fr. Eusebius.

At the General Chapter of 1932, Very Rev. Fr. Eusebius was elected the Prior of the Monastery, and he succeeded Fr. Hyacinth as Manager in January, 1933. The three years of his regime have been eventful. A closet in 18 rooms was built for the boarders, in 1933. The foundation stone of the verandah on the southern side of the school building was laid on August 1st, 1934. Thanks to the strenuous efforts of Rev. Fr. Chrysostom, the new verandah became fit for use from the beginning of this school year. The building of a verandah had been a long-felt necessity and we are happy to have been able to construct it in this jubilee year. Fr. Eusebius's name will ever be remembered also in connection with the pipewater scheme, that he has inaugurated. From last May, we are having a plentiful supply of pure water.

Thus as a result of the strenuous and selfless efforts of its able managers the St. Ephrem's which had a very humble beginning 50 years ago has, like the mustard seed in the Gospel, grown to its present flourishing state.

The School Building.

The present school building which is a three storied one, 200 ft. by 20 ft. was originally intended for a seminary, and for a number of years it was actually used as such.

It was built by the late Rev. Fr. Joseph Chavara between 1870 & '75 at a cost of about Rs. 20,000. The whole of this great sum was collected from the generous alms contributed by the public. It is interesting to note that a handful of rice set apart at every cooking in Catholic families was the means resorted to for raising the sum which was really not an insignificant one.

A new addition in the form of a verandah on the southern side has been made to the main building this year at a cost of about Rs. 5,000.

The Chapel.

A spacious hall 37 ft. by 15 ft. in the second storey at the eastern end of the school is used as the school chapel. It was built by the late Rev. Fr. Thomas of St. Peter, T. O. C. D., the then Rector of the Seminary. A sum of nearly Rs. 1200, collected from seminarists, priests, and churches was spent on the erection of the building. It was completed in 1888 and on the feast of the Holy Trinity of the same year it was formally opened and dedicated to St. Thomas by Mgr. C. Lavigne, S. J., the then Vicar Apostolic of Kottayam.

When the seminary building was converted into the school, the seminary chapel became the school chapel. The meetings of the school sodalities are held in this chapel. Rev. Fr. Athanasius, T. O. C. D., and Rev. Fr. Boniface, T. O. C. D., who were Rectors of the Boarding and Directors of the Sodality, repaired and adorned the chapel at considerable expense. The beautiful main altar is a lasting memorial of the artistic skill of Rev. Fr. Athanasius.

Further improvements were effected later; and from January, 1930 the Blessed Sacrament is reserved in the chapel.

Headmasters.

Though **Mr. K. M. Kurian** was the first teacher of this school, it was **Mr. P. C. Kurian** who for the first time came to be known as Headmaster. He was a native of Kottayam and a pensioned teacher of a school at Chowghat. When Rev. Fr. Ricard started the high school at Changanacherry, Mr. P. C. Kurian's services were required there and he left this institution.

Mr. Varghese Thengummoottil, who succeded him, was the first Catholic Headmaster of the St. Ephrem's. In the beginning of 1897 Mr. Varghese accepted a teacher's post in the St. Berchman's High school. **Mr. Ramakrishna Ayyar** and **Mr. T. Devadasan** succeeded him in turn, but they held the office only for a short time.

In March, 1898 **Mr V. A Pascal,** a young Catholic from Cochin, was appointed as the Headmaster. Very able and energetic, he succeeded in giving a new tone to the school during his two years' administration. The great pains he took in training pupils for dramatic performances and similar extracurricular activities were highly appreciated by the public. But after two years of very valuable service Mr. Pascal left the school for higher studies in 1900. There is no wonder that Mr. Pascal with such good qualities and governing capacity rose, step by step, to the position of a District Superintendent in the Cochin Police Service in which he enlisted himself afterwards.

Mr, Savarimuthu Pillai was appointed in August, 1901, the interval till then being filled up by **Mr. Kannan Nayar** and **Mr. Sankarasubba Ayyar.** The management was very desirous of having a Catholic as the Headmaster, and as a result of correspondence with the Jesuit Fathers at Trichinopoly the services of Mr. Savarimuthu Pillai, who was on the staff of the St. Joseph's College were secured in August. The new headmaster soon, endeared himself to all; and when a year later he was laid up with pneumonia, and the cruel hand of Death snatched him away, the loss was

keenly felt by the staff and pupils of the St. Ephrem's. He lies buried in the cemetery of the neighbouring historic church of Kudamaloor.

The first Headmaster of the St. Ephrem's English High School was **Mr. P. J. Abraham,** B. A., L. T., a native of Mavelikara. Mr. Abraham had been the Headmaster of C. N. I., Kottayam. He was experienced and efficient. The three years of his regime from 1903 to 1906 were very successful as is already referred to elsewhere.

Then there followed two Catholic Headmasters in succession, **Mr. B. S. Susai Pillai,** B. A., L. T., B. L., and **Mr. A. Arokiaswami Pillai,** B. A., L. T., both of whom were remarkable for their piety as well as ability. The result of the Matriculation Examination of 1906 was unusually brilliant. Mr. Susai Pillai, however, had already passed the B. L. examination and so he left the school at the end of the year to practise as a lawyer. Mr. Arokiaswami Pillai came from Cuddalore. His regime which lasted for four years, from 1907 to 1911 was also very remarkable. He infused fresh life and enthusiasm in every branch of school activity. It was towards the close of his tenure of office that the new Education Code and the School Final System came into force. It was also during his time that the Silver Jubilee of the school was celebrated in August, 1910.

Owing to family exigencies Mr. Arokiaswami Pillai had to go back to his native place in May, 1911, when **Mr. G. Sreenivasa Thathachari,** B. A., L. T., who had come from Trichinopoly and who was for a short time the First Assistant, was appointed Headmaster. He was a splendid disciplinarian and had a commanding personality. After very successful work he left the school in 1915 to become the Headmaster of a Training School in the Travancore State service.

Then **Mr. C. V. Natesa Ayyer,** B. A., L. T., who was for long the Science Assistant in the school succeeded him and continued in office till 1918.

Mr. K. J. Abraham, B. A., L. T., was the Headmaster for seven years from 1918 to 1925. He was like many of his predecessors, one of our great Headmasters. He had been on the staff of the St. Ephrem's on more than one occasion. He had also served in the High School at Pavaratty. As such, he had long and varied experience in school work. He was characterised by a resolute will and splendid common sense; and throughout his regime there was steady progress, and public examination results were satisfactory.

When Mr. Abraham took leave for a few months, **Mr. V. Subramania Sastri,** B. A., L. T., acted as the Headmaster. Finally, when he left this to take up the Headmastership of the new High School at Kuravilangad, **Mr. E. C. John,** B. A., L. T., was the Acting Headmaster for

a year. Mr. John was the first Old Boy of the St. Ephrem's to become its Headmaster; and he discharged his duties creditably.

From May, 1926 **Rev. Fr. William,** T. O. C. D., B. A. (Hons.), L. T., has been the Headmaster except for the period from September, 1926 to May, 1928.

From September, 1926 to May, 1928 **Rev. Fr. Joseph Elias,** T. O. C. D., B. A., L. T., was the Headmaster. He was full of energy and enthusiasm and he infused the same spirit of activity into every one he came in contact with.

Teachers..

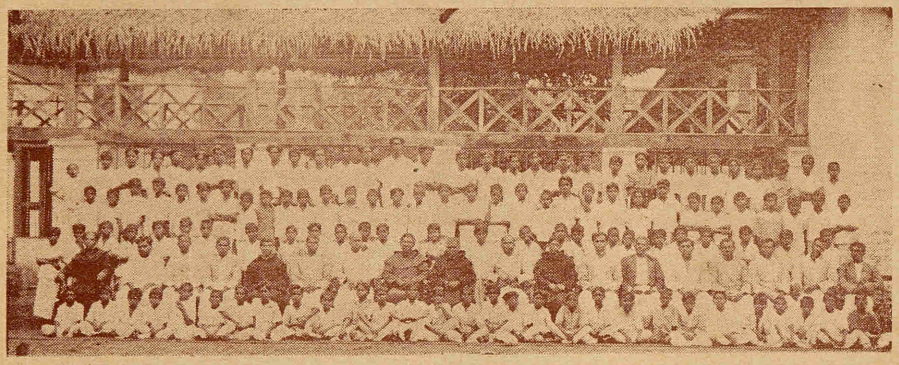
In the early years of the history of the school, it was very difficult for the management to get efficient teachers. It had often to seek gentlemen from distant British parts. The management is indebted to the authorities of the St. Joseph's College, Trichinopoly, for the generous help they have given on occasions of emergency. They lent or secured for us the services of such experienced teachers as Mr. Savarimuthupillai, Mr. B. S. Susai pillai, B. A., L. T., B. L., and Mr. G. Srinivasa Thathachari, B. A., L. T.

The year 1925 is remarkable in the history of the teaching staff, because it was in that year that a graduate priest of the Congregation joined the teaching staff of the school. Ever since that time religious members of the staff have been on the increase. In this connection the name of Rev. Fr. Stephen, T. O. C. D. is gratefully to be remembered, for, it was his wise foresight that initiated the policy of sending young monks of the Congregation for University education with a view to appointing them on the staff of the school after their attaining the necessary qualifications.

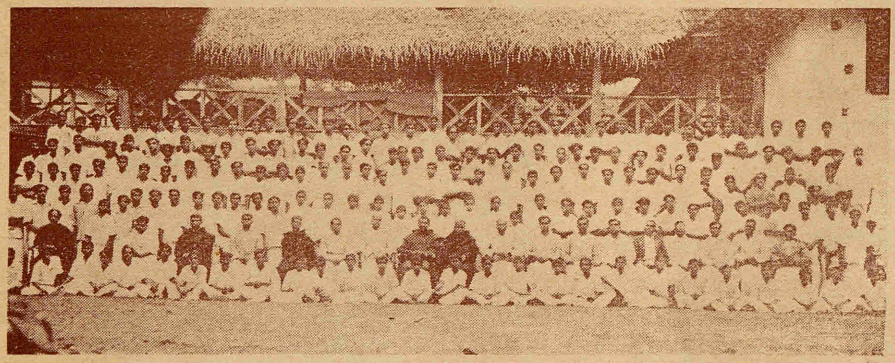
The present staff is more or less permanent. They are allowed to contribute to the Teachers' Provident Fund which was started in this school in Chingom, 1099, by Rev. Fr. Aloysius of St. Joseph, T. O. C. D. The present staff consists of 15 teachers of whom four are Fathers of the Monastery, and including them, eight are Old Boys of the School.

Strength.

Fifty years ago when the St. Ephrem's was established at Mannanam, there was no other English school in N. Travancore except the C. M. S. school at Kottayam. English education had not at all become popular, and few parents cared to send their children to English schools. Naturally enough, the strength of the St. Ephrem's in the early years was

MIDDLE SCHOOL SECTION, 1935 — 1936.

HIGH SCHOOL SECTION, 1935 — 1936.

BOARDERS, 1935 — 1936.

very small. A large number of those who attended the school then were the seminarists. When they were transferred to Changanacherry, it affected the strength considerably.

In course of time, however, people became more and more conscious of the benefits of English education, and more pupils began to come to the school. They came chiefly from distant places, and at one time the majority of our boys were boarders; and boys from the locality were so few that Inspecting Officers even remarked that there was no local need for this school. Gradually the pupils from far and near began to increase in number.

But the opening of English High Schools at Alleppey, Alwaye, Moovattupuzha, Kuravilangad, Palai, Bharananganam, Kanjirappally, Kottayam, Edathua, Pulimcunnoo etc., and of the English Middle schools at Kaipuzha, Ettumanoor, Kidangoor, Mutholy, Pravithanam, Olesha, Aymanam, Kainakari etc. considerably checked the everincreasing influx of pupils into the higher as well as the lower forms. In the meanwhile, however, the number of boys from the neighbouring localities rose with the result that what was lost by the decrease of the Boarders from distant parts was made up by the increase of the Day scholars.

The majority of the boys are Catholics, though there are many belonging to various other castes and creeds.

The strength of the school has always been moderate. It has never exceeded four hundred. There are at present 353 pupils on the rolls.

Public Examination.

The Public Examination results of the St. Ephrem's show that the school has been keeping up a high standard of efficiency. It will be seen from the graphical representation attached to this, that for a few years the percentage of pass had been cent per cent, while it has never gone below the State average. The fluctuations in the graph have to be attributed chiefly to the sudden changes in the bases of eligibility fixed by the examiners. Another reason for the fluctuation is that in some years we sent up all or almost all the pupils for the examination without insisting upon selection. Our results have not always been very brilliant, but we have the satisfaction that we have been more keen about giving our boys their chances than for securing brilliant results.

Old Boys.

No less than three thousand students have gone out of the school in the fifty years of its existence. Though the majority of them are Catholics, a considerable number belong to various other denominations.

If it is true that the tree is to be known from its fruit, then, the St. Ephrem's can justly be proud of her sons. Her alumni are famous for high character and pious life.

There is perhaps no other school in Malabar that can boast of so many ecclesiastics among its Old Boys. A few of them have risen to the highest grades of the Hierarchy. The Rt. Rev. Dr. Thomas, Kurialacherry, of happy memory, and His Excellency the Most Rev. Dr. Augustine, Kandathil, the Archbishop of Ernakulam, are the most exalted ecclesiastics among the sons of the St. Ephrem's. The school is also proud to count among its alumni, the Vicars General of Thiruvalla, Kottar and Trichur and more than 200 diocesan, one Jesuit and 86 Carmelite priests. About 50 Seminarists, 55 Carmelite, 2 Jesuit, and 3 Capuchin scholastics are also among those who have gone out of the St. Ephrem's.

Among the laymen who form the past alumni of the school many hold eminent positions in various walks of life. There are Government officials, businessmen, doctors, professors, lawyers and writers among them.

Finance.

The St. Ephrem's is the property of the St. Joseph's Monastery, Mannanam, which has in consequence to bear the financial burden of the institution. In the early days of the school, the fee income was very slender and the modest salaries of the teachers had mainly to be paid by the Prior of thc Monastery. Moreover, Rev. Fr. Gerard collected donations from the friends and well-wishers of the school for its maintenance.

Tuition fee was made a regular item in the school income after Fr. Ricard, S. J. took up the management. Soon after, the Government grant became another regular item in the income. We are extremely thankful to the Government of H. H. the Maharajah that we were receiving regularly grant-in-aid from 1891 to 1911. After the revision of the Education Code in 1910, grant-in-aid to private agencies was minimised; and this school was very seriously affected by the new policy as most other private schools. For the last seven years we have not been receiving anything as maintenance grant.

When the school was raised to the High School standard in 1903, the expenditure on salaries rose considerably, and the finances of this school gave serious anxiety to the authorities of the monastery. Very Rev. Fr. Alexander, the then Prior, appealed to the public for help; the response was not substantial, and so in March, 1905 he undertook a begging tour and collected about Rs. 4,000 from France, Belgium, England, Ireland, Germany and other European countries.

A Commission Chitty organized in 1907 with the late Mr. Perumalil Korah as President was another device to improve the finances of the school.

In 1910 the revised Education Code came into force and while the expenditure on salaries and teaching appliances became heavier, the liberal grants given till then were curtailed and the finances of the school became very precarious.

Thanks to the foresight of Very Rev. Fr. Stephen, the then Manager, some 4 acres of land on the southern side of the school was planted with rubber. This was quite a providential undertaking as the profits from the rubber proved to be a source of substantial income to the school in the years of great financial strain. The price of rubber has gone down very low; still the plantation is yielding an annual income.

A second Chitty was organized in 1913 by the Very Rev. Fr. Cyriac of St. Augustine, the then Prior, and it helped to pay off the debts which were accumulating in the course of years.

For many years the fee income was not enough to pay the salaries of the teachers and to defray the expenditure on teaching appliances. The school had no endowments and in consequence the Monastery has had to contract debts to make up for the deficit in the school income. The debts were gradually paid off by the income from the rubber garden as well as from occasional alms received from generous benefactors. The financial condition has improved now that four members of the staff are the religious of the Monastery, and the debt has been cleared to a considerable extent.

The Boarding.

The St. Aloysius Boarding House attached to this school was opened in 1887, two years after the starting of the school. At first the boys were lodged in the room of Rev. Fr. Joseph Chavara, which was at the western end of the ground floor of the school building. Later on, when the seminarists were transferred from here, ample accommodation for the boarders was found in the second storey. All the boarders were accordingly gathered together and placed under the care of Rev. Fr. Cyriac, T. O. C. D.

During the period between 1903 and 1910 when Rev. Fr. Hilarion was the Boarding Rector the strength of the boarding rose to 150 and the need was felt of dividing the Boarding into two sections, one for the seniors, and the other for the juniors.

About the year 1922 there was a great fall in the number; and the two sections were combined in to one. In 1927 the number began to increase steadily again, and so the boarding was divided once more. Ever

since that date there have been two divisions, one of which is housed in the third storey and the other on the ground floor.

There are at present 96 boarders in the two divisions. The fluctuations in the strengh of the boarding were mainly due to external circumstances as the opening of the new schools in Catholic centres. The boarders are under the immediate supervision of their Rectors who are with them day and night. The other fathers of the monastery are ever ready to render them all necessary spiritual aids.

Library.

Library is a very necessary asset to an educational institution. The St. Ephrem's has a well-equipped Library. A number of books are added to the stock every year. At present there are about 4,000 volumes altogether. It may be noted that during the last ten years a sum of nearly Rs. 2,000 has been spent for supplying the library with various kinds of up-to-date works.

Laboratory.

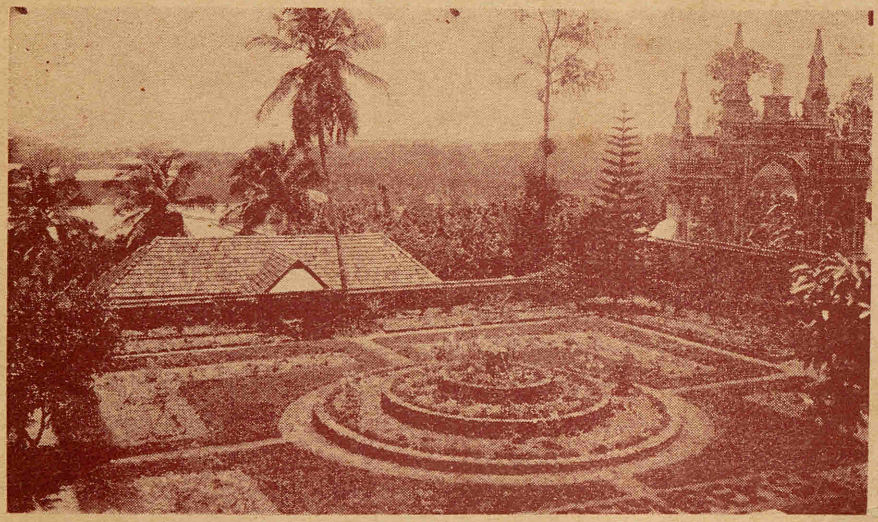
Even during the period of the Matriculation system of Examination, a Science Laboratory was indispensable. It became all the more so since the revision of the Education Code and the introduction of the School Final System. To satisfy the demands of the New Code the management got down apparatuses and chemicals worth Rs. 1,500 in the year 1911 itself. Substantial additions are being made year after year; and the sum spent for the same during the last ten years is about Rs. 1,000

School Garden.

Gardens are considered as essential portions of the equipment of schools under the modern educational system. They are highly necessary to teach nature-study, and they provide the pupils with an atmosphere of beauty and purity. Even from the very early days of its existence, the St. Ephrem's had a garden of its own. The present school garden which is situated at the western end of the school compound was skilfully laid out by Rev. Fr. Aloysius of St. Joseph, T. O. C. D. It was later on beautifully enclosed and further enriched by Rev. Fr. Joseph Elias, T. O. C. D.

Literary Association.

The Literary association of the St. Ephrem's was started as early as October, 1903 by P. J. Abraham, Esq., B. A., L. T., the then Headmaster

THE SCHOOL GARDEN.

LITERARY ASSOCIATION. 1911 — 1912.

of this High School. According to the rules he framed, Very Rev. Fr. Alexander, T. O. C. D., the then prior of the local monastery, became the patron of the Association. Rev. Fr. Aloysius, T. O. C. D., and Rev. Fr. Hilarion, T. O. C. D., became the President and Vice President respectively. The Headmaster himself was the Chairman. At first, membership was not compulsory, but such of the pupils as felt a natural inclination to literary activities were given the privilege of enlisting themselves as members of the Association.

B. S. Susaipillai, Esq., B. A., L. T., B. L. and A. Arokiaswami Pillai, Esq., B. A., L. T. who became Headmasters in turn after Mr. P. J. Abraham, infused fresh enthusiasm into the working of the Association. The former made declamation a regular feature of the meetings, and the latter encouraged the system of delivering lectures instead of reading essays. He also made membership compulsory.

Towards the close of 1911 the rules of the Association were revised, and G. Sreenivasa Thathachary Esq., B. A., L. T., the new Headmaster, made many improvements. The members of the managing committee of the Association were elected to represent each of the High School classes. The last period of every Friday was devoted for the literary meeting. Arrangements were also made for occasional lectures by the members of the staff and speakers from outside. These changes were followed by others in course of time. In 1913, a Reading Room was opened for the Association on the occasion of the 55th birthday of the late Sreemoolam Thirunal Maharajah. Moreover, in order to develop the physical side of the members, a Games Club was started. In the following year a Library also was added to the Association. Besides, the Junior Literary Association, meant for the lower classes, was begun.

The regime of K. J. Abraham, Esq., B. A., L. T. also saw some new features in the working of the Association. In his time was introduced the system of competition in English declamation and in English and Malayalam elocution. A few of the members of the staff were appointed as judges, and those pupils who were declared the first and the second in the competition were awarded handsome prizes.

The latest development is the work of Rev. Fr. William, T. O. C. D., B. A. (Hons.), L. T., the present Headmaster, As the strength of the school increased considerably soon after he became the Headmaster, he thought it advisable to divide the Association into as many sections as there are classes. This new arrangement is found to be more convenient and useful, as it gives fuller scope for a greater number of members to take part in the various activities of the Association.

The Anniversary Celebration has been one of the most remarkable features of the Association from its very beginning. No pain has ever been spared in order to make such celebrations as grand and impressive as possible. Eminent laymen and ecclesiastical dignitories have presided over such functions, and delivered interesting speeches. Such occasions have been made all the more remarkable by the pupils by their charming display of the various activities for which they are skilfully trained, viz-speech-making, dialogue, declamations, dramatic performance, musical entertainments etc.

The M. C. Y. L.

The greatest benefit that the Jesuit Fathers have done to Catholic Malabar in this century, is probably the organisation of the Malabar Catholic Youngmen's League. The educated youngmen felt the need of an association, and under the guidance of Rev. Fr. Siccard, S. J. and the late Father Quinn, S. J. the M. C. S. C. was initiated in 1915. The late Father Honore, S. J. accepted its Presidentship in 1921, and the association, rechristened M. C. Y. L., began to make wonderful progress. Centres were started in many Catholic Schools, and we too started a centre.

In 1922 Mr. K. E. Chacko, B. A. (now Rev. Fr. Aurelius, T. O. C. D.) was appointed on the staff, and he and the spiritual Counsellor, the Rev. Fr. Simon, C. D. made the centre a model to others. It is also worthy of mention that from 1928 for a period of 4 years Mr. K. C. Varkey, B. A., L. T. discharged the duties of the editor of the M. C. Y. L. bulletin. Rev. Fr. Honore took very keen interest in the activities of the centre and he visited it on three occasions.

There are now 65 members in the centre.

Sodalities.

The Sodality of the Bl. Virgin Mary originated by the Jesuits has come to be looked upon as a necessary complement of a Catholic educational institution. In 1908 a sodality was organized in the school by Very Rev. Fr. Nicholas of Jesus, T. O. C. D., with the approval of the late Rt. Rev. Dr. Mathew, Makil, of happy memory. The formal aggregation to the Prima Primaria was, however, obtained only in 1911.

The Sodality has been fortunate in having a number of very zealous Directors like Rev. Frs. Athanasius, Boniface, Aloysius (Jr.), Bernard, Hilarion, Gervase, William, Chrysostom, and Philip. The sodality has on its rolls 635 members. Of the Sodalists 71 have been ordained diocesan

M. C. Y. L. Group with
REV. FR. D. HONORE, S. J.— 1924

SCOUTS AND CUBS (1935) WITH MAJOR MATHAI,
District Scout Commissioner.

priests, while 29 more are making the ecclesiastical studies in seminaries, and 31 have joined religious orders.

A second sodality was started in October, 1931 to commemorate the 15th centenary of the council of Ephesus. This is intended for our day scholars. Rev. Fr. Methodius who has been Director from the starting of this sodality leaves no stone unturned to train the young sodalists in genuine Christian piety. 150 members have so far been enrolled in the sodality.

Religious Activities.

Besides the Sodality and M. C. Y. L. which are religious associations, the Catholic pupils of the school have other provisions for purely religious instructions and exercises. Half-an-hour is devoted every working day except Friday for Catechism classes which are conducted by the Fathers of the Monastery as well as a few lay Catholic members of the staff. And since the institution of the Diocesan Religious Examination, the pupils of the St. Ephrem's have appeared for the same, and several of them have won commendable prizes every year. Furthermore, there are annual Retreats and frequent moral discourses also, whereby the Catholic pupils are given a healthy tone and their spiritual progress is ensured.

Games and Sports.

Games and sports are regarded as an integral part of education; and from early days these were encouraged in the school. Football was introduced in 1903, and has continued to be popular with our boys. When a Games Club was set up in 1913 under the auspices of the Literary Association of the school, two Badminton courts as well as two Football grounds were opened. Now our school affords facilities for playing the games of Football, Basket ball, Volley ball and Badminton. There are two Football grounds, one for Seniors and the other for Juniors; two Volley ball courts, one for Seniors and the other for Juniors; two Badminton courts and one Basket ball court common to both the Seniors and the Juniors.

The play grounds have been made what they are to day by levelling and improving them at different times. The names of Rev. Fr. Boniface, Rev. Fr. Hilarion, and Rev. Fr. Joseph Elias are memorable in this respect. A considerable amount of the money spent for this work was obtained by generous donations from friends and well-wishers of the school.

Among the teachers who have supervised the school games and sports in the past the names of Messrs. P. T. Joseph, A. A. Sebastian,

T. I. Omman, M. A., B. L., and P. M. George are particularly noteworthy.

Now the school athletics are under the able supervision of Mr. C. Philip, B. A., and Mr. M. M. Mathai. As a result of their wise instruction and vigorous activities, boys show increasing enthusiasm and interest and have earned a good reputation abroad with regard to both games and sports.

Ever since the starting of the All Travancore Sri Mulam Inter-School sports we have been sending our boys every year to compete in the various events and it is gratifying to note that they have been acquitting themselves creditably well. The St. Ephrem's got in 1934 the fifth place among the high schools of the State.

The Management spends every year a considerable sum on further improvement and extension of the playgrounds as needs arise. The department gives us great encouragement, and we thankfully record that a grant of Rs. 74 was sanctioned this year.

Scouting.

The School Scout troop was organised early in 1110, M. E. At present there are altogether 21 Boy Scouts grouped into three Patrols, and also 12 cubs grouped into two sixes.

Mr. C. Philip, B. A., has been the Scout Master from the beginning; and he is all enthusiasm about the Scouts under his charge. Mr. T. M. Kurian, B. A., the Assistant Scout Master, and Mr, M. M. Mathai, the Cub master, are also doing very valuable service.

Our Benefactors.

Foremost among our benefactors we are happy to count the Royal Family of Travancore. His Highness the late Sree Mulam Thirunal Maharaja was as sympathetic to the monks as his noble uncles, and he showed his sympathy by making a donation of Rs. 400 in 1904 for the repairing of the School. In the same year H. H. Kerala Varma Valia Koil Thampuran deigned to visit the school and was pleased to accept its patronship.

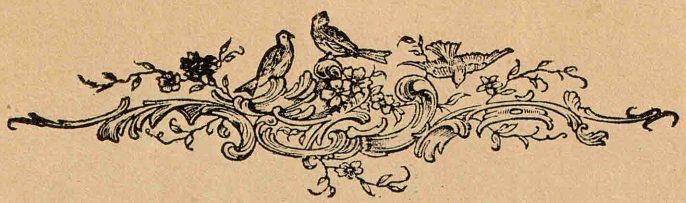
We owe a great debt of gratitude to the venerable Bishops of this diocese. Bishop Lavigne, S. J. of happy memory, has done so much for the school that he is almost regarded as its founder. Bishop Matthew Makil, his successor, had a special predilection for this School, and we experienced uniform sympathy at his hands. The St. Ephrem's looked upon Bishop Kurialacherry as her own. We knew that the interests of the school were his own interests. We have learnt by experience that the Rt. Rev. Mar James Kalacherry has a soft corner for us in his heart.

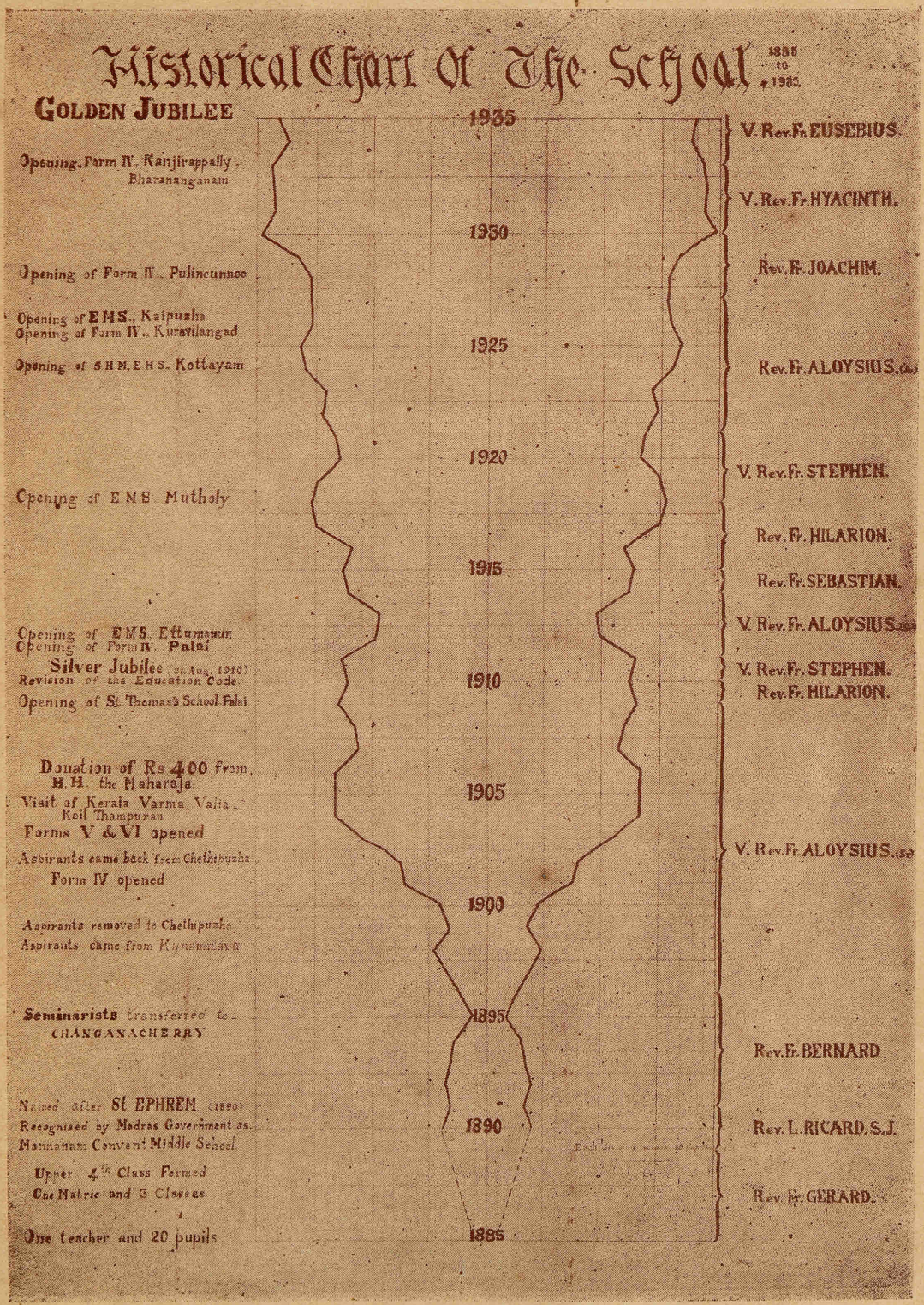

His Highness
Sri Mulam Thirunal Maha Raja.

Few people guess how much the St. Ephrem's owes to the illustrious Order of the Jesuits. What Father Ricard has done for the school has been referred to elsewhere. For the last 40 years St. Ephrem's was fortunate in having for Managers priests educated under the Jesuits. Naturally enough they sought the guidance and help of the Jesuits of Trichinopoly, who readily came to their help. The most remarkable help the Jesuits rendered to the St. Ephrem's was in the matter of training the religious staff. Bishop P. Perini, S. J. of happy memory, rendered substantial help by granting fee concessions to our Aspirants in the St. Aloysius' College, Mangalore. Rev. P. Carty, S. J., Rev. F. X. Froehly S. J., and Rev. A. Bonhoure S. J., have laid us under a deep debt of gratitude by the very great sympathy they showed to the young priests of the Congregation who were prosecuting their studies in the St. Joseph's College, Trichinopoly. It is also worth mentioning that many of our teachers were Old Boys of the St. Joseph's. At present all our religious staff and four of our lay teachers are Old Boys of the Jesuits.

The St. Ephrem's is a unique institution; it has been regarded almost as the common property of the whole country. We have already recorded how the school is housed in a building built by the voluntary contributions of our people. We have also received donations from here and from foreign countries which have helped us to carry on the work so far. To all those who have helped us in our need we are deeply grateful, and we pray that they may receive their reward a hundredfold from God.

THE HISTORICAL CHART OF THE SCHOOL.

List of successful Candidates in the Public Examination.

1890—1935.

MIDDLE SCHOOL or LOWER SECONDARY EXAMINATION.

1890.

1	P. V. Devasia,	Perumalil, Mannanam.	
2	M. A. Joseph,	Manikkanamparampil, Parur.	
3	* P. O. Xavier,	Payampalli, Kidangara.	Rev. Fr.
4	N. J. George,	Nanthikat, Champakkulam.	
5	T. J. Joseph,	Thayil, Pala.	Rev. Fr.
6	K. J. Joseph,	Kalacheril, Kainakary.	Rev. Fr.

1896.

7*	K. R. Narayana Pillay,	Kalampukat, Mannanam.	
8*	P. T. Chandy,	Pulimparampil, „	

1897.

9	P. T. Kuruvila,	Pallivathukkal, Ramapuram.	George Thomas, B. A., B. L.
10	P. R. Padmanabha Pillay,	Pongona, Arpookara.	

1898.

11	K. G. Raman Pillay,	Kalappurakal, Arpookara.	
12	K. Krishnapisharodi,	Ettumanur.	

1899.

13	T. J. Mathew,	Thellyil, Poonjar.	B. A., B. L.
14	P. K. Kurian,	Perumalil, Mannanam.	Very Rev. Fr. Aloysius of St. Joseph T. O. C. D.
15*	M. K. Narayana Pillay,	Mattappallil, Mannanam.	

* Died.

1900.

16	A. V. John,	Arancherry, Kakkoor.	Rev. Fr.

1901.

17	K. N. Velayudhan Pillay,	Kallikattu, Arpookara.	
18	N. C. George,	Neerakkal, Muttuchira.	
19	C. K. Velayudhan Pillay,	Koikkal, Mannanam.	
20	N. J. Kurian,	Neerakkal, Muttuchira.	Rev. Fr. Gregory, T. O. C. D.

MATRICULATION EXAMINATION.

1903.

21	Krishna Menon, V. K.,	Vadakke Kolathur, Thrippoonithura.	
22	Varghese, P. V.,	Puthucheril, Cherai.	
23	Velayudhan Pillay, G.,	Vaikom.	
24	Neelakanta Pillay, K. P.,	Chakkanat, Shertalai.	

1904.

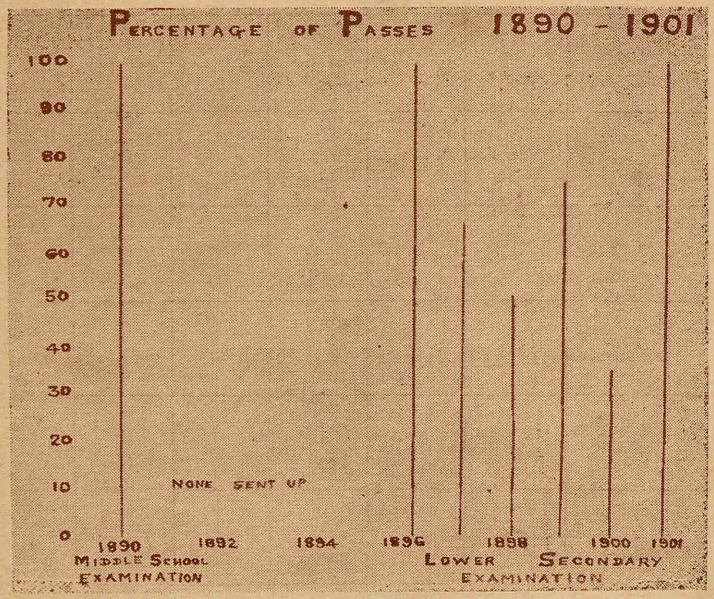
25	Sivaramakrishna Iyer, P.,	Vechur.	B. A., B. L.
26	Chacko, P. K.,	Patinjarekkara, Kottayam.	B. A.
27	Jacob, K. J.,	Kurisumootil, Kottayam.	
28	Neelakanta Iyer, K. S.,	Kuriyannur Madhom, Kalathur.	

1905.

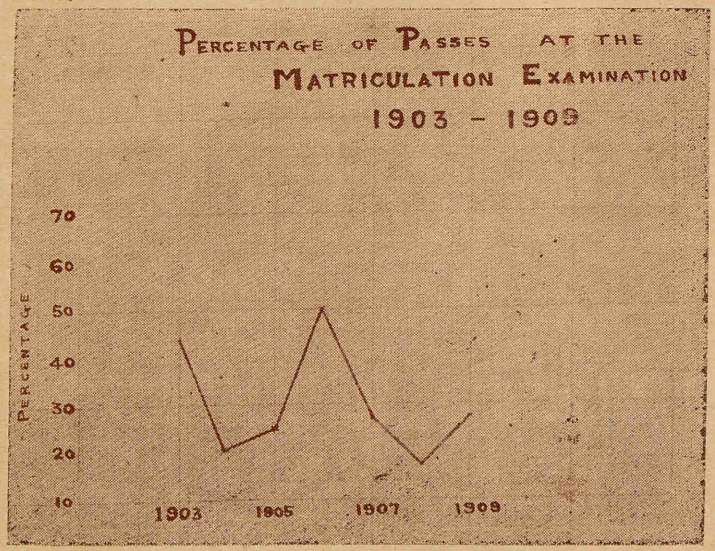
29	Kuruvila, P. M.,	Perekkatt, Bharananganam.	Rev. Fr. S. J.
30	Eapen, C. C.,	Chathenparampil, Pulincunnoo.	B. A., B. L.
31	Joseph, A. P.		

1906.

32	Avirah, T. K.,	Tharappel, Bharananganam.	Rev. Fr. Charles, T. O. C. D., B. A.
33	Dominic, T. J.,	Thottacherry, Changanacherry.	Rev. Fr., M.A.,L.T.
34	George, V. C.,	Vadakkekara, Kanjrathanam.	B. A., L. T.
35	Joseph, P. J.	Peedikayil, Bharananganam.	
36*	Mathew, P. M.,	Pallikkaparampil, Mutholapuram.	
37	Michael, O. J.	Olesha, Changanacherry.	

PERCENTAGE OF PASS, 1890 — 1901.

PERCENTAGE OF PASS, 1903 — 1909.

38 Sankarapanikar, M.
39 Thomas, K. M., Kallarakkal, Kanjirappalli. L. M. S.

1907.

40 Varkey, K. M., Kuruppumadhom, Muvattupuzha.
41 Philip, A. P.
42 Joseph, T. J., Thumpassery, Pala. B. A., B. L.

1908.

43 Thomas, M. C. Makil, Manjoor, B. A., B. L.
44 Thomas, M. A., Mannathu, Bharananganam.
45* Varghese, A. J., Alakkappalli, Pala. B. A., L. T.

1909.

46* Mathew, K. C., Kanjoopparampil, Chennankari. B. A., B. L.
47 Mathew, P. A., Porunganal, Bharananganam. B. A., M. B. B. S.
48 Augustine, C. C., Charankunnel, Bharananganam,
49 Neelakanta Pillay, N. K., Koikal, Muvattupuzha.

1911.

50 Joseph, V. J., M. A. (Hons.)
51 Krishna Pillay, N. K., Nariyamkunnel, Ettumanur.
52 Thomas, N. C., Neriyamparampil, Thuruthi. Rev. Fr. William, T. O. C. D., B. A. (Hons.), L. T.
53 Thomas, P. J., Parekkunnel, Kalathur. M. A., B. Litt., Ph. D.,

1912.

54 Joseph Punnoore, T. Punnoore, Pulincunnu. Rev. Fr. Joseph Elias, T. O. C. D., B. A., L. T.
55 Joseph, B. P. Brahmakulam, Manaloor. Rev. Fr. Pancratius T. O. C. D., B. A.
56 John, E. J., Earattupuzha, Shertala.
57* John, V. V., Vattakkattucherry, Kavil. B. A. (Hons.)
58 Krishna Pillay, K. R., Kuriappalli, Muvattupuzha.
59 Korah, P. C., Perumalil, Mannanam. Rev. Fr. Edward, T. O. C. D., B. A.
60* Thomas, N. J., Nangachiveettil, Kainakari, M. A.
61 Mathew, R. M., Ramapuram, Pala. M. B. B. S., B. S. Sc., F.H.C.S.

62 Chandy, A. J. Athazhappadom, Arpookara.
63 Kesava Pillay, P. N., Puthenpurakkal, Muvattupuzha.

1913.

64 Chacko, M. T., Mampara, Kainakari. B. A., L. T.
65* George, V. V., Vattakkattucherry, Kavil.
66 George, P. M., Pattacherril, Mannanam.
67 Joseph, M. T., Maliekkal, Manjoor. B. A., B. L.
68 Joseph, E. V., Ettumanookkaran, Muttuchira, Kanjirapalli.
69 Madhavan Pillay, T. K., Thazhathekkuttu, Ettumanoor.
70 Philip, C. M., Kureekkattu, Marangattupalli. B. A.
71 Thomas, M. V., Mannanal. Rev. Fr. Cyril, T. O. C. D.

1914.

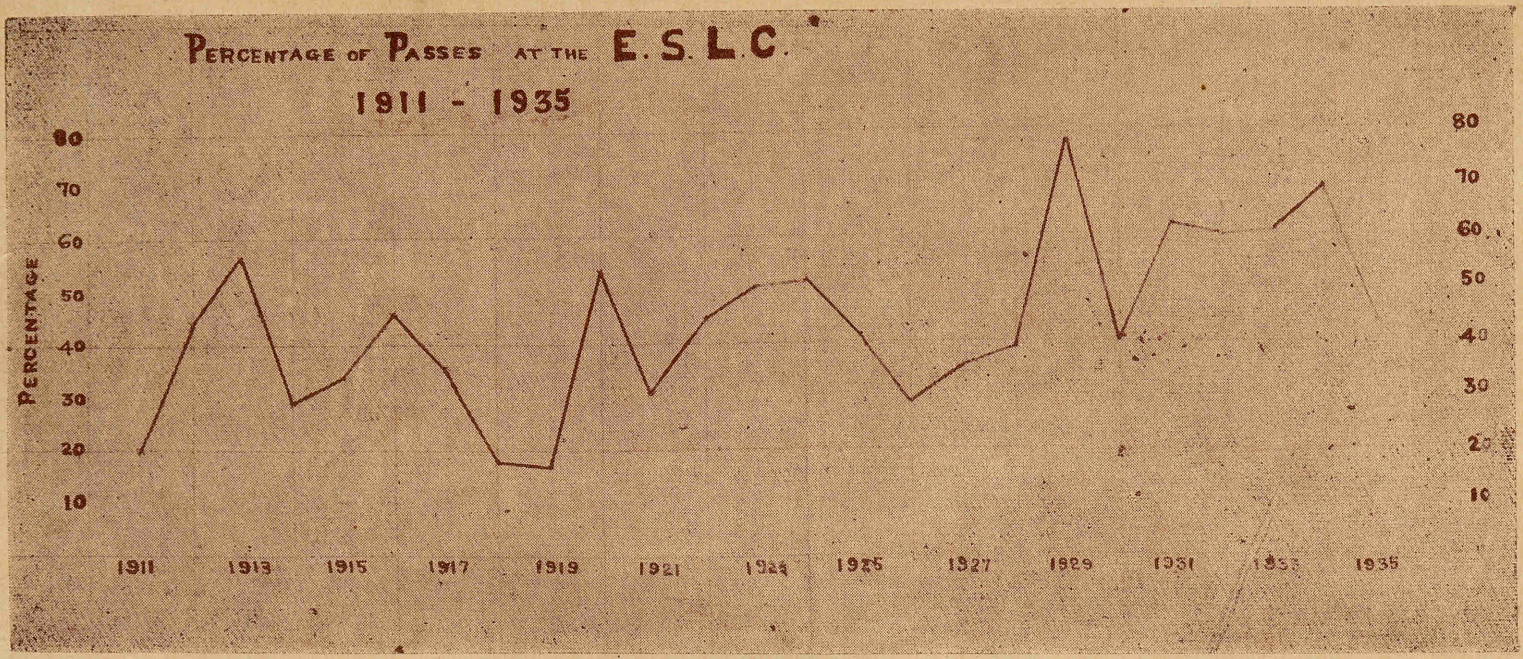
72 Dominic, K. M., Karippaparampil, Kanjirappalli. B. A., L. T.,
73 Peter, P. V., Paynumkal, Rev. Fr. Peter Thomas, T. O. C. D., B. A., L. T.
74 Venkiteswara Iyer, M. G., Matathipparampil.
75* Joseph, K. K., Kallarakkal, Kanjirappalli.
76 Rengaswami, Sreerangam.

1915.

77 John, E. C., Elappunkal, Nedumkunnam. B. A., L. T.,
78 Krishna Iyer, P., Krishnankovil Street.
79 Padmanabha Pillay, P. P.
80 Subramoni Iyer, K.
81 Michael, K. T., Karippaparampil, Kanjirappalli. B. A., B. L.

1916.

82 Abraham, M. A., Mannathu, Bharananganam.
83 Abraham, M. J., Moongamakkel, Ponkunnam. Rev. Fr. B. A., L. T.
84* Joseph, G. M. Gnallathuvayalil, Kanjirappalli.
85 Kuruvilla, K. M., Koottanal, Bharananganam. B. A.
86 Mani, P. M., Puthuchirayil, Thuruthumali, Kaipuzha.
87 Mathen, V. T., Vazhatharakkal, Panapalli.
88 Thomas, C. T., Chakkanattu, Kainakari. B. A., L. T.
89 Thomas, K. D., Karippaparampil, Kanjirappalli. B. A., B. L.

PERCENTAGE OF PASSES 1911 — 1935.

90 Varkey, K. C., Kunnumpurathu, Arpookara. B. A., L. T.
91 Zacharia, K. J., Kumpluvayalil, Nedumkunnam, B. A.
92 Zacharia, P. M. Ponnanpurayidathil, Kozhuvanal. Rev. Fr. Chrysostom, T. O. C. D., B. A., L. T.

1917.

93 Abraham, K. I., Kocheekkunnel, Thodupuzha. B. A.
94 Abraham, V. T., Vazhuthanappalli, Manjoor.
95 Cherian, N. J., Nalpathamkalam, Veliyanadu. B. A., B. L.
96 Janardanan Asari, K., Kannalakkuzhi, Ettumanoor. B. A., B. L.
97 John, T. J., Thengumpalli, Mannarappara. Rev. Fr.
98 Joseph, M. Kaimmalettu. Rev. Fr.
99 Mathew, J., Veliyathil, Thalayolapparampu. B. A., L. T.
100 Neelakanta Iyer, Puthenmadhom. B. A., B. L.
101 Parameswaran Pillay, T. N., Thazhathekuttu, Ettumanoor, B.A., B. L.

1918.

102 Joseph, E. V. Elavunkal, Pala. B. A., L. T.
103 Joseph, P. C. Podiparayil, Arpookara. Rev. Flacid, T. O. C. D., Ph. D., D. D., D. C. L.
104 Sankara Pillay, K. P., Kottarathil, Kudamaloor.
105* Thomas, P. M., Paikata, Bharananganam. B. A., B. L.

1919.

106 Devasia, M. O., Madathettu, Ettumanoor. Teacher.
107 Netto Stephen, M., Matampicheril, Klappana. B. A.
108 Peter, V. J., Vallookandathil, Elanji.
109 Thomas. R. V. Ramapuram, Pala. B. A., B. L.
110 Thrivikrama Rao, N. M., Athirampuzha. B. A., L. T.

1920.

111 Abraham, M. J., Mannullil, Kuravilangad. B. A., L. T.
112 Jacob, T. K., Thayil, Kuruppumthara. Rev. Fr.
113 Joseph, K. C. Kakkarappady, Pulinkunnoo. L. M. P.
114 Joseph, K. M., Kalluvayalil, Vilakkumadom.
115 Joseph, K. V., Kanyarakathu, Ramapuram.
116 Kurian, K. E., Kappil, Pala. Rev. Fr. Cyriac Kappil, Ph. D., S. T. L.

117	Kurian, P. C.,	Kaithakkariyil, Mannanam.	B. A.
118	Manuel, P. T.,	Paikada, Bharananganam.	B. A., LL. B.
119	Mathew, T.		
120	Narayna Hegdon.		
121	Stephen, U. C.,	Ooralil, Eloor.	Rev. Fr. Stephen, Ph. D.
122	Varkey, M. V.,	Mannanal, Mattakkara.	Rev. Fr. Methodius, T. O. C. D.
123	Zacharia, P. Z.		

1921.

124	Chacko, A. K.,	Arankathupadingarethu, Arumanoor.	B.A., B.L.
125	Cyriac, C. K.,	Cherayil, Kumarakam.	
126	John, T. T.,	Thalodiyil, Manvettom.	Rev. Fr.
127	Kumaran Nayyar, M. S.,		B. A., L. T.
128	Kuruvila John, K.		
129	Mathew, P. J.,	Parapuram, Muttuchira.	B. A.
130	Neelakantan, C. S.,	Chirayil, Ettumanoor.	
131	Padmanabha Pillay, K. N.,	Puthettu, Kidangoor.	
132	Pylo, P. V.,	Puthenpura, Athirampuzha.	B. A.
133	Varkey, V. V.,	Kizhuthadiyoor, Pala.	

1922.

134	Abraham, M. E.,	Mannoorettonnil, Melampara.	
135	Abraham, Z.,	Thuruthiyil Veedu, Edamattom.	Rev. Fr. Raphael, T. O. C. D.
136	Devasia, P. V.,	Puthenpurayil, Ettumanoor.	B. A., L. T.
137	Eapen Arakkal,	Mararikkulam, Kalavoor.	B. A.
138	George, M. C.,	Mampara, Kainakari.	Rev. Fr. Norbert, T.O.C.D.
139	Jacob, K. A.,	Kalampukattucheril, Kumarakam.	
140	Joseph, K. V.	Elanji.	
141	Joseph, P. M.,	Poramthuruthil, Mattakkara.	
142	Joseph, P. A.,	Palakkal Veedu,Ramapuram.	
143	Mathai M, M.,	Mayladi, Kalloorkulam.	B. A., B. L.
144	Mathai, T. O.,	Thekkekkara, Thodupuzha.	
145	Mathew, T. M.,	Thekkemuri, Kozhuvanal.	B. A.
146	Pathros, C. M.,	Chirappuram, Alapuram.	
147	Sankara Pillay, T. R.,	Thachezhathu, Kurumalloor.	
148	Varkey, K. T.,	Karuvelil, Mariadom.	B. A., B. L

1923.

149	Abraham, K. T.,	Karimpalil, Arpookara.	B. A.
150	Chack, C. C.,	Chirakkal, Thottakadu.	B. A.
151	Chacko, E. V.,	Elanjikkattumannil, Katanikkattu.	Rev. Fr. Francis, T. O. C. D.
152	Devasia, T. D.,	Tharappel, Ettumanoor.	B. A.
153	George, J.	Thuruthel, Kattampak.	B. A.
154	Govinda Pillay, C. K.,	Kudamaloor.	
155	Hormees Tharakan,	Parayil, Ezhupunna.	B. A.
156	Jonh, C. K.,	Puthuveed, Athirampuzh.	
157	Joseph, V. C.,	Mattathil, Kurianad.	
158	Lukose, K. P.,	Kurias, Muttuchira.	B. A., B. L.
159	Mani, T. J.,	Mattam, Thanagattu, Kurianad.	
160	Mani, V. M.,	Valliath, Ettumanoor.	B. A., B. L.
161	Mathew, N. C.,	Nayathuparampil, Mannanam.	B. A.
162	Narayana Pillay, K.	Arakkal, Neendoor.	
163	Padmanabhan Nair, P. G.		
164	Parameswaran Pillay, P. K.,	Ettumanoor.	
165	Peter, C. J.,	Kokkattakath, Elenji.	B. A.
166	Ramakrishna Pillay, N. N.,	Nayathu, Mannanam.	B. A.
167	Thomman, N. J.,	Naduviledathu, Arumannoor.	
168	Thomman, P. K.,	Vettikatu, Neendoor.	B. A., L. T.

1924.

169	Chacko, M. K.,	Manyillaveedu, Manjoor,	B. A., L. T.
170	Devasia, P. C.,	Plakeel, Arpookara.	M. A.
171	Joseph, K. J.,	Kallivayalil, Vilakkumadam.	B. A.
172	Kurian, C. S.,	Kodithottathil, Poonjar.	B. A. (Hons.)
174	Kurian, C. V.,	Chirayil, Mannanam.	Rev. Fr. Hormese, T. O. C. D.
175	Mathew, M. M.,	Matathikunnel, Muttuchira.	B. A., B. L.
176*	Scaria, U. C.,	Urumpumkuzhyil, Mudiyorkara.	B. A.
177	Subramany Ayyan, S.		
178	Thamas, C. K.,	Kizhakkethottathil, Poonjar.	B. A., B. L.
179	Thomas, I. K.,	Illipparampil, Pulincunnu.	B. A.
180	Thomas, P. M.,	Parayil, Anikkadu.	Rev. Fr.
181	Thomas, P. T.,	Parayil, Ettumanoor.	B. A. (Hons.)
182	Varkey, C. L.,	Chirayil, Ettumanoor.	
183	Zacharia, E. K.,	Elappumkal, Nedumkunnam.	B. A. (Hons.)

1925.

184	Bhaskara Kaimal, M. K.,	Mallur Veedu, Kadappur,	
185	Chacko, M. C.,	Manthuruthil, Kaipuzha.	
186	Chacko, K. K.,	Parappuram, Kattampakku.	
187	Chandy, C. M.,	Chantholil, Cherpumkal.	Rev. Fr.
188	Devasia, K. K.,	Kuzhimattam, Mattakkara.	B. A.
189	Cherian, P. C.,	Palakkunnel, Koothrappally.	
190	Joseph, P. C.,	Punnoor, Pulinkunnu. Rev. Fr. Ananias, T. O. C. D.	
191	Cyriac, V. G.,	Vadakkekkara, Kanjirathanam.	B. A., B. L.
192	Hariharan, S.,	Kannalapparampil, Ettumanoor.	
193	Narayana Pillay, C. K.,	Chirakkapparampil, Neendoor.	
194	Raghava Panikkar, M.		
195	Sankaran Asari, R.	Vadakkedathu, Neendoor.	
196	Sebastian, V. V.,	Vadakkedathu, Athirampuzha.	B. A., B. L.
197	Thomas, P. L.,	Pallikkizhakethil, Kaipuzha.	Rev. Fr.
198	Thomas, P. M.,	Pullukalayil, Ettumanoor.	B. A.
199	Varghese, P. M.,	Chemparathikkal, Thodupuzha.	
200	Varkkey, A. V.,	Edayadi, Perumpaikkattuseri.	Rev. Fr.
201	Mathew, V. J.,	Vechukalayil, Peroor.	

1926.

202	Balakrishna Pillay, K.	Ittyadathu. Edappalli.	
203	Chacko, K. L.,	Kaithamattathil, Ettumanoor.	
204	Chacko, M. J.,	Methonni, Kalikavu.	
205	Cherian, K.,	Kattiparampil, Kallara.	
206	Eapen, K. E.	Kadamappuzha, Kanjrappalli.	B. A.
207	Govindan Nair, A. N.,	Ampasseril, Kuravilangad.	
208	Kurian, P. T.,	Pulimoottil, Arpookara.	B. A.
209	Mathew, N. M.,	Kottoor, Kandanadu. Rev. Fr. Benjamin, T. O. C. D.	
210	Mathew, A. S.,	Andumali, Kudamaloor.	Rev. Fr.
211	Mathew, K. O.,	Kunnuthotti, Manjoor. Rev. Fr. Richard, T. O. C. D.	
212	Narayanan Nair, N.,	Vadakkemadathil, Kadappoor.	
213	Pylo, P. J.,	Pavakkattu, Mattakkara.	B. A.
214	Ulahannan, P. V.,	Peedikayil, Vadakara.	M. A.
215	Varghese, P. T.,	Pulmootiil, Arpookara.	B. A., B. L.
216	Varkkey, A.,	Kurisinmoottil, Changanacherry.	
217	Varkkey, M. M.		

HIGH SCHOOL HEADMASTERS.

1. Mr. P. J. Abraham, B, A., L, T. 1903 — 1906.
2. „ B. S. Susai Pillai, B. A., L. T., B. L. 1906 — 1907.
3. „ A. Arokiaswami Pillai, B. A., L. T. 1907 — 1911.
4. „ G. Srinivasa Thathachary, B. A., L. T. 1911 — 1915.
5. „ C. V. Natesa Ayyar, B. A., L. T. 1915 — 1918.
6. „ K. J. Abraham, B. A., L. T. 1918 — 1925.
7. „ V. Subramanya Sastri, B. A., L. T. Ag. H. M. 1922–1923.
8. „ E. C. John, B. A., L. T. Ag. H. M. 1925 — 1926.
9. Rev. Fr. Joseph Elias, T. O. C. D., B. A., L. T. 1926 — 1928.

1927.

218	Antony, K. C.,	Kakkarappadikkal, Pulincunnoo.	B. A.
219	Augusty, P. C.,	Perumalil, Ramapuram.	Rev. S J., B. A.
220	Daniel, M.,	Alinethu, Pallikkunnam.	
221	Devasia, K. I.,	Kondoopparampil, Kanjirappalli.	
222	Francis, T.,	Thottuvelil, Elanji.	Rev. S. J., B. A.
223	George Tharakan, P. K.,	Ayyanattuparayil, Thaikkattucherry.	B. A.
224	Joseph, N. C.,	Pattacheril, Mannanam.	Rev. Br.
225	Joseph, P. K.,	Puthuveettil, Athirampuzha.	
226	Joseph, V. J.,	Valiaveettil, Arpookara.	
227	Luka, C. J.,	Chengalathara, Kumarakam.	Rev. Fr. L. J. Chittoor, Ph. D., S. T. D.
228	Lukose. P. T.,	Pathyil, Kaipuzha.	Rev. Fr.
229	Mani, M. M.,	Mathumakkuzhi, Anikkadu.	Rev. Fr.
230	Mani, V.,	Tharappel, Bharananganam.	Rev. Br.
231	Paul, A. M.,	Arecherril, Marangoli.	B. A., B. L.
232	Prabhakaran Nayar, K. N.,	Thekkedathu, Kaduthuruthy.	
233	Thamas, K. M.,	Kuzhittattil, Aymanam.	B. A.
234	Ulahannan Pappoo,	Veliyilaya Kariyil, Shertala.	Rev. Fr.
235	Varkey, A. M.	Anithottam, Poovarani.	Rev. Br. Benignaus, T. O. C. D.
236	Varkey, K. J.,	Kuzhivelithadam, Elanji.	Rev. Br.
237	Varkey, P. A.,	Porunganal, Koshuvanal.	B. A. (Hons.)

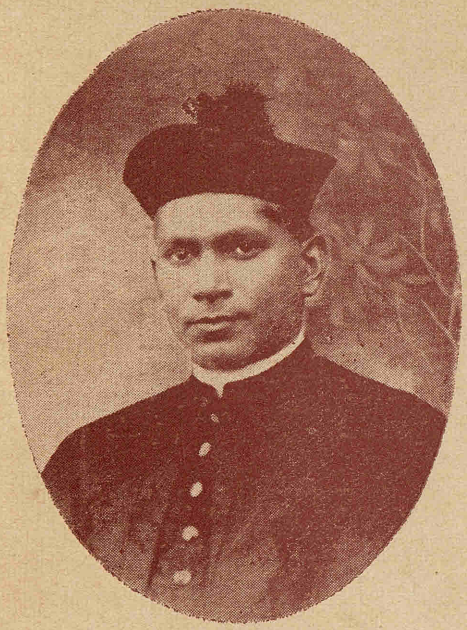
1928.

238	Balakrishna Iyer, N.,	Kavunkal Madom, Ettumanoor.	
239	Chacko, C.,	Kalappurakkal, Kainakari.	Rev. Br. Ephrem, T. O. C. D.
240	Chacko, I. Z.,	Ayikkara, Chennankary.	Rev. Br. Wilfrid, T. O. C. D.
241	Chacko, P. C.	Parankulangara.	B. A. (Hons.)
242	Chandy, A.,	Pareyil, Kudavechoor.	B. A.
243	Devasia, A.,		Rev. Br. Antony, T. O. C. D.
244	George, N. E.,	Nedumthakadyil, Koshuvanal.	Rev. Br.
245	Gopala Pillay, P.,	Pulikkal, Kaipuzha.	
246	Govindan Nair, M. N.,	Puthiaveedu, Ettumanoor.	B. A., B. L.
247	John, V. V.,	Vadakkedam, Athirampuzha.	M. A. (Oxon.)
248	Joseph. P. O.,	Puthiyadathuchalil, Ramapuram.	
249	Joseph, V. K.,	Valiaparampil, Ettumanoor.	

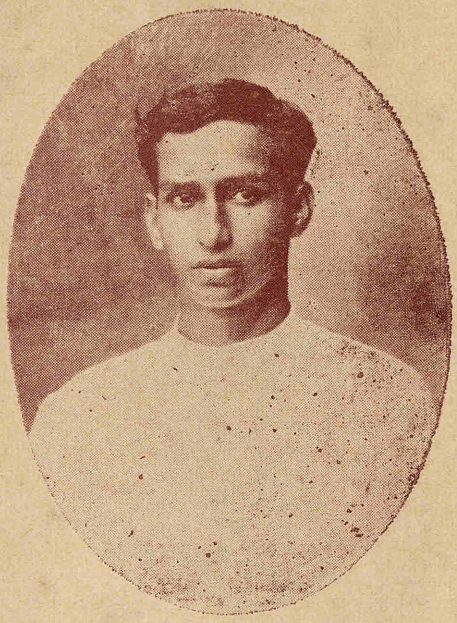
250 Kora, P. K., Perumanoor, Punnathura,
251 Kuruvila, A. C., Aurepadikkal, Kallooppara.
252 Kuruvila, V. M. Vadacheril, Ettumanoor. Rev. Fr.
253 Mathai, P. V., Perumpallil, Piravam. Rev.
254 Mathai, C., Kolumkuthyil, Ettumanoor. Rev. B. A.
255 Mathew, C. J., Cherukara, Changanacherry. B. A.
256 Mathew, E. V., Moongamakkal, Kanjiramattam. Rev. Fr.
257 Mathew, K. Joseph, Karikkampallil, Edathua. B. A.
258 Narayanan Nayar, K. P., Kakamkaryil, Onamthuruthu.
259 Philip, K. P., Kaithanal, Kozhuvanal. Rev.
260 Thomas, A. O., Edatharakkari, Kokkamangalam. Rev. Br. Nilus, T. O. C. D.

1929.

261 Avirah, A. L., Arippatil, Kozhuvanal.
262 Avirah, C., Kattakkayam, Kumarakom.
263 Balakrishnan Nayar, N. Ettumanoor.
264 Chandappilla, V. J., Punnoor, Pulincunnu. Rev. Br. Climachus, T. O. C. D.
265 Eapen. K. J., Kochupurakkal, Athirampuzha.
266 Eapen, P. E., Angadypeedikayil, Puthencavu,
267 Joseph, M. J., Malathatathil, Ayarkunnam.
268 Joseph, M. K., Malipparampil, Arpookara. Rev. Fr.
269 Joseph, P. C., Pazhayaveetil, Ettumanoor.
270 Joseph, V. A., Varikayanikkal, Mutholapuram. Rev. Br.
271 Joseph, V. M., Vadakkedam, Athirampuzha.
272 Korah, P. L., Perumalil, Mannanam. Rev. Br. Anselm, T. O. C. D.
273 Kurian, V. M., Vadakkekuttu, Kozhuvanal. Rev. Br.
274 Lakshmanan Asari, Kannalapparampil, Ettumanoor.
275 Lukose, P. J., Pallithanam, Neelamperur.
276 Madhavan Pillai, K. P., Kocharakkal, Ettumanoor.
277 Mamman, K. V., Kannanthanathu, Chengannoor.
278 Mathai, C., Malyekayil, Olesha.
279 Mathai, J., Nedumkaryil, Vechoor.
280 Mathai, P. M. Puthukkadu, Athirampuzha.
281 Neelakandapillai, K. P., Kalampukadu, Mannanam.
282 Philip George, Kunnunkal, Alleppey. Rev., S. J.
283 Sankaran, V., Manalel, Vadayar. B. A.
284 Sebastian, T. C., Thachamkary, Changanacherry.
285 Sivaraman Nair, A. K., Kalluvettukuzhi, Ettumanoor.

REV. FR. THOMAS, MANNANCHERY.

REV. MATHEW, KULAMKUTHYIL, B.A.

MR. V. J. KURIAN, B. A.

DR. CHERIAN KUNJU, ELANJIKAL.

286 Varkey, N. V., Mungamakkal, Kanjiramattam.
287 Varkey, P. K.. Kadamappuzha, Kanjirappalli.
288 Varkey, T. T., Thoranamvachel, Ettumanoor. B. A.
289 Xavier, M. V., Manalady.
290 Zacharia, V. T., Kurichikal, Champakkulam. Rev.
291 Damodaran Pillai, K. N., Palampatathil, Ettumanoor.
292 Jacob, K. J., Kaithakkary, Mannanam. B. A. (Hons.)
293 Kunjeppu, K. C., Kandathil, Kaipuzha.
294 Kurian, V. J., Vallonthara, Kainakari. B. A.
295 Kurian, T. V., Thumpassery, Ettumanoor. B. A.
296 Mathew, K. J. Palakal, Kalappurakal, Valamangalam. B. A.
297 Mathew, K. K., Kuttyil, Athirampuzha. B. A., B. L.
298 Narayanapilla, A. P., Amanthoor, Kaipuzha.
299 Raman, C. K., Chamakkala, Kaipuzha.
300 Thomas, C. K., Chempakassery, Pala. Rev. Br. Reynold, T. O. C. D.
301 Varkey, P. V., Pandarakkulam, Athirampuzha. B. A., B. L.

1930.

302 * Cherian, M., Prayikulam, Pulinkunnu. Rev. Br. Columbus, T. O. C. D.
303 George, E. T., Edukkuthara, Srikandhamangalam.
304 George Fernandez. Punaloor.
305 John D'Almeyda. Palliport.
306 Joseph, K. T., Powathu Veedu, Puvaranni. Rev. Br. Romanus, T. O. C. D.
307 Joseph, N. K., Kunneparampil, Vechoor.
308 Kulathu Ayyar, K., Kakkattumanakkal, Kudamaloor.
309 Kurian, T. M., Thekkanady, Mattakkara. B. A.
310 * Mathai, K. K., Rev. Br. Verner, T. O. C. D.
311 Mathew, P. J., Purakkaryil, Mannanam.
312 Varkey, P. V., Powathu, Kainakari. Rev. Br. Rudolph, T. O. C. D.
313 Chacko, K. C., Kadavil, Pallippuram.
314 Joseph, K. V., Kadavil, Pallippuram. B. A.
315 Pappootty, A., Alumparampil, Kumarakom. Rev. Br.
316 Thomas, T. K., Thachettu, Neendoor. B. A.
317 Abraham, M. C., Madathikkattu, Kaduthuruthy. Rev. Br.
318 Cherian, C. J., Chundamalapparampil, Mannanam.
319 Joseph, M. J., Maramangalam, Mannanam. B. A.

320 Luka, T. J., Thayyil, Mannanam.
321 Mathai, M. K., Kunnathukuzhi, Arpookara. B. A.
322 Mathai, N. M., Nappathimala, Mannanam.
323 Nicholas, P. N., Pallivathukkal, Kanjirapally. Rev. Br. James, T. O. C. D.
324 Sadasiva Ayyar, N., Kavunkalmatom, Ettumanoor.
325 Sebastian, J., Puthuveettil, Kottakkupuram.
326 Thommy, M. T., Mampalam, Kavalam,
327 * Xavier, M. J., Mangalappally, Kainakary.
328 Joseph, P. A., Pattanyil, Kuravilangad. Rev. Br. Ferdinand, T. O. C. D.
329 Joseph, P. M., Peedyekkal, Athirampuzha.

1931.

330 John, K. C., Kunnumpuram, Mutholy.
331 Joseph, M. O., Mundiyanipurathu, Kuravilangad.
332 Sebastian, P. V., Pittappally, Kothamangalam.
333 Easwara Iyyar, K. N.. Ettumanoor.
334 Gopala Pillay, K. P., Kalampukadu, Mannanam.
335 John, C., Valiyamamparampu, Chengalam.
336 Kuncheria, P. C., Puthenpurayil, Pulinkunnu. Rev. Br.
337 Mathew, P. T., Patinjarekoottu, Parippu.
338 Nicholas Rockey, P. C., Pallivathukkal, Kanjirapally.
339 Sauri, K. V., Kannattumattom, Kainakary. B. A.
340 Thomas, P. C., Pallivathukkal, Kanjirapally.
341 Varkey, A. M., Aresseril, Pulinkunnu.
342 Varkey, K. I., Kallurkadu, Vazhakkulam.
343 Joseph Mathew, Kuruvinakkunnel, Meenachil.
344 Pathrose, C., Kalloor Puthenveedu, Adoor.
345 Chacko, C. K., Chenkunnel, Thidanadu.
346 Chummar, M. C., Manthuruthil, Kaipuzha. B. A.
347 Kurian, K. C. Kochukaleekal, Chengannor.
348 Manuel, C. P., Cherukarakunnel, Kallurkulam. Rev. Br.
349 Mathai, C. O., Chakkadavil, Arpookara.
350 Moideen, P. K., Athirampuzha. B. A.
351 Ouseph, K. V., Karipurathu, Muhamma.
352 Thomas, T. M., Thonakkara, Kozhuvanal. Rev. Br.
353 Thomman, T. T., Thottapurathu, Anikkadu.
354 Davasia, K. M., Thadathilparampil, Athirampuzha.
355 George, V. J., Vempenikkal, Athirampuzha.
356 Joseph, K. S., Karingada, Changanacherry.

357 Joseph, M. V., Maliyil, Edathua.
358 Madhavan Nair, A. K., Kalluvettukuzhi, Ettumanoor.
359 Mathai, T. A., Thekkanattu, Ettumanoor.
360 Pothen, T. J., Thodukayil, Kaipuzha.
361 Raman Pillay, C. N., Ettumanoor.
362 Sankaramany Asari, K. N., Kallukunnil, Ettumanoor.
363 Chandy, K., Kattakkayam, Pala. Rev. Br. Alexander, T. O. C. D.
364 Joseph, K. V., Kunnathupurayidam, Vilakkumadom.
365 Joseph, M., Madathikunnel, Muttuchira. B. A.
366 Joseph, P. V. Puthenparampil, Chirakkadavu.
367 Mathew, T., Kuzhikkattumulyail, Vazhappally. Rev. Br. Bernardine, T. O. C. D.
368 Kurian, M., Mundakkal, Athirampuzha.
369 Kuruvilla, K. Puthettu, Olesha.
370 Narayana Pillay, K. V., Kallikattu, Arpookara.

1932.

371 Cyriac, T. T. Thayyil, Pulincunnu.
372 John, K. G., Kizhakkethil, Omalloor.
373 Varkey, E. P., Enthamplakkal, Poonjar. Rev. Br. Sabinus,
374 Jacob, M. T. Malayil, Kaipuzha. [T. O. C. D.
375 Xavier, M. J. Mavelil, Pulincunnu.
376 Chacko, C. K. Chettiattu, Koodalloor.
377 Kurian, M. S. Mannooparampil, Paripu. B. A.
378 Varkey, V. J., Vallathara, Mannanam.
379 Joseph, K. P., Kushyiadi, Pulinkunnoo. B. A.
380 Ouseph, V. C. Vadakkekkallathu, Mampuzhakkary.
381 Chacko, V. A. Vallonthara, Thakashi. Rev. Br. Ignatius,
382 Joseph, J., Puthuveettil, Kottakkupuram. [T. O. C. D.
383 Joseph, M. C., Mamparayil, Kainakari. Rev. Br. Pappias,
384 Kuncheria, M. J., Mamgalappally, Kainakari. [T. O. C. D.
385 Mathai, V. J., Poovelil, Alanad.
386 Ramakrishnan Nair, K., Kishakke Erattanayil, Ettumanoor.
387 Varkey, M. J., Mampalam, Kainakari.
388 * Anathas, R., Chavara.
389 Chacko, K. P., Vettikadu, Paipadu. (Rev. Br.O. C. D.)
390 Cherian, I. Z., Aykkara, Chennankari.
391 Krishnan Nair, A. S., Thekke Irattanayil, Ettumanoor. B. A.
392 Chacko, A. O., Cheriathuputhiaparampil, Kanjirappally. Rev.
393 Joseph, T. Z., Thottupurathu, Anikkadu. [Br.

394 * Auseph, C. C., Cholankariyil, Vadayar.
395 Joseph, M. V.. Mailady, Anikkadu.
396 Thomas, K. J., Kavil, Kaipuzha.
397 Joseph, K. J., Kallunkalpurayidathil, Poovarani.
398 Kurian, M. V., Murikkal, Athirampuzha.
399 Andrayos, M. J., Marasseril, Athirampuzha.
400 Kurian, C. C., Chakkalayil, Athirampuzha.
401 Mathai, P. C., Chorettu, Ettumanoor.
402 Mathew, P. M., Pallikkaparampil, Mutholapuram.
403 Mathew, P. M., Puthenpurakkal, Mooshoor. Rev. Br. Columbus, T. O. C. D.

1933.

404 Avirah, P. A., Pamplanil, Paika. Rev. Br. Evaristus, T.O.C.D.
405 Chacko, K. V., Kochuthara, Thakashi. Br. Boneventure,
406 Kuruvilla, M. C., Manthuruthil, Kaipuzha. [T. O. C. D.
407 Mathai, P. D., Pulingappallil, Ettumanoor.
408 Mathew, V. D., Valiaveettil, Erattupetta.
409 Michael, C. J., Chavara, Kainakari. Br. Ladislas, T. O. C. D.
410 Philipose, P., Ailukkunnel, Kanjirappally.
411 Sankarasubramoni Iyer, Mannoor Madom, Parippu.
412 Joseph, C. J., Kokattakathu, Elanji.
413 Joseph, P. C., Pralel, Neendoor.
414 Joseph, P. I., Porunganal, Koshuvanal. Rev. Br., O. M. Cap.
415 Krishna Pillay, K. P., Kalampukad, Mannanam.
416 Kurian, P. J., Puthupparampil, Poonjar.
417 Narayanan, P. E., Poovamnilkkunnathil, Kurumulloor.
418 Pylo, K. V., Karippurathu, Muhamma.
419 Ramakrishna Pillay, V. V., Panapparampil, Parippu.
420 Ulahannan, C. J., Cherikkal, Arpookara.
421 Ulahannan, N. M., Niravathu, Vayala.
422 Ulahannan, P., Palathara, Vazhappalli. Br. Berard, T. O. C. D.
423 Ulahannan, P. A., Perukkunnel, Ramapuram.
424 Varkey, K. T., Kishakkekkara, Pala. Br. Sixtus, T. O. C. D.
425 Abraham, K. D., Kaithamattam, Kuravilangad. Br. Stanislaus,
426 Abraham, K. J., Kalluvayalil, Vilakkumadom. [T. O. C. D.
427 Abraham, M. A., Mattappallil, Mattakkara.
428 Chacko, P. K., Palanilkkumparampil, Athirampuzha.
429 Cherian, M. S., Mannooparampil, Parippu. B. A.
430 George, K. J., Karippacheri, Kavalam.
431 * John, P. J., Chittoor, Kumarakam. Br. Hubert, T.O.C.D.
432 Joseph, P. K., Pandarakkalathil, Athirampuzha.

433 Kurian, N. C., Nanthikadu, Cherpunkal. Br. Cleophas.
434 Mathai, P. M., Padinjare aranjani, Mutholapuram.
435 Mathew, C., Chorikavumkal, Kurumpanadom.
436 Mathew, P. M., Pashayampallil, Anikkadu.
437 Ramakrishnan, C. K., Muttathumalil, Kaipuzha.
438 Scaria, V. Thannikkal, Ettumanoor. Br. Vigbert.
439 Thomas, P. V., Podiparayil, Arpookara. Br. Epiphanius.
440 Thomman, J., Kaniamkunnel, Poonjar.
441 Thomman, P. C., Pallathukuzhi, Cherpumkal. Rev.
442 * Thomman, P. M., Thuruthumalil, Kaipuzha.
443 Varghese, G. T., Gnaliparampil, Poovarani.

1934.

444 Abraham, A., Pathinettuviruthi, Parippu.
445 Abraham, K. T., Karimpanal, Kanjirappalli.
446 Chacko, P. C., Peediekal, Athirampuzha. Br. Hubert.
447 Devasia, V., Vettoor, Ettumanoor.
448 Divakara Varier, A. K., Vadakedathu Madom.
449 Eapen, V. J., Vadakayil, Chirakadavu. Br. Vigilius.
450 Ittykunju, O. K., Manthuruthil, Kaipuzha.
451 Joseph, A. A., Alumparampil, Kumarakam.
452 Joseph, M. M., Manthara, Kozhuvanal. Br. (O. M. Cap.)
453 Joseph, P. C., Panthappallil, Anikadu.
454 Joseph, T. J., Thayyil, Mannanam.
455 Joseph, T. M., Thekkanadi, Mattakkara.
456 Kuruvila, A. M., Adipuzha, Vaippoor.
457 Madhavan Pillay, T. N., Perumpallil, Kanakkari.
458 Mathew, C. C., Chavara, Kainakari.
459 Mathew, M. D., Manamel, Changanacherry, Br. Damascene.
460 Narayanamenon, K., Oloor, Parippu.
461 Pappoo, T. J., Thuruthumalil, Arpookara. Br. Venceslas.
462 Parameswara Iyer, M. V. Manavu Madom, Parippu.
463 Pathrose, C. A., Peroor.
464 Ramaswami Iyer, A., Chenappadi Madom, Parippu.
465 Sivarama Pillay, T. N., Thekkekkuttu, Ettumanoor.
466 Thomas Mathew, T. Thazhamon, Ayroor.
467 Thomas, N. K. Nilamplalil, Kozhanchery.
468 Thomas, P. T. Paravananikal, Kalloorkulam.
469 Thomas, K. M., Kolankuzhi, Anikkadu.
470 Thomman, M. T. Mumpuzhakal, Kozhuvanal.
471 Thomman, T. D. Thekkanattu, Koodalloor.

472 Titus, T. P. Thengumthottathil, Ayroor.
473 Varghese, N. V. Elangikkattumannel, Manimala.
474 Varghese, P. V. Chemplavil Puthenpurakal, Athirampuzha.
475 Velayudhan Pillay, K. V., Kalappurakkal, Arpookara.
476 Parameswara Iyer, P. K., Pulikal Madom, Parippu.

1935.

477 Avira, P. M., Pawathu, Elikkulam, Ponkunnam.
478 Bastian, K. J., Kurisungal, Cochin.
479 Chacko, K. K., Kumbhamveli, Kainakary.
480 Chacko, K. T., Kalacherry, Kainakary.
481 Devasia, K. M., Kakkanadu, Monippally.
482 Joseph, V. M., Varikkappallil, Mannanam.
483 Joseph, P. J., Pemala, Athirampuzha.
484 Joseph, T. K., Thayil, Manjoor. Br. Hermanus, T. O. C. D.
485 Kuruvila, P. C., Pannakal, Valliad.
486 Luka, P. M., Peediekkal, Athirampuzha.
487 Mathai, K. V., Pottankulam, Koottikkal.
488 Mathai, T. A., Theniaplakel, Anikad.
489 Narayanan Nair, K. N., Palampadathil, Ettumanoor.
490 Narayana Pillay, K. P., Kakkadyil, Arpookara.
491 Ouseph, K. J., Manalel, Manalady. Br. Constantine, T. O. C. D.
492 Ouseph, O. J., Uthirakilianmakal, Kozhuvanal,
493 Padbhanabha Pillay, A. K., Edathipariathu, Mannanam.
494 Padbhanabha Pillay, T. S., Thoppurathu, Arpookara.
495 Pothen, T. J., Thodukayil, Kaipuzha.
496 Pylo, P. V., Pandarakkulam, Athirampuzha.
497 Scaria, K. V., Kondodikal, Kunnathuchira,
498 Sebastian, P. C., Pallivathukkal, Kanjirappally.
499 Simon, C. E., Chakkunkal, Karinkunnam.
500 Thomas, K. C., Kunnumpurathu, Arpookara,
501 Thomman, A. K., Arikat Thashe, Pala.
502 Thomman, T. A., Arayathinal, Erattupetta.
503 Thommy, N. J., Nangachiveedu, Kainakary.
504 Varkey, M. D., Manniparampil, Kanjirappally.
505 Varkey, P. L., Plathottathil, Cheruvandoor.
506 Varkey, T. J., Thayil, Kiliroor.

O. B's With University Degrees.

S. No.	Ad. No.		
1	116	Mr.	Kuruvila, George Thomas, Pallivathukal. Ramapuram. B. A., B. L.,
2	168	Rev. Fr.	Joseph, Panjikaran, M. A., Ph. D., D. D., D. C. L.
3	190	Mr.	Matthew, Thellyil, Poonjar. B. A.. B. L.
4	318	„	Thomas, Makil, Manjoor. B. A., B. L.
5	354	„	Joseph V. J. Vattakkattu, Karimkunnam, M. A.
6	378	Rev. Fr.	Dominic, Thottacherry, Changanacherry, M. A., L. T.
7	386	Mr.	Eapen, Chathenparambil, Pulinkunnoo. B. A., B. L.
8	412	„	Thomas, Kallarakal, Kanjirappally. L. M. S.
9	421	„	Joseph, Thumpacherry, Meenachil. B. A., B. L.
10	443	Rev. Fr.	Chandy, Kodithottam, Bharananganam, B. A., L. T.
11	448	Mr.	Kurian, Kodupuna, Changanacherry. B. A., B. L.
12	452	Rev. Fr.	William of the Assump., T. O. C. D., B. A. (Hons.) L. T.
13	491	Mr.	Sivaramakrishna Iyer, P., Vechur, B. A., B. L.
14	496	„	Neelakanta Iyer, Puthenmadhom, B. A., B. L.
15	536	„	Kurian, Pallikaparambil, Mutholapuram. B. A., B. L.
16	542	Rev. Fr.	Romeo Thomas of the Im. Conception, T. O. C. D., B. A. (Hons.) L. T.
17	592	„	Edward of St. Teresa, T. O. C. D., B. A.
18	596	„	Charles of the Passion, T. O. C. D., B. A.
19	612	Mr.	Thomas, Parekunnel, Kalathur. M. A., B. Litt., Ph. D.
20	618 *	„	John, Vattakattucherry, Shertalai. B. A. (Hons.)
21	619 *	„	Varghese, Alackappally, Pala. B. A., L. T.
22	638	„	Chacko P. K., Padinjarekkara, Kottayam. B. A.
23	642	„	Jacob K. J. B. A.
24	643	„	Mani, M., Kuzhithattil, B. A.
25	703	„	P. A. Matthew, Porunganal, Kozhuvanal. B. A., M. B. B. S.
26	706	Rev. Fr.	Matthew, Varikayil, Ph. D., D. D., B. C. L.
27	745	Mr.	Joseph, Kodupadam, Pulinkunnoo. B. A.
28	748	„	Job, Vachaparambil, Pulincunnoo. B. A., B. L.
29	769	Rev. Fr.	Devasia, Kuzhumpil, Ramapuram, B. A.
30	770	„	Abraham, Vadakel, B. A., Ph. D., D. D.
31	772 *	Mr.	Matthew, Kanjooparambil, Chennankary. B. A., B. L.
32	787 *	„	Thomas, Nangachiveettil, Kainakary, M. A.
33	801	„	Matthew, Muriken, Muttuchira. B. A., B. L.
34	805	„	Gopalapillai, K., Moothedam, Kummanam, B. A., B. I,

35 819 Mr. V. C. George, Kanjirathanam, B. A., L. T.
36 859 „ Thomas, Chakkanatt, Kainakary. B. A., L. T.
37 877 „ Savarinathan, Kadaloor. M. A.
38 917 Rev. Fr. Abraham, Moongamakel, B. A., L. T.
39 937 „ Joseph Elias of the Sacred Heart, T. O. C. D., B. A., L. T.
40 946 Mr. Philip, Kurikad, Marangattupally, B. A.
41 991 „ Matthew, Veliyathil, Thalayolaparambu. B. A., L. T.
42 996 „ Matthew, R. M. M. B. B. S., B. S. SC., F. H. C. S.
43 1019 „ Chacko, Mampra, Kainakary. B. A., L. T.
44 1029 Rev. Fr. Pancratius, T. O. C. D., B. A.
45 1044 Mr. Antony, Peelianikal, Nedumkunnam. B. A., B. L.
46 1045 „ John, Elappunkal, Nedumkunnam. B. A., L. T.
47 1055 „ Varkey, Kunnumpuram, Arpookara. B. A., L. T.
48 1062 „ Cherian, Nalpathamkalam, Velianad. B. A., B. L.
49 1088 Rev. Fr. Chrysostom of St. John of the Cross, T. O. C. D., B. A. L. T.
50 1121 „ Placid of St. Joseph, T. O. C. D., Ph. D., D. D., D. C. L.
51 1128 Mr. Kurian, Thoppil, Velianad. B. A., B. L.
52 1129 „ Chacko, Thoppil, Velianad, B. Sc.
53 1143 „ Joseph, Maliekal, Kallara, B. A., B. L.
54 1145 „ Abraham, Kochikunnel, Arakuzha. B. A.
55 1187 „ Dominic, Karippaparambil, Kanjirappally. B. A., L. T.
56 1199 „ Kurian, Perumalil, Mannanam. B. A.
57 1203 „ Kuruvilla, K. M., Koottanal, Bharananganam, B. A., B. L.
58 1211 „ Matthew, Thekemury, Kozhuvanal. B. A.
59 1233 „ Cherian, N. X. Ettuparayil, Kavalam. B. A., B. L.
60 1251 „ Michael, Karipaparambil, Kanjirapally. B. A. B. L.
61 1256 „ K. Jenardanan Asari, Ettumanoor, B. A., B. L.
62 1276 „ Thomman P. K., Panachikal, Bharananganam, B. A., B. L.
63 1278 Rev. Fr. Peter Thomas of Jesus, T. O. C. D., B. A. L. T.
64 1280 Mr. Zacharias Kumpluvayalil, Nedumkunnam, B. A.
65 1296 Rev. Fr. Antony, Kaithara, Chennankary, B. A.
66 1320 Mr. Thomas Karipaparambil, Kanjirappally, B. A., B. L.
67 1322 „ Pailee Alancherry, Mannanam, B. A., B. L.
68 1348 „ Matthew Mailady, Kallurkulam, B. A., B. L.
69 1355 „ Parameswaran Pillay, T. N., Thazhathekuttu, Ettumanoor, B. A., B. L.
70 1361 * „ Thomas Paikada, Bharananganam, B. A., B. L.
71 1372 * „ Scaria, U. C. Mudiurkara, B. A.
72 1397 Rev. Fr. J. C. Kappen, Ph. D., S. T. L.
73 1398 Mr. Joseph Elavunkal, Pala, B. A., L. T.
74 1401 „ Matthew Parapuram, Muttuchira, B. A.

MR. T. J. JOSEPH (Thumpassery),
B. A., B. L.

MR. T. J. MATTHEW (Thelly),
B. A., B. L.

75	1407	Mr. Peter C. J., Elenji, B. A.
76	1423	„ Korah Neerakal, Muttuchira, B. A.
77	1433	„ Abraham Mannully, Koravilangad, B. A., L. T.
78	1447	„ Abraham, Karimpaly, Arpookara, B. A.
79	1451	„ Ramakrishna Pillay, N. N., Nayathu, Mannanam, B. A.
80	1467	„ Thomas Ramaram, Pala, B. A., B. L.
81	1484	„ Stephen Netto, Kayamkulam, B. A.
82	1504	„ Matthew Nayathuparambil, Mannanam, B. A.
83	1512	„ Devasia Plakkeel, Arpukara, M. A.
84	1517	Rev. Fr. Stephen, U. C., Ulavoor. Ph. D., D. D.
85	1530	Mr. Sebastian Vadakedam, Athirampuzha, B. A., B. L.
86	1532	„ Thomas Kizhakethottam, Poonjar, B. A., B. L.
87	1535	„ Joseph, K. C., Kakkarappady, Pulinkunnoo, L. M. P.
88	1548	„ Varkey, K. T., Karuvelil, Mariadom, B. A., B. L.
89	1558	„ George J. Thuruthel, Kattampak, M. A.
90	1560	„ Matthew Thekkel, Muthalakodam, B. A.
91	1566	„ Joseph Kallivayalil, Poovarani, B. A.
92	1582	„ Kurian Kizhakethottam, Poonjar, B. A. (Hons.)
93	1596	„ Chacko Arangath, Arumanoor, B. A., B. L.
94	1598	„ M. N. Trivikrama Rao, Athirampuzha, B. A., L. T.
95	1622	„ Manuel Paikada, Kizhathadiyur, B. A., LL. B.
96	1628	„ George Ettuparayil, Kavalam, B. A.
97	1634	„ Varkey Porunganal, Kozhuvanal, B. A. (Hons.)
98	1641	Rev. Fr. Devasia, Kuzhimattam, Mattakara, B. A.
99	1643	Mr. Varghese P. T., Arpukara, B. A., B. L.
100	1651	„ Joseph P. L., Ernakulam, B. A., B. L.
101	1675	Rev. Fr. Devasia, Poondikkulam, Bharananganam, S. J., B. A.
102	1694	Mr. Pylo, Puthenpura, Athi ampuzha, B. A.
103	1695	„ Pylo, Parakattu, Mattakara, B. A.
104	1704	Rev. Br. Thomas, Nangachiveettil, Kainakary, M. A.
105	1732	Mr. Mani Valliathu, Ettumanoor, B. A., B. L.
106	1734	„ Devasia, Puthenpurakal, Athirampuzha. B. A., L. T.
107	1738	„ Kumaran Nayyar, M. S., B. A., L. T.
108	1742	„ Thomman, P. K., Vettikatu, Neendoor, B. A., L. T.
109	1764	„ Varkey, Thoranamvechathil, Athirampuzha. B. A.
110	1768	„ Eapen, Arakkal, Mararikulam. B. A.
111	1797	„ Devasia, T. D., Tharappel, Ettumanoor, B. A.
112	1800	„ Thomas, Pullukalayil, Ettumanoor. B. A.
113	1812	„ Varkey, Pandarakalam, Athirampuzha. B. A., B. L.
114	1816	„ Hormees Tharakan, Parayil, Ezhupunna, B. A.
115	1820	„ Chacko, Cherakal, Thottakad. B. A.
116	1846	„ Mathai, Chemparathi, Thodupuzha. B. A., B. L.

117	1849	Mr.	Zacharias, Elappunkal, Nedumkunnam. B. A. (Hons.)
118	1875	„	Chacko, Maniyella, Manjoor. B. A., L. T.
119	1878	„	Joseph, Maramangalan, Mannanam. B. A.
120	1888	„	Matthew, Kuttyil, Athirampuzha. B. A., B. L.
121	1889	„	John, Vadakedam, Athirampuzha. M. A. (Oxon.)
122	1897	„	Thomas, Pareyil, Ettumanoor. B. A. (Hons.)
123	1918	„	Matthew, M. M., Matathikunnel, Muttuchira, B. A., B. L.
124	1937	„	Cyriac, V. G. Kanjirathanam. B. A., B. L.
125	1938	„	Hariharan, S. Kannaraparambil, Ettumanoor. B. A.
126	1943	„	Kurian, Pulimoottil, Arpookara. B. A.
127	1962	„	Jacob, Kaithakary, Mannanam. B. A. (Hons.)
128	1985	„	Lukose, Kurias, Kaduthuruthy. B. A., B. L.
129	1990	„	Thomas, Illiparambil, Pulinkunnoo. B. A.
130	2010	„	Eapen, Kadampuzha, Kanjrappally. B. A., M. B., B. S.
131	2033	„	Chummar, M. C., Manthuruthil, Kaipuzha, B. A.
132	2052	„	Antony, Kakarapadikal, Pulincunnoo. B. A.
133	2056	„	Ulahannan P. V. Vadakara. M. A.
134	2057	„	Mathai, Kunnathukuzhy, Arpookara. B. A.
135	2104	Rev.	Fr. Luke, Chittoor, Kumarakam, Ph. D., S. T. D.
136	2110	Mr.	Chacko, Paramkulangra, Bharananganam. B. A. (Hons.)
137	2112	„	Paul, Arecherri, Mutholapuram. B. A., B. L.
138	2128	„	Varkey, A. Changanacherry. B. A.
139	2129	„	Joseph, Kadavil, Pallipuram. B. A.
140	2135	„	Narayanan Nayar, Kallikattu, Arpookara. B. A.
141	2139	Rev.	Br. Francis, Thottuvelil, Elanji, S. J., B. A.
142	2159	Mr.	George Tharakan, Thaikattucherry. B. A.
143	2173	Rev.	Br. Augusty, Perumali, Ramapuram, S. J., B. A.
144	2183	„	Matthew, Kulamkuthyil, Athirampuzha, B. A.
145	2189	Mr.	Kurian Mannooparambil, B. A.
146	2217	„	Thomas, Kuzhithattil, Aymanam. B. A.
147	2261	„	Sivaraman Nayar, Ettumnannoor. B A.
148	2285	„	Thomas, Thachettu, Neendur. B. A.
149	2290	„	Govindan Nair, Puthiaveedu, Ettumanoor. B. A., B. L.
150	2327	„	Matthew Karikampally, Edathua, B. A.
151	2337	„	Matthew, K. J., Palakal, Kalappurakal, Valamangalam, B. A.
152	2339	„	Matthew Moongamakal, Anikad, B. A.
153	2364	„	Kuriyan Thekanadyil, Mattakara, B. A.
154	2376	„	Chandy, Pareyil, Vechoor, B. A.
155	2420	„	Matthew Cherukara, Changanacherry, B. A.
156	2433	„	Moitheen, Athirampuzha, B. A.
157	2444	„	Souri Kannattumadam, Kainakary, B. A.
158	2450	„	Nicholas Rockey, Pallivathukal, Kanjirapally, B. A.

159 2497 Mr. Kurian Vallonthara, Kainakary, B. A.
160 2498 „ Joseph Madathikunnel, Muttuchira, B. A.
161 2527 „ Sankaran V. Manalel, Vadayar, B. A.
162 2528 „ Kurian, T. V., Thumpassery, Ettumanoor, B. A.
163 2561 „ Krishnan Nair, A. S., Thekke Irattanayil, Ettumanoor, B. A.
164 2601 „ George N. J., Elenthur, B. A.
165 2622 „ Cherian Mannooparambil, Olesha, B. A.
165 2822 „ Joseph, K. P., Kushyiadi, Pulinkunnoo, B. A.

O. B's Who have joined the ranks of the Secular Clergy.

S. No.	Ad. No.		
1		* **Rt. Rev.**	**Mar Thomas, Kurialacherry, Champakkulam.**
2		Rev. Fr.	Thomas, Manikkanamparampil, Parur.
3		„ „	Xavier, Payyampalli, Kidangara.
4		„ „	Joseph, Thayil, Pala.
5		„ „	Joseph, Kalacherry, Kainakary.
6	2	„ „	Thomas, Chavara, Kainakary.
7	15	„ „	Joseph, Payyanattu, Champakulam.
8	17	„ „	Cyriac, Vettikappally, Vaikom.
9	25	„ „	Jacob, Nadayam, Payingalam.
10	28	„ „	Paul, Palathumkal, Thripoonithura.
11	30	„ „	Thomas, Thoppil, Veliyanad.
12	32	„ „	John, Pottedam, Punnathura.
13	33	**Rt. Rev. Mgr.**	**Zacharias, Vachaparampil, Pulimkunnoo.**
14	34	„ Fr.	Zacharias, Kalathil, Chennamkary.
15	35	**Most Rev.**	**Mar Augustine, Kandathil, Chempu.**
16	36	Rev. Fr.	Jacob, Chettoor, Arakushay.
17	37	„ „	Joseph, Ponganpusha, Thuruthy.
18	39	„ „	Mathai, Kottam, Moovattupuzha.
19	40	„ „	George, Nampiaparampil, Thodupuzha.
20	44 *	„ „	Abraham, Tharappel, Bharananganam.
21	47	„ „	Devasia, Thayil, Edamattam.
22	49	„ „	George, Olikal, Maridam.
23	61	„ „	Jacob, Kattakayam, Kumarakam.

24	63		Rev. Fr.	Vincent, Fernandez, Kayamkulam.
25	65		„ „	Thomas, Kushimpil, Ramapuram.
26	66		„ „	Peter, Valavanat, Ramapuram.
27	93		„ „	George, Murikkan, Muttuchira.
28	109		„ „	Matthew, Vadakayil, Punnathura.
29	112		„ „	Devasia, Vattappallil, Koodalloor.
30	114		„ „	Matthew, Vattappallil, Mutholapuram.
31	136		„ „	Chacko, Kochuvarikkat, Payngolam.
32	152		„ „	Abraham, Mundiyani, Cherpunkal.
33	155		„ „	Varkey, Kammathuruth, Kaduthuruthy.
34	166		„ „	Sebastian, Purkkary, Mannanam.
35	167	*	„ „	Joseph, Athimattam, Mannanam.
36	168		„ „	Joseph, Panjikaran, M. A., Ph. D., D. D., D. C. L.
37	169		„ „	John, Arancherry, Vadakara.
38	175		„ „	Thomas, Neriamparambil, Thuruthy.
39	195		„ „	Matthew, Kadavil (Sr.), Pallippuram.
40	204	*	„ „	George, Malamel, S. Parur.
41	222	*	„ „	Thomas, Mossariparamb, Kuravilangad.
42	224		„ „	Kurian, Neelakattu, (Mattam) Kuravilangad.
43	227		„ „	Joseph, Kuttantharappel, Cherpunkal.
44	229		„ „	Kurian, Pariathumattam, Cherpunkal.
45	233		„ „	Joseph, Vashakal, Ramapuram.
46	234		„ „	Chacko, Vashakal, Ramapuram.
47	247		„ „	Thomas, Murinjakallel, Cherpunkal.
48	249		„ „	John, Panikasseri, Panapally.
49	254		„ „	Thomas, Eloor, Kaipuzha.
50	259	*	„ „	Joseph, Arangthu, Arumanoor.
51	262	*	„ „	Thomas, Kanjirakonam, Arpukara.
52	265		„ „	Matthew, Vashuthanapally, Manjoor.
53	270	*	„ „	Alexander, Chaveli, Cherpunkal.
54	288		„ „	Jacob, Tharayil, Kaipuzha.
55	290		„ „	Thomas, Mukalel, Kaipuzha.
56	315		„ „	Kurian, Plathottam, Moovattupuzha.
57	319		„ „	Joseph, Kallittidikil, Manjoor.
58	324		„ „	Matthew, Kadavil, (Jr) Pallippuram.
59	336		„ „	Matthew, Kalangali, Arpookara.
60	340		„ „	Joseph, Vellaiparamp, Kuravilangad.
61	343		„ „	John, Kochumuttam, Vashakulam.
62	344		„ „	Joseph, Paredam, Mutholapuram.
63	347		„ „	George, Chakadavil, Arpukara.
64	356		„ „	Abraham, Kodakassery, Ayerkunnam.
65	360		„ „	George, Kochupurakkal, Cherumandur.

66	369		„	„ Matthew Kalladanthyil, Neendur.
67	377		„	„ George, Mukattukunnel, Kurumpanadam.
68	378		„	„ Dominic, Thottacherry, Changanacherry. M. A., L. T.
69	388	*	„	„ Joseph, Chakunkal, Karinkunnam. Ph. D., D. D.
70	399		„	„ John, Muttethazhathu, Manvettam.
71	407		„	„ Dominic, Cherucherry, Bharananganam.
72	408		„	„ Cheriyan, Panathangil, Kaithalai.
73	419		„	„ Matthew, Puthiedam, Pravithanam.
74	421		„	„ Joseph, Perumpallil, Elanji.
75	423	*	„	„ Joseph, Vaimattam, Pala.
76	425		„	„ Thomas, Parinthirikkal, Pala.
77	426	*	„	„ Isaac Puthumana, Pala.
78	427		„	„ John, Aakasala, Piravam.
79	443		„	„ Chandy, Kodithottam, B. A., L. T. Bharananganam.
80	444		„	„ Varkey, Cherucheril, Cherpunkal.
81	446		„	„ Joseph, Poochettan, Shertalai.
82	462		„	„ Matthew, Kuruppamadam.
83	480		„	„ John, Thazhathu, Manjoor.
84	498	*	„	„ Matthew, Palath, Pala.
85	501		„	„ Sebastian, Kulamkuthyil, Athirampuzha.
86	503		„	„ Sebastian, Karottuvempenikal, Athirampuzha.
87	504		„	„ Joseph, Onamkulam, Athirampuzha.
88	540		„	„ Cyriac, Mannanal, Mattakara.
89	545		„	„ Kuriakose, Kappil, Pala.
90	552		„	„ Matthew, Vellapad, Pala.
91	563		„	„ Alexander, Neerakkal, Muttuchira
92	573		„	„ Joseph, Kolath, Edathua.
93	578		„	„ Charles D'Cunja, Karathedam.
94	580		„	„ Emmanuel, Mecherikkunnel, Kuravilangad.
95	581		„	„ Paul, Thekekara, Vazhakulam.
96	582		„	„ Francis, Thekekara, Vazhakulam.
97	583		„	„ Mathai, Alakkalam, Bharananaganam.
98	591		„	„ Matthew, Vadakkel, Vadakara.
99	594	*	„	„ Philip, Mattathil, Cherpunkal.
100	667	*	„	„ Job, Neriamparambil, Thuruthy.
101	702		„	„ Mani, Vadakemuri, Kozhuvanal.
102	704		„	„ Matthew, Moongamakkal, Anikkad.
103	706		„	„ Matthew, Varikkayil, Ph. D., D. D., B. C. L.
104	712		**Rt. Rev.**	**Mgr. Matthew, Edakolathur, Pavaratty.**
105	742		Rev. Fr.	Louis, Puducherry, Vaikom.
106	765		„	„ Thomas, Kunnappally, Moovattupuzha.
107	768		„	„ Augustine, Kuzhumpil, Ramapuram.

108	769	„	„	Devasia, Kuzhumpil, Ramapuram. B. A.
109	770	„	„	Abraham, Vadakkel, B. A., Ph. D., D. D.
110	774	„	„	Thomas, Kizhakkedam, Arpookara.
111	793	„	„	Thomas, Thottyil, Kozhuvanal.
112	802	„	„	Matthew, Choorakat, Kumaranalloor.
113	843	„	„	Jacob, Pashayampallil, Ettumanoor.
114	849	„	„	Thomas, Puthenpurayil, Ettumanoor.
115	858	„	„	Luka, Makil, Manjoor.
116	869	„	„	Philip, Kamacheril, Kumarakam.
117	880	„	„	Jacob, Poovankudyil, Cherpumkal.
118	888	„	„	Abraham, Thekemuri, Kozhuvanal.
119	900	„	„	Thomas, Kochayyamkanal, Cherpunkal.
120	908	„	„	Joseph, Chiramel, Manjapra.
121	917	„	„	Abraham, Moongamakal, B. A., L. T.
122	934	„	„	Joseph, Poothathil, Neendoor.
123	953	„	„	Joseph, Vachaparambil, Pulimkunnoo.
124	957	„	„	Zacharias, Mannoor, Cherpunkal.
125	973	„	„	Thomas, Mannancherry, Muttuchira.
126	992	„	„	Kurian, Murikkan, Muttuchira.
127	1000	„	„	Joseph, Kollenparambil, Meenachil.
128	1026	„	„	Paul, Perumattam.
129	1030	„	„	Antony, Akkara, Ollur.
130	1039	„	„	Zacharias, Puthenpura, Ramapuram.
131	1069	„	„	Paul, Thatchil, Kuthiathode.
132	1092	„	„	Jacob, Vellaringat, Lalam.
133	1098	„	„	Augustine, Changanacherry, Muttuchira.
134	1109	„	„	Paul, Mangali, Manjapra.
135	1176	„	„	Matthew, Vadana, Cherpunkal.
136	1215	„	„	Thomas, Pareyil, Anikad.
137	1238	„	„	John, Thengumpallil, Manvettam.
138	1242	„	„	Joseph, Puthuveedu, Changanacherry.
139	1248	„	„	Abraham, Puthuparambil, Kanjirappally.
140	1268	„	„	Zacharias, Poovathunkal, B. A.
141	1267	„	„	Chacko, Kariapurathu, Ramapuram.
142	1274	„	„	Matthew, Kodikulam, Mattakara.
143	1296	„	„	Antony, Kaithara, Chennankary, B. A.
144	1297	„	„	Chandy, Paikada, Bharananganam.
145	1304	„	„	Joseph, Koipuram, Mutholy.
146	1309	„	„	Devasia, Mlavil, Kidangoor.
147	1316	„	„	Joseph, Pareyil, Vechoor.
148	1349	„	„	Jacob, Thayil, Manjoor.
149	1353	„	„	Augustine, Mannookkulam, Vettimukal.

Third Row. Rev. Thomas Ayalloor, Rev. Thomas Thonakara, Rev. Joseph Varikayanikal, Rev. Joseph Myladil, Rev. Mathew Perumpally, Rev. George Nedumthakady, Rev. Jacob Puthiaparambil, Rev. Ninan Veetinal, Rev. Philip Alumparambil.

Fourth Row. Rev. Mathew Vadakel, Rev. Sebastian Kurichiyil, Rev. Cyriac Vadakkekutt, Rev. Joseph Peediekal, Rev. Joseph Kandathil.

EPHREMITES IN AP. SEMINARY, MANGALAPUZHA, 1935—'36.

Front Row. (Seated) Rev. Zacharias Palakunnel, Rev. Fr. Cyriac Vadacherry, Rev. Fr. Alexander Chavelil, Rev. Fr. Mathew Vadakel (Syriac Professor), Rev. Fr. Thomas Kochayanganal (Sanskrit Professor), Rev. Fr. Luke Kallunkal, Rev. Fr. Mathew Narikuzhi, Rev. Fr. Mathew Andumalil, Rev. Sebastian Kuzhimattam B. A.

Second Row. Rev. J. Reynolds, Rev. Mathew Kulamkuthy (B. A.), Rev. Varkey Kuzhivelithadam, Rev. Zacharias Kanjikal, Rev. Joseph Maliekal, Rev. Joseph Mannanal, Rev. Emmanuel Muthumakuzhi, Rev. Joseph Koorkamattam, Rev. Joseph Maliparambil, Rev. Emmanuel Cherukarakunnel, Rev. Mathew Pralel.

150	1363	Rev.	Fr.	Devasia, Kuncherukat, Kidangoor.
151	1370	„	„	Cyriac, Kottayarikil, Athirampuzha.
152	1382	„	„	John, Thalodyil, Manvettam.
153	1397	„	„	J. C. Kappen, Ph. D., S. T. L.
154	1402	„	„	Joseph, Kaimalettu, Marangattupally, Edamattam.
155	1411	„	„	T. K. Nampiaparampil, Ph. D., D. D.
156	1428	„	„	Joseph, Aikaramattathil, Kurianad.
157	1438	„	„	Kuruvila, Kottakarathumkuzhyil.
158	1458	„	„	Thomas, Veluthedathu, Vechoor.
159	1462	„	„	Michael, Panachikkal.
160	1486	„	„	Cyriac, Thuruthumali, Arpukara.
161	1517	„	„	Stephen U. C., Ulavoor, Ph. D., D. D.
162	1521	„	„	Thomas, Pallikkizhakkethil, Kaipuzha.
163	1557	„	„	Kurian, Kachiramattam, Ramapuram.
164	1559	„	„	Thomas, Thazhathettu, Kalathur.
165	1571	„	„	Sebastian, Kunnathupurayidam, Vilakumadam.
166	1591	„	„	Mathew, Varakilparambil, Pala.
167	1616	„	„	Mathew, Kunnel, Ponkunnam.
168	1619	„	„	Chandy, Chavelil, Cherpunkal.
169	1641	„	„	Devasia, Kuzhimattam, Mattakara. B. A.
170	1644	„	„	Mathew, Pallippurathucherry, N. Velianad.
171	1645	„	„	Job, Vadapuram, Kokamangalam.
172	1704	„	„	Thomas, Nangachiveettil, Kainakary. M. A.
173	1724	„	„	Thomas, Adakamundukuzhi, Anikad.
174	1744	„	„	Devasia, Valiaparambil, Kadapoor.
175	1752	„	„	Mathew, Andumali, Kudamaloor.
176	1759	„	„	Ittyavira, Karimundankala, Neelimangalam.
177	1880	„	„	Joseph, Maliparambil, Kudamaloor.
178	1884	„	„	Joseph, Villoothara, Kottayam.
179	1891	„	„	Lukose, Pathyil, Kaipuzha.
180	1992	„	Br.	Kunjeppu, Kandathil, Kaipuzha.
181	2001	„	Fr.	Mathew, Narikuzhy, Vempally.
182	2008	„	„	Simon, Kottoor, Punnathara.
183	2017	„	„	Devasia, Karamveli, Kuravilangad.
184	2104	„	„	Luke, Chittoor, Kumarakam. Ph. D., S. T. D.
185	2106	„	Br.	Kurian, Vadakekoottu, Kozhuvanal.
186	2114	„	Fr.	Mani, Muthumakuzhy, Anikad.
187	2116	„	Br.	Mathai, Perumpallil, Piravam.
188	2117	„	„	Mathew, Kozhuvanal.
189	2177	„	Fr.	Joseph, Mannanal, Mattakara.
790	2180	„	„	Kuruvila, Vadacherry, Athirampuzha.
191	2183	„	Br.	Mathew, Kulamkuthyil, Athirampuzha. B. A.

192	2184	Rev.	Br.	Zacharias, V. J.
193	2190	„	Fr.	Philip, Kaithanal, Kozhuvanal.
194	2193	„	„	John, Karyil, Shertalai.
195	2195	„	Br.	Joseph, Varikayanikal, Mutholapuram.
196	2214	„	Fr.	Lukose, Naduvileparambil, Kumarakam.
197	2282	„	Br.	George, Nedumthakidyil, Kozhuvanal.
198	2342	„	Br.	Joseph, Pottakulam, Vazhoor.
199	2357	„	Br.	Philip, Alumparambil, Kumarakom.
200	2359	„	Br.	Zacharias, Praikalam, Pulimkunnoo.
201	2370	„	Fr.	Thomas, Thonakara, Kozhuvanal.
202	2568	„	Br.	Chacko, Puthiaparambil, Kanjirappally.
203	2597	„	„	Manuel, Cherukarakunnel, Kallurkulam.

O. B's in Religious Orders.

T. O. C. D.

S. No.	Ad. No.			
1	5	Rev.	Fr.	Basil of the Immaculate Conception.
2	7	„	„	Bonaventure of the Sacred Heart
3	8	Very „	„	Nicholas of Jesus.
4	16	„	„	Hilarion of the Sacred Heart.
5	57	„	„	Boniface of Jesus.
6	75	Very „	„	Bartholomew of Jesus.
7	80	„	„	Emmanuel of the Holy Ghost.
8	101	„	„	Mathias of St. Joseph.
9	122	„	„	Romuald of St. Joseph.
10	130	„	„	Martin of Jesus.
11	145	Very „	„	Aloysius of St. Joseph.
12	197	„	„	Gregory of the Bl. Sacrament.
13	253	Very „	„	Simon of the Sacred Heart.
14	266	„	„	Damien of St. Aloysius.
15	275	„	„	Cosmas of the Holy Family.
16	375	„	„	Jacob of St. Mary.
17	376	„	„	Eusebius of St. Zachary.
18	400	„	„	Thomas of St. Mary.
19	417	„	„	Xavier of the Cross.
20	418 *	„	„	Paulinus of the Im. Conception.

21	431		Rev.	Fr.	Protasis of St. Mary.
22	440		„	„	Joachim of St. Mary.
23	442		„	„	Gervasius of the Bl. Sacrament.
24	445		„	„	Paul of St. Matthew.
25	452		„	„	William of the Assumption. B. A. (Hons.), L. T.
26	464		„	„	Camillo of Jesus.
27	520		„	„	Ambrose Joseph of Mother of Dolours.
28	542		„	„	Romeo Thomas of the Im. Conception, M. A., L. T.
29	592		„	„	Edward of St. Teresa, B. A.
30	596		„	„	Charles of the Passion, B. A.
31	711	Very	„	„	Gerard of St. Mary.
32	714		„	„	Augustine of St. Ambrose.
33	715		„	„	John of the cross.
34	736		„	„	Zacharias of St. Thomas.
35	746	Very	„	„	Hyacinth of the Mother of Dolours.
36	757	Very	„	„	Abraham of St. Mary.
37	758		„	„	Tobias of Mother of Mt. Carmel.
38	792		„	„	Alphonse of St. Mary.
39	795	Very	„	„	Daniel of the Im. Conception.
40	844		„	„	Bruno of Jesus Mary.
41	891		„	„	Cyril of the Im. Conception.
42	936		„	„	Henry of St. Joseph.
43	937		„	„	Joseph Elias of Sacred Heart, B. A., L. T.
44	969		„	„	Leo of the Holy Family.
45	972		„	„	Linus of the Mother of Dolours.
46	985		„	„	Seraphin of the Im. Conception.
47	994		„	„	Berthold of St. Mary.
48	1020		„	„	Cyriac Elias of the Holy Family.
49	1028		„	„	Patrick of the Im. Conception.
50	1029		„	„	Pancratius of St. Joseph, B. A.
51	1031		„	„	Ludovic of the Mother of Dolours.
52	1053	Very	„	„	Remigius of St. Mary.
53	1061		„	„	Thaddeus (Lambai) of the Mother of Dolours.
54	1063		„	„	Dionysius of the Mother of Dolours.
55	1084		„	„	Alexis of Holy Family.
56	1088		„	„	Chrysostom of St. John of the Cross. B. A., L. T.
57	1102	Very	„	„	Eugenius of the Im. Conception.
58	1104	*	„	„	Auselem of Jesus.
59	1121		„	„	Placid of St. Joseph, Ph. D., D. D., D. C. L.
60	1191		„	„	Raymond of Mother of Mt. Carmel.
61	1217		„	„	Job of the Mother of Dolours.
62	1218		„	„	Irenaeus of St. Joseph.

63	1219	Rev.	Fr.	David of the Bl. Sacrament.
63	1220	„	„	Cornelius of the Bl. Sacrament.
64	1230	„	„	Frank of the Im. Conception.
65	1239	„	„	Gaspar of St. Joseph.
66	1264	„	„	Methodius of the Holy Family.
67	1278	„	„	Peter Thomas of Jesus. B. A., L. T.
68	1283	„	„	Titus of St. Mary.
69	1360	„	„	Hormisdas of the Mother of Dolours.
70	1375	„	„	Cassian of the Bl. Sacrament.
71	1376	„	„	Calixtus of the Sacred Heart.
72	1400	„	Br.	Donatus of St. Theresa.
73	1425	„	Fr.	Pius of the Holy Family.
74	1427	„	„	Jerome of the Mother of Dolours.
75	1494	„	„	Fabian of the Holy Family.
76	1526	„	„	Stephen of St. Joseph.
77	1536	„	„	Egidius of the Mother of Dolours.
78	1572	„	„	Roch of St. Joseph.
79	1621	„	„	Melchior of the Im. Conception.
80	1646	„	„	Cherubim of the Holy Family.
81	1687	„	„	Leonard of the Sacred Heart.
82	1690	„	„	Paschal of the Im. Conception.
83	1698	„	„	Lactus of St. Joseph.
84	1703	„	„	Philip of the Mother of Dolours.
85	1707	„	„	Benedict of the Mother of Dolours.
86	1708	Very „	„	Gratian of the Im. Conception.
87	1710	„	„	Raphael of the Bl. Sacrament.
88	1751	„	„	Angel of St. Joseph.
89	1769	„	Br.	Azarius of the Im. Conception.
90	1772	„	Fr.	Laurance of the Holy Family.
91	1782	„	„	Valerian of the Mother Dolours.
92	1795	„	„	Damasus of the Im. Conception.
93	1819	„	„	Francis Sales of the Sacred Heart.
94	1834	„	„	Berchmans of the Holy Family.
95	1835	„	Br.	Benignus of Jesus Mary.
96	1883	„	Fr.	Shabor of the Im. Conception.
97	1887	„	Br.	Antony of the Sacred Heart.
98	1914	„	„	Anselm of the Im. Conception.
99	1921	„	Fr.	Ebedjesus of the Holy Family.
100	1925	„	„	Surgies of the Sacred Heart.
101	1958	„	„	Ananias of Little Teresa.
102	2024	„	„	Richard of St. Mary.
103	2030	„	„	Romulus of Jesus.

104	2048		Rev. Br.	Reynold of the Im. Conception.
105	2049		„ Fr.	Paschasuis of the Mother of God.
106	2055		„ Br.	Fulgence of SS. Mary and Martha.
107	2078		„ Br.	Epiphanius of St. Thomas.
108	2080		„ Fr.	Benjamin of Jesus Mary.
109	2097		„ Br.	Achiles of the Little Flower.
110	2118		„ Fr.	Faustine of St. Antony.
111	2136		„ Br.	Alexander of St. Joseph.
112	2141		„ „	Nilus of the Mother of Mt. Carmel.
113	2151		„ Fr.	Silverius of John of Cross.
114	2152		„ Br.	Ephrem of the Holy Family.
115	2155	*	„ „	Verner of the Bl. Sacrament.
116	2166		„ „	Wilfrid of the Little Flower.
117	2171		„ „	Gilbert of „ „
118	2174		„ Fr.	Honorius of the Holy Family.
119	2222		„ Br.	Brocard of „ „
120	2274		„ „	Venceslaus of St. Teresa.
121	2277		„ „	James of the Assumption.
122	2310		„ „	Climacus of St. Joseph.
123	2336		„ „	Sabinus of St. Mary.
124	2340		„ „	Rudolf of the Holy Family.
125	2345		„ „	Christopher of the Little Flower.
126	2347		„ „	Romanus of the Holy Family.
127	2354		„ „	Egbert of St. Mary.
128	2453		„ „	Salvador of St. Joseph.
129	2471		„ „	Isidore of the Holy Ghost.
130	2472		„ „	Verner of the Little Flower.
131	2476		„ „	Evaristus of the Sacred Heart.
132	2491		„ „	Hubert of the Mother Dolours.
133	2570		„ „	Columbus of the Sacred Heart.
134	2607		„ „	Bernadine of the Im. Conception.
135	2610		„ „	Papias of Jesus.
136	2627		„ „	Ignatius of St. Teresa.
137	2628		„ „	Bonaventure of St. Teresa.
138	2637		„ „	Ferdinand of the Holy Virgin.
139	2644		„ „	Baldwin of the Holy Family.
140	2669		„ „	Wigbert of the Sacred Heart.
141	1718		„ „	Antoninus of the Little Flower.
142	2721		„ „	Joseph Augustine of the Holy Trinity.
143	2734		„ „	Sixtus of the Holy Family.
143	2755		„ „	Berard of the Holy Family.
144	2791		„ „	Sosimus of St. Joseph.

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY 14986 BANGALORE.

145	2792	Rev.	Br.	Titian of St. Joseph.
146	2835	„	„	Eligius of the Im. Conception.
147	2845	„	„	Ladislaus of the Holy Family.
148	2878	„	„	Cleophas of St. Joseph.
149	2908	„	„	Hermanus of St. Joseph.
150	2914	„	„	Arnold of the Im. Conception.
151	2947	„	„	Stanislaus of St. Joseph.
152	3010	„	„	Constantine of St. Teresa.

Society of Jesus.

153	466	Rev.	Fr.	Kuruvila, Perekkad, Bharananganam.
154	1675	„	„	Devasia, Poondikkulam, Bharananganam, B. A.
155	2139	„	„	Francis, Thottuvlil, Elanji. B. A.
156	2140	„	„	Zacharia, Pullavellil, Elanji.
157	2173	„	„	Augustine, Perumali, Ramapuram. B. A.
158	2391	„	„	Paul, Kunnumkan, Alleppey.

Capuchin Order.

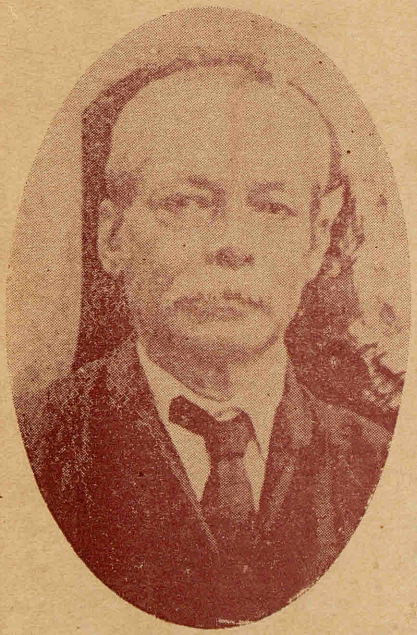
159	2003	Rev.	Br.	Rock, Kozhuvanal.
160	2040	„	Fr.	Athanasius, Anickad.
161	2125	„	Br.	Jerome, Kozhuvanal.
162	2596	„	„	Chrysostome, Kozhuvanal.
163	2683	„	„	Henry, Kalloorkulam.
164	3389	„	„	William, Chempu.

MR. V. A. PASCAL,
Headmaster, 1898 — 1899.

MR. SAVARI MUTHUPILLAI,
Headmaster, 1901 — 1902.

Mr. R. M. AUGUSTUS,
Teacher, 1903 — 1925.

MR. C. J. VARGHESE, B. A., B. L.
Teacher, 1916.

Teachers.

No.		Names.	Date of Appointment.	Date of Leaving.
1	* Mr.	K. M. Kurian, Kollaparambil	1885	1892
2	„	Pothen, Kumarakom	'86	'92
3	* „	C. Kurian, Panampady	'87	'92
4	„	Narayanapillay,, Olesha, (Munshi)	'88	'92
5	„	Duart, Madras	'92	
6	* „	Varghese, Thengummoottil, Alleppey	'92	'97
7	„	I. C. Chacko, (B. A., B. SC. etc)	'92	
8	„	Joseph, Nanthicadan (O. B.)	'94	
9	* „	P. L. Joseph, Palliparambil	'94	
10	* „	Philip, Ernakulam	'94	
11	„	John, Kumbluvelil	'96	
12	„	Rama Krishna Iyer	'97	
13	„	Mr. T. Devadasan	'97	
14	„	V. A. Pascal	'98	'99
15	* „	C. M. Jacob	'98	1909
16	„	Mathew, Thuruthel	'98	
17	* „	Kannan Nayar	'99	
18	* „	Sankara Subba Iyer	'99	'05
19	* Rev.	Fr. Job, T. O. C. D.	1900	
20	* Mr.	Savarimuthu Pillai	'01	'02
21	„	K. M. Kurian, Kunanthanam	'02	'07
22	„	Krishnamenon	'02	'03
23	„	Devasia P. V., O. B.	1900	15-11-'12
24	„	Victor, Edamarom, (Munshi)	'02	
25	* „	P. J. Abraham, B. A., L. T.	'03	'06
26	„	S. Sesha Iyer, B. A. (B. E.)	'03	'05
27	* „	V. T. Mani, B. A. (L. T.)	'03	'05
28	* „	R. M. Augustus	'03	'25
29	Rev.	Fr. Hilarion, T. O. C. D.	'03	'10
30	* Mr.	Sankaran Nampiar, (Munshi)	'03	'05
31	„	Velayudha Menon, Drill Master	1898	'09
32	„	P. M. Chacko, Pareyil	1903	'10
33	„	P. I. Chandy, B. A. (L. T.)	'05	'07
34	* „	O. E. Varghese, B. A.	'05	'06
35	„	M. P. Pothen, B. A.	'05	

36	Mr.	C. A. Thomas	1905	1906
37	„	Narayana Pillay, Mattappally, (Munshi)	'05	
38	„	Bhaskara Moothathu, (Munshi)	'05	
39	„	Kaikara Menon „	'05	
40 *	„	B. S. Susai Pillai, B. A., L. T., B. L.	'06	'07
41	„	P. J. John, B. A. (B. L.)	'06	'08
42	„	P. Rama Krishna Menon, (Munshi)	'06	
43 *	„	Arogyaswami Pillai, B. A., L. T.	'07	May '11
45	„	K. Gevantheeswara Iyer, B. A. (B. L.)	'08	7-8-'10
46	„	V. S. Narayana Iyer, B. A. (B. L.)	'08	
47	„	N. Rama Krishna Iyer, B. A. (B. L.)	'08	'09
48	„	P. Adeikalaswamy Pillai, B. A., L. T.	'09	
49	„	George Thomas, B. A. (B. L.) O. B.	'09	17-5-'12
50	„	G. Viswanatha Iyer, B. A. (B. L.)	'09	7-9-'10
51	„	K. J. Abraham, B. A. (L. T.) 1908—22-5-'16		'12
		(H. M. 20-5-'18		30-6-'25)
52	„	T. T. Abraham, B. A. (L. T.)	'09	1-7-'11
53	„	Raghavan Nampiar, (Munshi)	'09	'10
54	„	Kesavan Tampi, (Dg. Master)	'09	17-5-'12
55	„	P. T. Joseph, (Drill Master)	'09	'25
56	Rev.	Fr. Cyriac, T. O. C. D.	'10	7-1-'12
57	Mr.	N. Harihara Iyer, B. A., L. T.	30-5-'10	23-10-'10
58	„	M. C. Kurian	8-6-10	7-1-'12
59	„	E. R. Narayana Pillay, (Munshi)	19-6-'10	17-5-'11
60	„	M. S. Ramaswamy Iyer, B. A. (B. L.)	8-8-'10	15-12-'10
61	„	Narasimha Iyengar, B. A.	21-8-'11	17-5-'11
62	„	G. Srinivasa Thathacharry, B. A., L. T.	17-1-'11	
		H. M.	17-5-'11	20-5-'15
63	„	K. Shanmukam Pillai, B. A.	4-2-'11	17-6-'14
64	„	A. I. Pothen, (Munshi)	23-5-'11	30-6-'12
65	„	A. A. Sebastian, (Dg. Master)	25-5-'11	17-5-'31
66	„	C. V. Natesa Iyer, B. A., L. T.	29-5-'11	
		H. M.	20-5-'15	25-5-'18
67	„	L. A. Neelakanta Sarma, B. A., L. T. (M. A.)	12-6-'11	1-12-'13
68	„	A. Chandrasekara Iyer	1-7-'11	1-10-'11
69	„	P. Mahadeva Iyer	16-10-'11	30-4-'12
70	„	A. V. Sebastian, (Munshi)	1-7-'11	22-5-'17
71	„	P. L. Joseph	15-11-'11	20-5-'14
72	„	P. J. Joseph	25-1-'12	18-5-'12
73	Rev.	Fr. Boniface, T. O. C. D., O. B.	7-1-'12	31-5-'12
74	Mr.	A. P. Joseph	17-5-'12	19-5-'13
75	„	Andy Krishna Iyer	23-6-'12	1-7-'12

76		Mr. N. S. Sesha Iyer	21-7-'12	22-9-'12
77		„ M. Gopala Menon, B. A.	15-9-'12	26-6-'13
78		„ A. J. Varghese, B. A. (L. T.) O. B.	4-6-'13	22-5-'16
79		„ K. V. Luka, O. B.	6-6-'13	
80		„ G. S. Harihara Iyer	9-7-'13	6-7-'15
81		„ E. V. Joseph, O. B.	18-8-'13	18-5-'14
82		„ P. C. Kuruvila	16-8-'13	17-5-'31
83		„ L. S. Vaidyanatha Iyer, M. A.	1-12-'13	20-4-'14
84	*	„ K. Parameswara Panikar, B. A.	18-5-'14	9-12-'15
85		„ K. Gopala Pillai, B. A. (B. L.)	18-5-'14	6-10-'14
86	*	„ K. C. Mathew, B. A. (B. L.) O. B.	18-5-'14	17-5-'15
87		„ K. Velayudhan Pillay, O. B.	1-7-'14	1-7-'16
88		„ P. M. George, O. B.	17-7-'14	
89		„ G. Sundaram Iyer, B. A.	13-10-'14	22-5-'16
90		„ C. C. Eapen, B. A. (B. L.) O. B.	21-5-'15	22-5-'16
91		Rev. Fr. Nicholas T. O. C. D., O. B.	6-6-'15	6-6-'16
92		Mr. M. A. Thomas, O. B.	13-7-'15	22-5-'16
93		„ K. M. Pailo	22-5-'16	
94		„ K. K. Rama Swamy Iyer, B. A.	22-5-'16	13-7-'17
95		„ P. V. Raphael, B. A. (Hons.)	24-5-'16	29-11-'16
96		„ C. J. Varghese, B. A. (B. L.)	7-6-'16	25-9-'16
97		„ T. I. Oomman, B. A. (M. A., B. L.)	27-10-'16	24-7-'18
98		Rev. Fr. C. K. Mattam, O. B.	4-7-'16	23-5-'21
99		Mr. T. N. Narayana Pillai, O. B.	4-7-'16	10-6-'18
100		„ P. M. Mani, O. B.	27-9-'16	19-6-'17
101		„ A. J. Joseph, B. A.	15-12-'16	4-6-'17
102		„ K. M. Mani, B. A.	11-6-'17	21-5-'19
103		„ T. J. John, O. B.	19-6-'17	24-6-'19
104		„ V. N. Parameswaran Pillai	2-7-'17	14-6-'18
105		„ V. Ramachandra Iyer	26-7-'17	20-5-'18
106		„ K. Raja Rao	15-7-'18	9-5-'19
107		„ K. M. Domnic, (B. A. L. T.) O. B.	18-6-'18	19-5-'19
108		„ M. J. Thomas	19-6-'18	18-10-'18
109		„ V. M. Chacko, B. A.	25-7-'18	17-5-'20
110		„ P. P. Varghese	23-9-'18	18-5-'19
111		„ E. C. John, B. A. (L. T.) O. B.	26-5-'19	18-6-'19
		„ „ „ „	25-5-'20	27-6-'20
		„ „ „ „	23-5-'21	
		„ „ „ „ Ag. H. M.	30-6-'25	31-5-'26
112		„ K. P. Ittyerah, B. A. (B. L.)	3-6-'19	3-8-'19
113		„ P. K. Thoman, O. B.	10-6-'19	8-10-'19
114		„ Appunnimenon, B. A.	25-7-'19	17-5-'20

115	Mr.	M. O. Devasia, O. B.	28-6-'19	
116	„	P. Natesan	17-7-'19	17-5-'20
117	„	V. Subramonia Sastri, B. A., L. T.	26-7-'19	18-5-'25
	„	„ „ „ Ag. H. M.	22-5-'22	7-1-'23
118	„	R. Gopala Pillai	9-10-'19	17-5-'20
119	„	K. C. Varkey, B. A., L. T., O. B.	25-5-'20	24-6-'20
	„	„ „ „	23-5-'21	
120	„	M. P. Mathew, B. A. (B. L.) O. B.	27-6-'20	23-5-'21
	„	„ „ „	30-7-'23	18-5-'25
121	„	T. S. Ramaswami Iyer	30-6-'20	16-8-'21
122	„	E. T. Itty, B. A. (B. L.)	6-7-'20	3-8-'23
123	„	J. Ramachandra Rao (Munshi)	5-7-'20	19-6-'21
124	„	G. Harihara Iyer	15-9-'20	23-5-'21
125	„	C. P. Padmanabha Pillai (Munshi)	30-5-'21	21-5-'34
126	„	P. K. Chandy, O. B.	28-6-'21	23-10-'21
	„	„ „ „	25-5-'32	23-5-'34
127	„	K. M. Devasia, O. B.	11-6-'21	22-5-'23
128	„	M. K. Kuruvila	14-6-'21	8-1-'23
129	„	K. E. Chacko, B. A. (Rev. Fr. Auralian T. O. C. D.)	7-6-'22	19-5-'24
130	„	P. M. Lukose (Ag. Dg. Master)	10-11-'22	15-11-'22
131	„	P. G. Ittypanikar, B. A.	12-6-'24	22-7-'25
132	„	P. G. Mathew, B. D.	26-5-'24	18-5-'24
133	„	C. L. Varkey, O. B.	2-6-'24	31-5-'26
134	„	C. J. Mathew, O. B.	9-6-'24	23-11-'24
135	„	A. Mahalingam, B. A. (Hons.)	17-7-'24	18-5-'25
136	„	K. P. Ramakrishna Iyer, B. A.	12-8-'24	19-1-'27
137	„	M. Ramakrishna Paniker	24-11-'24	31-5-'25
138	„	Gopalakrishna Iyer, B. A., L. T.	18-5-'25	28-5-'28
139	Rev.	Fr. William T. O. C. D., B. A. (Hons.), L. T., O. B.	18-5-'25	
	„	„ „ „ H. M.	1-5-'26	
140	Mr.	P. C. Kurian, B. A., O. B.	1-6-'25	16-5-'27
141	„	C. A. Paul, B. A., L. T.	2-6-'25	17-5-'26
142	„	P. M. Sebastian, B. A.	10-6-'25	15-11-'25
143	„	L. C. Isaac, B. A. (B. L.)	30-6-'25	17-5-'26
144	„	T. J. Joseph, B. A., L. T.	4-7-'25	17-5-'26
145	„	N. Sankara Pillai	28-10-'25	2-11-'25
146	„	K. C. Alexander, B. A.	28-10-'25	2-11-'25
147	„	P. E. Cherian, B. A., L. T.	16-11-'25	16-5-'32
148	„	O. A. Antony, B. A. (Hons.)	14-6-'26	6-10-'26
149	„	V. N. Achuthan Pillai (Drill Master)	17-5-'26	15-6-'29

STAFF 1935 — 1936.

FRONT ROW (Sitting). 1. Rev. Fr. Hadrian, T. O. C. D., 2. Rev. Fr. Philip, T. O. C. D., 3. Rev. Fr. Frank, T. O. C. D., 4. Rev. Fr. Gregory, T. O. C. D., 5. Very Rev. Fr. Eusebius, T. O. C. D. (Manager), 6. Rev. Fr. William, T. O. C. D., B. A. (Hons.), L. T. (Headmaster) 7. Rev. Fr. Chrysostom, T. O. C. D., B. A., L. T. 8. Rev. Fr. Methodius, T. O. C. D., 9. Rev. Fr. Stephen (Jr.), T. O. C. D.

SECOND ROW. N. M. Mathai (Peon). Messrs. John Kurian, P. C. Varghese, T. S. Subramaniam, B. A., L. T., T. P. Xavier, N. C. Mathew, B. A., K. C. Varkey, B. A., L. T., T. M. Kurian, B. A., K. P. Gopala Pillai, P. V. Joseph (Peon).

THIRD ROW. C. Philip, B. A., M. O. Devasia, K. C. Cherian, M. M. Mathai and P. M. George.

150	Mr.	P. V. Pailo, B. A., O. B.	16-6-'26	16-5-'27
151	„	T. S. Subramoniam, B. A., L. T.	30-6-'26	
152	Rev. Fr.	Joseph Elias, T.O.C.D., B.A., L.T., O.B.	19-7-'26	
	„	„ „ H. M.	2-9-'26	21-5-'28
153	Mr.	N. Ramakrishna Pillai, B. A.	18-10-'26	20-5-'27
154	Rev. Fr	Romeo Thomas, T. O. C. D., B. A. (Hons.), L. T., O. B.	16-5-'27	7-6-'33
155	Mr.	P. J. Kaumos, B. A. (L. T.)	27-6-'27	21-5-'28
156	„	N. Parameswaran Pillai, B. A. (B. L.)	6-7-'27	20-5-'29
157	„	V. C. Kuncheria, B. A.	29-5-'28	20-5-'29
158	„	A. C. Kuruvila, O. B.	14-6-'28	20-5-'29
159	„	N. C. Mathew, B. A., O. B.	18-7-'28	20-5-'29
	„	„ „ „	24-8-'34	
160	Rev. Fr.	Chrysostom, T.O.C.D., B. A., L. T., O. B.	7-5-'29	18-5-'36
161	Mr.	T. Joseph, B. A.	27-5-'29	19-5-'30
162	„	T. V. Joseph (Munshi), O. B.	4-6-'29	19-5-'30
163	„	M. P. George, M. A. (B. L.)	30-9-'29	19-5-'30
164	„	K. Kuruvila, O. B.	17-10-'29	19-5-'30
165	„	C. Philip, B. A.	6-5-'30	
166	„	P. C. Varghese	6-5-'30	
167	„	P. J. Mathew, B. A. (L. T.)	16-5-'32	
168	„	I. J. Varkey, B. A.	16-5-'32	19-5-'35
169	„	P. V. Varkey, B. A. (B. L.)	30-5-'32	14-1-'33
170	Rev. Fr.	Methodius, T. O. C. D., O. B.	23-5-'32	
171	Mr.	M. M. Mathai (Drill & Dg. Master)	23-5-'32	
172	„	N. A. John, B. A.	22-6-'32	19-3-'33
173	„	P. T. Mathew	7-7-'32	21-5-'33
174	„	K. N. Sankara Sarma (Skt. Munshi)	15-6-'33	20-5-'34
175	„	P. M. Thomas, B. A., O. B.	19-1-'33	19-5-'35
176	„	P. T. Joseph, B. A.	6-1-'33	19-3-'34
177	„	U. Kurian (Munshi)	29-5-'33	
178	„	T. P. Xavier (Munshi)	28-5-'34	
179	„	T. M. Kurian, B. A., O. B.	24-1-'35	
180	Rev. Fr.	Hadrian, T. O. C. D.	14-1-'35	

RT. REV. Mgr. ZACHARIAS,
VACHAPARAMPIL, Ph. D.
Administrator Apostolic, Tiruvalla.

The Silver Jubilee Celebrations.

Report Reprinted from "The Nazrani Deepika" of 6th Sept., 1910.

മാന്നാനം വി. അപ്രേം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്ക്കൂൾ
രജതജൂബിലി മഹോത്സവം.

(സ്ഥലം റിപ്പോർട്ടർ.)

[1910 സെപ്റ്റംബർ 6-ാംനു- ചൊവ്വാഴ്ചത്തെ നസ്രാണിദീപികയിൽ നിന്ന്.]

കോരളിയ കത്തോലിക്ക സുറിയാനിക്കാക്ക് ആദ്യമായും കോട്ടയത്തെ സി. എം. എസ്. വിദ്യാലയം നിക്കിയാൽ ഉത്തരതിരുവിതാംക്രുറിൽ രണ്ടാമതായും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മാർ അപ്രേം പാഠശാലയുടെ രജതജൂബിലി മഹോത്സവം അതിന്റെ വിശുദ്ധ മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ തിരുനാളൊരുമിച്ച് കഴിഞ്ഞ 30-ാംനു- (1930 ആഗസ്റ്റ് 30) വളരെ ഭംഗിയായി ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. പ്രകൃത്യാ അലംകൃതമായ മാന്നാനം കുന്നിൽ ജൂബിലിദിവസം രാവിലേ തുടങ്ങി വെടിമുഴക്കം കേട്ടുതുടങ്ങി. ആറു മണിയായപ്പോൾ, പൊൻകുന്നംപള്ളി വികാരിയും ഈ സ്കൂളിന്റെ പ്രത്യേക ഉപകാരികളിൽ ഒരുവനുമായ തുരുത്തിയിൽ ബ. യൌസേപ്പുകത്തനാരവർകൾ കാമ്മികനായും, ഇവിടത്തെ പഴയ വിദ്യാത്ഥികളായ വളവനാട്ട ബ. പത്രോസുകത്തനാരവർകൾ, വാരികാട്ട ബ. യാക്കോകത്തനാരവർകൾ എന്നിവർ സഹായികളായും ആശ്രമദേവാലയത്തിൽ സുപസ്സൂജ ആരംഭിച്ചു. കുർബാനയും പൊതുവായ വി. കുർബാന കൈക്കൊള്ളലും കഴിഞ്ഞു വി. അപ്രേമിന്റെ സ്വരൂപത്തോടുകൂടെ, കത്തുന്ന തിരികളെ കൈകളിൽ പിടിച്ച്, നിരനിരയായി വാദ്യഘോഷാദികളോടുകൂടെ സ്കൂളിലേക്ക പ്രദക്ഷിണം ആരംഭിച്ചു. ഗംഭീരമായ സ്കൂൾകെട്ടിടത്തിന്റെ രണ്ടാംനില മുഴുവൻ മനോഹരമായി അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. നാനാവിധസ്വാഗതവാക്യങ്ങളെ വഹിക്കുന്ന വിചിത്രകൊടികളും പുഷ്പലതാദികളുംകൊണ്ടു ദൈഘ്യമേറിയ സ്കൂൾഭിത്തികൾ പ്രശോഭിക്കുന്നു. പശ്ചിമഭാഗത്തുള്ള കമനീയമായ രംഗസ്ഥലത്തിന്റെ മുൻവശത്തു വലത്തുഭാഗത്തായി ഒരു മനോഹരപീഠം ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ തിരുസ്വരൂപം സ്ഥാപിച്ചശേഷം കമ്മിയായ കോലടിയിൽ ബ. ഗിവറുഗിസുകത്തനാരവർകൾ പതിവുള്ള സ്തോത്രകളെ പാടി, വി. അപ്രേമിന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകളെകൊണ്ടു എല്ലാവരേയും ആശീർവ്വദിച്ചു പ്രദക്ഷിണം അവസാനിപ്പിച്ചു. ഈ വിദ്യാലയത്തിന്റെ പഴയ നാമത്തെ മാററി വി. അപ്രേമിനു ഇതിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച നി. വ. ദി. ശ്രീ ലവിഞ്ഞു മെത്രാനവർകളുടെ പരിശ്രമത്താലാണ് വിലതീരാത്ത നിക്ഷേപമായ ഈ തിരുശേഷിപ്പു ഇവിടെലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നുകൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അനന്തരം എല്ലാവരും ഭക്ഷണം കഴിച്ചശേഷം 9ൽ മണിക്കു സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചു. ക. നി. മു. സ. പ്രിയോർ ജനറാൽ, കോട്ടയത്തു മാർ ദിവന്നാസ്യോസു ഹൈസ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പാൾ റവ.ഫാദർ പി.ററി. ഗിവറുഗീസ്സു, എം. എ. * മാർ തോമ്മാസെമ്മി

---

* Mar Evanios.

നാരി ഹെഡ്മാസ്റ്റർ സി. പി. തോമ്മസു, ബി. എ. എൽ. റ്റി., മ. മനോരമാ മാനേജർ, കെ. സി. മാത്തുള്ളമാപ്പിള, ബി. എ. ഈ സ്ക്കൂളിലെ ആദിമവാദ്ധ്യാർ മി. കുഴ്ക്കൻ, സ്ക്കൂളിലെ പഴയ ചില അദ്ധ്യാപകന്മാർ, 25—ൽപരം ബ. ഇടവകപ്പട്ടക്കാർ, ക്രൂനമ്മാവു, ചെത്തിപ്പുഴ, മുത്തോലി, പുളിങ്കുന്നു, മംഗലാപുരം എന്നു അശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നു വന്ന സന്യാസ്തരുക്കൾ, ദൂരസ്ഥരും സ്ഥല നിവാസികളുമായ പല മാന്യന്മാർ, സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇവരെക്കൊണ്ടു ആ വിശാലമായ ഹാൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു.

അഗ്രാസനം സ്വീകരിക്കാമെന്നു സദയം സമ്മതിച്ചിരുന്ന നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാക്കിൽ മത്തായി മെത്രാനച്ചർകൽക്കു നേരിട്ടു ചില ആസ്വാസ്ഥ്യം നിമിത്തം തന്റെ പ്രതിനിധിയായി ആ ജോലി നിവ്വഹിക്കുന്നതിനു വ. ദി. ശ്രീ. വികാരി ജനറാൽ അവർകളെ ഭരമേല്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ വഴിമദ്ധ്യേ നേരിട്ട ചില അപകടങ്ങൾ നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനും സ്ഥലത്തെത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ പൊതുസമ്മതപ്രകാരം മുത്തോലപുരംപള്ളി വികാരി ദിവ്യശ്രീ പീടിയേക്കൽ യൌസേപ്പു കത്തനാർ അവർകൾ അഗ്രാസനാധിപത്യം വഹിച്ചു. കെ. കെ. മാത്തു എന്നൊരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഇംഗ്ലിഷ് സ്വാഗതപ്രസംഗമാണു പിന്നീടുണ്ടായതു്. അഗ്രാസനരുടെ പ്രാരംഭപ്രസംഗമതിനെ പിന്തുടർന്നു. അനന്തരം ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ ആദ്യവിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഒരാളായ മി. പി. വി. ദേവസ്യായാൽ എഴുതപ്പെട്ട സ്കൂളിന്റെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ ചരിത്രം ഹൈസ്കൂൾ അസിസ്റ്റൻറു വാദ്ധ്യാർ കെ. ജെ. അബ്രാഹം വായിച്ചു. ഏകവിദ്യാർത്ഥിയേയും ഏകവാദ്ധ്യാരെയുംകൊണ്ടു വിശാലബുദ്ധിയും പരിശ്രമപ്രിയനും സ്ഥിരോത്സാഹിയുമായ ക. നി. മൂ. സ. ഫാദർ ജരാർദ് അവർകളാൽ ആരംഭിക്കപ്പെട്ട ഈ പാഠശാലക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റേയും പിന്നീടു മാനേജരന്മാരായിരുന്ന ബ. കൊച്ചുകുഴ്ച്ചൻ, ഫാ. ബർണ്ണാർദ്, ഫാ. ലൂയിസു, ഫാ. ഫിലുപ്പോൻ, എന്നിവരുടേയും അശ്രാന്തപരിശ്രമത്താൽ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഗുണഗണങ്ങൾ അതിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്കൂളിന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ഉദാരബുദ്ധികളുടെ സഹായത്തെ അന്വേഷിച്ചു് ഇത്താല്യാ, ഓസ്ട്രിയാ, സ്വിറ്റ്സർലാൻഡ്, ജർമ്മനി, ബൽജിയം, ഇംഗ്ലണ്ടു, അയർലണ്ടു എന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ച പെ. ബ. കൊച്ചുചാണ്ടിയച്ചനവർകളുടെ പരിശ്രമത്തെ സ്തുതിയായി പ്രശംസിച്ചും, ഗവർമ്മേണ്ടു പരീക്ഷകളിൽ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അനിതരസാധാരണമായ വിജയത്തേയും, സ്കൂളിന്റെ ആധുനികാവസ്ഥയേയും വർണ്ണിച്ചും ആ ചരിത്രസംക്ഷേപം അവസാനിപ്പിച്ചു. അനന്തരം നടന്നതു് കാൻഡി സെമിനാരിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിട്ടുള്ളയാളും അലുവാ ഹൈസ്കൂൾ മാനേജരുമായ ദിവ്യശ്രീ വെട്ടിക്കാപ്പള്ളിൽ കുരുവിള കത്തനാരവർകൾ "പള്ളിയും പരിശ്രമവും" എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലിഷിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗമാണ്. വാചകശുദ്ധി, ഘടനാരീതി, കൃത്യസംപൂർണ്ണത, കഥനാവിശേഷം ഇവകളാൽ ഈ പ്രസംഗം ഏവരുടേയും പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ചു. പ്രോപ്പഗാന്തയിൽ വിദ്യാസമ്പാദനം ചെയ്ത ദിവ്യശ്രീ ഡോക്ടർ വാച്ചാപറമ്പിൽ സ്കറിയാകത്തനാർ അവർകളുടെ "ജൂബിലി" എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗമായിരുന്നു പിന്നീടു നടന്നതു്. രസകരമായ ഈ പ്രസംഗമദ്ധ്യേ യുക്തിപൂർവ്വം കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ജഗൽപ്രസിദ്ധന്മാരായ സംസ്കൃതകവികളുടെ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു പ്രസംഗികന്റെ ഭാഷാപരിജ്ഞാനം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അനന്തരം തന്നെ ടി. കോളേജിൽ പഠനപൂർത്തി വരുത്തി, വളരെനാൾ ഇടത്വാ ഹൈസ്കൂളിന്റെ മാനേജരായിരുന്നിട്ടുള്ള കുഴ്ക്കാട്ടുശേരിൽ തോമ്മാകത്തനാർ അവർകൾ മനുഷ്യർക്കു അവശ്യം വേണ്ട ഗുണങ്ങളേയും ഒരു സ്കൂൾ നടത്തുന്നതിൽ താൻ അനുഭവസിദ്ധിയാൽ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളേയും പ്രതിപാദിച്ചു ഫലിത സമ്മിശ്രമായി ചെയ്ത പ്രസംഗം സഭാംഗങ്ങളെ അപഹൃതചിത്തവൃത്തികളാക്കിത്തീർത്തു. ഈ മൂന്നു പ്രാസംഗികന്മാരും ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ പഴയ വിദ്യാർത്ഥികളാണ്. സ്കൂൾ ലിറ്റററി അസോസേഷ്യന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ എൻ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള എന്ന വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഇംഗ്ലിഷ് പ്രസംഗവുമുണ്ടായി. ഇത്രയുമായപ്പോൾ സമയം നന്നാ അതിക്രമിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു ചെറിയ പ്രസംഗങ്ങൾ നീക്കിവച്ചു് യോഗത്തിൽ ഹാജരാകാൻ കഴിയാഞ്ഞ അത്യുന്നത ദൈല

H. E. Rt. Rev. Mar Thomas Kurialacherry,
The late Bishop of Changanacherry.

ഗാത്തിന്റേയും, വികാരി ജനറാളന്മാർ തുടങ്ങിയ പല വൈദികരുടേയും രാ. രാ. ശ്രീ. എഴുപുന്ന പാറയിൽ അവിരാത്തരകൻ തുടങ്ങിയ പല ധനാഢ്യന്മാരുടേയും അനുമോദനകമ്പികളും, നി. വ. ദി. ശ്രീ. ഡോക്ടർ ലവിഞ്ഞു മുതലായ പല മെത്രാന്മാരുടേയും, മഹാ മഹിമശ്രീ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ, മിസ്റ്റർ ഐ. സി. ചാക്കോ ആദിയായ മഹാന്മാരുടേയും, പല ഹൈസ്കൂൾ മാനേജരന്മാരുടേയും, വിദ്യാഭ്യാസ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ഡോക്ടർ മിച്ചൽ മുതലായവരുടേയും എഴുത്തുകളും സിക്രട്ടറി വായിച്ചശേഷം അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന അഗ്രാസനാധിപതിയുടെ ഉപസംഹാരപ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു. ഇംഗ്ലിഷ് വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയതിന്റെ ഈ രജതജൂബിലിയിൽ ഇവിടെ സുറിയാനിപഠനം ആരംഭിച്ചിട്ടു രണ്ടു സംവത്സരങ്ങൾ പൂർത്തിയായ ആ വജ്രജൂബിലിയെ പ്രസംഗകർത്താവു വിശേഷവിധത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. മണി 4½ ആയി. എല്ലാവരും ദേവാലയത്തിലേക്കു പോയി. കഴിഞ്ഞ 25 സംവത്സരങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ സ്കൂളിനും അതുവഴിയായി ജനസാമാന്യത്തിനും സിദ്ധമായിട്ടുള്ള നിരവധി നന്മകളെപ്പറ്റി "ലാക്ക് ആലാഹാ" എന്ന ഉന്നതഗീതം പാടി ദൈവത്തിനു സ്തോത്രംചെയ്തു. ക്രൂട്ടമണികളുടെ നാദങ്ങളും വാദ്യങ്ങളും ആ സമയത്തു കർണ്ണാനന്ദകരമായി കേൾക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

അതു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഉച്ചഭക്ഷണം ആരംഭിച്ചു. വിശാലമായ സ്ക്രൂൾ കെട്ടിടത്തിന്റെ മൂന്നാം തട്ടിൽ യൂറോപ്യസംപ്രദായത്തിൽ ഒരുക്കിയിരുന്ന ആ ഭക്ഷണത്തിനു ക്ഷണാനുസരണം വന്നിരുന്ന അസംഖ്യം മാന്യന്മാർ മഹാജനങ്ങളായിരുന്നു. നാനാജാതിക്കാരായ ഹിന്തുക്കൾക്കു പ്രത്യേക സ്ഥലത്തു വിവിധവിഭവങ്ങളോടുകൂടി ഭക്ഷണം കൊടുക്കയുണ്ടായി. ഹിന്തുക്കളുടെ സദ്യ മോടിയാക്കുന്നതിനു കളമ്പുകാട്ടു മിസ്റ്റർ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെയും മറ്റും അശ്രാന്തപരിശ്രമം ധാരാളം സഫലിടവിച്ചു. ക. നി. മു. സ. സഭക്കാരായ സന്യാസികളുടെ ഉദാരശീലത്തേയും അവർമൂലം ജനസാമാന്യത്തിനു സിദ്ധമായിരിക്കുന്ന സാമാന്യാധികമായ ഗുണസമൃദ്ധികളേയും ശ്ലാഘിച്ചു ദിവ്യശ്രീ ഫാദർ പി. റെറി. ഗീവറുഗീസു എം. എ., ദിവ്യശ്രീ പയ്യനാട്ടു യൌസേപ്പുകത്തനാരവർകൾ, സി. പി. തോമ്മസു ബി. എ., എൽ. റെറി. സ്ക്രൂളിലെ പഴയ വിദ്യാർത്ഥി പി. സി. ജോർജ്ജ്, എ. സി. കുയ്യാക്കോസു മുതൽപേർ പ്രസംഗിക്കയുണ്ടായി. ക്ഷണാനുസരണം ഈ അവസരത്തിൽ വന്നുചേർന്നതിൽ കാണിച്ച സൌഹാർദ്ദത്തേയും മറും കാണിച്ചു ബ. കൊച്ചുചാണ്ടിയച്ചനവർകൾ തുരുക്കത്തിൽ സഭാംഗങ്ങളോടു നന്ദി പറഞ്ഞു. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു സ്ഥലസന്ദർശനത്തിലും മറുമായി അതിഥികൾ അല്പം വിശ്രമിച്ചശേഷം "ഫൈസ്ക്രൂൾ ഡെ"യെപ്പറ്റി ആലോചിപ്പാനായി വീണ്ടും യോഗമാരംഭിച്ചു. ഏറുമാനൂർ മജിസ്ട്രേട്ടു ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമിറാവു ബി. എ. അവർകളും ഡോക്ടർ ഡിയസും, പോലീസു ഇൻസ്പെക്ടർ മി. നാരായണൻനമ്പിയും യോഗത്തിൽ വിശേഷാൽ മഹാജനങ്ങളായിരുന്നു. പൊതുസമ്മതപ്രകാരം ഫാദർ ഗീവറുഗീസു എം. എ. അഗ്രാസനം സ്വീകരിച്ചു. 9 പേർ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു നിർവ്വാഹകസംഘത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തശേഷം അഗ്രാസനരുടെ ഉപസംഹാരപ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു. കത്തോലിക്കസഭയുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ അത്യന്തം ശ്ലാഘിച്ചും കത്തോലിക്കകൽദായ സുറിയാനിസഭയുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചും പറയപ്പെട്ട ഈ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു പ്രാസംഗികന്റെ വിശാലബുദ്ധിയും, പഠിപ്പും, ഭാഷാപരിജ്ഞാനവും ധാരാളം വെളിവാകുന്നുണ്ടു്. പിന്നെ നാനാവിധ പലഹാരങ്ങളോടുകൂടിയ തേയിലസല്ക്കാരമായി. അശ്രുവാസികളിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള ലോകോപകാരത്തെപ്പറ്റി ചക്കാലക്കൽ ബ. യൌസേപ്പുകത്തനാരവർകൾ ആ സമയത്തു പ്രസംഗിക്കയുണ്ടായി. "തെറ്റായ കുറ്റാരോപണം" എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലിഷ് നാടകാഭിനയമാണു പിന്നിട്ടു നടന്നതു്. ഫാദർ ഗീവറുഗീസു എം. എ.യുടെയും, മജിസ്ട്രേട്ടവർകളുടേയും എന്നല്ല സന്നിഹിതരായിരുന്ന സകലരുടേയും ശ്ലാഘക്കു വിഷയീഭവിച്ച ഈ നാടകത്തിന്റെ വിജയത്തെപ്പറ്റി നടന്മാരെ ശീലിപ്പിക്കയും ഇതിനു വേണ്ട സകല യത്നവും ചെയ്കയും ചെയ്ത ക. നി. മു. സ. അത്തനാസിയച്ചന്റെ സാമർത്ഥ്യത്തേയും, അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിരുന്ന ഹെഡ്മാസ്റ്റർ അവർകളുടെ നൈപുണ്യത്തേയും, നടന്മാരുടെ നടനവൈഭവത്തേയും, അല്ല രംഗസ്ഥലത്തെ ചിത്ര

വേലയാൽ കമനിയമായി അലങ്കരിച്ച സ്ക്കൂൾ ഡ്റോയിംഗ് മാസ്റ്റർ മി. കേശവൻതമ്പിയേയോ ആരെയാണ അധികം സ്തുതിക്കേണ്ടതെന്ന തീരുമാനിക്കാൻ പ്രയാസം. അതെങ്ങിനെയെങ്കിലുമാവട്ടെ, സമ്മേളനത്തിന്റേയും നാടകത്തിന്റേയും നേരത്തു ഇടക്കിടെ കേൾക്കപ്പെട്ട മാധുര്യമായ സംഗീതങ്ങൾ ബ. അത്തനാസിയച്ചന്റെ മാത്രം പരിശ്രമഫലമാണെന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. 8 മണിയോടെ നാടകം അവസാനിച്ചു. സംഗീതങ്ങളോടും ശ്ലോകോച്ചാരണങ്ങളോടും ജയപ്രഖ്യാപനങ്ങളോടും ആർ. എം. മാത്യു എന്ന വിദ്യാർത്ഥിയാൽ പറയപ്പെട്ട കൃതജ്ഞതാസൂചകമായ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസംഗത്തോടുംകൂടി യോഗം പിരിഞ്ഞു.

ജൂബിലിയാഘോഷം ഒരു മഹാ വിജയമായിരുന്നുവെന്ന മഹാജനങ്ങളേവരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിൽ ഞാനും നിസ്സംശയം യോജിക്കുന്നു. ഈപ്രകാരമുള്ള ഒരു പര്യവസാനത്തിനായി ദേഹംകൊണ്ടും ധനംകൊണ്ടും അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തിട്ടുള്ള മെസ്സേഴ്സ് പെരുമാലിൽ കോര, കുഞ്ഞവുത, കുഞ്ഞുവറുഗിസ്, ദേവസ്യാ, ക്ലർക്കുസിക്രട്ടറി പി. റ്റി. കുരുവിള ബി. എ. എന്നിവരുടേയും, മാനേജർ പെ. ബ. എസ്സുപ്പാനോസച്ചൻ, ബ അത്തനാസിയച്ചൻ മുതലായവരുടെയും ശ്രമം സ്തുത്യർഹം തന്നെ.

H. E. Most Rev. Mar Evanios,
Archbishop of Trivandrum.

ARTICLES.

(By O. B's.)

Some Thoughts on the Recent Educational Progress of Malabar Catholics.

P. J. Thomas, M. A., B. Litt., D. Phil. (Oxon.)

On an occasion like this, when the first Catholic English School in Travaneore is celebrating its Golden Jubilee, it behoves us to ponder over some of the factors which have lately shaped the history of the Catholic community of Malabar. Two hundred years ago, Catholic Syrians occupied a high place among the communities of Malabar. They had a prosperous economic position, and the contact with European missionaries had spread among them a culture to which other communities had little access. Ecclesiastics like Archdeacon George, Alexander de Campi, Chandy Kadavil, Joseph Kariatti and Thomas Paremakel played leading roles in the history of their times and were great scholars as well as leaders. The 18th century witnessed a decline in the economic position of the Syrians; and early in the 19th century, a great change came over the intellectual as well as the political firmament of Malabar. With the establishment of British power, English became virtually the political language of the country and a knowledge of English became necessary for cultural as well as political leadership. Owing to various circumstances, the Catholic Syrians were not able to adjust themselves to the new environment, and their status in the country went on declining.

However, in the last quarter of the last century, Catholic Syrians were roused from their lethargy, chiefly by the traditional urge to regain autonomy for their ancient Rite. This brought out leaders like Bishops Louis and Makil, and Father Nidiry. One result of this was an intellectual and spiritual awakening in which the members of the Syrian Carmelite Order played a leading part. The Syrians can claim for their church hoary antiquity, and indeed they have made history, unlike many other communities; but spiritually their one real achievement so far has been the Syrian Carmelite Order. Not only have the Carmelite Fathers improved the

spiritual life of the people but have laboured for the educational progress of the country. The English School at Mannanam opened out a new vista to Catholic boys early in the present century and a good number of the Catholic priests and laymen who now play leading parts in the country received their early education in this great School. The light was set on the Hill, and it shed its effulgence all around.

It is also fair to admit in this connection that the educational endeavours of Malabar Catholics would not have been so successful had it not been for the great help they have received from the Jesuit Fathers of Trichinopoly. St. Joseph's College has always warmly welcomed Catholic Students from Malabar, and the large increase in recent times in the number of educated Catholics in the country is greatly due to the unstinted help of the great-hearted Fathers of that College.

After all, education and all material advancement are only valuable if they lead to spiritual progress. We have to examine our consciences if education has improved our lives spiritually. Have we become better men? Do we love God and our neighbour? Do we aim at sanctity and practice self-sacrifice? In short, are we truly following Christ? If not, we who have benefited by this good Alma Mater are not worthy of it. Thus, while this occasion must evoke in us warm feelings of gratitude to the Carmelite Fathers, we must also take this opportunity to examine our own lives, so that we may be sure about *the one thing* that really matters.

Prof. P. J. THOMAS, M. A., B. LIT., D. PHIL. (OXON.)

REV. FR. J. C. KAPPEN, PH. D., S. T. L.

REV. BR. THOMAS, NANGACHIVEETTIL, M. A.

MR. K. J. JACOB, B. A. (Hons.)

Catholic School the Nursery of Catholic Action.

N. J. Cherian, B. A., B. L., (Nalpathamkalam).

Educatinal topics and reminiscences of former pupils would most certainly form the main feature of a publication intended to perpetuate the Jubilee of an educational Institution. A suitable subject for such a publication requires to be at once interesting and instructive to the old and the present Boy alike, and any subject outside the field of education will hardly be suiting the occasion also. Catholic action predominantly is an educational topic which is eminently suited for a Souvenir Publication purported as a land mark in the history of a Catholic Institution like the St. Ephrem's. She has been all through engaged in the noble task of training young men in the formation of exemplary character and good citizenship. In the half a century of her existence she has given many sons, very useful men, in the civic and social life of the country. To her alumni Catholic Action is no vague term, it is a term full of significance, a living force, a cynosure to which all Catholic lay activities should converge. It is the part and parcel of the very purpose for which she lives and serves.

Most of us, Old Boys, remember the horrors of the late war of 1914-18. Our experience of it was so intense that some of us at least thought that at the end of it peace and prosperity would be permanently established in the world; but the Great War has left only greater uncertainty and greater rivalry among the nations than ever before. On the one hand, unemployment, famine, revolutions and sectarian persecutions are shaking the very foundations of society viz., religion, family and private property; on the other, nations are already on the war path. In this chaotic condition, our Holy Father, anxious for his children, is working ceaselessly for establishing the peace of Christ in the Kingdom of Christ, and the means he has chosen is Catholic Action.

He began this in Italy by banding together the youths of that nation. Then there arose the uproar of the Facists that Catholic Action was a political party. The Facists attempted to suppress or absorb all Catholic Societies in Italy. Then came the Great Encyclical of 1931 with its formal definition of Catholic Action, its scope and activities. The

Encyclical has defined Catholic Action as the participation and collaboration of the organised laity in the Apostolic work of the Hierarchy. It is thus a Lay Apostolate. But all the same it is not a new invention of the Church. It had its origin with the Apostles themselves and continued its existence in one form or other right up to the so called Reformation of the 16th Century which finally gave a death blow to it. The famous guilds of the Middle Ages were merely a form of Catholic Action Organisation then in existence. The Reformation not only killed the guilds, but also drove a wedge between the people and the Church. It separated the children from their mother. On this point Pius XI, speaking to the founder of the French Section of the Catholic Action for youth of the working classes viz., Jocistes, remarked that "the greatest scandal of the XIX century was that the Church had lost touch with the working classes".

The primary work of Catholic Action, as a Lay-Apostolate, is to remove the barrier that has been set up between the Church and the people by the great Revolt of the XVI century. The aim of Catholic Action is always the salvation of souls and it is achieved by means of organisation and co-operation. We are in the midst of a chaotic world swayed ceaselessly to and fro by pseudo-intellectuals and pseudo-scientists. In such a confused field, individual efforts without co-ordination will always end in disaster, however lofty may be the ideals and status of the individuals concerned. Thank God a clarion call for enlistment as crusaders to fight for the cause of Christ through the medium of Catholic Action has come from the vicegerent of Christ Himself.

True it is that there were second rate Church-men in the XIX century who often thought that laymen as such were a nuisance in the cause of the Church. When laymen like Montalembert, de Maistre, Bonald Nicholas and others in France began to write in defence of Catholic Organisation or history or philosophy or theology, we can quote in every case some ecclesiastic who denounced, not merely because they might be wrong or without long training of which there was precious little just then, or because they might express themselves imperfectly, but because they were laymen. The Archbishop of Rouen said that the best they could do was to do their prayers, and so said the Bishop of Evreux. But what was really the attitude of the Holy See during all this time and even before? St. Ignatius who as a layman not only gave spiritual retreats but also wrote the exercises got into repeated trouble for doing so. But acquital and encouragement awaited him in Rome. This was in XVI century. In the 18th, Pope Benedict XIV said that, when a writer was a Catholic of good reputation in religion and doctrine, sheer equity exacted that what he said should be interpreted benevolently and that his words should be taken in a favourable sense. In 1853 Pius IX vigorously exhorted the French

Bishops to seek the assistance of Catholic writers, that is, laymen. Today the Pope has formally defined the role of laymen in the Apostolic Hierarchy. Priest or layman, the criterion is the same: "A work will be deprecated only when it is bad work, ill-informed, for example, ill-tempered or unfair."

The encyclical of 1931 is the Magnacarta of the lay man. Is Catholic Action a Political concern or a purely religious or a social one? If it is non-political, does it shut out politics entirely to the exclusion of opportunities in countries where it is possible? The answer to these questions is very ably set forth in that influencial Quarterly, "The Round Table" December issue of 1934 under the Caption "The Policy of Pius XI". To quote from the journal; "Catholicism cannot be other than a social and a missionary creed." It must take long and large views and the *Papal Policy* "seeks to keep out the Church free from being involved in the mistakes and down-fall of any particular regime, as it was involved with the old monarchies so that whatever may be the political outcome, the present comfort of the Church shall not have been bought at the expense of the future." This is really the reason why the policy of the Holy Father is indicated as one of accepting a de *facto* Government, of discouraging political organisations by Catholics as such and of seeking negotiated agreements for safeguarding essential Catholic interests. This is why Catholic Action as such is to be dissociated from Political Action, while on the other hand it must claim full liberty "to carry out" in the Holy Father's word "good public activities in a Christian and Catholic manner."

If Politics is left out from the sphere of Catholic Action, can it ever hold any relationship with the constitution of a country? Though Catholic Action is a non-political organisation, its influence can be effectively reached in political fields as it acts as a fountain head from which a stream of efficient men are pouring into the country, who are imbued with the principles of character and good citizenship. This is the reason why Catholic Action is awfully feared by demagogues like Her Hitler in Germany who did not scruple to murder eminent men like Adalbert Probst, Beek and Klausner in the massacre of June, 1933. Even Mussolini had to reckon with its influence before he could become all powerful in Italy. This ever resourceful supply of prominent men like Gil Robles has saved Spain from ruin and disaster. So, ordinarily, Catholic Action can have intimate but indirect relationship in the political activities of a nation.

But Catholic Action cannot be kept in a water tight compartment especially so if Politics interfere with faith and Morals. With admirable clarity Pope Leo XIII laid down that God has divided the care of human race between two powers, the civil and the ecclesiastical, one placed over divine things and the other over human. Each is supreme in its own

sphere and each is confined within certain limits defined by its very nature – therefore each has a world of its own as it were– in which to exercise its proper functions (Immortale Dei November 1, 1885). Catholic Action or lay Apostolate should properly be called the harmonius connecting link between these two realms. The intimate relationship between the spiritual and the temporal societies gives room for overlapping, nay, conflicting interests where also takes place the alleged clash between the civil and the religious authorities. When two powers each supreme in its own sphere, distinct in origin and aim, and in method run counter to each other, it is but natural that one should give way. But which, the Church or the State? Obviously the power which is lower in the hierarchical scale of authority must give way. Since the Church acts directly in the name of God she shall not give way to any earthly power when the eternal interests of her children are at stake. In such a state of affairs Catholic Action and Politics are compelled to stand face to face. If pursuit of the higher good is the norm of ordinary human being, it is but natural that in any case of impact between the two, religion should be preferred to politics, and Catholic Action is a very potent aid to help men in such a catastrophe.

The first step therefore in Catholic Action is education of both the young and old. This is why the Church has always held that it is her right and duty to instruct the ignorant. It has even faced existinction in many countries, when this right was threatened, rather than allow itself to be hindered in its duty. This is why so many religious teaching orders have sprung up in the Church to instruct the young in the way of God along with their other secular subjects. This is why a time will never come when Catholics will cease spending money on Catholic Schools to give their children a Catholic education. Those who have not had the advantage of a sound early training should also reap the benefit of Catholic Action. Through the medium of Study Clubs, Associations, and Confraternities, through lectures, books, pamphlets and the press, all men should be enabled to think with the Church and defend its position and fight against the disasterous paganism of the present day with its evil of divorce, sex obsession, prenatal murder, impure stage, the cinema and the dance hall, obscene literature and a host of others.

Individual efforts may serve and successfully too, the cause of humanity in all philanthropic works. But such individual or isolated works do not come under Catholic Action because there the element of unity is absent, for, unity is an indispensable factor in Lay-Apostolate: that unity in multiplicity-unity of end, purpose and multiplicity of members, movement. The English Central Executive Committee of the C. Y. M. S. has succeeded in uniting the various branches of their Associations to fit in the scheme of Catholic Action and the high degree of centralisation and coordination

of their works is marvellously illustrated in the recent but very successful resistence of the voluntary schools against a disabling Education Bill in that country in connection with the raising of the school age for children in Elementary Schools. As a result, in the recent Parliamentary Election which is just over, the Government and the Labour party have both been forced to offer generous promises to make building grants to the managers of voluntary schools for the purpose of raising the age and reorganisation including in special circumstances grants in aid of new Senior Schools.

Cathoiic Action is a lay-Apostolate and it is essential that a layman should therefore be its head, and not a priest. But it has always to be remembered that the real Apostolate was that founded by Christ himself namely the Sacred Priesthood and that no layman, however great a Catholic he may be, can ever aspire to usurp the Apostolate of the Priesthood. If the layman is the head of Catholic Action, the priest is its soul and, no doubt, the soul is much more important than the head. The Lay-Apostolate must be an auxiliary of the Hierarchy, that is, it should ever be subordinate to the principal cause, and hence Catholic Action should always be under the direction of the Hierarchy.

It has been already seen that Catholic Action is fundamentally collective. But still more is it true that there can be no Catholic Action in any period of time unless it is based on its essential foundation, namely prayer and holiness of life. In the grand plan of Catholic Action individuals are brought into groups, the groups are again centred in the dioceses. The dioceses are organised nationally and the nations in turn organised under the supreme leader, the Pope. Catholic Action will thus enable the triumph of Christ's Reign in the individual, the family and throughout the universe. May Our Catholic schools serve as a nursery for Catholic Action!

St. Ephrem.

Fr. M. J. Abraham, B. A., L. T.

Saint Ephrem, undoubtedly the greatest doctor of the Syrian Church, was born in Mesopotamia, very probably at Nisibis, in the early years of the reign of Constantine the Great, not earlier, therefore, than 306, probably about the year 308. He died at Edessa, on the 9th or the 18th of June, 373 A. D. Much of his history is still obscure. The name of his father is unknown, and he is variously reported to have been a Christian and a pagan, a priest of the goddess Abnil or Abizal. His mother was a native of Amid.

Ephrem was instructed in the Christian mysteries by St. James, the famous Bishop of Nisibis, and was baptized at the age of 18 or 28. He resolved to devote himself without reserve to divine service and so chose the life of a hermit, dividing his time between study and prayer. Thenceforth he became more intimate with the holy Bishop, who died probably in 338, and placed much confidence in him, being said to have taken him to the council of Nicea, and eventually appointed him the headmaster of the School of Nisibis. He was also an instrument in the hands of his Bishop to renew the morality of the citizens of Nisibis, especially during the sieges of 338, 346 and 350. One of his biographers relates that on a certain occasion he cursed from the city walls the Persian hosts, whereupon a cloud of mosquitoes and flies settled on the army of Sapor II and compelled it to withdraw. The adventurous campaign of Julian the Apostate, which for a time menaced Persia, ended, as is well known, in disaster, and his successor Jovianus was only too happy to rescue from annihilation some remnant of the great army which his predecessor had led across the Euphrates. To accomplish even so much the Emperor had to sign a disadvantageous treaty, by which Rome lost the Eastern Provinces conquered at the end of the 3rd century. Among the cities surrendered to Persia was Nisibis. To escape the cruel persecution that was reigning then in Persia, most of the Christian population abandoned Nisibis en masse. Ephrem went with his people and settled first at Beit-gar-baya, then at Amid, finally at Edessa, the capital of Osrhone, where he spent the remaining years of his life, a hermit remarkable for his asceticism. Nevertheless, he took an interest in all matters that closely concerned the population of Edessa. Several ancient writers say that he was a deacon; as such he could well have been authorised to preach in public. At this time some ten heretical sects were active in

Edessa. Ephrem contended vigorously with all of them, notably with the disciples of the Bardesanes. To this period belong nearly all his literary works; apart from some poems composed at Nisibis, the rest of his writings— sermons, hymns, exegetical treatises— date from his sojourn at Edessa. It is not improbable that he is one of the chief founders of the "Theological School of the Persians", so called because its first students and original masters were Persian Christian refugees of 363. At his death St. Ephrem was borne without pomp to the "cemetery of the foreigners". The Armenian monks of the monastery of St. Sergius, at Edessa, claim to possess his body.

The aforesaid facts represent all that is historically certain concerning the life of St. Ephrem. All details, added later by Syrian biographers, are at best of doubtful value. To this class belong, not only the legendary and occasionally puerile traits in which his biographers indulge, but also others seemingly reliable, such as an alleged journey to Egypt with a sojourn of eight years, during which he is said to have confuted publicly certain spokesmen of the Arian heretics. The relations of St. Basil and St. Ephrem, are better attested, e. g. by St. Gregory of Nyssa and Sozomen, according to whom, the hermit of Edessa, attracted by the great reputation of St. Basil, resolved to visit him at Caeserea. He was warmly received and ordained deacon by St. Basil. Four years later, he refused both the priesthood and the Episcopate that St. Basil offered him through delegates sent for that purpose to Edessa. Though Ephrem seems to have been quite ignorant of Greek, this meeting with St. Basil is not improbable; some good critics, however, hold the evidence insufficient and therefore reject it or at least withhold their adhesion.

Ephrem left after him an extraordinary number of works, the Syriac original of which is preserved in many manuscripts, one among them dating from V century. Through much transcription, however, his writings, particularly those used in the various liturgies, have suffered no little interpolation. Moreover, many of his exegetical works have perished, or at least have not been found in the libraries of the East. Numerous versions, however, console us for the loss of the originals. He was living or at least not long dead when the translation of his works into Greek began. Armenian writers seem to have undertaken the translation of his Biblical commentaries. The monophysites, it is well known, were wont from an early date to translate or adapt many of his works. The writings of Ephrem were eventually translated into Arabic and Ethiopian, and in Mediaeval times, into Latin and Slavonic.

The commentaries of Ephrem both on the Old and the New Testament were written in prose; but much of his work has been lost. There is extant in Syriac his commentary on Genesis and on a large portion of Exodus. For the other books of the Old Testament we have a Syriac

abridgement handed down in a catena of the 9th century by the Syriac monk, Severus. The commentaries on Ruth, Esdras, Nehemias, Esther, the Psalms, the Proverbs and the Canticle of Canticles are lost. The Scriptural canon of Ephrem resembles our own very closely. It seems doubtful that he accepted the deutero-canonical writings; at least no commentary of his on these has reached us. On the other hand, he accepted as canonical the apocriphal 3rd Epistle to the Corinthians and wrote a commentary on it. The Scriptural text used by Ephrem is the Syriac Peschito, slightly differing, however, from the printed text of that very ancient version. The New Testament was known to him in the harmonised "Diatessaron" of Tatian. It is also this text which serves as the basis of his commentary. His text of the Acts of the Apostles appears to have been closely related to that called the "Occidental". The Exegesis of Ephrem is that of the Syriac writers generally, and is closely related to that of Aphraates, being like the latter quite respectful of Jewish traditions and often based on them. As an exegete Ephrem is sober, exhibits a preference for the literal sense, is discreet in his use of allegory; in a word, he inclines strongly to the Antiochene School and reminds us in particular of Theodoret. He admits in Scripture but few messianic passages in the literal sense, many more, however, prophetic of Christ in the typological sense, which here is to be carefully distinguished from the allegorical sense. It is not improbable that most of his commentaries were written at Nisibs.

Most of Ephrem's sermons and exhortations are in verse, though a few sermons in prose have been preserved. If we put aside his exegetical writings, the rest of his writings may be divided into homilies and hymns. The homilies are written in seven-syllable verses in which are celebrated the feasts of our Lord and the Saints; sometimes he expounds a Scriptural narrative or takes up a spiritual or edifying theme. In the East the lessons of the ecclesiastical services are taken from the homilies of St. Ephrem. The hymns offer a great variety of rhythm and style. They were written for the choir-service of nuns and destined to be chanted by them. Some hymns are acrostic, or again, the first letters of a number of verses or strophes form a given word. In the latter way Ephrem signed several of his hymns. In the Syriac poetry St. Ephrem is a pioneer of genius, the master, offen imitated but never equalled. He is not, however, the inventor of Syriac poetry; this honour seems to be due to the heretic Bardasanes of Edessa. It is to combat the evil influence of the poems of that heretic and his son Harmonius that Ephrem wrote his hymns.

In the Old Testament, however, Ephrem finds the loveliest flowers of his poetry. Certain of his more delicately worked poems, like the elegiac verses and the funeral chants, abound in poetical thoughts and suggestions.

The subjects of Ephrem's poetry are many and are generally identical in both homilies and hymns. His moralising discourses, monitary or penitential make up the greater part of his works. Another group of his discourses and hymns is dogmatico-apologetic or dogmatico-polemical in contents. They are addressed respectively to heathens, Jews and Manicheans, to Gnostics, Novatians, Arians, Sabellines and other kinds of heretics. Strictly doctrinal poems are rare in his works; dogmatic speculation is foreign to his mind. He very often speaks of the dangers of over-curious scrutinising of the mysteries of faith. He is less doctrinaire than hortatory, urging an acceptance in firm faith of the ecclesiastical teaching. Many of his discourses are true homilies, being frequently based on Biblical texts, chiefly those of the Old Testament.

Ephrem is the greatest representative of Syriac Theology. He is essentially an orthodox theologian who intends his orthodoxy to be absolutely ecclesiastical. The church is the teacher and defender of the whole truth and it is from her that we should learn the doctrine of faith. The two sources of doctrine are the Church and the Scriptures. To seek outside these sources is dangerous. Ephrem set little store by philosophy and philosophers.

The holy doctor speaks quite plaimly of the distinction of the Persons in the Trinity, of their unity of Substance, their equality and circumincession. The Trinity, he says, is a mystery and our explanation of it can at best be but analogical. He uses, however, the comparison of the sun to give some idea of the doctrine. The brightness, heat and light of the sun compenetrate one another, while remaining distinct from one another. The Son is the fruit of the Father, distinct from Him, but one with Him in will, similar to him in essence, uature and power. The Holy Spirit comes from the Father and the Son. He has with them but one will and one power.

The divine Trinity created the world and man in particular. Man is a microcosm combining within himself the properties of the visible and material world and those of the Spritual world. To the body and the soul as elements of man, Ephrem adds at times the spirit, but he means to designate the Christian spirit. When speaking of the formation of the first woman he seems to think as though the soul of Eve pre-existed in Adam; in other passages, however, he rejects formlly this theory and adopts creationism. God's image and likeness in man consists, (a) in the freedom of man and in his dominion over the other created beings, (b) in man's disposition and fitness to receive the gifts of God, and (c) in the faculty with which the human mind can conceive everything and apply itself to everything.

St. Ephrem takes from the Genesis his description of the state

in which our first parents were created. They were immortal, exempt from pain and sickness, filled with wisdom and knowledge, capable, however, of feeling the suggestions of concupiscence; finally, they were clothed with a supernatural light, the reflection of their inner grace which concealed their nakedness from them.

Ephrem is traditional in his teaching on the fall of Adam and its effects for himself and for posterity. While human will has lost its original supremacy it is still free. It has been weakened and needs help. Grace is the strength of the debilitated man's will. It does not constrain the will, which, however, is helpless without it. Man needs light, health and strength. He must beg for them from God, and God's help comes to man through grace. The Incarnation is primarily an act of redemption. Christ had not merely a phantom body. He had a true human soul; and Mary, the mother of Jesus is the mother of God, a virgin before, in and after birth. Ephrem is almost unique among the early Fathers in his praises of Mary. "Thou, alone" he addresses Jesus, "and Thy mother, are absolutely pure in every way; for in Thee there is no spot and in Thy mother, no stain." The divinity and humanity of Jesus is very explicit in the teaching of Ephrem. He is not very accurate in his expressions as to the union ot the two natures in the person of Christ. His terminology has a monophysite tinge. Ephrem has contributed very little to the theology of Redemption.

On the Church his theory is fully developed and he has expressed himself with clearness and force. It is always with enthusiasm that Ephrem speaks of the Church. She is for him, the Spouse of Christ, the house of God; she is Catholic and cannot decay; she dispenses truth and grace. Christ has given her power to loose and to bind on earth. Whoever despises her is lost, and who takes shelter in her, possesses life. The heirarchy of the Church consists of bishops, priests and deacons. They are the successors of the Apostles and have received the gift of the Holy Ghost. St. Peter is the first among them, the foundation of the Church, the source of the Saviour's doctrine, the leader of the Apostles, the heir of Christ's treasures, the keeper of the flock, to whom the keys are entrusted. He is the source of the priesthood from whom the priests receive their sanctifying power.

It is through the Sacraments this sanctifying power is chiefly exercised. Ephrem gave no attention to the nature of Sacraments in general. His writings, however, mention particular Sacraments. The institution of Baptism, its manner of administration and effects are dwelt upon. Confirmation is undoubtedly alluded to, though not stated explicity in so many words. On Eucharist his doctrine is more complete and he speaks more frequently. He affirms most emphatically both the Real Presence and

the fact that through consecration the bread and wine become the body and blood of Christ. The most important passage on this topic is found in the "Hymni et Sermones." There are, however, some passages which throw some obscurity on the Eucharistic teaching of the Syrian doctor. He says in a certain place, "for those who eat it without faith it is but ordinary bread," and elsewhere he says that before giving to Judas the consecrated bread, Jesus dipped it in water "and in this way washed away and removed the blessing." But these isolated statements must be read in the light of the more abundant ones which leave us in no doubt of the orthodoxy of his doctrine. A good communion, according to the holy doctor, unites the Christian to Christ, justifies him interiorly, preserves purity in him, guards him against concupiscence, paves the way to eternal life and is a viaticum for the moment of death. To Penance he refers very vaguely. He acknowledges the power of the Church to remit sins outside Baptism of those who are repentent. Order and Marriage are mentioned in passing. There is a doubtful allusion to Extreme Unction.

His writings have many local details concerning the belief, piety and discipline of his time, such as the sanctification of Sunday, the sign of the cross, fasting and abstinence. He praises chastity, speaks of guardian angels who guards individuals and nations, of the cult of martyrs, the invocation of the Saints, the honour to be paid to Mary and Joseph, the veneration of relics, prayers for the dead and especially of Masses to be offered for them.

Ephrem's eschatological doctrine has some contradictions. On the one hand he affirms that the souls of the just enter into bliss immediately; on the other, he says, being deprived of their bodies their joy is incomplete and they do not as yet dwell in the place of perfect felicity. He divides the Paradise into three parts, the summit, the sides and the border, where last he places the penitents who have been forgiven. Probably he makes it also the abode of the souls of the just until the resurrection of their bodies.

Ephrem appears to have some idea of the existence of Purgatory or some intermediate state between Heaven and Hell. The Saint divides men into three categories on the day of the last Judgment: those who are above judgment, the Just made perfect; those who are judged, the just still imperfect, the penitents: finally those who are outside the judgment, all the wicked. After judgment all pass over fire; the just pass over it to Heaven unhurt while the wicked fall into it to be burnt. As for the eternity of punishments Ephrem seems to express some doubt in certain places. But closer examination shows that he is merely positing an absurd hypothesis, his opinion on the eternity of reward and punishment being most clear and certain in other places.

A solemn decree of the Supreme Head of the universal church has raised Ephrem to the rank of a doctor of the universal church. This gracious act of Benedict XV has particularly appealed to that church of which the holy doctor is the greatest distniction and glory, conferring as it did on the orthodox Syrian church the highest ecclesiastical approval, and on the hermit-doctor the official recognition of what has been already conceded to him by the common, though implicit, consent of the church. Ephrem was a celebrity during his own life-time. He was not long dead when Jerome representing the Latin church and Gregory of Nyssa the Greek, pronounced his panygeric,— a circumstance of which the saint may feel reasonably proud. And in the course of ages he has not failed the test of time, winning for his learning and sanctity such estimation that he has been raised to the altars of his church and set up as standard of her teaching. In a critical estimate, however, of his learning and of his influence on the development of Theology, he may not be placed quite on a level with Augustine or Athanasius, Basil, Ambrose or even Chrysostom, not even his admirers Jerome or Gregory of Nyssa. He was not a deep or subtle thinker, or an ecclesiastical administrator with statesmanlike views. He was the humble deacon of the church of Edessa which compared with Alexandria, Antioch or even Caesarea in Cappadocia, was an obscure city lying on the outskirts of the Roman Empire and not destined to exercise any great influence on the fortunes of the world-church. He had not to face any great theological problems which the great African Doctor, confronted with Pelaginism had to solve. He had not to meet the politico-ecclesiastical situation which Arianism created and which, Ambrose in the West and Basil in the East, dealt with. He was living when this heresy spread both in Asia minor and in Europe. But he seems to have lived outside the world of its controversies. In his writings there are no echoes of it. The errors he had to combat were old effete heresies like those of the gnostics. Against them he has not argued in any systematic or scientific fashion, but has been content to state the doctrines of the church. It has been said of St. Ephrems that as a writer and a thinker he exhibits all the characteristics of his nation. And of his nation Renan has said that their distinguishing feature is a certain mediocrity, that they never distinguished themselves in the arts of war or peace. But of them, as of him, it can certainly be said that they did a great service to the world which perhaps, mediocrity alone could perform. Failing to produce original works of their own they were willing, humble borrowers and zealous propagators. They transmitted through the Arabs, Greek philosophy and to some extent Greek civilisation to Europe. To the far East they were the earliest Christian missionary bodies having carried the Gospel to China, India and Ceylon. And but for the catastrophies of the

Nestorian and the monophysite heresies, and the rise of Mahomadanism, there might have been a glorious Christian church in Asia to match with that of Europe. What his nation has been to the world at large, that Ephrem has been to the church and his nation. He was a populariser of Christian teaching, though he has contributed nothing original of his own to it. In his writings we find the teaching of the church as complete and developed as his times allowed. He was a preacher, a singer and an ascetic and his qualities are essentially popular. No saint or doctor has left so great an impress on th lives of his people as he. His prayers and hymns form the great part of the divine service in the Syrian church. And his homilies are read after the reading of the Gospel in their churches. He is the literary model in the language he wrote, imitated by many and surpassed by none. The Syrians called him their "prophet" and their "sun". He is the "pillar of their church," and the "harp of the Holy Ghost".

A Light of Lights

Fr. J. C. Kappen, Ph. D., S. T. L.

Nowadays we hear so often about Jubilees that we are inclined to put down Jubilee as an ordinary event. No doubt Jubilees have become more common than they use to be once. This does not mean that Jubilee in any way has lost its significance. On the contrary, this is a positive proof that people have begun to realise the meaning of the word better. Since Jubilee had its origin in the religious culture of the Jewish people, others took no notice of it as they thought it to be a part of the religious ceremony of the Israelites. But with the advent of Christianity, whose founder was himself a Jew, things began to take a different turn. As the New Law was the perfection of the Old Law, naturally Jubilee followed Christianity. With the influence of Christian civilisation non- Christians also began to celebrate Jubilees.

The division of Jubilee into Silver, Gold and Diamond seems to be a rather recent development, probably due to the gradually decreasing span of human life. Jubilees are now celebrated of individuals- of important events in a man's life- and of institutions. If the Jubilee of an event in which a particular indvidual is the hero, is considered to be a great thing, the Jubilee of an institution, that perhaps was the cause of hundreds of individual Jubilees, must certainly deserve more attention. Fifty years in the life of an institution, that has done so much towards the cause of education, should be the cause of real joy for all those who had anything to do with that institution. Hence the Golden Jubilee of the St. Ephrem's High School, Mannanam, should naturally be an occasion of great consolation and joy for all Malabar, especially for her old teachers and students scattered all over the country.

In this Jubilation, the Catholic Church in Malabar has the lion's share. The St. Ephrem's could mention among her old students, men who have made a name almost in every walk of life. Many are the doctors, lawyers, professors, merchants, farmers who claim the St. Ephrem's as their 'Alma Mater' that has every reason to be proved of them. This is the common lot of all educational institutions. But that which distinguishes the St. Eprem's from others and which is her real glory consists in the number of apostolic vocations she has fostered during the past fifty years; and surely in this respect she must have beaten all other institutions in South India.

The greatness, glory and happiness of the apostolic vocation arise from the fact that it is a call to be a fellow worker with Jesus Christ in the noblest of all undertakings. No other profession can be compared with this even for a moment. The medical profession is a noble one: its object is to combat physical suffering and to repair the shattered forces of enfeebled humanity. The legal profession is a noble one; its object is to maintain the ends of justice between man and man. Agriculture and commerce are noble, their ends being the production and distribution of things needed for the bodily wants of mankind. Military profession has for its noble end the defence of one's own country even at the risk of life. But none of these can compare with the profession of a soldier of Christ and fellow worker with Him in the battle for souls. And the greatness of the vocation rises out of the nature of things. Just as goods of time can never stand comparison with the goods of Eternity, so those professions which confine their activities within the narrow circle of earthly aims and fleeting hopes cannot be compared in nobility with that profession which deals entirely with inperishable hopes and man's eternal destiny. Hence the reason why the St. Ephrem's has cause to rejoice more in the number of priestly vocations. In fact she can count among her old students ministers in almost every grade of the Ecclesiastical Hierarchy from archbishop to a poor missionary. It will be no exaggeration to say that the old students of the St. Ephrem's could be found in almost all the missions in India, besides the great majority working in the Home missions of Malabar. Priest in the Biblical sense is the Light of the earth; the St. Ephrem's, therefore, deserves the title of Light of Lights.

This *numerosity* of apostolic vocations is certainly due to the wholesome natural and supernatural atmosphere that prevails in and about the School. The School is situated on the top of a hill facing to the West, from where an enchanting view of the expansive paddy fields and the silvery waters of the great Wempanad lake could be got. Mannanam, where the School stands cannot be called even a hamlet. Except for the few scattered huts here and there, there is nothing but evergreen dwarf trees and bushes, within a radius of two miles. To one who approaches Mannanam by land through its zigzag roads, the sight of a cluster of beautiful buildings consisting of the Carmelite Monastery with its old and new edifices, the School, the great Monastery Church with its imposing belfry and the up-to-date printing house would appear that he is approaching one of the medieval castles of Europe. These two and three storied buildings surrounded by a big estate enclosed by walls all round would look like a citadel and is really a crown for the Mannanam hill.

Except the inmates of the monastery and the employees of the printing house there is hardly any crowd at Mannanam that would distract

the students from their work. Consequently unlike her sister institutions that are situated in towns and crowded places, the St. Ephrem's always enjoys a calm atmosphere without any contamination of spasmodic excitements. In natural beauty and calm environment Mannanam would beat present day Oxford. Some places in Switzerland may be compared with it. This calm and unperturbed atmosphere goes a great way in making man's relation with his Maker more intimate.

The Carmelite Monastery is attached to the school or rather the school is attached to the Monastery, and the school is run by the monks. The brave sons of Carmel who are the glory of the Syrian Catholic church in Malabar spare no pains to create a Catholic and Spiritual air in and about the school. Students of all castes and creeds are admitted and equal treatment is meted out to all, although the Boarding House is meant only for Catholics. Up to very recent years the teaching staff was mostly Hindu and non-Catholic, and yet no sign of any partiality or favourtism or exaggerated communal sympathy which has become the plague of Travancore now, was ever manifested. Every one of her old teachers and students would bear witness to this fact. The paternal solicitude with which those Carmelite Fathers looked after the spiritual and temporal needs of those committed to their care, their edifying and exemplary life, the pious practices and devotions, especially the devotion to Mary Imaculate they instilled in the hearts of the students are only a few of the factors that contributed to the formation of the future priests.

Let us hope that the St. Ephrem's under the direction of the good Carmelite Monks would continue this sublime and salutary mission with a renewed energy; for, the time is not yet come, nor will it ever come to call a halt to priestly vocations. One of the pressing needs of India today is a 'Militia' of native clergy imbued with the spirit of Christ, inflamed with charity, burning with the love for souls, with a wider outlook who can see things beyond their town, place of birth, parish, diocese and rite, who will think in terms of catholicity, who are prepared to love every thing to gain souls. Yes, such priests are wanted every where. In fact there are not a few missions in India now badly suffering from want of priests. If the St. Ephrem's supplied home missions with vocations, let it now instill into the hearts of young aspirants love for foreign missions–missions outside Malabar and thus keep her light glowing more brilliantly.

This is not enough. The St. Ephrem's should go a step further now to form a company of lay apostles–voluntary catechists. True it is that the old students of the St. Ephrem's are invariably good Catholics. But that is not enough. These are not those good old days when nobody attacked our religion. Now no Catholic can stand still, either he should fall back or he should advance. Every where all round us there are difficulties of every

kind. It is increasingly difficult for ordinary men and women to live peaceful Christian lives; there is religious persecution of one kind or other every where and the practice of Catholicism brings some sort of hardship and difficulty. This is a time when every Catholic should rise above the dull level of mediocrity. Many people nowadays drift with the tide and do not make the effort to think out an opinion of their own. Mediocrity never achieves any thing. A Catholic should never remain medriocre or drift or be carried away by the argument of the world or by the fashion of the day, but should test every thing by the light of Faith. He should be a thinking, reasoning personality. These are days of aggression when every Catholic should arm himself to defend his Faith and to do a bit of propaganda work; for, every one is expected to love his neighbour.

Hence a class for voluntary catechists would be a welcome idea to commemorate the Golden Jubilee of the St. Ephrem's. Students who have the aptitude for public speaking and controversy should be given a special training so as to suit them when they face the world. They should be taught how to defend a thesis, how to solve the difficulties, how to answer questions, how to explain in plain language the doctrines of Faith. A dialogue system of speech, one answering the objections while the other objects, will suit the times better. Then volunteers, when they go to the parishes, could be of great assitance to the parish priests who should give them opportunities to speak. It has become the fashion now to avoid as much as possible sermon time on Sundays. This is because the priest is considered to be a mouth piece of the church. Where as when lay people speak on religious subjects many are attracted. This company of volunteers should have a Director, always a priest, under whose directions they should accept invitations for speech or dialogue. This is not a novel idea. The Evidence Guild in England, the Bellarmine Defence Guild in Philippines are doing this kind of work, and is found to be most effective and successful. Pity, space does not allow to give a detailed working of this idea. It is this sort of work that is needed in Malabar now. The Study Circles of the Youngmen's League could serve the purpose if only proper training is given. Holidays could be used for this training. St. Ephrem's being the pioneer Catholic High School in Travancore that has the largest roll of priests among its students should take up the lead to produce voluntary lay apostles and thus should establish the title of Light of Lights.

The Divine Hand

(Thomas Nangachiveettil, M. A., Roma.)

Even in the realm of philosophy where the human sentiments are said to be relegated to Saturn and the intellect is supposed to pursue accurately truth and nothing but the truth, it is not a small fight that was going on among the philosphers. In the feverish rush of human life, man began to pause and ponder and attempted to answer the 'whence' and 'whither' of his existence; at the same time also banners of the warring schools of phiosophic thought have been unfurled. But to any one who makes even a superficial study of the philosophical thought, even from the dawn of history, this fact would be abundantly clear, that the idea of a divine power mysteriously and invisibly acting in human life was an important factor in solving the problems of man's entrance and exit on the stage of life. I would even go to the extent of saying that the history of the world is the history of this idea. So late as in the last century Kant tried to avoid the idea of divinity without denying its necessity; the materialists went further and scorned at it; the modernists tried to suffocate it in the name of what they declared to be civilisation and intellectual progress. And to day, we stand in the conflux of reactionary forces both Christian and non-Christian. Bergorn's theory of intution is a part of it. And now, but for the Russian experiment of Bolshevism, the thinking world has come to understand life in terms of a supernatural power and its influence in human affairs.

The idea of an All-Powerful's interference in the daily life is deeply inscribed in the heart of man: that is the reason why all the desperate efforts of human powers to wipe out the divine idea, have so far failed. There may be occasions when man struggles hard to forget that internal craving for God, and perhaps seems to succeed for a time. But sooner or later, he has to hurry back to appease this appetite of the spirit and return to his paternal roof of peace and happiness from where he has turned out a prodigal. And often, a late return is the more vehement for its delay: that explains why the belated and ardent- spirited converts are also its greatest apostles. St. Augustine after his conversion makes this passionate cry "Too late, too late have I known Thee, O Truth ever ancient and ever new."

Mr. G. K. Chesterton says that there are two ways of getting

home: one is to walk round the whole world till we come to it: the other is to stay there. The same can be said of God who is the Truth and the true home of the soul. There are people who being afflicted in spirit and thirsting for peace set out in search of truth. Theirs is a long and tedious way paved with hard pebbles and sharp thorns. But in their persevering pursuit and ceaseless study, keeping their eyes always at truth and nothing but truth, they are bound to reach home. Still, not a few are the pedestrians that go astray.

The second group to which Chesterton referred, is that happy class whose is the privilege and fortune to be born in the true religion. But I am speaking of a quite another way of reaching home. There are some people, who, all on a sudden, and to their great surprise as well as to that of others, one day find themselves to have got home in a mysterious way. They may also have that strange esperience of one who gets up in the morning to know that the house which he so long lived in, and called his home was not preperly home nor did it ever belong to him: and that it was a dangeon where he was really a prisoner: and a Democlean sword hung over his head. Such was the experience of St. Paul, St. Augustine and many others. Theologians may call this transforming power 'grace,' but I would like to call it by the laical term of Divine Hand. The nature of the operation often justifies the term as we see the Hand working it, while the person seems to be hidden in the shadow. This kind of enlightenment or illumination is the work of the Spirit and the Spirit bloweth where it listeth. So it is beyond the human powers to fathom into the reasons of its ways. What we can and ought to do is to sing its mercy and wisdom. It has the force of the wind and the warmth of the fire which the disciples of Christ felt on the day of Pentecost. It threw down Paul from the horse back, compelled Peter and John to leave their bark fishing net, and the latter even his father, drove Thomas with the Gospel to the distant regions of our India, and changed Francis Xavier, the university Professor of Paris, into a devoted friend and brother of the depressed classes of the east. Marvellous things that pass human comprehension!! Yet the Divine Hand is there, for the tree is known by its fruit.

But we find very frequently that this work of the spirit is effected through the medium of persons and places. History most emphatically attests to this mysterious fact. Is it not in every man's experience that in the presence or company of certain persons we feel our inner 'ego' awakened and exalted to super sensible regions? It is primarily and predominantly a subjective expression. And consequently, what to others, so far seemed the small 'u' (you) suddenly turns out into a capital 'I' and raises its head so high as to touch the Infinite. At the same time he

feels bowed down before a superior or supernatural force revealed through those persons and places.

Humanity never hesitates to pay homage to any one in whom the spiritual force constitutes the vital part of his being. He is something permanently akin to the soul of humanity. And hence, the heroes of the battlefield and the authors of the philosophic systems are fast fading into oblivion, while religions and their founders in spite of their simple, humble beginnings, come to stay. In the elapse of centuries and evolution of so-cieties, they have stood the test of time and trial. But their survival generally depended upon the amount of their adherence to truth. Thus not even the fossils of certain once prevalent religions are left now.

In this connection, it may be contested, how in the light of the above mentioned facts, the existence of conflicting and even contrary religious systems could be explained. The answer is simple: all false religions are pretenders of truth: they exist because they are vested in the garb of truth. And just like the false coins, they pass as genuine through the hands of the ignorant men.

Places and their vicissitiudes as means of this enlightenment or inspiration can not be doubted. Man in all his stages of civilsation, has come to believe in the power of such places: those places may derive a mysterious force and an overwhelning significance from the persons or events associated with them. Thus have some places come to be consider-ed dearer and more sacred than others, and have often exercised pro-found and inexplicable influences in the lives of men.

Here, a note of warning against two extreme ways of responding to that beckoning call of the Divine Hand. Some mistake the symbol for substance, the guide for destination, and hand for the person. For them, means is the end. Thus idolatry and worship of nature entered into the history of mankind. They forget that we have always to pass from the shadow to the substance and from the symbol to the reality. Thus we ascend from Jesus the Man, to the God- sent Messiah, from Him to the Son of God and through Him to the Heaven by the Father who sent His only Son into the world. On the other hand there are others who out of passion or prejudice close their eyes and stop their ears to all the transforming flashes of the Divine Hand. So the Jews after having seen the miracles of Jesus and heard the wisdom of this preaching said, Is he not the carpenter's son? and his father, mother, brothers and all, don't we know them?

It is as a manifestation of this Divine Hand that I have always held Mannanam in great respect and reverence. The role it has played in the modern history of the Catholic Malabar is a very important one. The leaders it has nursed, whether priests or laymen, are eloquent proof of the

same. Their moral and intellectual calibre which later on stood them in good stead, was undoubtedly cast at the St. Ephrem's, Mannanam. And if I am asked to point out one place or institution that has contributed most to the present catholic life in Malabar, I will undoubtedly turn to Mannanam.

Away from the noise and hurry of the world, and placed like a diamond in the centre of a most enchanting scenery, Mannanam enjoys a position unique not only for the monks to spend their days in solitude and prayer, but also for the youngman to acquire his moral moulding and intellectual formation. The choice of the site, I have often thought, was providential. In all its aspects, it reminds one of the Glory of the Christian middle ages when the monastic orders held the salutary monopoly of the distribution of light and learning.

But what strikes me most is the mysterious and divine force that the atmosphere of Mannanam is saturated with. There is not a single thing there, that is not vibrating with this electrifying power. Hence Mannanam seems to possess a halo all its own. I believe it is a sacred spot: from there have gone forth the valiant and learned priests to fight the toughest battles of the church against schism and heresy: its century-old monastery has sheltered numerous saintly priests in its rough narrow cells: their ascetic life, angelic chants and fervent prayers have continuously soared up to Heaven to force Mercy out of the Divine Hand. And it is a sacred place for the treasure of the remains of those who have gone to their eternal home. Faith alone can see the value and power of those mortal remains. Mannanam is the vigilance-post that guarded our birth-right liberty of being the chosen children of God. Through its school and press, it has ever stood as a light-house to show our straight narrow way and bring many a way-lost traveller home. It is, in short, the power house of Catholic Malabar.

What to say of the marvellous and profound influences that its holy precincts and holier persons have exercised over the lives of the hundreds of youngmen that annually pass the portals of St. Ephrem's!! No where in Malabar is the Divine Hand more manifestly seen than here. For years the alumni of the school and those who have come under Mannanam's influence were leavening the lump of Catholic life in Malabar. Mathematics, Physics, History, Geography and all the rest of what we heard in its four walls and strained our brains and scratched our heads to grasp, may either be of no practical use in life or forgotten. But the holy figures that watched over us, the smiling faces that cheered us on, the elevating instructions we listened to, the frequent acts of devotion that nourished our interior life, and above all the living examples of robust Faith and

unreserved sacrifice that we saw, all would shed a ray of that Heavenly Light we have had seen at Mannanam, and would console, comfort and strengthen our wearied and downcast spirits in the sorest trials of its existence. That is the Divine Hand working so powerfully and mysteriously at Mannanam and extending its beneficent fingers to the remotest corners of Malabar, from where a boy had once gone forth to drink at the spiritual and intellectual fountain of that Blessed spot, Mannanam.

Two Jubilees and a Moral.

V. V. John, M. A. (Oxon.)

There is among the seven ages of man, a time when the pretentious idiot returns to his old school, to inspect recent innovations, to forgive his old teachers, and to philosophize on the younger generation. I once tried to do all this with rather unsatisfactory results. One of the new boys ran into me at the gate, who, after making the usual apologies, very obligingly asked me whether I had come to join the boarding house. Thereupon I tried to produce an impression by telling him that I was an old student, and had come avisiting the old place. I expected that this would floor the young mushroom. But instead, he looked at me with frank hostility, and seemed almost to take me for an old survival from a barbaric age. He shrugged his shoulders disdainfully and walked away, making me feel several sizes smaller. I am now taking this opportunity to tell the disdainful gentleman a thing or two about the old days, which he may read with profit, if the bears have not already devoured him for his want of respect for elders.

If he had been born several years earlier (I can't say how many) than he unfortunately was, he might have been among a company of sprightly boys who lay, one evening, in a tall, thick growth of grass in the rubber estate of the monastery, and took turns at reciting at the top of their voice,

"Over our heads the sky,
Under our feet the earth,
Here in the playground we lie,
Learning is nothing but mirth."

The fourth line used to arouse in us some amount of juvenile scepticism. But when we came right down to think of it, we had to admit that learning was on the whole a merry business, in spite of grammar, direct method, examinations, and the rod which Solomon, in his wisdom, has recommended. Anyway, there never was a risk of anything growing dull in the gifted hands of our teacher, Mr. P. M. George. One day, he would take us on a picnic to the rocks of the Pandavas, where we could convince ourselves, by examining the impressions left on the rocks, how flatfooted and heavy the five heroes had been. Another day, he would divide the class into two parties and set us asking difficult questions of one another, thereby smashing the reputations we had made in recent examinations. And

once we played at turning the classroom into a fruitshop. We overstuffed ourselves that day with all concievable sorts of vitamins and dreamt all night about the vegetarian's paradise. It was no doubt the merriest way of learning things. But we had our serious moments too. In those days we had to learn all about the differences between an English cow and an Indian cow, and between a green cocoanut and a ripe cocoanut, and many other things of equal importance. But there always was a sugar coating to the bitter pill of wisdom. And Mr. George always gave the impression of having something up his sleeve. He would spring surprises after surprises on us every day, like a conjurer producing rabbits out of his hat. Perhaps I should not wash any more of this clean linen in public, lest I should get into trouble when I come to the school next time. I am at present availing myself of a vantage ground some thousands of miles away, out of the reach of Solomon's rod (though the *argumentum ad baculum* is but sparingly used at St. Ephrem's). After all, Mr. George has only himself to blame if one of his old gang has at last turned witness for the crown.

Fortunately for the reader, the editor is discouraging longwinded reminiscences. And I have not done my country or my fellow men any harm great enough to justify my attempting an autobiography. Besides, the present Jubilee is a much safer subject.

When Jubilees come, they seldom come single. At Mannanam, School and the *Deepika*, those wonderful twins of St. Joseph, are celebrating their golden jubilees at about the same time. But, the *Deepika*, it seems, is having a much quieter celebration than her domineering sister. The editor of the *Deepika* might frown at the domineering idea, forgetting for the moment that the roof of the building in which he 'lords' it pontifically, reaches only as high as the first floor of the school. True, the school has had an initial advantage of a site several feet higher. But the fact remains that the school has been looking down on the press for these five decades, I remember once raising an objection, in a meeting of the literary and debating society, about a view of the press building which happened to be printed on the cover of the school note-book. Mr. Gopalakrishna Iyer who presided observed, in justification of the misplaced picture, that I was taking an altogether narrow-minded view of the whole affair, and that no factious distinctions should be made between 'our' school and 'your' press; for both were 'ours! The appropriation has so far been unchallenged. But a cynic observed that the real explanation was that the artist who designed the cover of the note-books had an idea that the press building looked much better in a photograph than the school. I do not agree. There is, of course, a certain prettiness about the press building; but one talks of

the school in terms of the solemn and the sublime. Beside the non-committal eminence of the school, the niceties of the architecture of the press building seem almost an irreverence. But then, the patron of the school was a great theologian; the patron of the press was a carpenter. I hope I am not giving my case away by throwing the weight of St. Joseph on the other side.

Even this topical comparison may be odious to some readers. I do not blame them. Somebody told Schiller one day that people were disputing whether Schiller or Goethe was the greater genius. Schiller replied:- Tell the beggars they may thank God that there are two such fellows to dispute about!! The moral is obvious.

"Indian History" on the Screen.

K. J. Jacob, B. A. (Hons.)

India is now passing through an age, which bids high for efficiency in all spheres of national activity. Manifold schemes of national reconstruction, both practicable and utopian, daily din the ears of educated India. The Indian Film industry also shares the impulse of the present Indian Renaissance. Born in the travails of poverty, and brought up in the hard school of adversity, she has entered upon the stage of youth amidst circumstances of national indifference and economic strain. But the lineaments of a brilliant future could be discerned in her today, although she has not yet divested herself of tendencies towards childishness and impetuosity. Twenty–four years ago, there was scarcely a theatre in this country showing an Indian picture; whereas now we have over 50 studios at work and over 450 theatres exhibiting Indian pictures exclusively, all over India. Yet, the total number of Indian theatres is 650 only while there are about 65,000 film theatres in the whole world. The Indian Cinema industry ranks as the seventh among our major industries, while in the United States of America, it ranks as the fourth biggest industry.

The vital importance of the Cinema as a vehicle of public instruction is being increasingly recognized in every civilized state. For the man– in– the– street it has become an effective substitute for pedagogy; while, for the educated man, it is at once a source of entertainment and enlightenment. All the civilized states of the world are substantially encouraging this industry. Some states like Soviet Russia, Nazi Germany and Fascist Italy are utilizing it also for political ends. In several Western countries, notably in England and France, Government, private agencies and film industrialists cooperate together in the production of good educational films. The Cinema will soon become an amenity of East African rural life, if the Bantu Education Experiment is successful. A number of films of an educational kind have already been produced with African actors and African technicians. In December, 1936, some of the leaders of the Indian film industry also referred to the value and need of educational films. The gentlemen, however, who have discussed the problem of educational films have not clarified their position by chalking out the lines of approach towards this objective. Education, it may be remembered, is one of those words that have a large wardrobe of interpretations and is over–fond of changing the dress or disguise in which it

appears. Many topics connected with subjects like science, geography, public health, public instruction, history and fine arts could very well form themes for educational films. But, history must deservedly claim the first place among these subjects. Unfortunately, no country in the world apparently has undertaken in a systematic manner the picturisation of national history. Foreign producers occasionally do produce some films of historical interest. But, this is virtually a desideratum in our country. For, the pet theme of Indian pictures is mythology with the unavoidable accompaniment of vocal gymnastics wearing the garb of 'music'. India should give a lead to the other countries of the world by systematically depicting national history on the screen and in bringing about a reorientation in the film production of the world.

Our history is a great romance. It is a long process, experimented upon in the laboratory of political chemistry. The heroes of our history and their actions in the polictical and cultural fields could very often stand a favourable comparison with those of any other country. Indian history ranges over thousands of years and it has been systematically written by several scholars both European and Indian. If a continuous Indian history has been made possible by untiring research, it is also feasible to take out the outstanding epochs and personalities of our history through the ages, correlate them by the sequence of thought and make them the themes of 'historical' films. Every age of our history is worth reproduction on the screen. Before China had begun to scale the heights of her transcendental philosophy, before Egypt had planned the designs of her engineering marvels, before Greece had dreamt of taking the lead of the world's political thought, before the Saxon had set foot on Britain, India was clamly erecting the monuments of her spiritual genius, basking in the sunshine of a radiant civilization. For thousands of years, the historian was sleeping over the civilization of Harappa and Mohenjodaro. But the persistent cries of the buried millions of the Indus valley for due recognition, have at last reached the ears of the historians of our time, to the supreme happiness of our countrymen. Five thousand years ago, the Indus valley nurtured a 'city civilization' of a very high order and most of the amenities of modern life were enjoyed by that distant past. A first class historical film could very well be produced upon this theme depicting the actual life of those times as could be gleaned from the evidences of modern research and seasoned with the gay aspects of life like romance and love.

Unnoticed centuries again pass by, when the historian tumbles upon the romantic age of early Indian history, the Vedic period. The tall, well-built Aryans, with their innate intellectualism, sweeping across the Punjab, tending their flocks, singing lovely songs, eating meat, and

drinking Soma, cowing down the Dasyus and fiighting the great battle of the ten kings, cannot but attract the attention of an imaginative film producer. The heroic age of our history, with the grand epics of the Ramayana and the Mahabharata as the centre of interest could form other topics illustrative of ancient India. Could not the University life of ancient India with Taxila and Nalanda as the pivotal centres, exhibiting the ideal of high thinking and plain living, be harnessed to the screen? The constructive age of 'mental stir' personified by Mahavira and the Buddha, their unostentatious life and revolutionary intellectualism, their direct influence on court life and kingly fortunes have a charm peculiar to their own and affords a fruitful field for the film artist of modern India.

Centuries roll on and Indian history ushers in the age of the imperialism of the Mauryas. With the romantic exploits of the dashing Macedonian and the sickening events of the viceregal rule after him forming the distant background, a Chandraguptan film featuring the able minister Chanakya, the magnificent municipal life and the gigantic military organization could be produced with considerable ease. The film producer would no doubt find a totally different picture when he surveys the age of Asoka. Commencing with militarism and ending in pacifism, an Asokan picture, if technically perfect, would become the most outstanding film of Asia and one of the most popular films of the world. Again, the imperial history of the Andhras of the early period, the depiction of the mutual relations of the Cheras, Pandyas and Cholas, the age of foreign invasions culminating in the Kushan imperialism, would be fruitful themes if properly portrayed and sensibly directed. The age of the Guptas, the strenuous intellectual and political life of those times, with personalitles like Samudragupta towering high in the contemporary world, together with great men like Kalidasa and Fahien could rightly be portrayed in a film or two. Harshan and Chalukyan imperialisms coming to grips with each other, the literary exploits of Harsha and the meandering travels of Huen-Tsang are other themes worthy of the producers' notice. The marvellous age of Rajaput chivalry with the characteristic features of an intense political and romantic life would have already run into dozens of pictures if only an intelligent Hollywood producer could be transported from the U. S. A. to India.

Equally eventful centuries welcome the film producer when he enters the Muslim period of Indian history. He must be a wonderful being who would not be powerfully impressed with the emotional character of the Arab conquest of India, with the lovable but tragic personality of Muhammad bin Kasim dominating that romantic episode. The pan-Islamic figure of Mahmud of Ghazni, his numerous incursions into, and triumphs over, a divided India, and earning glories for Islam will decidedly strike the imagination of the film-producer. After him, strenuous years pass on

in kaleidoscopic succession until we come across Sultana Raziya, the first successful queen in Indian history. With the personality of Iltutmish, the builder, conqueror and administrator, as the natural background and the subtle intrigues and astounding ability of the Sultana forming the major plot, a film depicting this age could aspire to become a rival to the 'Queen Christina' of world fame.

Several years, both eventful and unimportant, now perforce slip under the producers' feet until he eventually enters into the domains of Alaudin Khilji. The rule of this memorable emperor, who made his empire 'dry', with his iron politics and hard economics, living in an age surcharged with the interest of Malik Kafur's far-flung military dashes, and a strict supervision over the subjects' morals, is interesting enough. Muhammad bin Tughlak, the inventive genius of mediaeval India, then invites the attention of the producer to his reign. The attractive personality of this brilliant king, his grandiose schemes of foreign conquest, his marvellous ideas of a token currency and the well meant attempt at founding a central capital, the failure of his grand ideas and the resultant woes of his docile subjects, would rightly become the greatest of our films of tragedy.

The Deccan will justly frown at the producer if she is not given her due. In the background of early Bahmani history with its dominant feature of the duel with the Vijayanagar empire, the illustrious figure of Mahammad Gavan with his military exploits, administrative talents, literary finish, and personal charm, deserves a true portrayal and proper appreciation. The great emperor Krishnadeva Raya of Vijayanagar and his court Jester, Tenali Raman with his overflowing wit could dominate the early part of a picture which essays to depict the bloody scene of the battle of Talikota in 1565 and the eventual destruction of the mighty empire.

A lucid exposition of the career of Babur with its exquisite charm and its inevitable reactions on the troubled waters of Indian politics, forms a fitting theme for a popular film. Standing alone in the contemporary world in regard to the proper appreciation of regal position, Akbar, the conqueror, controversialist, administrator and religious innovator, will form the pivotal figure of a film which attempts to depict the Mughal India of his time. The closing reign of Shah Jahan with its background of royal splendour and popular fortunes, affords a very interesting picture of princely intrigues for royal succession giving due importance to the personality of Aurangazib. The meteoric rise of Sivaji, his bid for a Hindu India and his relations with Aurangazeb culminating in his miraculous escape from the Mughal clutches, will form the major part of a plot which ventures to describe Indian conditions of the later half of the seventeenth century.

The desperate struggles of the Dutch, the French and the English for the hegemony of India forming the immedite background, a picture or two could be successfully produced portraying the political anaemia and economic loot of our country in the early half of the eighteenth century. With Southern India and Bengal as the bases of action, two interesting pictures, one featuring Clive and Dupleix laying special emphasis on Chanda Sahib and Muhammad Ali, and the other with Clive's record of achievements in the intriguing politics of Bengal and the life and character of the early European traders in that province will elicit greater appreciation, than 'Clive of India' was able to evoke. With appropriate references to the personality of Warren Hastings, there is ample scope for a succesful picture featuring the political incidents of the time of the first Governor-General of India. The age of Lord William Bentinck portraying the rooting out of Sati and Thuggi, giving due importance to the Indian intellectuals like Raja Ram Mohan Roy and Dwarkanath Tagore will be welcome to the Indian and Englishman alike. The background of the Indian Mutiny of 1857 would provide a superb film depicting the condition of India alarmed at the innovations of British administration. There are besides, plenty of other materials both before and after 1858 which could be utilized to portray the Indian conditions of the respective ages.

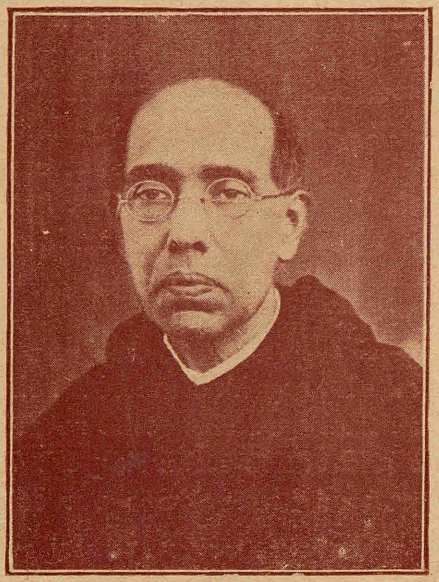
Thus the Muse of Indian history now imprisoned in the pages of bulky volumes being open to the view of only a microscopic minority of admirers, will come unto her own when she is set free on the screen to display her latent treasures, eliciting the interest of all and instilling love into the hearts of her romantically-inclined children. Such a rendering of Indian history will be a great boon to the Indian students who are now relying upon dished-up class notes. It will also afford considerable relief to the teacher who rummages the dusty library shelves to get up the material for class-room spoon-feeding. But the relization of this idea is no small matter considering the circumstances of our country. The language of these Indian pictures is one thorny problem. The best language for these pictures is Hindi especially in view of the considerable pace it is making in India today. For pictures like that of the age of Asoka, which will have an international market, some other language or a different policy may have to be adopted. The two major problems incidental to such a scheme which may require decades for final realisation, are direction and finance. Unlike ordinary films, the ultimate success of the scheme will depend upon the way in which each age of our history is depicted without travestying historical truth and making it appealing for the scholar as well as the layman. The intellectual resources of our country will have to be husbanded for attacking this problem. At the very outset, the Motion Picture Society of India must undertake the responsibility of this business. It must be

made sufficiently strong as to see that no other provincial film-producing company dabbles with this scheme. A separate body must be appointed under its auspices to deal with this industry. That body must contain a Chairman with knowledge, imagination and insight, preferably having some technical knowledge of this industry, and a few talented members. This Board must be advised by ex-officio honorary members like the Director-General of Archaeology to the Government of India and Professors of Indian History in the Madras, Bombay, Aligarh, Benares and Calcutta Universities. The Board must also avail itself of the advice of leaders of thought like Dr. Rabindranath Tagore and Sir Muhammad Iqbal, and reputed scholars like Sir Jadunath Sarkar who are the authorities on their respective periods of history. The theme of every picture must be written up by well-known literary men based upon the facts furnished by the Board and must get the approbation of all the required persons as mentioned above. Scrupulous care must be taken to see that every one of the themes is free from scenes or references calculated to engender communal rancour. All the films must bear a cultural value; the future of our country, in fact, depends upon the evolution of a civilization of the Hindu, Islamic and European trends.

Above all, the Motion Picture Society of India must find out the huge amount of capital which will be necessary for this industry. Equally important is the problem of the personnel of the film actors. The services of the most talented actors of our country will be necessary for the success of this task. They must not be 'artists' without art and 'stars' without a halo. As far as possible competent graduates must be given the first preference, since, in view of the peculiar character of this new venture, people who have a wide outlook on life and proper appreciation of our country's history will be more useful than a 'star' who could sing a song or cut a fine figure. Moreover, if sufficiently enticing financially, this industry could absorb a good number of our educated young men whose talent is now being wasted. The wholesome aspects of Hollywood production eliminating its unholy features which would hamper the soul of India, must be discriminately introduced into our film life. Thus, if our captains of industry like Sir Phiroze Sethna and Sir H. P. Moddy along with our leaders of thought and organs of public opinion appreciate properly this aspect of Indian film industry, our country will possess within a few decades a great national asset which will do honour both to our past and the present. If we seriously approach this problem without undue delay, we shall have the satisfaction of having given a proper lead to the film

industry of the world. Eventually, the world might see the histories of all the nations on the screen, efficiently controlled by a world Film Censorship at Geneva under the auspices of a revitalized League of Nations which would try to see fairplay done to the films of all nations.

REV. FR. EMMANUEL, T. O. C. D.

(ക. നി. മൂ. സ. മാണിക്കത്തനാർ.)

ജൂബിലി.

ക. നി. മൂ. സ. മാണിക്കത്തനാർ.

ദൈവം മൂശെ മുഖേന ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങൾക്കു നൽകിയിരുന്ന നിയമം അനുസരിച്ചു ൪൦–ാം വത്സരങ്ങൾതോറും അവക്കുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ആചാരവിശേഷമാണു ജൂബിലി. ൫൦വത്സരങ്ങൾതോറും വേറൊരു ആഘോഷവും അവർ നടത്തിയിരുന്നു. അതിനു ശാബതവത്സരം എന്നായിരുന്നു പേർ. ശാബതവത്സരത്തിൽ ൪ വിശേഷതകളാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ൧. കൃഷിമുടക്കം, താനെയുണ്ടാകുന്ന വിളവിൽ സകല മനുഷ്യർക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും സമാവകാശവും. ൨. എബ്രായക്കാരുടെ കടബാധ്യതകൾക്കു സിദ്ധമായിരുന്ന ഒഴിവു്. ൩. ക്രുടാരത്തിരുനാൾ ദിവസത്തിൽ സകല ജനങ്ങളുടെയും സംഘത്തിൽവെച്ചു് ആവർത്തനഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വായന. ൪. എബ്രായഅടിമകൾക്കു സിദ്ധമായിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം. ഇതിൽ എതിരഭിപ്രായക്കാരും ഇല്ലായിരുന്നില്ല. ജൂബിലിവത്സരമാകട്ടെ ശാബതവത്സരങ്ങളുടേതിൽ ക്രുതാലായുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഒരു കാലമായിരുന്നു. ശാബതത്തിലെ വിശേഷതകൾക്കു പുറമേ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവ: ൧. പൂർവ്വാവകാശങ്ങളുടെ പുനഃപ്രാപ്തി. അവകാശം എത്രപ്രാവശ്യം കൈമാറിപ്പോയിരുന്നാലും ഈ അവസരത്തിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ക്രുടാതെ ആദ്യ (൫൦ വത്സരം മുമ്പുള്ള) ഉടമസ്ഥനു തിരികെ കിട്ടിയിരുന്നു. ഇതിനാൽ എബ്രായക്കാരുടെ തീറാധാരത്തിനു, വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥത പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, കാലാവധി വെച്ചുള്ള പണയമോ മറ്റൊ പോലെയുള്ള ഒരു കരണത്തിന്റെ ബലമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. വസ്തുക്കൾ എന്നാളേയ്ക്കുമായി വിൽക്കുവാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജൂബിലിവരെയുള്ള വിളവെടുപ്പു് ആണ്ടുകളുടെ ക്രുത്തൽകുറവു കണക്കാക്കി, ക്രുടിയോ കുറഞ്ഞോ ഉള്ള വിലയ്ക്കാണു കൊടുക്കൽവാങ്ങൽ നടത്തേണ്ടിയിരുന്നതു്. ഈവിധത്തിൽ ക്രയവിക്രയം നടന്നാൽ തന്നെയും വിറ്റവനോ അവന്റെ അടുത്തവരൊ വിറ്റ വസ്തു വീണ്ടെടുക്കുവാൻ നിയമം അനുവദിച്ചിരുന്നു. വീണ്ടെടുപ്പിൽ ജൂബിലിവരെ ശേഷിച്ചിരുന്ന ആണ്ടുകളുടെ കണക്കു നോക്കി ആ ആണ്ടുകളിലെ ആദായത്തിന്റെ വക, താൻ വാങ്ങിയ വിലയിൽനിന്നു തിരികെ കൊടുക്കണമെന്നാണു നിയമം. ഈ വ്യവസ്ഥ, വാഗ്ദത്തഭൂമിയിൽ ഓരോ ഗോത്രത്തിനും ആദിമദേശവിഭജനത്തിൽ ലഭിച്ച അവകാശം പാലിക്കേണ്ടതിനായിരുന്നതിനാൽ ആ ദേശാതിർത്തിക്കു വെളിയിൽ എബ്രായക്കാർക്കു വല്ല സ്വത്തും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. കൃഷിക്കുപയുക്തമായ സ്ഥലങ്ങളും അവയിലെ വീടുകളും ഓരോ ഗോത്രത്തിനും ദൈവം ദാനം ചെയ്ത ശാശ്വതാവകാശമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ഈ സ്ഥാവരവസ്തുക്കളാണു ഇങ്ങനെ പുനഃപ്രാപ്തങ്ങളായിരുന്നതു്. മതിലുള്ള പട്ടണങ്ങളിലെ വീടുകളും കൃഷിക്കുപയുക്തമല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളും അവയിലെ വീടുകളും ഓരോരുത്തന്റെ തനത്തുവക മാത്രമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു അവ നിത്യമായി അന്യാധീനപ്പെടുവാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നതാണു്. അവയ്ക്കു് കച്ചവടശേഷം ഒരു വത്സരത്തേക്കു മാത്രമല്ലാതെ വീണ്ടെടുപ്പു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുമില്ല. തന്നാണ്ടിൽ വീണ്ടെടുത്തില്ലെങ്കിൽ, നാട്ടുംപുറവും അതിലെ വീടും ജൂബിലിയിൽതിരികെ കിട്ടാതിരുന്നതുപോലെ, അവ ജൂബിലിയിലും വീണ്ടു കിട്ടിയിരുന്നില്ല. മതിലില്ലാത്ത പട്ടണങ്ങളിലെ വീടുകൾ, നാട്ടുംപുറങ്ങളിലെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും അവയിലെ വീടുകളുംപോലെ, വീണ്ടെടുക്കാമായിരുന്നു. ലേവ്യക്കാരുടെ അവകാശം അവരുടെ പട്ടണങ്ങളും അവയിലെ വീടുകളുമായിരുന്നതിനാൽ മറ്റു ഗോത്രക്കാരുടെ സ്ഥാവരങ്ങൾപോലെ അവ വീണ്ടെടുപ്പിനു എപ്പോഴും അധീനമായിട്ടാണു ഇരുന്നിരുന്നതു്. വീണ്ടെടുക്കാ

തെപോയാൽ ജൂബിലിയിൽ അവ തിരികെ കിട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഉപഗ്രാമത്തിലെ അവരുടെ പറമ്പു വിൽക്കുവാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അതു ഓരോ വ്യക്തിയുടെതായിട്ടല്ല, ഓരോ കുടുംബത്തിന്റെതായിട്ടാണു ഇരുന്നിരുന്നതു്.— ൬. സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധി. ഇതു ശാബതവത്സരത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നതാണു്. എന്നാൽ അന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കുവാൻ മനസ്സില്ലാതിരുന്നവനും ജൂബിലിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കണമെന്നു നിഷ്കൃഷ്ടയായിരുന്നു. വീണ്ടും പരസേവനം ചെയ്യുവാൻ ഇശ്ചയുള്ളവർ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കുശേഷം നവമായി അടിമപ്പെട്ടവാനേ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു. അടിമസ്ത്രീ മാത്രമാണു ശാബതവത്സരത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചിരുന്നതു്. ജൂബിലിയിലാകട്ടെ, യജമാനൻ അവനു കൊടുത്തിരുന്ന അവന്റെ ഭാര്യക്കും അവളിൽനിന്നുള്ള അവന്റെ മക്കൾക്കും കൂടി അതു സിദ്ധമായിരുന്നു. ഇതു ശാബതത്തെ കവിഞ്ഞു ജൂബിലിക്കുള്ള വേറൊരു വിശേഷതയാണു്. ഒരു എബ്രായക്കാരനു അടിമയായ പുറജാതിക്കാരൻ ആജീവനാന്തം ആ സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കേണ്ടതായിരുന്നെങ്കിലും ഒരു പുറജാതിക്കാരനു് അടിമപ്പെട്ട എബ്രായക്കാരനു ജൂബിലിക്കു മുമ്പുതന്നെ എപ്പോഴെങ്കിലും, അവനെ വാങ്ങിയവനുമായി കണക്കു തീർത്തു വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു.

മ്ശീഹാ ജനിക്കുന്ന ഗോത്രം തിരിച്ചറിയത്തക്കവണ്ണം ഇസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങൾ കലർച്ചക്കൂടാതെയും ഓരോ ഗോത്രവും ആദിമദേശവിഭജനത്തിൽ അതിനു സിദ്ധിച്ച സ്ഥലത്തും നിലനില്ക്കേണ്ടതിനും, കുടുംബങ്ങൾ ക്ഷയിക്കാതെയും അത്ഥാഗ്രഹികൾ സംഖ്യയില്ലാതെ ധനാർജ്ജനം ചെയ്തു നടിക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിനും, സകല ജനങ്ങളിലും ഒരുവിധ സമത്വവും, സൌഹാർദ്ദവും, സമാധാനവും, ദീനദയാലുത്വവും, ദൈവത്തിൽ പ്രതീക്ഷയും, പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതിനും, സമുദായത്തിനു നവജീവൻ കൊടുക്കേണ്ടതിനും, ഭ്രമിയുടെ ഉടമസ്ഥതങ്ങൾക്കല്ല ദൈവത്തിനാണെന്നും തങ്ങൾ മെസ്രേനിൽനിന്നു ദൈവത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട അവിടത്തെ ദാസന്മാരാണെന്നും അറിഞ്ഞു സകല കാര്യങ്ങളിലും ഇസ്രായേൽജനം ദൈവത്തെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതിനുമായിരുന്നു ഈ നിയമസ്ഥാപനം.

ഈ കാലഘട്ടത്തിനു വേദപുസ്തകത്തിന്റെ സുറിയാനിപ്രതിയിൽ "പിന്തിരിവു്" എന്നും, ലത്തീൻ, കൽദായ, ശമ്റായ പ്രതികളിൽ "ജൂബിലി" എന്നുമാണു പേർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. "യോബേൽ" എന്നാണു ഇതിന്റെ എബ്രായരൂപം. "യോബേൽ" ഏതു മൂലപദത്തിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചുപോ അതിൽനിന്നു തന്നെ ഉത്ഭവിച്ച "യൂബാലാ" എന്ന പദവും സുറിയാനിയിൽ 'ജൂബിലി' എന്ന അത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടു്. "യോബേലി"ന്റെ ഉല്പത്തിയെപ്പറ്റി ഭിന്നാഭിപ്രായമാണുള്ളതു്. "യബെൽ" എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചു എന്നാണു് പ്രസിദ്ധ വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാതാവായ കൊർനേലിയസ്–ആ–ലാപ്പിദെയുടെ സയുക്തികമായ അഭിപ്രായം. "യബെൽ" എന്നതിനു എബ്രായ, സുറിയാനി ആദിയായ സെമിററിക്ക് ഭാഷകളിൽ 'കൊണ്ടുവരിക' എന്നത്ഥം. പൂർവ്വാവകാശത്തിലേക്കും, പൂർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും, സകല നന്മകളിലേക്കും ഓരോരുത്തനേയും തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്ന കാലഘട്ടമാണല്ലോ ജൂബിലി. കജെററാൻ ഈ പദത്തിനു 'മുളപ്പിച്ചു' എന്നു് അത്ഥം കല്പിക്കുന്നതും മേൽപറഞ്ഞതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നതേയുള്ളു. സകല നന്മകളും മുളപ്പിക്കുന്ന സമയം എന്നാണു അദ്ദേഹം വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. സുറിയാനിയിൽ 'മുളപ്പിക്കുന്നു', 'ജനിപ്പിക്കുന്നു' എന്നും ഈ പദത്തിനു അത്ഥമുള്ളതാണു്. മേൽകാണിച്ച വിധത്തിലുള്ള തിരിച്ചുവരവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു സുറിയാനിയിൽ 'പിന്തിരിവു്' (പൂനായാ) എന്ന പദം ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പൂനായാശബ്ദത്തിനുള്ള പ്രഥമാത്ഥം 'പിന്തിരിവു്' എന്നാണെങ്കിലും പിന്തിരിവിന്റെ കാലഘട്ടത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു 'ജൂബിലിവത്സരം' എന്നും അതിനു അത്ഥവ്യാപ്തിയുണ്ടു്. ഗ്രീക്കു, അറബി പ്രതികളിൽ 'വിടുതൽ' എന്നാണു കാണുന്നതു്. അതിന്റെ ഹേതു മേൽപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള വയിൽനിന്നു സുവ്യക്തമാണല്ലോ.

ക്രിസ്തീയസഭയിൽ ജൂബിലി മ്ശിഹായാൽ ദത്തമായിരിക്കുന്ന അധികാരം പ്രയോഗിച്ചു നൽകുന്ന വിമോചനങ്ങളുടെ കാലഘട്ടമാകുന്നു. ആദ്യ ജൂബിലി ക്രി.ശ. ൦൦-ൽ വ-ാം ബോനിഫേസ് പ്രസ്താവിക്കുകയും ക്രി.ശ. ൦൦-ാം ആണ്ടുകൾതോറും ആഘോഷിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരശതാബ്ദങ്ങളിലും ജൂബിലി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ജൂബിലി ൩൦-ാം ആണ്ടുകൾതോറും ആഘോഷിക്കപ്പെടണമെന്നു ക്രി.ശ. ൩൦-ൽ ന-ാം ക്ലെമെന്റും, നൂറു-ാം വത്സരങ്ങൾതോറുമെന്നു ക്രി.ശ. വ്വൻ-ൽ ന-ാം ഉർബാനും നിശ്ചയിച്ചു. ജൂബിലിയുടെ അനുഭവങ്ങൾ ക്രൂതൽ ആളുകൾക്കു ഉണ്ടാകേണ്ടതിനായി ൨൫-ാം ആണ്ടുകളിൽ അതു ഘോഷിക്കപ്പെടണമെന്നു ക്രി.ശ. ൧൭൦൦-ൽ വ-ാം ഒന്പോസു തീരുമാനിക്കയും ഈ തീരുമാനം ക്രി.ശ. ൧൯൫൫-ൽ ൧൨-ാം സിക്സ്റ്റസ് നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അതുമുതൽ ഈ വിധത്തിൽ നടന്നുവരുന്നു. ചില പ്രത്യേകാവസരങ്ങളിലും, തിരുസഭക്കു മഹാ വിപത്തു നേരിടുമ്പോഴും, തങ്ങളുടെ അഭിഷേകാവസരങ്ങളിലും മാർപ്പാപ്പാമാർ ജൂബിലി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാറുണ്ട്. മ്ശിഹായുടെ പ്രതിപുരുഷസ്ഥാനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ തിരുസഭാഭരണം നിർവ്വഹിച്ചുവരുന്ന വിശ്വവിഖ്യാതനായ ക്രി-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തന്റെ ഗുരുപട്ടത്തിന്റെ ൩൦-ാംവത്സരപൂർത്തി സംബന്ധിച്ചും, മനുഷ്യരക്ഷ സാധിതമായതിന്റെ ക്രി-ാം ശതാബ്ദപൂർത്തി സംബന്ധിച്ചും ജൂബിലി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു വസ്തുത നാമേവരും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ഭക്തിതികഞ്ഞ സംവൃദ്ധമാക്കണമെന്നും പാപപരിഹാരമനുഷ്ഠിക്കണമെന്നുമുള്ളതാണു ക്രിസ്തീയജൂബിലിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. വ-ാം ബൊനിഫെസ് 'ജൂബിലി' എന്ന പദം തിരുവെഴുത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും "ജൂബിലിവത്സരം" എന്നാണു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെല്ലാം അതിനു പേർ പറയുന്നതു്. 'വിശുദ്ധവത്സരം', 'സുവർണ്ണവത്സരം' എന്നുകൂടിയും പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ടു്. സ്ഥാപനങ്ങളെയും വ്യക്തികളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള സ്മരണീയങ്ങളായ ചില കാലഘട്ടങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുക കാലാന്തരത്തിൽ നടപ്പായി.

ഇങ്ങനെ മാർ അപ്രേം വിദ്യാലയത്തിന്റെ സുവർണ്ണജൂബിലിമഹാമഹം ഇന്നു നാം ആഘോഷിക്കുന്നു. 'അപ്രേം' എന്ന പദത്തിനു എബ്രായ സുറിയാനിഭാഷകളിൽ 'വളരുന്നു,' 'ഫലം ചെയ്യുന്നു' എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. മാന്നാനം കുന്നിൽ പരിലസിക്കുന്ന അപ്രേം വിദ്യാലയം സാക്ഷാൽ അപ്രേമിന്റെ എന്നുവെച്ചാൽ വളർച്ചയുടെയും ഫലത്തിന്റെയും ഒരു സ്ഥാപനമാണു്. ഈ വിദ്യാമന്ദിരം സ്ഥാപിതമായ ശേഷമുള്ള ന-ാമത്തെ സംവത്സരത്തിൽ അതിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയാകുവാനുള്ള ഭാഗധേയം എനിക്കു ലഭിച്ചു. മലങ്കരസഭാചരിത്രകർത്താവെന്ന നിലയിൽ സുപ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ദിവ്യശ്രീ ക. നി. മൂ. സ. ബർണ്ണാർദച്ചൻ അവർകൾ അയിരുന്നു അക്കാലത്തു ഇതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. അന്നു ഒരു മിഡിൽസ്കൂൾ മാത്രമായിരുന്ന ഈ സ്ഥാപനം ഇന്നു ഒരു ഹൈസ്കൂളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പണ്ടേതന്നെ ഗംഭീരമായിരുന്ന സ്കൂൾകെട്ടിടം പുതിയ എടുപ്പുകൾ മുതലായവകൊണ്ടു പൂർവ്വാധികം വിസ്തൃതമായിരിക്കുന്നു. അതേ, അപ്രേം വിദ്യാലയം സാക്ഷാൽ അപ്രേമിന്റേതു-വളർച്ചയുടേതു-തന്നെ. എത്ര മഹത്തായ ഫലങ്ങളാണ് ഈ വിദ്യാലയം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. നാനാജാതി മതസ്ഥരായ അതിലെ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലരും ഇന്നു ഉന്നതങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളെ അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ, മെത്രാൻ, മോൺസിഞ്ഞോർമാർ, വി. എച്ച്. ഡി., ഡി. ഡി., ഡി. സി. എൽ., യൂണിവേർസിറ്റി, കോളേജുകൾ ഇവയിലെ പ്രൊഫസർമാർ, കവികൾ, ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ, പത്രപ്രവർത്തകന്മാർ, പ്രസംഗകന്മാർ, താർക്കികന്മാർ, ചരിത്രകർത്താക്കന്മാർ, വണിക്കുശ്രേഷ്ഠന്മാർ, ബാങ്കർമാർ ആദിയായി പല നിലയിലുള്ള മഹാന്മാരെ ഈ വിദ്യാലയം ജനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ അഭ്യുദയത്തിനും ഉന്നമനത്തിനുമായി അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടും അല്ലാതെയും പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ളവരും പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ ഇടവകവൈദികന്മാരിലും കർമ്മലീത്താസഭാംഗങ്ങളിലും ഭൂരി

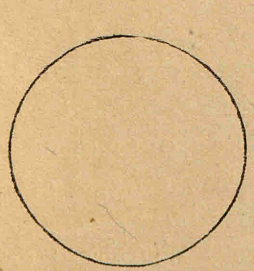
പക്ഷം മാർ അപ്രേം വിദ്യാലയമാതാവിന്റെ അരുമസന്താനങ്ങളാണ്. അതെ, അപ്രേം വിദ്യാലയം അതിന്റെ നാമാർത്ഥം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ അപ്രേമിന്റെ–സൽഫലങ്ങളുടെ–ആലയം തന്നെ. ഇങ്ങനെ തന്റെ നാമം അനുപദ്ധമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്ന മാർ അപ്രേം വിദ്യാലയത്തിന്റെ സുവർണ്ണജൂബിലിമഹാമഹാഘോഷം അത്യന്തം മോടി പിടിപ്പിക്കുവാൻ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥികളും ആധുനിക വിദ്യാർത്ഥികളുമായ അവളുടെ സന്താനങ്ങൾ ഒന്നാകെ ഇളകി അത്യുത്സാഹഭരിതരായി കാണപ്പെടുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ല. സുവർണ്ണജൂബിലിമഹാമഹം സർവ്വഥാ മംഗളമായി പരിണമിക്കട്ടെ. സ്നേഹമാതാവായ മാർ അപ്രേം വിദ്യാലയം തന്റെ വജ്ര ജൂബിലി ഘോഷങ്ങളും നിരവധി ശതാബ്ദഘോഷങ്ങളും കണ്ട അനശ്വരകീർത്തി ധാവള്യത്തോടെ എന്നും വിജയിക്കട്ടെ.

ഉൽക്കാപാതവും ധൂമകേതുക്കളും.

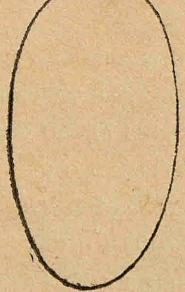
വി. ജെ. ജോസഫ്, എം. എ.

പ്രകൃതിഘടനയിൽ പ്രധാനമായ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇവ സ്ഥലവും സ്ഥലത്തെ അധിവസിക്കുന്ന ദ്രവ്യഗോളങ്ങളുമാണ്. ഇവയിൽ സ്ഥലം എല്ലാ ഭാഗത്തേക്കും അനന്തമായി വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു ഭാഗത്തേക്കും അതിന്റെ ദൈർഘ്യത്തിനും വിസ്താരത്തിനും യാതൊരു അറവും അവധിയും ഇല്ല. സ്ഥലത്തിന്റെ ആഴത്തെയോ വിസ്താരത്തെയോ കുറിച്ചുള്ള ഏറ്റവും മഹത്തായ നമ്മുടെ ഊഹങ്ങൾപോലും യഥാർത്ഥത്തോടു തുലനംചെയ്യാൽ തുലോം നിസ്സാരങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഇങ്ങനെ അനന്തമായ സ്ഥലത്തിൽ അവിടവിടെയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദ്രവ്യഗോളങ്ങളിൽ പലതും അവയ്ക്കുതുല്യമായ വലിപ്പമുള്ളവയാകുന്നു. നാം വസിക്കുന്ന ഭൂമി എത്ര ബൃഹത്തായ ഒരു ഗോളമാണെന്നു നമുക്കുതന്നെ നിശ്ചയമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഭൂമി സൂര്യന്റെ ഒരു ഗ്രഹം മാത്രമാണെന്നും ഭൂമിയേക്കാൾ അനേക മടങ്ങു വലിപ്പമുള്ള മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾ സൂര്യനുണ്ടെന്നും പറയുമ്പോൾ സൂര്യന്റെയും സൂര്യമണ്ഡലത്തിലെ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും വലിപ്പത്തെക്കുറിച്ചു ഏതാണ്ടൊരു ബോധം നമുക്കുണ്ടാകുന്നു. ആകാശത്തിൽ നാം കാണുന്ന അനവധി നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഓരോന്നും പല ഗ്രഹങ്ങളും ഉപഗ്രഹങ്ങളും അടങ്ങിയ സൂര്യമണ്ഡലംപോലുള്ള മറ്റു മണ്ഡലങ്ങളുടെ മദ്ധ്യവർത്തിയും ചലനദാതാവും ആയ ഓരോ സൂര്യനാണെന്നും അവയിൽ പലതും നമ്മുടെ സൂര്യനേക്കാൾ വളരെ മടങ്ങു വലിപ്പംകൂടിയവയാണെന്നും ദൂരസ്ഥിതികൊണ്ടു മാത്രം അവ തീരെ ചെറുതായി നമുക്കു തോന്നുന്നതാണെന്നും ക്രമീകരിച്ചാൽ പിന്നെ ഈ മഹാഗോളങ്ങളുടെ വലിപ്പം എന്തായിരിക്കണമെന്നു നമുക്കൂഹിക്കാമല്ലോ.

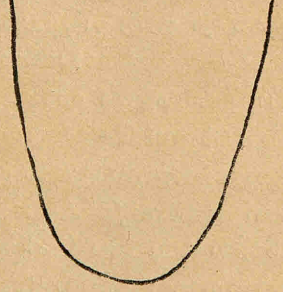
ഈ മഹാഗോളങ്ങളെല്ലാം നിശ്ചലന്മാരായി നിൽക്കാതെ പരിശ്രമശീലത്തിന്റെ സൂതിപാഠകന്മാരായി ഒരേ മുഹൂർത്തത്തിൽ തന്നെ ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ പ്രകാരത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ന്യൂട്ടന്റെ (Newton) നിയമമനുസരിച്ചു ഏതെങ്കിലും രണ്ടു ഗോളങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ അവയുടെ പരിമാണഫല (product of the masses) മനുസരിച്ചു വർദ്ധിക്കുന്നതും മദ്ധ്യസ്ഥാനങ്ങളുടെ ദൂരവർഗ്ഗ (square of the distance between the centres) മനുസരിച്ചു കുറയുന്നതുമായ ഒരാകർഷണശക്തിയുണ്ട്. തൻമൂലം ഒരു ഗ്രഹം അതുൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മണ്ഡലത്തിലെ സൂര്യനാലും മറ്റെല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളാലും ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ സൂര്യന്റെ പരിമാണം മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളുടേതിനെക്കാൾ എത്രയും ഉപരിയായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആ ഗ്രഹത്തിനു സൂര്യനിലേക്കുള്ള ആകർഷണം സർവ്വപ്രധാനമായിരിക്കും. ഈ ആകർഷണഫലമായി ഓരോ ഗ്രഹവും കെപ്ലറിന്റെ (Keplar) നിയമമനുസരിച്ചുള്ള വേഗതയോടെ അതിന്റെ സൂര്യനെ ചുറ്റി വൃത്തത്തിലോ, ദീർഘവൃത്തത്തിലോ, (ellipse) ഹൈപ്പർബോളായിലോ (hyperbola) ആയ

ചിത്രം 1. വൃത്തം.

ചിത്രം 2. ദീർഘവൃത്തം.

ചിത്രം 3. ഹൈപ്പർബോളാ.

പന്ഥാവുകളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. മിക്ക ഗ്രഹങ്ങളുടേയും പന്ഥാവുകൾ ദീർഘ വൃത്തങ്ങളും, അവയുടെ വേഗത സെക്കണ്ടൊന്നിനു അനേക മൈൽസു വീതവുമാണ്. യാതൊരു ഒഴികഴിവും കൂടാതെ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും ഒരുപോലെ അനുസരിക്കേണ്ടവയായ ന്യൂട്ടന്റെയും കെപ്ലറിന്റെയും നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചുള്ള ഈ ചലനം കൂടാതെ പല ഗോളങ്ങൾക്കും ഭ്രമിക്കുള്ളതുപോലെ അവയിൽക്കൂടെയുള്ള ഒരച്ചുതണ്ടിന്മേൽ തിരിയുന്ന വേറൊരു ചലനംകൂടിയുണ്ട്. ഇവയ്ക്കു രണ്ടിനും പുറമെ, സൂര്യമണ്ഡലം ആകപ്പാടെ ചില നക്ഷത്രമണ്ഡലങ്ങളിലേക്കു സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഹേഷ്ൽ (Herschel) സ്ഥാപിച്ചതുപോലെ മറ്റെല്ലാ മണ്ഡലങ്ങൾക്കും ഓരോരോ ഭാഗത്തേക്കു ഓരോരോ വേഗതയുണ്ടായിരിപ്പാനും മാർഗ്ഗമുണ്ട്.

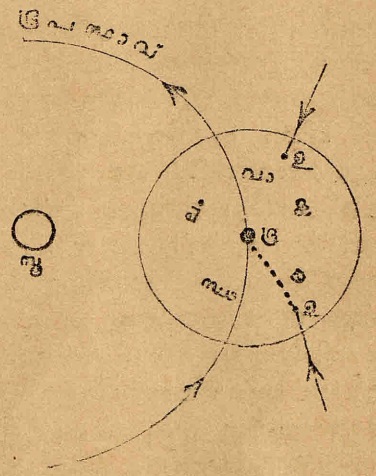
ബൃഹത്തായ ഈ മഹാ ഗോളങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല സ്ഥലത്തിൽ സ്ഥാനം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. വലുതെന്നും ചെറുതെന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസം പ്രകൃതി നമ്മെപ്പോലെതന്നെ അത്ര ഗൗരവമായി ഗണിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു തോന്നുന്നില്ല. അനന്തമായ സ്ഥലത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നതിനു കുറഞ്ഞപക്ഷം ഇത്ര വലിപ്പം വേണമെന്നു ക്ലിപ്തമായ ഒരു തോതും ഇല്ല. സൂര്യനേക്കാൾ പത്തു മടങ്ങു വലിപ്പംക്കുറഞ്ഞ സിരിയസ് (Sirius) എന്ന നക്ഷത്രം മുതൽ സൂര്യമണ്ഡലത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറുതെന്നു ഗണിച്ചിരിക്കുന്നതും ഉദ്ദേശം പത്തു മൈൽസു വ്യാസവും കുറെ ആയിരം ടൺസു മാത്രം തൂക്കവുമുള്ള മാർസി (Mars) ന്റെ ഒരുപഗ്രഹംവരെ പലേ വലിപ്പങ്ങളിലായി അനേകായിരം സൂര്യന്മാരും ഗ്രഹങ്ങളും ഉപഗ്രഹങ്ങളും ഉണ്ട്. ഈ മഹാ ഗോളങ്ങൾക്കുള്ള പരസ്പരദൂരം ചിന്തിച്ചാൽ ഇവ വായുവിൽ പറക്കുന്ന പൊടിത്തരികളോടുപമിക്കുന്നതുപോലെ അത്ര ചെറുതായി വിചാരിപ്പാനേ തരമൊള്ളു. ഇങ്ങനെ ഈ മഹാഗോളങ്ങൾക്കിടയിൽ എത്രയോ വിസ്താരത്തിലുള്ള സ്ഥലം മുഴുവൻ വ്യർത്ഥമാണെന്നു നാം ധരിക്കരുതു്. നേരേമറിച്ചു ഈ പ്രദേശം വലിപ്പത്തിൽ വളരെ താണതല്ലാത്ത മറ്റു അസംഖ്യം ചെറുഗോളങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലവും വിഹാരഭൂമിയുമാണ്. ഈ ചെറുഗോളങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ വരുമ്പോൾ ഇവയെ നാം ധൂമകേതുക്കൾ എന്നോ വാൽനക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നോ വിളിക്കുന്നു.

ഇവകൾക്കും പുറമെ ഏതാനും ടൺസു മുതൽ ഏതാനും ഔൺസുവരെമാത്രം പരിമാണമുള്ളതായി അനവധി ദ്രവ്യവസ്തുക്കൾ ഓരോരോ ഗതിക്കു സെക്കണ്ടൊന്നിനു അനേക മൈൽസു വേഗതയോടേ ഈ പ്രദേശത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവയുടെ ചെറുപ്പംകൊണ്ടും നമ്മിൽ നിന്നുള്ള ദൂരംകൊണ്ടും ഇവയേയും നമുക്കെല്ലാപ്പോഴും കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ചില പ്രത്യേക കാരണവശാൽ ഇവയും ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപെടുന്നു. ഇങ്ങനെ ദേശത്തിന്റെ അഗാധത്തിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഈ ചെറിയ ദ്രവ്യവസ്തുക്കൾക്കു ഉൽക്കകൾ എന്നും, അവ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുന്നതിനു ഉൽക്കാപാതം എന്നും പറയാം.

ധൂമകേതുക്കളുടേയും ഉൽക്കകളുടേയും എണ്ണത്തിനു ഒരു കയ്യും കണക്കുമില്ല. സമുദ്രത്തിൽ എത്ര മത്സ്യങ്ങളുണ്ടോ ആകാശത്തിൽ അത്രയും ധൂമകേതുക്കളും ഉണ്ടെന്നാണു കെപ്ലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഉൽക്കകളുടെ എണ്ണം ധൂമകേതുക്കളുടേതിനേക്കാൾ അസംഖ്യം മടങ്ങു വലുതാണു്. ധൂമകേതുക്കളും ഉൽക്കകളും സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ആകൃതിയിലും വലിപ്പത്തിലും അത്ര വിവിധങ്ങളുമാകുന്നു.

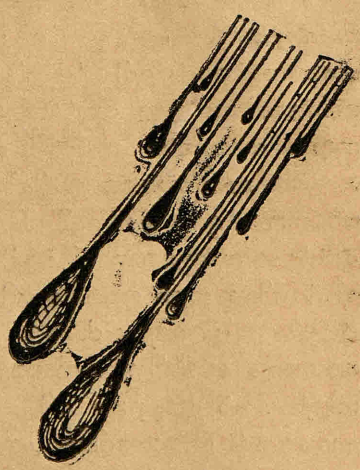
ഉൽക്കാപാതത്തിനു സാധാരണ ഭാഷയിൽ "കൊള്ളിമീൻചാട്ടം" എന്നും "ചെങ്കോലു പാച്ചിൽ" എന്നും പറയാറുണ്ടു്. സാധാരണയായി രാത്രികാലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇതു നമുക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു. ഒരു നക്ഷത്രംപോലെ ഏതോ ഒന്നു് ആകാശത്തിന്മേൽ ഉരഞ്ഞു വളരെ ശോഭയോടേ സല്പന്ഥാരം താഴോട്ടു വന്നു പെട്ടെന്നു നശിച്ചുപോകുന്നതായിട്ടാണു നാം ഇതു സാധാരണ കാണുന്നതു്. ചിലപ്പോൾ ഒരു പഴുത്ത തീക്കട്ടപോലെ ഇതു താഴോട്ടുവന്നു ഭ്രമിയിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പു പൊട്ടിത്തകരുന്നതായും കാണാറുണ്ടു്. അപൂർവ്വം ചിലവ ഭ്രമിയിൽ എത്തിയെന്നും വന്നേക്കാം. ഇങ്ങനെ ഭ്രമിയിൽ വീണശേഷം ഇവയെ കുഴിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും ഇവ ഉരുകിയുറച്ച ലോഹക്കട്ടകളോ ശിലാകഷണങ്ങളോ ആണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഉൽക്കകൾ സ്ഥലത്തിന്റെ അഗാധത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ദിവ്യവസ്തുക്കളാണെന്നു നാം പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവയിൽ ഒന്നു അതിന്റെ യാത്രയിൽ സൂര്യാകർഷണപരിധിക്കുള്ളിൽപെട്ടു എന്നു വിചാരിക്കുക. തൽക്ഷണം അതു അതിന്റെ പൂർവ്വഗതിയെ ത്യജിച്ചു സൂര്യനിലേക്കു സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. സൂര്യനെ സമീപിക്കുംതോറും സൂര്യന്റെ ആകർഷണശക്തി വർദ്ധിക്കുന്നതിനാൽ യാത്രയിൽ അതിന്റെ വേഗത എളുപ്പത്തിൽ വർദ്ധിച്ചു ഭൂമിയോടു സമീപിക്കുമ്പോഴേക്കും അതു സെക്കണ്ടൊന്നിനു പന്ത്രു മൈൽസു വീതമായിത്തീരുന്നു. ഇതു ശീഘ്രത്തിൽ പറക്കുന്ന ഈ ദ്രവ്യവസ്തു ഭൂമിക്കു ചുറ്റിയുള്ള വായുമണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ടു എന്നു ചിന്തിക്കുക. ഭൂമിയും അതിനെ പൊതിഞ്ഞുള്ള വായുമണ്ഡലവും സെക്കണ്ടൊന്നിനു ഏൻ മൈൽസു വേഗതയോടെ അതിന്റെ പന്ഥാവിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഭൂമിയുടേയും ഉൽക്കയുടേയും ഗതികൾ എതിരാകുന്ന (ചിത്രത്തിൽ മുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഉൽക്ക) പക്ഷം ഉൽക്കയും അതു മുന്നിരിക്കുന്ന വായുവും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരവേഗത (relative velocity) സെക്കണ്ടൊന്നിനു പന്ത്+ഏൻ=രൗ മൈൽസാകുന്നു. ഇതു ഭയജനകമായ പരസ്പരവേഗതയോടെ ഭൂമിയിൽ നിന്നനേകം മൈൽസുയരത്തിൽ ഉൽക്ക വായുവിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു അതിൽക്കൂടി ചീറിപ്പായുമ്പോൾ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്രയും നേർമ്മയിൽ മാത്രം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വായുപോലും ഉൽക്കയിന്മേൽ അസാമാന്യമായ ഉരവുശക്തി (friction) പ്രയോഗിച്ചു് അതിൽനിന്നും പല കഷണങ്ങളെ ചീന്തി വേർതിരിക്കുന്നു. കഠോരമായ ഈ ഉരവുശക്തിയുടെ ഫലമായുണ്ടാവുന്ന ഉഗ്രമായ ചൂടിൽ ഇവയും ഉൽക്ക തന്നെയും ഉരുകി അവയിലുള്ള ഇരിമ്പു മുതലായ ലോഹങ്ങൾ അതിശോഭയോടെ ക്ഷണത്തിൽ കത്തിദഹിച്ചു ഭസ്മമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചിത്രം 4.

ഭൂമണ്ഡലത്തിന്റെയും ഉൽക്കയുടെയും ഗതികൾ ഒന്നുതന്നെയാകുന്ന (രൗ–ാം ചിത്രത്തിൽ അടിഭാഗത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഉൽക്ക) പക്ഷം ഉൽക്കയും വായുവും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരവേഗത സെക്കണ്ടൊന്നിനു പന്ത്–ഏൻ=ഒ മൈൽസു മാത്രമാണു. ഇതും നമുക്കുരിപ്പാൻപോലും സാധിക്കാത്തവിധം അതു വലിയ ഒരു വേഗതയാണെങ്കിലും ഇതിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന ഉരവുശക്തിക്കു ക്രമേണ ഉൽക്കയുടെ ഉപരിഭാഗത്തെയല്ലാതെ അതിനെ പെട്ടെന്നു പൂർണ്ണമായി ഉരുക്കുവാനോ ദഹിപ്പിക്കുവാനോ സാധിക്കുന്നില്ല. തൻമൂലം ഭൂമിയുടെ ആകർഷണഫലമായി ഉൽക്ക അതിന്റെ സൂര്യനിലേക്കുള്ള ഗതിയെ ത്യജിച്ചു വായുമണ്ഡലത്തിൽക്കൂടി ഭൂമിയിലേക്കുള്ള അതിന്റെ യാത്ര പൂർത്തിയാക്കിയാലും ഉൽക്കയുടെ ഒരംശം ശേഷിച്ചു എന്നുവരാം. ഇങ്ങിനെയാണു ഉൽക്കകൾ ചിലപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ വീഴാറുള്ളതു്. പക്ഷേ വായുമണ്ഡലത്തിൽ നിമിഷംപ്രതി പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അസംഖ്യം ഉൽക്കകൾ എല്ലാം തന്നെ ഭൂമിയിലേക്കുള്ള അവയുടെ യാത്രയിൽ വായുവുമായി ഉരഞ്ഞു നശിച്ചുപോകുന്നതിനാൽ അപൂർവ്വം ചിലതു മാത്രമെ മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരം ഭൂമിയിൽ എത്തുന്നൊള്ളു. ഇതിപ്രകാരമല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പോക്കളത്തിലെ വെടിയുണ്ടകൾപോലെ കയ്യും കണക്കുമില്ലാതെ ഉൽക്കകൾ ഭൂമിയിൽ സദാ വർഷിച്ചു * കൊണ്ടിരുന്നു് അതിനെ നിവാസയോഗ്യമല്ലാതാക്കി തീർക്കുമായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു് വായു ഉൽക്കകളുടെ ആക്രമണത്തെ തടയുവാനുള്ള എത്ര

ചിത്രം 5.

* ചന്ദ്രനിൽ വായുവില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഉൽക്കകൾ സദാ ചന്ദ്രനിലേക്കു വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുണ്ടാം. ചന്ദ്രൻ നിവാസയോഗ്യമല്ലാത്തതിന്റെ ഒരു കാരണം ഇതാകുന്നു.

യും ശക്തിമത്തായ ഒരു കോട്ടയാണെന്നും നമ്മുടെ സംരക്ഷണത്തിനായിക്കൊണ്ടു ഈ കോട്ടയ്ക്കു നാം എത്ര കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും ധരിക്കണം.

ഇപ്രകാരം രാത്രികാലങ്ങളിൽ ആകാശത്തു നാം കാണുന്ന അനേകായിരം ഉൽക്കാപാതങ്ങളിൽ ഓരോന്നും പ്രകൃതിയുടെ ആരംഭം മുതൽ സ്ഥലത്തിന്റെ അഗാധത്തിലൂടെ ചീറിപ്പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഓരോ ഉൽക്കയുടേയും മരണത്തെയാണു കുറിക്കുന്നതു്. വായുമണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ക്ഷണം തന്നെ അവ അതി തേജസ്സോടെ കത്തിശോഭിച്ചു കാന്തിയേറുന്ന തങ്ങളുടെ രശ്മികളെ നാനാഭാഗത്തേക്കും അയച്ചു മാലോകരെയെല്ലാം തങ്ങളുടെ മരണവൃത്താന്തം കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയോടൊപ്പം വേഗത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗ്യംകൂടി സിദ്ധിക്കാതെയും യാവനൊരുത്തനാലും അറിയപ്പെടാതെയും കാണപ്പെടാതെയും മറ്റും എത്രയോലക്ഷം ഉൽക്കകൾ പകൽസമയത്തു ഭൂമിയുടെ വായുവിൽപ്പെട്ടു ഭസ്മസമമായി തീരുന്നു! ഇങ്ങനെ രാവും പകലും പ്രതിനിമിഷം അനേകായിരം ഉൽക്കകൾവീതം ഭൂമിയുടെ വായുമണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ടു പരലോകപ്രാപൂരാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഭസ്മസമമായ അവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ വായുവിൽ ക്രമേണ താണു ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു ഭൂമിയുടെ പരിമാണം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും ഭൂമിയുടെ ഈ പരിമാണവർദ്ധനയ്ക്കു സൂര്യനിലേക്കുള്ള അതിന്റെ ആകർഷണശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു നമ്മുടെ വത്സരത്തിന്റെ ദീർഘം കുറയ്ക്കുമെന്നും അനുമാനിപ്പാനവകാശമുണ്ടു്. ഹിമാലയം മുതലായി എത്രയോ ഉയർന്നതും ജനബാഹുല്യമുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നകന്നതും ആയ പർവ്വതോന്നതങ്ങളിലെ ഹിമസഞ്ചയത്തിൽപ്പോലും പൊടിത്തരികൾ കാണ്മാനുണ്ടെന്നും ഈ തരികൾ ഉരുകിയുറച്ച ഇരിമ്പു, ശിലാമുതലായവയുടെ അണുക്കളാണെന്നും പരിശോധനാഫലമായി കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതു ഉൽക്കാപാതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ പ്രസ്താവനകൾ വാസ്തവമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവുകളാണു്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ഉൽക്കാപാതം ഹേതുവായി ഭൂമിക്കു സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദ്രവ്യസാധനങ്ങളുടെ പരിമാണം ഭൂമിയുടേതിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ തീരെ നിസ്സാരമാകകൊണ്ടു സൂര്യന്റെ ഭൂമിയിന്മേലുള്ള ആകർഷണത്തിലോ ഭൂമിയുടെ വത്സരത്തിന്റെ ദീർഘത്തിലോ ദൃശ്യമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നതിനു അനേകായിരം ശതവർഷങ്ങൾ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ ഉൽക്കകളും ദ്രവ്യനിർമ്മിതങ്ങളാകയാൽ അവയും സൂര്യനാൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. തന്നെയുമല്ല, സൂര്യന്റെ ഈ ആകർഷണം ഏതൊരു ഗ്രഹത്തിന്റെതിനേയുംകാൾ എത്രയും ഉപരിയുമായിരിക്കും. തൻമൂലം സൂര്യമണ്ഡലത്തിലെ ഉൽക്കകളിൽ ഓരോന്നും കെപ്ലറിന്റെ നിയമമനുസരിച്ചു സൂര്യനെ ചുറ്റി ദീർഘവൃത്തത്തിലോ ഹൈപ്പർബൊളയിലോ ഉള്ള ഓരോ പ്രത്യേക പന്ഥാവുകളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കയായിരിക്കണം. ഉൽക്കകളെ നമുക്കു സാധാരണ കാണ്മാൻ പാടില്ലെന്നും വായുമണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മാത്രമെ അവ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടുന്നൊള്ളുയെന്നും ആ അവസരം അവയുടെ മരണമാത്രയാണെന്നും മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു അവയുടെ പന്ഥാവുകളെ ക്രിപൂമായി നിർണ്ണയിക്കുവാൻ അസാദ്ധ്യമെന്നു വിചാരിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ, ധൂമകേതുക്കളെപ്പറ്റി നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അറിവിൽ നിന്നു ഇതും ഒരുവിധത്തിൽ സാദ്ധ്യമായിതീർന്നിട്ടുണ്ടു്.

ധൂമകേതുക്കൾക്കു സാധാരണഭാഷയിൽ വാൽനക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നു പറയും. ഇവയുടെ ആഗമനം രാഷ്ട്രീയ കലഹത്തെയോ രാജമൃത്യുവിനേയോ കുറിക്കുന്ന ദുശ്ശകുനമായിട്ടാണു അറിവില്ലാത്തവർ ഇപ്പോഴും വിചാരിച്ചുപോരുന്നതു്. ഈ അന്ധവിശ്വാസമല്ലാതെ ഇവയെപ്പറ്റി പറയത്തക്ക യാതൊരറിവും ക്രസ്തവ്വം–നു മുമ്പു നമുക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. ക്രസ്തവ്വം–ൽ കാണപ്പെട്ട വാൽനക്ഷത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂട്ടന്റെ അനുമാനങ്ങളാണു് ധൂമകേതുക്കളുടെ ഘടനയേയും വാസ്തവസ്വഭാവത്തേയും കുറിച്ചുള്ള ആദ്യപ്രസ്താവനകൾ. ധൂമകേതുക്കൾക്കു ക്രിപൂപന്ഥാവുകളില്ലെന്നും യാതൊരു നിയമങ്ങൾക്കും കീഴ്പെടാതെ അവ സ്ഥലത്തിന്റെ അഗാധത്തിലൂടെ സദാ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നെന്നുമായിരുന്നു സൂട്ടനു മുമ്പുള്ളവർ വിചാരിച്ചുപോന്നതു്. ക്രസ്തവ്വം–ലെ വാൽനക്ഷത്രം സൂക്ഷിച്ചതിൽ സൂര്യമണ്ഡലത്തിലെ ഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ അതും വളരെ

ദൂരത്തിൽ നിന്ന് വന്ന സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണംചെയ്തു തിരികെ പോയതായിട്ടാണ് ന്യൂട്ടൻ കണ്ടത്. തൻമൂലം ധൂമകേതുക്കളുടെ ചലനഹേതു സൂര്യാകർഷണമാണെന്നു ലഭിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് അവയുടെ ഘടനയേയും സ്വഭാവത്തേയും സംബന്ധിച്ചു രണ്ടനുമാനങ്ങൾ ന്യൂട്ടനു സിദ്ധിച്ചു. ക. ധൂമകേതുക്കളും ഗ്രഹങ്ങളേപ്പോലെ സൂര്യമണ്ഡലത്തിന്റെ അംഗങ്ങളാണ്. പക്ഷേ സ്ഥിരാംഗങ്ങളല്ലായിരിക്കാം. ഖ. സൂര്യനാൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു ധൂമകേതുക്കളും ഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ ദ്രവ്യനിർമ്മിതങ്ങളാണ്. ഇങ്ങിനെ ധൂമകേതുക്കളുടെ ചലനം ആകർഷണനിയമങ്ങൾക്കു അനുസൃതമാണെന്നു ന്യൂട്ടൻ സ്ഥാപിച്ചു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ പന്ഥാവുകൾ സാധാരണയായി ദീർഘവൃത്തങ്ങളാണെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ധൂമകേതുക്കളുടെ പന്ഥാവുകൾ ഇവയിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടവയാണ്. അവ വളരെ ദീർഘമുള്ള ദീർഘവൃത്തങ്ങളോ, പരാബൊളായോ ആയിരിക്കും. ഹന്നവും–ലെ വാൽനക്ഷത്രത്തിന്റെ പന്ഥാവു അസാമാന്യ ദീർഘമുള്ള ഒരു ദീർഘവൃത്തമാണെന്നും വീണ്ടും വാൽനക്ഷത്രം അതിനെ ചുറ്റിവരുന്നതിനു അനേക ശതവർഷങ്ങൾ എടുക്കുമെന്നുമായിരുന്നു ന്യൂട്ടന്റെ അനുമാനം. എന്നാൽ പിന്നീടു ഇതേക്കുറിച്ചു ഗണിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും ആ പന്ഥാവിനു ന്യൂട്ടൻ കണക്കാക്കിയ അത്ര ദീർഘമില്ലെന്നും അതിന്റെ പന്ഥാവിൽക്കൂടി ഒന്നു ചുറ്റുന്നതിനു ഉദ്ദേശം ഒരായിരം വർഷങ്ങൾ മതിയാവുമെന്നും കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ ഹന്നവും–ലും, ഡിനു–ലും, ജൂലിയസ് സീസർ മരിച്ച കൊല്ലത്തിലും കണ്ട വാൽനക്ഷത്രങ്ങൾ ഇതുതന്നെയായിരിക്കണം. തന്നെയുമല്ല ഫഫഫ–ൽ ഇതു വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ഹന്നവഫ–ൽ കണ്ട ഹാലി ധൂമകേതു (Halley's comet) യിനെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ അറിവു, ധൂമകേതുക്കൾ ന്യൂട്ടന്റെ ആകർഷണനിയമങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു ഏറെക്കുറെ ഒരു വലിയ തെളിവായിട്ടാണു തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ആകർഷണനിയമങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അതിന്റെ പന്ഥാവു ഹാലി നിർണ്ണയിക്കുകയും ഈ പന്ഥാവിൽക്കൂടി ഒരിക്കൽ ചുറ്റുന്നതിനു ഏൽ വർഷങ്ങൾ വേണ്ടിവരുമെന്നു അദ്ദേഹം കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതനുസരിച്ചു ഫരെ–ലോ ഫരെവ–ലോ വീണ്ടും ധൂമകേതു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നു അദ്ദേഹം പ്രവചിച്ചു. ഇതു ശരിയായിരുന്നെന്നു മാത്രമല്ല അതിൽ പിന്നീടും ഓരോ ഏൽ കൊല്ലങ്ങളുടെശേഷമായി ഫവ്വനഭ–ലും ഫൻഫഫ–ലും അതു കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഫൻവ്വ–ൽ അതു ഇനിയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും.

ഹാലി ധൂമകേതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതു ഫവ്വനഫ–ലും ഫവ്വഭവ–ലും കണ്ട വലിയ ധൂമകേതുക്കളാണ്. ഇവയുടെ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി കൃത്യതലായി നമുക്കു യാതൊരറിവുമില്ല. മിക്കവാറും ഇവ ആദ്യമായി സൂര്യമണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതായിരിക്കാം ഇവയിൽ രണ്ടാമത്തേതു ഒരുപക്ഷേ നവ്വാവ്വ–ൽ വീണ്ടും വരുവാനിടയുണ്ട്.

ബൃഹത്തായ ഈ ധൂമകേതുക്കൾ കൂടാതെ ഇവയെക്കാൾ ചെറുതായി നിരവധി വാൽനക്ഷത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവയെ ദൂരദർശിനിയിൽക്കൂടി മാത്രമെ നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കയുള്ളു.

ഈ ധൂമകേതുക്കൾക്കെല്ലാം വളരെ തേജസ്സോടെ ശോഭിക്കുന്നതും അനേകായിരം മൈൽസു വീതിയിലും ഘനത്തിലുമായി ലക്ഷോപലക്ഷം മൈൽസുവരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതുമായ വലിയ വാലുകൾ ഉണ്ട്. ഈ വാലുകളിലൂടെ അവസ്സു പിൻഭാഗത്തു ആകാശത്തിൽ ശോഭിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, ഒരു ധൂമകേതു എത്രതന്നെ സാന്ദ്രത (density) കുടിയ ഒരു ഘനവസ്തുവായിരുന്നാലും അതിന്റെ വാൽ പുക, മഞ്ഞു മുതലായവപോലെ വളരെ സാന്ദ്രത കുറഞ്ഞതായിട്ടേ വിചാരിപ്പാൻ തരമൊള്ളു. ക്രമേണയും ധൂമകേതുക്കൾ സൂര്യനെ സമീപിക്കുംതോറും അവയുടെ വാലുകളുടെ ദൈർഘ്യവും ശോഭയും അസാമാന്യമായി വർദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സൂര്യന്റെ ചൂടും വെളിച്ചവും ഹേതുവായി ധൂമകേതുക്കളിൽ നിന്നും ആവിമയമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്ന ദ്രവ്യപദാർത്ഥങ്ങളാണു അവയുടെ വാലുകളായി പരിണമിക്കുന്നതെന്നു അനുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

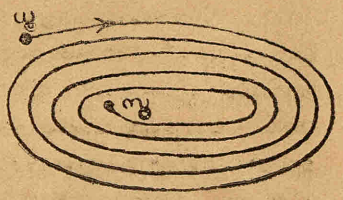
ഇങ്ങനെ സൂര്യസാന്നിധ്യംമൂലം ആവിയായി ഒരു ധൂമകേതുവിൽ നിന്നു രൂപാന്തരപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കൾ തിരികെ അതിലേക്കു ചേരുന്നില്ല. തൻമൂലം ഓരോ പ്രാവശ്യവും ധൂമകേതു സൂര്യനെ സമീപിച്ചു് അതിനെ ചുറ്റിക്കറങ്ങുമ്പോൾ ഉണ്ണംകൊണ്ടു് എളുപ്പത്തിൽ ആവിയാക്കിതീർക്കാവുന്നതായി അതിലുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ അതിനു നഷ്ടീഭവിച്ചു് ഈവക പദാർത്ഥങ്ങൾ ക്രമേണ അതിലില്ലാതായിത്തീരുന്നു. പല പ്രാവശ്യവും നമുക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ധൂമകേതുക്കളുടെ വാലുകൾക്കു ഗണ്യമായ ദൈർഘ്യമാവട്ടെ ശോഭയാവട്ടെ ഇല്ലാത്തതിന്റെ കാരണം ഇതുതന്നെയാണു്. നേരേ മറിച്ചു ഈ കാരണംകൊണ്ടുതന്നെ ആദ്യമായി സൂര്യമണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ധൂമകേതുക്കൾക്കു ഏറ്റവും മനോഹരവും വലുതും ആയ വാലുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും.

ധൂമകേതുക്കളുടെ വാലുകൾ എല്ലായ്പോഴും സൂര്യന്റെ എതിരുവശത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. ഇതിനു പല കാരണങ്ങളും സങ്കല്പിക്കാവുള്ളതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായതു സൂര്യനിലും ധൂമകേതുവിലും ഒരേതരം വിദ്യുച്ഛക്തിയുണ്ടെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഒരേതരം വിദ്യുച്ഛക്തിയുള്ള രണ്ടു വസ്തുക്കളെ പരസ്പരം അകറ്റുന്നതായ ഒരു ശക്തി അവ തമ്മിൽ എല്ലായ്പോഴും പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ ശക്തിയായിരിക്കാം ധൂമകേതുക്കളുടെ ആവിമയമായ വാലുകളെ സൂര്യന്റെ എതിർവശത്തേക്കു ലക്ഷോപലക്ഷം മൈലോളം ദിഗ്വിപ്പിക്കുന്നതു്.

ഇനി ധൂമകേതുക്കളും ഉൽക്കകളും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെപ്പറ്റി നമുക്കാലോചിക്കാം. രണ്ടും ന്യൂട്ടന്റെയും കെപ്ലറിന്റെയും ആകർഷണനിയമങ്ങളനുസരിച്ചു പ്രത്യേക പന്ഥാവുകളിലൂടെ സൂര്യനെ ചുറ്റി പ്രദക്ഷിണം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദ്രവ്യവസ്തുക്കളാകുന്നു. രണ്ടും പ്രത്യേക കാരണവശാലല്ലാതെ സാധാരണയായി നമുക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഉൽക്കകൾ ഭൂമിയെ പൊതിഞ്ഞുള്ള വായുമണ്ഡലത്തിൽപ്പെടുമ്പോഴും ധൂമകേതുക്കൾ സൂര്യനെ സമീപിക്കുമ്പോഴും മാത്രമെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവിക്കുന്നൊള്ളു. ഈ യോജ്യതകൊണ്ടു ധൂമകേതുക്കൾ വലിപ്പത്തിൽ ഒരുപടി ഉയർന്ന ഒരുതരം ഉൽക്കകൾ തന്നെയല്ലയോ എന്നും സൂര്യനെ സമീപിക്കുമ്പോൾ അവ ശോഭിക്കുന്നതു സൂര്യന്റെ വായുമണ്ഡലത്തിൽ അവ പ്രവേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലയോ എന്നും സംശയിപ്പാനിടയുണ്ടു്. സൂര്യന്റെ വായുമണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ടാൽ ഭൂമിക്കു ചുറ്റിയുള്ള വായുമണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഉൽക്കകളെപ്പോലെ ധൂമകേതുക്കളും ക്ഷണത്തിൽ ഭസ്മസമമായി തീരണം. ശരിതന്നെ. പക്ഷേ സൂര്യന്റെ പ്രധാന വായുമണ്ഡലാതിർത്തിയിൽനിന്നനേകം ലക്ഷം മൈൽസു ദൂരംവരെ വളരെ ലോലമായിട്ടെങ്കിലും വായുവുണ്ടായിരിപ്പാനിടയുണ്ടു്. ഈ പ്രദേശത്തുമാത്രം ധൂമകേതു പ്രവേശിക്കുന്നപക്ഷം ധൂമകേതുവും വായുവും തമ്മിലുള്ള ഉരവുശക്തി അതിനെ പെട്ടെന്നു നശിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം അതിൽ നിന്നും അനവധി ചെറിയ കഷണങ്ങളെ പിഴുതു വേർതിരിക്കുകമാത്രം ചെയ്യും. ഇവ അതിശീഘ്രത്തിൽ ധൂമകേതുവിനെ പിന്തുടരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ചൂടിൽ ഉരുകി ദഹിച്ചു ആവിമയമായി ശോഭിക്കുന്നതാണു ധൂമകേതുവിന്റെ വാലായി നമുക്കു തോന്നുന്നതു്. ഈ ഉരച്ചിലിന്റെ ഫലമായിതന്നെ വാലിൽ വിദ്യുച്ഛക്തിയും ജനിക്കുന്നതാണു്.

ഇങ്ങനെ ധൂമകേതുക്കളും ഉൽക്കകളും തമ്മിലുണ്ടായിരിപ്പാനിടയുള്ളതായ ഈ ബന്ധം വാസ്തവമാണെന്നു കാണിക്കുന്ന വേറെയും ന്യായങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇവ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതു് എൻകി ധൂമകേതു (Encke's comet) ബീല ധൂമകേതു (Biela's comet) നവമ്പറിലെ ഉൽക്കൌഘം (November Swarm of meteors) എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നാണു്.

എൻകി ധൂമകേതു ദൂരദർശിനിയിൽക്കൂടി മാത്രം നമുക്കു കാണാവുന്ന ഒരു ചെറിയ വാൽനക്ഷത്രമാകുന്നു. ഇതിന്റെ പന്ഥാവു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കൃത്യമായി നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ പന്ഥാവിൽക്കൂടി ഒരിക്കൽ ചുറ്റുന്നതിനു ധൂമകേതു എടുക്കുന്ന സമയം നാൽ വർഷങ്ങളാകുന്നു. പക്ഷേ ഈ കാലം സ്ഥിരമായിരിക്കാതെ അല്പാല്പമായി ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരുന്നതായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂര്യനെ സമീപിക്കുമ്പോൾ ലോലമായ ഒരു വായുമണ്ഡലത്തിൽക്കൂടിയാണു ധൂമകേതു സഞ്ചരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇതിങ്ങനെ ആയിരിപ്പാനേ മാർഗ്ഗമൊള്ളു. ധൂമകേതുവിന്റെ യാത്രയ്ക്കു വായു ഒരു ചെറിയ പ്രതിബന്ധമാകുന്നതിനാൽ ഓരോ പ്രാവശ്യവും അതു സൂര്യനെ ചുറ്റുമ്പോൾ അതിന്റെ വേഗ

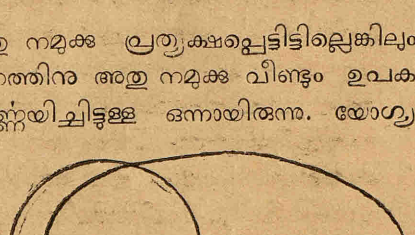

ചിത്രം 6.

തയ്യ് അല്പം കുറവുവരുന്നു. തൻമൂലം ഓരോ പ്രാവശ്യവും അതു സൂര്യനിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ മുമ്പു പോയടത്തോളം ദൂരം അതിനു പോകുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ എൻകി ധൂമകേതുവിന്റെ പന്ഥാവിന്റെ ദീഘ്രം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരികയും അതുകൊണ്ട് അതു സൂര്യനെ ചുറ്റുവാനെടുക്കുന്ന കാലം കുറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു കാലത്തു് അതു നിശ്ചയമായി സൂര്യനിൽ പതിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ വായുവിന്റെ തടസ്സം ഏറ്റവും നിസ്സാരമായതുകൊണ്ടു ഇതിനു വളരെ കാലതാമസം വേണ്ടിവരുമായിരിക്കാം. ഇതെങ്ങനെ ആയാലും എൻകി ധൂമകേതുവിന്റെ ചലനകാലം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരുന്നു എന്നുള്ളതു സൂര്യനിൽ നിന്നു ലക്ഷോപലക്ഷം മൈൽസു ദൂരത്തിൽപോലും, വളരെ നേർമ്മയിലും ലോലത്തിലും ആയാലും, വായുവുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു ഏറക്കുറെ ഒരു വലിയ തെളിവായിട്ടാണു തീർന്നിരിക്കുന്നതു്.

എൻകി ധൂമകേതുവിനെപ്പോലെ ദൂരദർശിനിയിൽക്കൂടി മാത്രം കാണാവുന്ന ഒരു ചെറിയ വാൽനക്ഷത്രമായിരുന്നു ബീലധൂമകേതു. ആറു സംവത്സരത്തിലൊരിക്കൽമാത്രം സൂര്യസന്നിധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു നമുക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ ധൂമകേതുവിന്റെ യാത്രയിൽ ഒരിക്കൽ ഇതു ജ്യൂപ്പിറർ (Jupiter) എന്ന ഗ്രഹത്തെ സമീപിക്കുവാനിടയുണ്ടെന്നും തൽഫലമായി ഇതിന്റെ ഗതിയിലും ഘടനയിലും വ്യത്യാസങ്ങൾ നേരിട്ടേക്കാമെന്നും ചില ജ്യോതിഷികന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുവാൻ ഒട്ടനേകം ജ്യോതിഷികന്മാർ അതിന്റെ അടുത്ത വരവു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ധൂമകേതുവിന്റെ ആഗമനം ക്ലിപ്തകാലത്തുണ്ടായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഒടുവിൽ അതുണ്ടായപ്പോൾ അതു രണ്ടംശങ്ങളായി പിളർന്നു വേർപെട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ഇതു ഫ്വ്രര—ൽ ആയിരുന്നു. ഫ്വ്രരവ—ൽ അതു വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ അതിന്റെ രണ്ടംശങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ദൂരം വളരെ വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഫ്വ്രരവ—ലെ അതിന്റെ അടുത്ത ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു വിഫലമായി എന്നു മാത്രമല്ല പിന്നീടു ഒരിക്കൽപോലും ഇതുവരെ അതിനെ കണ്ടിട്ടുമില്ല.

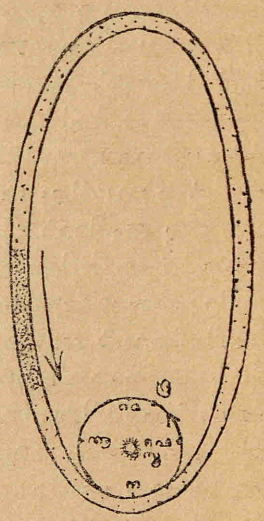
ഇങ്ങനെ ഫ്വ്രരവ—നു ശേഷം ബീല ധൂമകേതു നമുക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ധൂമകേതുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ക്രുത്രതൽ ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനു അതു നമുക്കു വീണ്ടും ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ ധൂമകേതുവിന്റെ പന്ഥാവു കൃത്യമായി നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നായിരുന്നു. യോഗ്യന്മാരായ പല ജ്യോതിഷികന്മാരുടെയും ഗണനാഫലമായി ഫ്വ്രരെ—ൽ ഒരു രാത്രി ഭ്രമി ഈ പന്ഥാവിനെ വിലങ്ങിക്കടക്കുമെന്നും ധൂമകേതു ഇനിയും നശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതു അപ്പോൾ ഭ്രമിക്കു വളരെ സമീപമായിരിക്കുമെന്നും കാണപ്പെട്ടു. ക്രുദാതെയും ഭ്രമിയും ധൂമകേതുവും തമ്മിൽ ക്രുട്ടിമുട്ടുവാനും ഏറെക്കുറെ ഇടയുള്ളതായി പല ജ്യോതിഷികന്മാരും പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ ശ്രുതി ലോകമെങ്ങും പരന്നു. ജനങ്ങളെല്ലാം ഭയാകുലന്മാരായി. എന്തിനു്? ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ മൃത്യുവും പ്രതീക്ഷിച്ചു കൃത്യരാത്രി പാർത്തിരുന്നു. ഒടുവിൽ കൃത്യരാത്രി വന്നു. ഭ്രമി ധൂമകേതുവിന്റെ പന്ഥാവിനെ വിലങ്ങിക്കടന്നു. ധൂമകേതുവിനെ കാണുകപോലും ഉണ്ടായില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. പക്ഷേ അന്നു അദ്ഭുതപൂർവ്വമായി ആകാശത്തിൽ അനവധി ഉൽക്കാപാതങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഈ അസംഖ്യം ഉൽക്കകൾ ബീല ധൂമകേതുവിന്റെ പന്ഥാവിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവയായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരംതന്നെ എല്ലാ ധൂമകേതുക്കളുടേയും പന്ഥാവുകളിൽക്കൂടി അസംഖ്യം ഉൽക്കകൾ സദാ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഇങ്ങനെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഉൽക്കകളുടെ എണ്ണം ധൂമകേതുക്കളുടെ സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ വളരെ ക്രുത്രതലായിരിക്കുമെന്നും അനുമാ

ചിത്രം 7.

നിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്നെയുമല്ല, അത്ഭുതപൂർവ്വമായി അസംഖ്യം ഉൽക്കാപാതങ്ങൾ നാം എപ്പോഴെല്ലാം കാണുന്നുവോ, അപ്പോഴൊക്കെയും ഭൂമി ഏതോ ചില ധൂമകേതുക്കളുടെ പന്ഥാവുകളിൽക്കൂടി കടക്കുകയാണെന്നും അനുമാനിക്കാം.

നവമ്പർ ഉൽക്കൌഘത്തിന്റെ ചരിത്രം നമ്മുടെ ഈ അനുമാനങ്ങളെ ഏറക്കുറെ ദൃഢീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ചില പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ചതിൽ നിന്നും നൂറു കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽവീതം നവമ്പർമാസത്തിൽ എത്രയും മനോഹരമായി അസംഖ്യം ഉൽക്കാപാതങ്ങൾ ആകാശത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുക പതിവായിരുന്നെന്ന് അമേരിക്കയിലെ പ്രസിദ്ധനായ പ്രൊഫസർ സ്യൂട്ടൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. ഒടുവിലായി ഇതുണ്ടായതു ക്രിസ്തുവർഷം 1799-ലായിരുന്നതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവർഷം 1899-ൽ അതു വീണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നു അദ്ദേഹം ഖണ്ഡിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. അതനുസരിച്ചു ക്രിസ്തുവർഷം 1899 നവമ്പറിൽ ഒരു രാത്രിയിലുണ്ടായ എത്രയും മനോഹരമായ ഉൽക്കാപാതദർശനം നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ചില വൃദ്ധന്മാരുടെ ഓർമ്മയിൽ നിന്നു തീരെ മാഞ്ഞുപോയിട്ടില്ലായിരിക്കാം. ക്രിസ്തുവർഷം 1900-ൽ ഇതു വീണ്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു നിഷ്ഫലമായെന്നു മാത്രമല്ല പിന്നീടു ക്രിസ്തുവർഷം 1901-ലും ഇതുണ്ടായിട്ടില്ല.

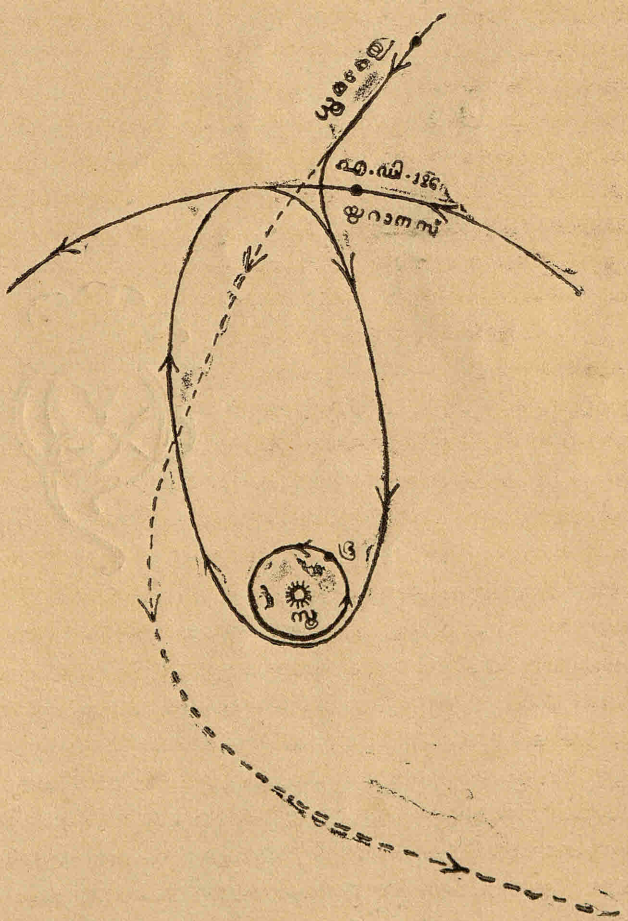
ചിത്രം 8.

ക്രിസ്തുവർഷം 1833 വരെ ഈ ഉൽക്കൌഘത്തിന്റെ പന്ഥാവു ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നപോലുള്ള ഒരു ദീർഘവൃത്തമായിരുന്നു. ഈ പന്ഥാവിൽ ക്രൂടി ഒന്നു ചുറ്റിത്തിരിയുന്നതിനു ഉൽക്കൌഘം എടുത്തിരുന്ന സമയം നൂറു വർഷങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ഓരോ കൊല്ലത്തിലും നവമ്പർ മാസത്തിൽ ഭൂമി ഈ പന്ഥാവിനെ വിലങ്ങിക്കടന്നിരുന്നെന്നു ചിത്രത്തിൽ നിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നു. ഈ അവസരങ്ങളിൽ ഉൽക്കൌഘത്തിൽ നിന്നും വേർപെട്ടു അതിന്റെ പന്ഥാവിൽക്കൂടി തന്നെ അതിനെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഉൽക്കകളിൽ ഏതാനും ഭൂമിയുടെ വായുവിൽപെട്ടു നമുക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക പതിവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു നവമ്പർ മാസങ്ങളിൽ മറ്റു മാസങ്ങളിലേക്കാൾ കൂടുതൽ ഉൽക്കാപാതങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്.

ഭൂമിയും ഉൽക്കൌഘവുമായി ഇടയുവാൻ നൂറു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ മാത്രമെ ഇടയുണ്ടായിരുന്നൊള്ളു എന്നു വിശദമാണല്ലൊ. ഇതു നവമ്പർ മാസത്തിൽ മാത്രമെ ആയിരിക്കയൊള്ളു. ഇങ്ങിനെ ഇടയുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അത്ഭുതപൂർവ്വമായ ഉൽക്കാപാതദർശനം ൪ മണിക്കൂർസമയത്തേക്കു ദീർഘിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ഭൂമി ഈ ഉൽക്കൌഘത്തെ വിലങ്ങിക്കടക്കുന്നതിനു എടുത്തിരുന്ന സമയം ൪ മണിക്കൂറാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ഉൽക്കൌഘത്തിന്റെ വീതി സെക്കണ്ടൊന്നിനു ക്രമേൽസു വേഗതയുള്ള ഭൂമി ൪ മണിക്കൂറിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ദൂരം, അതായതു ൪×൬൦×൬൦×ക്രമേൽ=൧൪൪൦൦ മൈൽസു ആണെന്നു കണക്കാക്കാം. എന്നാൽ ഇതിന്റെ നീളത്തോട്ടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഈ വീതി എത്രയോ നിസ്സാരമാണ്. സെക്കണ്ടൊന്നിനു ൨൪ മൈൽസു വേഗതയുള്ള ഈ ഉൽക്കൌഘത്തിനു അതിന്റെയത്ര നീളം സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു ഒരു വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ സമയം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു നമുക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതു നൂറു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ഭൂമി നിശ്ചയമായും ഈ ഉൽക്കൌഘവുമായി ഇടഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന എന്നുള്ളതിൽ നിന്നാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു നവമ്പറിൽ ഭൂമിക്കു അതിന്റെ മുന്നണികളുമായി ഇടയുന്നതിനു അവ തമ്മിലുള്ള സ്വല്പ ദൂരംകൊണ്ടു സാധിച്ചില്ലെന്നു വിചാരിക്കുക. അടുത്ത നവമ്പറിൽ ഭൂമി ഉൽക്കൌഘവുമായി നിശ്ചയമായും ഇടയുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു വർഷക്കാലത്തിനുള്ളിൽ ഉൽക്കൌഘത്തിന്റെ പിന്നണികൾ ഭൂമി അതിന്റെ പന്ഥാവിനെ വിലങ്ങിക്കടക്കുന്ന ദിക്കിൽ എത്തുന്നില്ലെന്നു വിശദമാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നാണു ഉൽക്കൌഘത്തിനു അതിനോളം നീളം സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു ഒരു വർഷത്തിൽ കുറയാത്ത കാലം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നെന്നു അനുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ കാലം ഒരു വർഷ

മെന്നു കണക്കാക്കിയാൽപോലും, ഉൽക്കൌഘത്തിന്റെ വേഗത സെക്കണ്ടൊന്നിനു ൨൫ മൈൽസാ യത്തുകൊണ്ടു, അതിന്റെ നീളം ൧൦൦×൨൫×൧൦×൧൦×൨൫=൬൨൫൦൦൦൦ മൈൽസാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഉദ്ദേശം ൯ കോടി മൈൽസു നീളവും ൧൯ ലക്ഷം മൈൽസു വീതിയും അത്രയുംതന്നെ ഘനവും ഉള്ള ഈ ഉൽക്കാസമൂഹത്തിന്റെ യാത്ര ഏറ്റവും മനോഹരവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ഒന്നായിരിക്കണം. സമൂഹത്തിലെ ഉൽക്കകളുടെ പരസ്പരദൂരം രണ്ടോ മൂന്നോ മൈൽസാണെന്നു വിചാരിച്ചാൽപോലും അതുകളുള്ള അവകളുടെ എണ്ണം എത്ര സംഖ്യാതീതം! ആകൃതിയിലും വലിപ്പത്തിലും ഈ ഉൽക്കകൾ തമ്മിൽ എന്തൊരു വിവിധത്വം, എന്തൊരു നാനാത്വം! ഓരോന്നിന്റെയും വേഗതയോ സെക്കണ്ടൊന്നിനു ൨൫ മൈൽസു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഈ ഉൽക്കാസമൂഹം നമുക്കുഗ്രഹിപ്പാൻപോലും സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത വേഗതയോടെ അതിന്റെ പന്ഥാവിനെ ചുറ്റി പ്രദക്ഷിണം വെക്കുമ്പോൾ സെക്കണ്ടൊന്നിനു ൧൯ മൈൽസു വേഗതയുള്ള ഭൂമി അതിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നെന്നു വിചാരിക്കുക. ഭൂമി അതിനെ വിലങ്ങിക്കടക്കുന്ന നാലഞ്ചു മണിക്കൂർ നേരത്തിനുള്ളിൽ അതിൽനിന്നും എത്രയോ അസംഖ്യം ഉൽക്കകളാണു ഭൂമിയുടെ വായുവിൽപെട്ടു നശിച്ചുപോകുന്നതു്. ഈ നാശം ഒരിക്കൽമാത്രം സംഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സമൂഹത്തിൽ ആകെയുള്ള ഉൽക്കകളുടെ എണ്ണത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു കുറവു വരികയില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ നൂറു വർഷത്തിലൊരിക്കൽവീതം ക്രമമായി അനേക ശതവർഷക്കാലത്തേക്കു ഈ നഷ്ടം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ഉൽക്കാസമൂഹം തന്നേയും തീരെ നാമാവിശേഷമായി തീരുകയില്ലയോ എന്നു വിചാരിപ്പാനവകാശമുണ്ടു്.

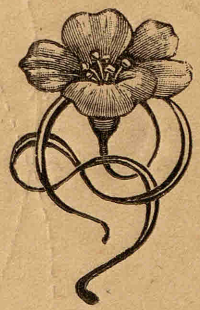
ചിത്രം 9.

ഈ അനുമാനം തീരെ അടിസ്ഥാനരഹിതമല്ലെന്നു് ആഗസ്റ്റിലെ ഉൽക്കൌഘത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ഈ ഉൽക്കൌഘം സൂര്യമണ്ഡലത്തിലെ ഉൽക്കൌഘങ്ങളിൽ വെച്ചു് ഏറ്റവും പുരാതനമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണു്. ഭൂമി ഇതിന്റെ പന്ഥാവിനെ ആണ്ടുതോറും ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ വിലങ്ങിക്കടക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എല്ലാ ആഗസ്റ്റിലും അനവധി ഉൽക്കാപാതങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ആഗസ്റ്റിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഉൽക്കാപാതങ്ങൾ മറ്റൊരാഗസ്റ്റിലേതിനേക്കാൾ കൂടുതലോ കുറവോ ആയിരിക്കുന്നില്ല. ഇതിൽനിന്നും ഈ ഉൽക്കൌഘം മിക്കവാറും നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നെന്നും അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ അതിന്റെ പന്ഥാവിലെങ്ങും ചിന്നിച്ചിതറി ഒരുപോലെ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നെന്നും അനുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

നവമ്പർ ഉൽക്കൌഘത്തിന്റെ ഭാവി ആഗസ്റ്റ് ഉൽക്കൌഘത്തിന്റെ പ്രസ്തുത സ്ഥിതി, ആയിരിക്കുമെന്നു

പലരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ "അന്യഥാ ചിന്തിതം കാര്യം, ദൈവമന്യത്ര ചിന്തയേൽ" എന്നുണ്ടല്ലോ. സൂട്ടന്റെ പ്രസ്താവനയനുസരിച്ചു ഫ്വൻൻ-ൽ ഭൂമി ഈ ഉൽക്കൂട്ടവുമായി ഇടയേണ്ടിയിരുന്നു. പക്ഷേ ഉൽക്കൂട്ടം അതിന്റെ യാത്രയിൽ മറെറാരു വലിയ ഗ്രഹവുമായി അതിനുണ്ടായ സാമീപ്യം ഹേതുവായി അതിന്റെ പന്ഥാവിനെ തൃജിച്ചു ഭൂമിയിൽ നിന്നും വളരെ ദൂരെയുള്ള വേറൊരു പന്ഥാവിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു.

ഈ ഉൽക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ഒരു പരാബോളായിൽക്കൂടി സൂര്യനെ ചുററി പ്രദിക്ഷണം വെച്ചിരുന്ന ഒരു ധൂമകേതുവിൽനിന്നാണെന്നാണനുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഏതോ കാരണവശാൽ ഈ ധൂമകേതു പൊട്ടിത്തകർന്നു് ഒരുൽക്കൂട്ടമായി തീരുകയും എ. ഡി. ഫ്വന്ന-ൽ യുറാനസു എന്ന ഗ്രഹവുമായി ഈ ഉൽക്കൂട്ടത്തിനുണ്ടായ സാമീപ്യം ഹേതുവായി അതിന്റെ പന്ഥാവു ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ദീഘ്വൃത്തമായി തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണു്. ഈ പന്ഥാവിൽക്കൂടി. എ. ഡി. ഫ്വന്ന മുതൽ നാം കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ വീതം നമ്മെ പ്രദിക്ഷണം വെച്ചശേഷം ഇപ്പോൾ ഈ പന്ഥാവിനേയും അതു തൃജിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചില പൂർവ്വസ്മരണകൾ.

ഫാദർ സൈമൺ. സി. ഡി.

ഹാ! അമ്പതുകൊല്ലത്തെ പ്രശസ്തമായ സമുദായസേവനം!! ഇതിൽ പകുതിയിലധികഭാഗവും ഈ വിദ്യാലയമാതാവിനോട് ഓരോ നിലയിൽ അടുത്തുനിന്നു സേവിക്കുന്നതിനു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ പല പൂർവ്വസ്മരണകൾ ഈ അവസരത്തിൽ ബോധത്തിൽ ഉദിക്കുന്നു. അവയിൽ ചിലതു നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു ധ്രുതിയിൽ കുറിച്ചയയ്ക്കുന്നതാണ്.

* * *

അപ്രേമിയരുടെ അഭിനയകലാചാതുര്യം.

ഇന്നു ലത്തീൻ കത്തോലിക്കസമുദായത്തിലെ ഒരു അഭിവന്ദ്യനേതാവായ ശ്രീമാൻ വി. എ. പാസ്സ്യൽ അവർകൾ ഒരിക്കൽ ഈ വിദ്യാലയത്തിന്റെ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകസ്ഥാനം അലംകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലൊ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം മുതൽക്കാണ് നാടകാഭിനയത്തിൽ നമ്മുടെ വിദ്യാലയം ഒരു നല്ല പേരു സമ്പാദിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ തന്നെ അഭിനയവിദ്യയിൽ നിപുണന്മാരായി ഫിലിപ്പുസാർ മുതലായി ഏതാനും അദ്ധ്യാപകന്മാരും അന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ ആണ്ടും നല്ല നല്ല ഏതെങ്കിലും നാടകം ചാതുര്യപൂർവ്വം അഭിനയിക്കുക ഒരു പതിവായിതീർന്നു. മുപ്പത്തഞ്ചുകൊല്ലത്തിനപ്പുറം അന്നു അഭിനയിച്ചുകണ്ട മാർ ക്ലയീസു നാടകത്തിന്റെ സ്മരണ ഇന്നലത്തേപ്പോലെ തോന്നുന്നു. ഒരു മി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയായിരുന്നു ക്ലയീസുരാജാവിന്റെ ഭാഗം അഭിനയിച്ചതു്. (അദ്ദേഹത്തെപ്പററി അതിൽപ്പിന്നെ യാതൊരറിവുമില്ല. ജൂബിലിഘോഷത്തിനെങ്കിലും വന്നുകണ്ടെങ്കിൽ സന്തോഷമായിരുന്നു.)

കർത്താവേ ഏശുനാഥാ! കുരിശിലടിയനായ് പ്രാണനേത്തന്ന താതാ
ഓർത്താലും വഴ്റാൻസിനേയും രിപുജനനിരയിൽ വിട്ടുപോം പുത്രനേയും—

എന്നു ചൊല്ലി ആ ബാലവിദ്യാർത്ഥി പൊഴിഞ്ഞ കണ്ണുനീർ ഇന്നും സ്മൃതിപഥത്തിലെത്തുന്നു.

വേലുമേനൻ നൽവേല ചെയ്തിട്ടു
ചേർച്ചയാക്കിയ ഗീതത്തെ

അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നവർ ആരും മറന്നിരിക്കയില്ല. മി. വേലായുധമേനവൻ അന്നത്തെ ഞങ്ങളുടെ ഡ്രിൽമാസ്റ്ററായിരുന്നു. വിദൂഷകവേഷത്തിനു തന്നെ ജനിച്ചതാണോ അദ്ദേഹമെന്നു തോന്നിപ്പോകും. അദ്ദേഹം രംഗത്തു വന്നാൽ സദസ്യർക്കു പിന്നെ മുഷിച്ചിലില്ല.

ഇതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും പഠിച്ചും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലർക്കും അഭിനയകലയിൽ അസാമാന്യമായ അഭിരുചി ഉണ്ടായതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ലല്ലോ. കാലക്രമത്തിൽ അപ്രേമ്യരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സമർത്ഥന്മാരായ നടന്മാരുണ്ടായി. മി. ആരോഗ്യസ്വാമിപ്പിള്ള ഹെഡ്മാസ്റ്ററായിരിക്കയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ മോളിയരുടെ "മൈസർ" എന്ന പ്രഹസനം ഒരിക്കൽ അഭ്യസിച്ചു. എം. രാജരാജവർമ്മതമ്പുരാൻ എം. എ. ബി. എൽ. അവർകളായിരുന്നു അന്നത്തെ യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചതു്. അദ്ധ്യക്ഷനവർകൾ "മൈസറിന്റെ" നടനസാമർത്ഥ്യത്തെപ്പററി വളരെ പ്രശംസിച്ചതും, ഒരു നല്ല നമ്മാനം കൊടുത്തയക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതും മറ്റും പലരും ഇപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. കോട്ടയത്തുനിന്നു വന്നിരുന്ന ചില മാന്യന്മാർ മീററിങ്ങ് കഴിഞ്ഞു് മി. ആരോഗ്യസ്വാമിപ്പിള്ളയ്ക്കു കൈകൊടുത്തുകൊണ്ടു "ഇത്തരത്തിലുള്ള ചില പ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു ഞങ്ങളെയും നിങ്ങൾ സഹായിക്കണം" എന്നു പ്രസ്താവിച്ചതും

സ്മരണിയംതന്നെ. നമ്മുടെ "ഹെർമെനെജിൽഡ്", മി. മാന്നുവൽ പയ്യട, എൽ. എൽ. ബി., ആരുടെ പ്രശംസയ്ക്കാണ പാത്രീഭവിയ്ക്കാത്തതു്. പരമ്പരാസിദ്ധമായ ഈ പ്രശസ്തി സെൻറ് എഫ്രേംസ് ഇന്നും പാലിച്ചുപോരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു അഭിമാനജനകം തന്നെ.

* * *

നമ്മുടെ സാഹിത്യസമാജം.

ഹൈസ്കൂളാക്കിയതിൽപ്പിന്നെയുള്ള നമ്മുടെ ഒന്നാമത്തെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ഗംഭീരശ്രീമാനും ഭരണനിപുണനുമായ പി. ജെ. എബ്രാഹം, ബി. ഏ. എൽ. റ്റി. അവർകളായിരുന്നല്ലൊ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തികേട്ട്, കോട്ടയത്തുനിന്നും മറ്റു ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും അകത്തോലിക്കരും ക്രിസ്തീതരന്മാരുമായ ഒട്ടേറെ കുട്ടികൾ ആറാംഫോറത്തിൽ വന്നു ചേർന്നു. അങ്ങനെയാണു ആർപ്പൂക്കരെ ഒരു ഹിന്തുഹോസ്റ്റലും, മാന്നാനത്തുതന്നെ സ്കൂളിനു പുറത്തായി വേറൊരു വിദ്യാർത്ഥിസത്രവും മറ്റും സ്ഥാപിക്കാനിടയായതു്. അതിനു മുമ്പു പ്രായേണ ചെറിയ കുട്ടികൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന സെൻറു എഫ്രേംസിൽ ഇങ്ങനെ ഒട്ടധികം മുതിർന്ന കുട്ടികളും വന്നുചേർന്നപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾക്കു ആകപ്പാടെ ഒരു ഊർജ്ജിതമായി. ഈ ഔർജിത്യം സർവ്വോപരി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു നവമായി ആരംഭിച്ച സാഹിത്യസമാജത്തിലാണ്. പടിഞ്ഞാറേ അറ്റത്തു സിക്സ്ത്തുഫോറം ക്ലാസ്സിൽ നാലും അഞ്ചും ആറും ഫോറങ്ങളിലെ കുട്ടികളൊന്നിച്ചു, സാഹിത്യസമാജത്തിനും വാദപ്രതിവാദത്തിനുമായി ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽക്രൂടുന്ന മീറ്റിങ്ങ് ആഴ്ചവട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു ചടങ്ങായിത്തീർന്നു. ഇന്നു പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ആലപ്പുഴത്തെ മി. ജനാർദ്ദനൻപിള്ള, ഒരു മി. ഇട്ടിച്ചെറിയ, മി. നീലകണ്ഠയ്യർ മുതലായി പല പല ഗണനീയനടന്മാർ ഒന്നിനൊന്നു ആ രംഗങ്ങൾ ക്രൂടുതൽ ക്രൂടുതൽ രസകരങ്ങളാക്കിച്ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വക സംഗതികളൊന്നും കണ്ടുപരിചയംപോലുമില്ലായിരുന്ന നാലാംഫോറത്തിലെ ചെറിയ കുട്ടികളായ ഞങ്ങൾക്കു ഇവരുടെ വാദപ്രതിവാദരീതികളുംമറ്റും ആദ്യം കേവലം അത്ഭുതകരമായിത്തോന്നി. ക്രമേണ ഞങ്ങളും പ്ലാറ്റുഫോറത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു തുടങ്ങി. ആവക പരിശീലനങ്ങളെല്ലാം ഓരോരുത്തർക്കും എത്ര കണ്ടു പ്രയോജകമായി ഭവിച്ചു എന്നു ഇപ്പോഴല്ലേ അറിയുക.

മി. സൂസയ്യാപ്പിള്ള ബി. ഏ., ബി. എൽ., എൽ. റ്റി. യുടെ കാലത്തു പ്രസംഗാഭ്യസനത്തിനു ക്രൂടുതൽ പ്രാമാണ്യം സിദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം പേരുകേട്ട ഒരു പ്രാസംഗികനായിരുന്നു. ശിഷ്യഗണങ്ങളായ ഞങ്ങളിൽ ആ അമൂല്യസമ്പത്തു യഥാശക്തി വിതരണംചെയ്യുന്നതിനു അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചുവന്നു. വാഗ്മികയോഗങ്ങളിലും മറ്റും സമാജാംഗങ്ങളേക്കൊണ്ടുതന്നെ പ്രസംഗങ്ങൾ എഴുതിപ്പിച്ചിച്ചു്, തഴക്കി പറയിക്കാൻ തുടങ്ങി. കാണികൾക്കു ഇതു അത്ഭുതാവഹമായിത്തോന്നി. ജഡ്ജി മി. ജോസഫ് തുമ്പശ്ശേരി, മെസ്സേഴ്സ് മാത്യു മുരിക്കൻ, തോമസ് മാക്കീൽ, വി. സി. ജോർജ്ജ് ആദിയായി ബഞ്ചിലും ബാറിലും പ്ലാറ്റുഫോറത്തിലും ഇന്നു പ്രശോഭിക്കുന്ന പല മഹാന്മാർ ഈ പരിശീലനക്കളരിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാണ്.

* * *

സാഹിത്യപരിശീലനങ്ങൾ.

സാഹിത്യസമാജത്തിൽ നിന്നു വേറേയും പല ഗുണങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു ഏവരും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം എന്നും അനുസ്മരിക്കും. ഇംഗ്ലീഷിലായാലും ശരി മലയാളത്തിലായാലും ശരി വല്ലതും രണ്ടു വാക്കു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങുന്നതിനുള്ള ധൈര്യവും മിക്കവർക്കും അവിടെനിന്നാണു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ദീർഘകാലത്തേയ്ക്കു മി. അഗസ്റ്റസ് സായ്പിനെ നമ്മുടെ സ്കൂളിലേക്കു ലഭിച്ചതു ഈ ശേഖരത്തിൽ വലിയൊരു സമ്പാദ്യമായിരുന്നു. അപ്രേമ്യരുടെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയ്ക്കു് ഇതുനിമിത്തം ഗണ്യമായ ഒരു മേന്മ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു ഒരുപക്ഷേ നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലായിരിക്കാം. കേരളീയരുടെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാശബ്ദത്തെയും പ്രയോഗത്തെയുംപറ്റി വിദേശിയർക്കു പൊതുവേ വലിയ പുച്ഛമുണ്ടു്. എങ്കിലും നമ്മുടെ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു അതുതന്നെ ഈ കോട്ടം പറ്റിയിട്ടില്ലെന്നു മംഗല

പുരത്തും മറ്റുമുള്ള അനുഭവംകൊണ്ട് അറിയാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നമ്മുടെ ഡോക്ടർ പി. ജെ. തോമസിന്റെ ഇംഗ്ലിഷ് ഭാഷാസരണി ആംഗ്ലേയരുടെപോലും പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലൊ.

മലയാളഭാഷയ്ക്കും സെൻറു എപ്രേംസിൽ പല അനുകൂല പരിതസ്ഥിതികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വിലപ്പട്ടം, എടമരം മുതലായവരിൽ നിന്നു ലഭിച്ച സഹായങ്ങൾ ചില്ലറയല്ല. സാഹിത്യപരമായ ഒരു അന്തരീക്ഷം തദ്വാരാ സമാഗതമാവാനിടയായി.

പെ. ബ. വലിയ ളൂയീസച്ചനും ബ. ഫിലിപ്പോസച്ചനും ഞങ്ങളുടെ കാലത്തു സ്കൂളിന്റെ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരായിരുന്നു. അവരുടെ തിരുനാളാഘോഷാവസരങ്ങളിലും മറ്റുമാണു ഞങ്ങളുടെ സാഹിത്യപ്രദർശനങ്ങൾ പരമാവധിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നതു്.

കീർത്തിയേറിയ ഗോത്രത്തിൽ ധാത്രിയിൽ വന്ന ജാതനായ്
ചീർത്തമോദേന ലോകത്തെ തീർത്തുപേക്ഷിച്ചു പുണ്യവാൻ.
ഏവമുള്ള മഹാത്മാവാം ളൂവീസിൻ നാമമിങ്ങഹോ
ഈവന്ദ്യനിത്ര ചേർച്ചയ്ക്കായ്ത്തെവ്വണ്ണം വന്നുചേർന്നിതോ.

എന്നും മറ്റും മാനേജരുടെ തിരുനാളിനു മംഗളപത്രസമർപ്പണം ചെയ്യുന്നതിനു ഞങ്ങൾക്കു യാതൊരു ക്ലേശവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സങ്കടനിവേദനങ്ങളും ഇക്രൂട്ടത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു നിവൃത്തിമാത്രം ഉണ്ടാക്കിവന്നു.

ഏറുമാനൂരു നിണ്ടൂരും ഏറ്റമങ്ങുള്ള മാഞ്ഞൂരും
മറ്റുമാചെറുവാണ്ടൂരും മാറെഴും കുടമാളൂരും.
ആർപ്പൂക്കരയുമ്പിന്നെ കൈപ്പുഴ,യതിരമ്പുഴ
ഇപ്പോലുള്ള കരേന്നൊക്കെയിപ്പോഴുണ്ടിഹ കുട്ടികൾ.

പ്രതിദിനം നടന്നുവന്ന പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കുട്ടികൾക്കായി ചില റോഡുകൾ, പാലങ്ങൾ കടത്തുവള്ളങ്ങൾ മുതലായവ കിട്ടണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു നിവേദനം. മാനേജർ തൽക്ഷണം അതിലേക്കുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങുകയായി. മി. കെ. പി. ശങ്കരമേനോൻ അവർകളായിരുന്നു അന്നു കോട്ടയം പേഷ്കാർ. പേഷ്കാരവർകളെ മാനേജർ ചെന്നു കാണുന്നു. സ്കൂളിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നു. കുട്ടികളുടെ വിഷമതകൾ അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

നാളെ രാവിലെ റോഡിന്നായ് ചിലെന്നുത്തരവിട്ടിടാം
താളമല്ലിതിചൊന്നിട്ടാണാളുപോയതു മേനവൻ.

ഇങ്ങനെ ലഭിച്ചതാണു ഇപ്പോൾ കാണുന്ന മാന്നാനം–അതിരമ്പുഴ റോഡ്. ഈമാതിരി ഞങ്ങളുടെ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങൾ കുട്ടികൾ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതു കേൾപ്പാൻ വളരെ കൌതുകമുണ്ടായിരുന്നു. റവ. ഫാദർ ഫിലിപ്പോസ് അവർകളുടെ മംഗളപത്രത്തിലെ ഒരു ഭാഗംകൂടി ഉദ്ധരിച്ചു ഈ ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കാം.

ബാറ്റ് മിൻറൻ തരസാകളിച്ചുമതിലേ തോറ്റും ജയിച്ചും ഭയം
മാറ്റുംമട്ടു ചൊരിഞ്ഞിടുന്ന ചിരിയാലേറ്റം ലസിച്ചും സദാ
മീറ്റിങ്ങിനു പ്രൈസെടുപ്പുമവിടേ ലെക്ചേഴ്സടിച്ചും മഹാ
ലാറ്റിൻ പ്രൊഫസർ വാഴണം സുചിരമീ ഫിലിപ്പരിയോൻ ധന്യനായ്.

* * *

അഭിമാനകരമായ ഒരു സംഭവം.

അന്നു ഞാൻ ബോർഡിംഗു ക്ലെർക്കായി ജോലി നോക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കുട്ടികളെ ക്ലാസ്സിലേക്കയച്ചിട്ടു പത്രസംബന്ധമായ ചില അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങളിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരിക്കയിൽ കുറേ അകലെയായി ഒരു വലിയ ആർപ്പുവിളി കേട്ടു. അല്പനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ജനാരവം വള്ളിമുറിത്തു എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. പുറത്തിറങ്ങിനോക്കിയപ്പോൾ ഇതാ പത്തുമുന്നൂറു പേരട

ങ്ങിയ ഒരു ജനക്കൂട്ടം ആർത്തുവിളിച്ചുകൊണ്ടു പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്കു കയറിവരുന്നു. മി. രാഘവയ്യാ യുടെ കാലത്തെ വിദ്യാർത്ഥിബഹളത്തിൽ കോട്ടയത്തുനിന്നു മാന്നാനത്തേയ്ക്കു പ്രവഹിച്ച വിദ്യാർത്ഥി സൈന്യമായിരുന്നു അതു്.

അരിവമ്പടയും പടയും പരിചിനൊടിടിനാദമൊക്കെ വെടിയും വെടിയും
മുകിൽനടുകൊടിയും കൊടിയും പരിവശ്യസുരേന്ദ്രദൃഷ്ടി പൊടിയും പൊടിയും

എന്നു പുനം നംപൂതിരി പാടിയതാണു ആ വമ്പട കണ്ടപ്പോൾ ഓമ്മയിൽ വന്നതു്. എട്ടും ഒൻപതും വയസ്സുള്ള കുട്ടികൾപോലും ആ ക്രൂരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്തു മുണ! എന്തു പ്രസരിപ്പു!! തിരുവിതാംകൂർ മുഴുവൻ അവക്കു കീഴ്പ്പെട്ടുപോയി എന്നുള്ള തരത്തിലാണു സൈന്യം മുമ്പോട്ടു പായുന്നതു്. ക്രമലുക്രടാതെ അവർ നമ്മുടെ സ്കൂൾഹാളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. കുട്ടികൾ പരീക്ഷയ്ക്കു എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. നമ്മുടെ കുട്ടികളിൽ യാതൊരുത്തരും സ്ഥലം വിട്ടുപോകരുതെന്നു ശിക്ഷാശാസ്ത്രനിപുണനായ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ മി. കെ. ജെ. അബ്രാഹം ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നു. ചിലരുടെ പരീക്ഷക്കടലാസുകളും മഷിക്കുപ്പികളും പ്രതിയോഗികൾ കൈവശമാക്കി. സഹപക്ഷത്തിൽ ചേരുന്നതിനു ആരുമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഇളിഭ്യരായി പിന്നോക്കംമാറുവാൻ തുടങ്ങി. പറമ്പിലേയ്ക്കിറങ്ങിയതെങ്ങു്, നാരകം മുതലായ വയോടെല്ലാം ഒരു ആക്രമണം നടത്തി. ഒരാൾ തെങ്ങിൽനിന്നു താഴെ വീണു കാലൊടിഞ്ഞതായിട്ടാണു കേട്ടതു്. ഏതായാലും അയാളെ ഒരു ചാക്കിൽ കെട്ടിയെടുത്താണു തിരികെ കൊണ്ടുപോയതു്. ഇതിനിടയിൽ ആശ്രമത്തിലേക്കു പ്രവേശനം കൊടുക്കാതെ ആശ്രമവാതിലുകളെല്ലാം ബന്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉച്ചഊണു കിട്ടിയേ പോകയുള്ളു എന്നു ശാഠ്യം തുടങ്ങി. ബോർഡേഴ്സിനു വിളമ്പിയിരുന്ന ഉച്ചഭക്ഷണം എടുത്തു കഴിച്ചുകളയുമെന്നുള്ള ദിക്കായി. അതിനാൽ ഊട്ടുമുറി വാതിലുകളും പൂട്ടി കാവൽ നിറുത്തി. പരീക്ഷയും കഴിഞ്ഞു വന്നെത്തിയ എന്റെ കുട്ടികളെല്ലാം വിശ്വസ്തഭടന്മാരെപ്പോലെ എന്റെ പിന്നിലായി സ്ഥലംപിടിച്ചു. താളങ്ങളൊന്നും ഫലിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടതിനാൽ ഒടുവിൽ ശത്രുസൈന്യം പിന്മാറുകതന്നെ ചെയ്തു. മുരുക്കത്തിൽ രണ്ടുമണി കഴിഞ്ഞേ കുട്ടികൾക്കു ഭക്ഷണംകൊടുക്കുന്നതിനും, ആശ്രമത്തിലേക്കു കടന്നു എനിക്കു വല്ലതും കഴിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചുള്ളുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലൊ. ബഹളക്കാർ ചെന്നു ആഘോഷവിളി നടത്തിയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ അവിടത്തെ കുട്ടികളും അവരോടു ചേരുകയാണു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ആജ്ഞാനുവർത്തികളായ നമ്മുടെ കുട്ടികൾ ഈ അവസരത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച വിശ്വസ്തത അഭിമാനസമേതം എക്കാലത്തും അനുസ്മരിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു സംഭവമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

* * *

കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്.

കേരളകാളിദാസനായ ഈ തിരുമേനിയുടെ ഒരു വലിയ ഛായാപടം സ്കൂൾഹാളിൽ പ്രധാന സ്ഥാനത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിന്റെ ചരിത്രം ഇപ്പോഴുള്ള കുട്ടികളിൽ അധികംപേർക്കും നിശ്ചയമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മുപ്പതോ മുപ്പത്തഞ്ചോ കൊല്ലത്തിനപ്പുറമാണു്. തിരുമേനി ഒരിക്കൽ മാന്നാനത്തേയ്ക്കു എഴുന്നള്ളി. അത്യാഹ്ലാദപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. സ്കൂളിന്റെ രണ്ടാംനിലയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന പ്ലാറ്റുഫോമത്തിൽ മഹാമഹിമശ്രീമാനായ ആ തിരുമേനി ആസനസ്ഥനായതും വില്ലായിട്ട ശിപായിമാർ ഇരുവശവും അകമ്പടിസേവിച്ചു നിന്നതും മറ്റും ഇന്നലത്തേപ്പോലെ സ്മരണയിലുദിക്കുന്നു. വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ നിധീരിയ്ക്കൽ മാണിഅച്ചൻ അവർകൾ ഒരു മംഗളാശംസ പ്രസംഗം ചെയ്തു. അന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സ്കൂളിന്റെ രക്ഷാധികാരം സദയം സ്വീകരിച്ചു. ആശ്രമവും മറ്റും സന്ദർശിച്ചു സംതൃപ്തനായി തിരികെ എഴുന്നെള്ളിയശേഷം അയച്ചുതന്ന പടമാണു ഇന്നു നാം കാണുന്നതു്. തിരുമനസ്സിലേക്കു മാന്നാനത്തോടുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ആദ്യകാലങ്ങളിലെ 'നസ്രാണിദീപിക' എടുത്തുനോക്കിയാൽ മതി. മാന്നാനത്തെയും

ആശ്രമത്തേയും, പത്രത്തെയും പ്രകീർത്തിച്ചുള്ള തിരുമനസ്സിലെ വല പദ്യങ്ങൾ കാണാം. പെ. ബ. മിഷ്യനറി അപ്പസ്തോലിക്കാ വലിയചാണ്ടിയച്ചനും കൊച്ചുചാണ്ടിയച്ചനും തിരുമനസ്സിലെ ആപ്തമിത്രങ്ങളായിരുന്നു. ആറിങ്ങൽ തമ്പുരാട്ടിമാർ ചെറുപ്പമായിരിക്കയിൽ ഈ തപോവൃദ്ധന്റെ അനുഗ്രഹം തിരുമേനി അവർക്കു പ്രാപിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. "വലിയചാണ്ടിക്കത്തനാർ ഇങ്ങോട്ടു ഇറങ്ങാമെന്നുവച്ചതുതന്നെ വലിയ അനുഗ്രഹം" എന്നാണു തിരുവനന്തപുരത്തുവച്ചു കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ തിരുമേനി പറയാറുണ്ടായിരുന്നതു്.

* * *

പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥിസംഘം.

സപ്തതിജൂബിലിയിലെത്തിയിട്ടും സെൻറു എപ്രേംസിനു് ഒരു പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥിസംഘമില്ലല്ലൊ എന്നു ചിലർ ഖേദിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇല്ലെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ഫൻഫഠ–ലെ സ്കൂൾഡെ ആഘോഷം സ്മരണയിലെത്തുന്നു. വെറി റവ. ഫാദർ സ്റ്റീഫൻ മാനേജരായിരുന്നു. ഫാദർ വെട്ടിയ്ക്കാപ്പള്ളി മുതലായ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥി പ്രമുഖന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ഫാദർ വെട്ടിക്കാപ്പള്ളിയുടെ ഉജ്ജ്വലത്തായ ഒരു പ്രസംഗം അന്നു സ്കൂൾഹാളിൽ മുഴങ്ങി. പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥിസംഘത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും അന്നത്തെ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടു. സമ്മേളനാനന്തരം പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒരു കാര്യാലോചനായോഗം നടക്കുകയും ഒരു Former Pupils' Association രൂപവൽക്കരിച്ചു ഭാരവാഹികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയുമുണ്ടായി. അന്നത്തെ യോഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആ ഉന്മേഷം അതു വേഗം അസ്തമിക്കുമെന്നു ആരും കരുതിയിരിക്കയില്ല. പിറേറക്കൊല്ലം ഒരു സമ്മേളനം നടക്കുകയുമുണ്ടായി. പിന്നീടു എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നറിയാറില്ല. കേരളീയരുടെ ജന്മസിദ്ധമായ ആ ഗുണം അവിടെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടെങ്കിൽ ഒട്ടും അത്ഭുതപ്പെടാനില്ലെന്നു സമാധാനിക്കുകതന്നെ. അതല്ലെങ്കിൽ തിശ്ശിനാപ്പള്ളി സെൻറു ജോസഫ്സിലേയും മറ്റും പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥിസംഘങ്ങൾ ഇപ്പോഴും നടന്നുപോകുന്നതെങ്ങനെയെന്നു സമാധാനം പറയേണ്ടിവരും.

ന ദൈവമിതിസഞ്ചിന്ത്യ ത്യജേദുദ്യോഗമാത്മനഃ
അനുദ്യമേന കസ്തൈലം തിലേഭ്യഃ പ്രാപ്തു മർഹതി.

അതായതു, ദൈവഹിതംപോലെ വരട്ടെയെന്നു കരുതി, നാം ചെയ്യാനുള്ള ശ്രമം ചെയ്യാതിരിക്കരുതു്. എള്ളിൽ നിന്നു എണ്ണയെടുപ്പാൻ ശ്രമംകൂടാതെ കഴിയുമോ?

* * *

ഒരു വിജയരഹസ്യം

കൂടി പരസ്യമാക്കിയിട്ടു് ഈ പൂർവ്വസ്മരണകൾ സമാപിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ നമ്മുടെ വിദ്യാലയത്തിനു പല അസൌകര്യങ്ങളെ തരണംചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാം. എങ്കിലും അതിനെ എല്ലാം ജയിച്ചു അതു മുന്നണിയിൽ നടകൊള്ളുന്നു. പരീക്ഷാഫലത്തിൽ ഒരിക്കലും പിന്നോക്കം പോയിട്ടില്ല; കുട്ടികളുടെ സംഖ്യയും ക്രമേണ കുറയുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടുനോക്കിയാലും പുരോഗമനമല്ലാതെ കാണുന്നില്ല. ഈ വിജയരഹസ്യം എന്താണെന്നു പലരും പലപ്പോഴും അത്ഭുതപ്പെടാറുണ്ടു്. പരേതനായ ഡോക്ടർ മാത്യു മാക്കീൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഒരു സമ്മാനദാനാവസരത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചപ്പോൾ ഇതേ പരാമർശിച്ചു ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി: "... The very atmosphere of this institution is rich in all those elements of morality which I should like every pupil to inhale freely. Piety, obedience, and perseverance— these I consider to be

the cardinal virtues which must characterise the life of every individual, for where these exist, the other necessary virtues are sure to follow."

പരമപാവനമായ ഒരു അന്തരീക്ഷം പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ പരിശ്രദ്ധതയാൽ ഈ കുന്നിൽ സംസ്യഷ്ടമായിട്ടുണ്ട്. സർവ്വോപരി അതാണ് ഏതാവൽപ്പുയ്ന്തമുള്ള നമ്മുടെ മാതൃവിദ്യാലയത്തിന്റെ വിജയത്തിനു നിദാനമായി ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. അതുണ്ടാകുമ്പോൾ മറ്റു സകലതും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളുമെന്ന സംപൂജ്യനായ അദ്ധ്യക്ഷൻ നിർണ്ണയിച്ചതു യുക്തിപൂർവ്വംതന്നെ— അനുഭവവും അതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. യോഗാർത്ഥികളുടെ ഡയറക്ടരായിരിക്കയിൽ ഈ വാസ്തവം എനിക്കു പൂർവ്വാധികം അനുഭവവേദ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതു ബുദ്ധിക്രമ്മതയുള്ളവരല്ലാത്ത കുട്ടികൾപോലും യോഗാർത്ഥിഭവനത്തിലേക്കു കടന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ക്ലാസ്സിൽ അനല്പമായ വ്യത്യാസം പഠനവിഷയത്തിൽ കാണുക പതിവാണെന്നു അദ്ധ്യാപകന്മാർ തന്നെ സന്തോഷപൂർവ്വം പറയാറുണ്ട്. ഏകാഗ്രചിത്തതയുടെ ഒരു അന്തരീക്ഷം അവർ ശ്വസിക്കുന്നതാണ് അതിനു കാരണം. അവർ നിമിത്തം ക്ലാസിലേക്കും അതു സംക്രമിപ്പാൻ ഏറക്കുറെ ഹേതുവാകുന്നു. ഇതു് അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശ്രമത്തെ അത്യന്തം ലഘൂകരിക്കുന്നു; വിജയപദ്ധതി സുഗമമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ പൂർവ്വസ്മരണകൾ വളരെ ദീർഘിക്കും.

ഇക്കായ്മെല്ലാമൊരുനാൾ നിനച്ചാ—
ലുൾക്കാമ്പിലപ്പോതരമോദമുണ്ടാം.

എന്നു വേർജിൽ മഹാകവിയോടുകൂടി പാടി അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ. Hace olim meminisse juva bet.

ഒരു സൂചനം.

ജോസഫ് മാളിയേക്കൽ, ബി. എ., ബി. എൽ.

ക്രൈസ്തവ വിദ്യാലയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എന്റെ ചിന്തയിൽ മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്ന ഒരു സംഗതി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കുന്നതു് അനുചിതമായിരിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

മലയാളം സംസാരിക്കുന്നവരിൽ വർഗ്ഗവ്യത്യാസമനുസരിച്ചു ഭാഷാനൈപുണ്യത്തിലും അഭിരുചിയിലും വ്യത്യാസമുള്ളതായി ഇപ്പോൾ കാണുന്നുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. മലയാളം ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷയായി വളർന്നുവന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ ഭാഷയെ ശാസ്ത്രീയമായും പ്രായോഗികമായും ക്രൂടുതൽ പോഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് ക്രൈസ്തവരാണെന്നും ഭാഷാനിപുണന്മാർ എല്ലാക്കാലത്തും ക്രൈസ്തവരിൽ തുടച്ചയായി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അഭിമാനപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്ന ക്രൂട്ടത്തിൽ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഇടക്കാലത്തു ക്രൈസ്തവർ പൊതുവെ പിന്നോക്കമായി എന്നും അവരുടെ അധസ്ഥിതാവസ്ഥ ഇനിയും നീങ്ങിട്ടില്ലെന്നുംക്രൂടി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു പരമാർത്ഥമാണ്. ആ അവസ്ഥയ്ക്കു പല കാരണങ്ങളും ചരിത്രാന്വേഷകർ കണ്ടുപിടിച്ചേക്കാം. മലയാള ഭാഷയ്ക്കു സംസ്കൃതത്തോടുള്ള ബന്ധം അതി ദൃഢമായിത്തീരുകയും അതിനനുസരണമായ സംസ്കൃതഭാഷാജ്ഞാനം ക്രൈസ്തവർക്കില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതു് ഒരു പ്രധാന കാരണമാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ കുറവിനെ പരിഹരിക്കാനുള്ള പ്രധാന പദ്ധതി സംസ്കൃത ഭാഷാഭ്യസനംതന്നെയാണ്.

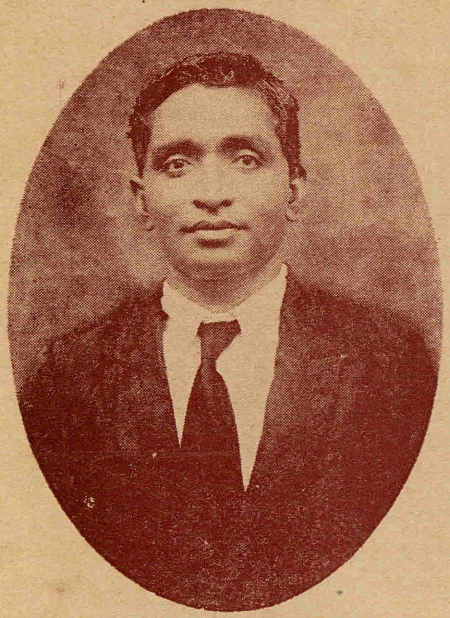
സംസ്കൃതം പഠിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര സൗകര്യം ക്രൈസ്തവർക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. സംസ്കൃതം ഹൈസ്കൂൾകളിൽ ഉപഭാഷായായി അഭ്യസിപ്പിക്കുവാൻ പാഠപദ്ധതിയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രൈസ്തവ വിദ്യാലയങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തെ തീരെ അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ സംസ്കൃതം പഠിപ്പിക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ക്രൈസ്തവ വിദ്യാലയം മാത്രമേ എനിക്കറിവുള്ളൂ. ചില വിദ്യാലയങ്ങളിൽ, ഏതാനുംനാൾ പരീക്ഷിച്ചിട്ട്, വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അഭിരുചിയില്ലെന്നുള്ള കാരണംപറഞ്ഞു നിറുത്തൽചെയ്തതായും അറിയാം. നിവൃത്തിയുള്ളപക്ഷം അന്യമതസ്ഥരുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചുകൂടെന്നു ചില ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങൾക്കു നിർബന്ധമായ നിഷ്കർഷയുണ്ട്. ക്രൈസ്തവ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ന്യായമായ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും നൽകുവാൻ ഈ കാരണത്താൽ, അധികൃതന്മാർക്കു പ്രത്യേകമായ കടമയും ഉണ്ട്. പ്രസ്തുത കടമയെ അവഗണിക്കുവാനോ നിർവ്വഹിക്കാതിരിക്കുവാനോ മതിയായവിധം സാധീകരിക്കുവാൻ യാതൊരു സമാധാനവും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കാവുന്നതല്ല. വിദ്യാർത്ഥികൾ അഭിരുചി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവർക്കു പ്രത്യേക താല്പര്യം ജനിപ്പിക്കേണ്ടതായ ചുമതലയും അധികാരികൾക്കുണ്ട്. ക്രൈസ്തവ വിദ്യാലയങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അനാസ്ഥ യാതൊരു ന്യായത്താലും സാധൂകരിക്കാവുതല്ല.

വിദ്യാലയാധികൃതന്മാരുടെ ഈ മുമതല മറെറാരു കാരണത്താൽ ഗൗരവതരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗസന്നിധിയിൽ നാലിലൊരു ഭാഗം അഭ്യസനംമാത്രം നടക്കുന്നുവെന്നു നീതിസാരകർത്താവു വിവക്ഷിക്കുന്നു. സംസ്കൃത ഭാഷാഭ്യസനത്തിൽ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഇപ്രകാരം ഒരംശം മതിയാകുന്നതാണ്. അവരുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലാണല്ലൊ. കവിതാരൂപത്തിൽതന്നെ

ഭാഷാന്തരപ്പെട്ടത്തിട്ടുള്ള പ്രസൂത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നിത്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതു് കുട്ടിക്കാലംമുതൽക്കേ അവക്കു പരിചയപ്പെടുകയും അദ്ധ്യയനവേളയിലും പിന്നീടും ഈ പരിചയം അവരുടെ സംസ്കൃതഭാഷാജ്ഞാനത്തെ വളരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ക്രൈസ്തവാനികളുടെ അനുഭവം അതിനു വിപരീതമാണു്. അവരുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിദേശഭാഷകളിൽനിന്നു ഗദ്യത്തിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ളവയാണു്; ആരാധനയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്നതും ഗദ്യംതന്നെ. കവിത അവരുടെ ആരാധനയിൽ വരുന്നതു സംഗീതമായിട്ടാകുന്നു. അതു വിദേശഭാഷയിലും വിദേശരീതിയിലും ആയിരിക്കും. നാട്ടുഭാഷയിൽ വല്ല സംഗീതവും അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നെങ്കിൽ അതും വിദേശരീതിയിലോ, ഭാരതീയരീതിയുടെ ഒരു പ്രാകൃതരൂപത്തിലോ മാത്രമാണു്. ശൈശവം മുതല്ക്കേയുള്ള ഈ അനുഭവം അവരുടെ ഭാഷാഭിവൃദ്ധിയെ സഹായിക്കുന്നില്ലെന്നതന്നെയല്ല, അവരിൽ അന്തർമ്മുഖമായി വല്ല കാവ്യപ്രതീതിയും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ പാടേ ഹനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ വല്ലതും കുറെ അഭ്യസിച്ചാൽത്തന്നെയും, ഇപ്രകാരമുള്ള അനന്തരാനുഭവങ്ങൾ അതിനെ വളരെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു്, ക്രൈസ്തവാനികൾക്കു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നൽകുന്ന സംസ്കൃതഭാഷാപരിശീലനം മറ്റുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിലെ തോതിനെ അപേക്ഷിച്ചു് വളരെ കൂടുതലായിരിക്കണം.

സംസ്കൃതഭാഷാഭ്യസനത്തിന്റെ ആവശ്യവും തൻമൂലമുള്ള ഭാഷാഭിവൃദ്ധിയുടെ ഉപയോഗവും എന്താണെന്നു് ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. ശരിയായ ഭാഷാനൈപുണ്യം— തത്വത്തിലും പ്രയോഗത്തിലും, പദ്യനിർമ്മാണത്തിലും ഗദ്യരചനയിലും, നിരൂപണത്തിലും മറ്റെല്ലാ ശാഖകളിലും ഉള്ള വൈദുഷ്യം— സംസ്കൃതജ്ഞാനം കൂടാതെ സുസാധമല്ലെന്നും, സംസ്കൃതഭാഷാഭിജ്ഞന്മാരായ കേരളീയർക്കു് മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ വളരെ ഉയർന്നിലനിഷ്പ്രയാസം സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഉള്ള അനുഭവങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യമില്ല. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നാട്ടുഭാഷയിൽതന്നെ നടത്തണമെന്നും കേരളത്തിനു തനിച്ചു ഒരു സർവ്വകലാശാല വേണമെന്നും ഉള്ള സംരംഭങ്ങളുടെ ഫലമായി വളർന്നുവരാവുന്ന സാങ്കേതിക സാഹിത്യത്തിനും സംസ്കൃതംപോലെ 'ധാതു' പൂർണ്ണമായ ഒരു ഭാഷയുടെ സഹായം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്.

സംസ്കൃതഭാഷാപഠനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ മറ്റു ക്രൈസ്തവവിദ്യാലയങ്ങൾക്കു മാതൃകയായിരിക്കത്തക്ക ഒരു പദ്ധതി ഈ കനകോത്സവഘട്ടത്തിൽ മാന്നാനം ഹൈസ്കൂൾതന്നെ ആരംഭിക്കുന്നതു സമുചിതമായിരിക്കും. മദ്ധ്യകാലങ്ങളിൽ യൂറോപ്പിൽ നാഗരികതയുടെയും, ജ്ഞാനത്തിന്റെയും, ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും ഭണ്ഡാരം സന്ന്യാസിമന്ദിരങ്ങളായിരുന്നു. സന്ന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെ ഈ നിലയ്ക്കു പിന്നീടും വലിയ വ്യത്യാസം സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. കേരളീയകർമ്മചിത്താസഭ്യർക്കും അപ്രകാരമുള്ള ശ്രേഷ്ഠത ഒട്ടും കുറവല്ല. പ്രസൂത സഭാംഗങ്ങൾക്കും പ്രത്യേക പഠനത്തിനു സൗകര്യമുള്ളതുകൊണ്ടും അവരിൽ പലരും ഇപ്പോൾതന്നെ അപ്രകാരം വൈദഗ്ധ്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും അവരുടെ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാപനമായ ഈ ഹൈസ്കൂൾ മറ്റു വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു് ഒരു മാതൃകയും തദ്വാരാ സമുദായാഭിവൃദ്ധിക്കു് ഒരുത്തമമാർഗ്ഗവും ആയി പരിണമിക്കുവാൻ യാതൊരു തടസ്സവും ഇല്ല. മാന്നാനം ഹൈസ്കൂളിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു പദ്ധതി സമാരംഭിക്കുന്നതായാൽ, മറ്റു വിദ്യാലയങ്ങൾ അതിനെ ഒരു നിബന്ധനിർദ്ദേശമായി സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുമെന്നുകൂടി ഞാൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

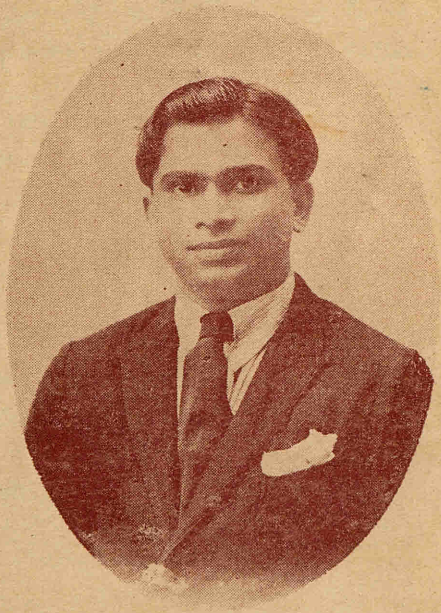
PROF. V. J. JOSEPH, M. A.

MR. JOSEPH, MALIEKAL, B. A., B. L.

REV. FR. THOMAS,
KOCHAYAMKANAL.

MR. P. C. DEVASIA, M. A.

നാസ്തികവാദവും യുവജനകൃത്യവും.

ഫാദർ തോമ്മസ് കൊച്ചുപ്പുങ്കാനാൽ.

നമ്മുടെ ഹൈസ്കൂളിന്റെ കനകജൂബിലിയാഘോഷം സംബന്ധിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽച്ചേർക്കുന്നതിനു സന്ദർഭോചിതമായ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു് ഒരു ലേഖനമെഴുതി അയയ്ക്കുണമെന്നു തൽഭാരവാഹികൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതു് വിദൂരത്തു താമസിക്കുന്ന എന്നെപ്പോലെയുള്ളവരുടെ ഔചിത്യബുദ്ധിയുടെ ഒരു പരീക്ഷക്രുടെ നടത്തുവാനായിരിക്കാം. വളരെക്കാലത്തെപ്പരിശ്രമഫലമായി ഈയുള്ളവരെ ജീവിതായോധനത്തിനു സന്നദ്ധന്മാരാക്കി അനുഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞയച്ച ഭാരവാഹികൾ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ അപലപിപ്പാനും പാടില്ല. പുണ്യശ്ലോകനായ വലിയചാണ്ടിയച്ചൻ തുടങ്ങിയുള്ള മഹാശയന്മാരുടെ ഇത്തരം അനേക പരീക്ഷകൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും വിധേയനായതിന്റെ ഫലമൊന്നു മാത്രമാണ് ഈയുള്ളവൻ ഇപ്പോൾ ആയിരിക്കുന്ന നിലയിലെത്തുവാനിടയായതെന്നും ഇത്തരുണത്തിൽ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അനുസ്മരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സന്ദർഭം നോക്കിച്ചെയ്യുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും ഫലിക്കാതിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടാണു നാനാജാതിമതസ്ഥരുടെ വകയായ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനു പറ്റിയപുമായ ഒരു വിഷയം "നാസ്തികവാദവും യുവജനകൃത്യവു"മായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതിയതു്. സർവ്വരുടേയും സമാശ്രയമായിരിക്കേണ്ട സർവ്വേശ്വരനെ പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു വിഷയം അസ്ഥാനത്തായിപ്പോയെന്നോ ആസന്നഭൂതമായ യൗവനസ്മരണകളെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുവൻ യുവജനങ്ങളുടെ കൃത്യമെന്തെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു് അപ്രകൃതമായിപ്പോയെന്നോ വരികയില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു വിഷയത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ന=ഇല്ല; അസ്തി=ഉണ്ടു്; നാസ്തി=ഇല്ല; നാസ്തികൻ=ഇല്ലെന്നുപറയുന്നവൻ. എന്തില്ലെന്നു പറയുന്നവനെന്നു ചോദിച്ചാൽ, നാസ്തിപരലോകസുൽ സാധനമുട്ടപ്പോവാ: പരലോകമെന്നൊരു സാധനം ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ കാണപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നവൻ എന്നാണു നിരുക്തികാരന്മാർ ഇപ്പദത്തിനു വ്യുൽപത്തി കല്പിക്കുന്നതു്. നാസ്തികന്മാർ അങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടന്നുകൊള്ളട്ടെ; അതിനെക്കുറിച്ചു നമുക്കിവിടെ ചിന്തിപ്പാനെന്തവകാശമാണുള്ളതെന്നു ചോദിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രിയ ധുരന്ധരന്മാരും സമുദായസ്നേഹികളും അതിനു് എത്രയും വലിയ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചുകൊണ്ടു് അതിനെ സന്മാർഗ്ഗലോകത്തിലേ ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയെന്നു സംബോധനംചെയ്യുന്നതിനു യാതൊരു സങ്കോചംപോലും പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ, കഴിയുമെങ്കിൽ അതിന്റെ ഉൻമൂലനാശം വരുത്തുവാൻക്രുടെ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതുതന്നെ നമ്മുടേയും അവകാശമെന്നു സമാധാനം. പണ്ടൊരിക്കലും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സംസ്കാരവും പരിഷ്കാരവും ഇപ്പോൾ ലോകത്തിനു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു നാം അഭിമാനിക്കുന്നു. ഇവയെ എല്ലാം തല്ലിത്തകർക്കുന്നതിനു മതിയായതാണത്രേ പ്രസ്തുത വാദം. അതേ, ഇതു പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ളടത്തെല്ലാം സാഹോദര്യം നശിക്കുന്നു. ധർമ്മനിർവ്വഹണം ശൂന്യമാകുന്നു. അക്രമം വർദ്ധിക്കുന്നു. വിവാഹബന്ധം ശിഥിലമാകുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങൾ അനാഥരാകുന്നു. സമുദായം അധഃപതിക്കുന്നു. ഇതിൽ പരം ദോഷങ്ങളെന്താണ് ഊഹിക്കാനുള്ളതു്? ഇത്രയധികം നാശങ്ങളുടെ കാരണമായ ഒരു വാദത്തെ മനുഷ്യർ പുറപ്പെടുവിക്കുമോ എന്നുപോലും മാന്യാനം ഹൈസ്കൂളിലേ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചവർ ശങ്കിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ വസ്തുതയ്ക്കു തിരായ യുക്തി പുറപ്പെടുവിച്ചതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമില്ല. ചരിത്രങ്ങളും ഇന്നത്തെ വൃത്താന്തപത്രങ്ങളുമാണ് അവയ്ക്കു സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നതു്.

അവയെ വിശ്വസിക്കയേ തരമുള്ളൂ. അവയെ നിഷേധിക്കുന്നതിനു തുനിയുന്നവർ നാസ്തികന്മാരുടെ ഒരു വകഭേദമായ യുക്തിമാത്രവാദികളുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുപോകും. നാസ്തികവാദത്തെ ജ്ഞാനമാർഗ്ഗങ്ങളായ ശ്രുതികൊണ്ടാകട്ടെ, യുക്തികൊണ്ടാകട്ടെ, അനുഭവംകൊണ്ടാകട്ടെ ഇതുവരെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ, സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നോ ശങ്കിക്കയും വേണ്ട. അതുകൊണ്ടല്ലയോ ഈ വാദം അതതുകാലങ്ങളിൽ ആരംഭിക്കുകയും താനെ തകർന്നുപോകയും ചെയ്യുവാനിടയായതു്. ഇനി ഇതിന്റെ ഉത്ഭവത്തിനു് അഭിജ്ഞന്മാർ കൊടുക്കുന്ന ഏതാനും ചില കാരണങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കാം.

ഉൽകൃഷ്ടസൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യന്റെ ധിശക്തിയുടെ പരിധി ഇത്രയെന്നു നിശ്ചയിക്കുവാൻ ഒരു മനുഷ്യനെക്കൊണ്ടും സാധിക്കയില്ല. നവംനവങ്ങളായ പലരെ പലരെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ അതിബുദ്ധിമാന്മാർ സാധിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ പ്രകൃതിയിൽ അന്തർലീനങ്ങളായിരിക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളിൽ ഏതാനും ചിലതു് അറിയാമെന്നവച്ചു് എല്ലാം അറിയണമെന്നു ശഠിച്ചാൽ അതു സാധിക്കയില്ല. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ ശക്തിരാഹിത്യത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിനു പകരം സകലത്തേയും അശേഷം നിഷേധിച്ചുകളയുന്നതിനുള്ള ഗർവ്വിൽ ചെന്നാണു ചിലർ പര്യവസാനിക്കുക. ഇത്തരക്കാരെക്കുറിച്ചാകുന്നു "യദാകിംചിജ്ഞോഹം ദ്വിപ ഇവ മദാന്ധ സമുത്ഭവം– തദാ സർവ്വജ്ഞോസ്മീത്യ ഭവ ദവലിപ്തം മമമന:" എന്നു ഭർതൃഹരി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. മറെറാരു കാരണം സർവ്വജ്ഞപീഠം കയറുവാനുള്ള മോഹം ഹേതുവാൽ, വലിയ വലിയ ശ്രമക്ലേശം സഹിച്ചു പഠിച്ചിറിയേണ്ട തത്ത്വവേദശാസ്ത്രങ്ങളിലേ അതിഗഹന തത്ത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു്, പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിൽ വെറും മൂന്നാംക്ലാസുകാരായ ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ യാതൊരു ചർച്ചയും നടത്താതെ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം നിർവ്വിശങ്കം തട്ടിവിടുവാനൊരുമ്പെടുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്. ശരീരലാലസകളെ മൃഗീയമാംവണ്ണം തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു തക്കംനോക്കിയിരിക്കുന്ന അധർമ്മികൾ, ദൈവമില്ല, മതമില്ല, തപസ്സുവേണ്ട, പ്രായശ്ചിത്തംവേണ്ട എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ നാസ്തിക പ്രബോധനങ്ങളെ കൊട്ടിഘോഷിക്കുവാൻ എത്തിക്കൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. അസത്യപ്രസ്താവനകൾകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ നിലയുറപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള നാസ്തികന്മാരുടെ സംഖ്യയും തുച്ഛമല്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏതെല്ലാം ശാസ്ത്രവകുപ്പുകളുണ്ടോ അവയിലെല്ലാം നിഷ്ണാതന്മാരായ മഹാപണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാസ്തികന്മാർ ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. വിജ്ഞാനംകൊണ്ടും വിശുദ്ധികൊണ്ടും പ്രഖ്യാതി നേടിയ ലോകമഹാദിപങ്ങളായ അഗസ്തിനോസ്, തോമസ് അകിനാസ് മുതലായവർ, ഈ ഉപരിപ്ലവബുദ്ധികൾ തേടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിലധികം പൂർവ്വപക്ഷങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും അവയ്ക്കുതക്ക സമാധാനം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അവരുടെ അത്തരം യുക്തികളോടു നേരിട്ടുനിന്നു് എതിരിടുന്നതിനു സാധിക്കയില്ലെന്നു കാണുമ്പോഴാകുന്നു സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സാധുജനപരിപാലനം മുതലായവയുടെ പേരുംപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അജ്ഞന്മാരായ ദരിദ്രന്മാരേയുംമറും വശീകരിക്കുവാൻ അവർ പുറപ്പെടുന്നതു്. ആദിമനുഷ്യരെ സാത്താൻ വശീകരിച്ചതു് നന്മയുടെ പേരുംപറഞ്ഞുകൊണ്ടാണെന്നു് ഇക്കൂട്ടർ നേരത്തെ ധരിച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ നയം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു് സാമ്പത്തികാധഃപതനം നിമിത്തവും തൊഴിലില്ലായ്മമൂലവുംമറും വിഷമിച്ചിരിക്കുന്ന സാധുക്കളെ സ്തോഭജനകമായ അതിവർണ്ണനകൾകൊണ്ടു് എളുപ്പം ആകർഷിക്കാൻ അവർക്കു സാധിക്കുന്നു. ഇതാ അത്തരം വർണ്ണനകളിൽ ചിലതു കാണുക. "ചിലർ തിന്നുകുടിച്ചു മണിമേടകളിൽ സസുഖം വസിക്കുമ്പോൾ മറു ചിലർ അലഞ്ഞുപൊരിഞ്ഞു ചെറുകുടിലുപോലുമില്ലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. ചിലർ ഉന്നതസ്ഥാനമാനങ്ങളാൽ അലംകൃതരായി, ബഹുമാനനീയരായി ഐശ്വര്യപ്രഭാവത്തോടെ വാഴുമ്പോൾ മറു ചിലർ നിരന്തരദുരിതങ്ങളാൽ പീഡിതരായി, പരിത്യക്തരായി, ദാരിദ്ര്യപാരവശ്യത്തിലകപ്പെട്ടു നട്ടംതിരിയുന്നു. ചിലർ ബുദ്ധിപ്രകർഷംകൊണ്ടു് എന്തും ചെയ്യാമെന്നവച്ചു വാണുകൊണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ മറു ചിലർ അന്ധന്മാരെപ്പോലെ, എന്തുചെയ്യേണ്ടുവെന്നറിയാതെ ചുറ്റിക്കുറങ്ങിത്തുലഞ്ഞുപോകുന്നു." ഇത്തരം സ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങൾ ലോകത്തിൽ സുലഭങ്ങളാണെങ്കിലും,

മാനവസമുദായത്തിന്റെ സുസ്ഥിരതയ്ക്ക് ഇവ ആവശ്യമാണെന്നും, ഇവ കൂടാതെ സമുദായത്തിലേ വ്യക്തികളുടെ പരസ്പരബന്ധം പാലിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും എത്ര യുക്തികൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്താലും നാസ്തികന്മാർ അവയ്ക്ക് ചെവികൊടുക്കുകയില്ല. സമ്പന്നൻ ദരിദ്രനെ വേലയ്ക്കായി ആശ്രയിക്കണം. ദരിദ്രൻ പ്രതിഫലത്തിനുവേണ്ടി സമ്പന്നനെ ആശ്രയിക്കണം. ബലവാൻ ബലഹീനനെ സഹായിക്കണം. ബലഹീനൻ ബലവാനിൽ ആലംബം കണ്ടെത്തണം. അധികാരികൾ അധഃകൃതരെ ഭരിക്കണം. അധഃകൃതർ അധികാരികളെ അനുസരിക്കണം. ബുദ്ധിപ്രകർഷമുള്ളവർ മന്ദബുദ്ധികളെ ഉപദേശിക്കണം. മന്ദബുദ്ധികൾ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു പഠിക്കണം. ഇവ്വിധം സമുദായത്തിൽ അന്യോന്യസ്നേഹം, പരസ്പര ബഹുമാനം മുതലായ സദ്ഗുണങ്ങൾ പ്രചരിക്കുകയും, സമുദായബന്ധം സുദൃഢമാകുകയും ചെയ്യും. സ്ഥിതിവ്യത്യാസമില്ലാതെ പരിശ്രമശീലമോ, ഉൽകർഷേച്ഛയോ, അഭിവൃദ്ധിയോ ആശിക്കുപോലും വയ്യാ. മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരേവിധത്തിലുള്ള പൗരുഷം, സൗന്ദര്യം, ബുദ്ധിപ്രഭാവം, ശരീരബലം എന്നിവയോടുകൂടിയവരാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള ഏകതാനതമൂലം അലസതയിൽ ആണ്ടുപോകുകയും, ഉൽകർഷേച്ഛ നശിക്കുകയും, സംസ്കാര പരിഷ്കാരങ്ങൾ ശൂന്യമാകുകയും, സുഖസൗഭാഗ്യങ്ങൾ ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവയിലെല്ലാറ്റിലും പ്രധാനമായി മനുഷ്യന് ഒരാത്മാവുണ്ടെന്നും, അതു് മരണംമൂലമുള്ള വേർപാടിനു ശേഷം അതിജീവിക്കുമെന്നും, അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിശ്രേയസം പ്രാപിക്കുന്നതിലാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നും, ആ ഉദ്ദേശ്യപ്രാപ്തിക്ക് ഉതകത്തക്ക വിധത്തിലാണ് സ്രഷ്ടാവ് നമ്മേയും നമ്മെ സംബന്ധിച്ചവയേയും നിയന്ത്രിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുമുള്ള യുക്തികളെപ്പറ്റി അവർ ചിന്തിച്ചാലല്ലാതെ അറിയുമോ? ഈലോക വസ്തുക്കളുടേയും നമ്മുടേയും ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ച് പൗരാണിക കാലങ്ങളിൽ നാസ്തിക കാഹളം മുഴക്കിയ ആ ചിന്തകന്മാർ തുടങ്ങി ഇപ്പോഴും അതിന്റെ പ്രതിധ്വനി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവർവരെയുള്ളവരെല്ലാം, ഒരു സ്രഷ്ടാവിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നു ജല്പിക്കുന്നതല്ലാതെ ആരും തങ്ങളുടെ വാദത്തെ ഇതുവരെ സമർത്ഥിക്കുകണ്ടിട്ടില്ല. ആസ്തികന്മാരോ എന്നാൽ, തങ്ങളുടെ വാദത്തെ യുക്തിയുക്തമായി സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

യാഥാർത്ഥ്യം ഇവ്വിധമെല്ലാമായിരുന്നിട്ടും നാസ്തികവാദത്തിന്റെ ഉൽപത്തിയുടെ കാരണത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നെങ്കിൽ രണ്ടു കാരണങ്ങളേ കാണുവാനുള്ളു. അവ, ലോകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന മറവുള്ള അബദ്ധ വാദങ്ങളുടേയും, അടിക്കടിയുള്ള കലഹങ്ങളുടേയും കാരണങ്ങളായ ഗർവ്വും, ദുസ്സ്വാതന്ത്ര്യപ്രിയവും അല്ലാതെ വേറൊന്നുമല്ല. അല്പജ്ഞന്മാരായ ചില പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, സുഖലോലുപന്മാരായ ചില പണ്ഡിതന്മന്യന്മാരും വല്ല തത്ത്വശകലവും യാദൃച്ഛികമായി കണ്ടുപിടിക്കുകയോ, തങ്ങളുടെ പരിമിതമായ ബോധത്തിൽ കടത്തിവിടുകയോ ചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ അതു് ഒരു അദ്വൈതമായിട്ടുപോലും, പോരാ, ഒരു സിദ്ധാന്തമായിട്ടുതന്നെ എല്ലാവരും സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന ശാഠ്യം പിടിക്കയായി. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട തെളിവില്ലെന്നോ, യുക്തിക്കും അനുഭവത്തിനും വിരുദ്ധമാണെന്നോ വല്ലവരും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ അവക്കെതിരായി തങ്ങളുടെ വാദത്തെ പ്രബലപ്പെടുത്തുവാനും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള പരിശ്രമം ആരംഭിക്കുന്നു. കുറെ അനുയായികളെങ്കിലും ഇല്ലാത്തവരായി ആരും ഉണ്ടായിരിക്കയുമില്ല. അവരേയും കൂട്ടുപിടിച്ച്, ഗഹനതത്ത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചച്ചുചെയ്ത് സ്വാഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു സൗകര്യമില്ലാത്ത ഏതാനും ചില മാന്യന്മാരുടെ മൗനത്തെ ആശ്രയിച്ച്, കുത്സാന്തരബാഹുല്യം നിമിത്തം വ്യഗ്രചിത്തന്മാരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അവഗണനയെ കായ്മയിക്കരുതി, തങ്ങളുടെ വാദങ്ങളെ തുച്ഛവിലയ്ക്ക് അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാനൊരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രസ്സുകാരുടെ സഹായവും തേടി നാസ്തികന്മാർ പാമരന്മാരായ സാധുക്കളെ കബളിപ്പിച്ചുപോരുന്നു. പണ്ടൊങ്ങാണ്ടു ചാവ്കന്മാരെന്നൊരുക്രൂരൻ ആളുകൾ ഇൻഡ്യയിലെവിടെയോ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു ചില ചരിത്രരേഖകളുള്ളതല്ലാതെ, നാസ്തികന്മാരോ നിരീശ്വരന്മാരോ നമ്മുടെ കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നതായി അടുത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടുകളിലെങ്ങും കാണുന്നില്ല. എന്നാലിപ്പോൾ, പല നല്ല ഗുണങ്ങളുമുള്ള പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിന്റെ അനേക ദോഷാംശങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഈ

വാദവും, ഇവിടെ സ്ഥലംപിടിച്ചിരിക്കുന്നതായിക്കാണുന്നു. ഇതിനിപ്പോൾ ഒരു വളമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു് മതപരമല്ലാത്ത ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയും, സപ്തമതങ്ങളും നല്ലതാണെന്നു സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള ഹിന്ദുക്കളുടെ സന്നദ്ധതയും, ജാതിവ്യത്യാസംമൂലം ഹിന്ദുമതത്തോടുള്ള അധഃകൃതരുടെ വെറുപ്പും ആണ്. സപ്തമതങ്ങളും നല്ലതാണെന്നു പറയുന്ന മതക്കാരുടെ അഭിപ്രായം അബദ്ധമാണെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന മതത്തിന്റെ പ്രബോധനംകൂടെ ശരിവച്ചുകൊടുക്കുന്ന വിശാലമനസ്കന്മാരുടെ മൗഢ്യത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുവാനോ, ചില മതങ്ങളിൽ നീചങ്ങളായ ആചാരങ്ങളും, ഗർഹ്യങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും, സത്യമായ തത്ത്വാചാരങ്ങളെ സംഗ്രഹിക്കുന്ന വേറെ ഏതെങ്കിലും ഒരു മതമുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുവാനോ, അവർ സന്നദ്ധരാകാത്തതു കഷ്ടമെന്നല്ലാതെ എന്തുപറയേണ്ടു. ഈ നില തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നെങ്കിൽ നാസ്തികവാദത്തിനു പ്രചാരംലഭിക്കുകയും, ധർമ്മം ക്ഷയിക്കുകയും, അധർമ്മം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും, വ്യക്തികൾക്കുമാത്രമല്ല, റഷ്യ തുടങ്ങിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ കേരളീയരായ നമ്മുടെ സമുദായത്തേയും ഒന്നാകെ അധഃപതിപ്പിച്ചുകളയുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഇതുകൊണ്ടു നാസ്തികവാദമെന്തെന്നും, അതിന്റെ ഉത്ഭവത്തിന്റേയും പ്രചാരത്തിന്റേയും കാരണങ്ങൾ ഏവയെന്നും, അതുകൊണ്ടു വരാവുന്ന ദോഷഫലങ്ങളെന്തെന്നും വായനക്കാരായ യുവജനങ്ങൾ ഏതാണ്ടു ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് വിഷയത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗമായ യുവജനകൃത്യമേതെന്നു നിർദ്ദേശിക്കാം.

സ്വദേശാഭിമാനികളും, സ്വരാജ്യസ്നേഹികളും, സമുദായഭ്രഷ്ണകാംക്ഷികളുമായ യുവജനങ്ങളുടെ കൃത്യം ഇപ്പോൾ ഒരു ധർമ്മസമരത്തിനുള്ള ഒരുക്കമാണെന്നു ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സമരം നേരിടുമ്പോളൊക്കെയും വിഘ്നപരാക്രമങ്ങളുള്ള പടയാളികളെയാണ് ആവശ്യമുള്ളതെന്നും, അത്തരക്കാർ യുവജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേ കാണപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നും എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ആകയാൽ, ആസന്നമായിരിക്കുന്ന ഈ സമരത്തിൽ, പോരാ, ഈ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ യുവജനങ്ങളെല്ലാവരും താല്പര്യമുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഈ സമരത്തിനുവേണ്ടി സംഭരിക്കേണ്ട ആയുധങ്ങൾ യുക്തിയും, സ്നേഹവും, പ്രബോധനവുമാണെന്നും ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സമരം നടത്തുന്നതു് എല്ലായ്പ്പോഴും ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണം നിരോധിപ്പാനും രാജ്യത്തിന്റെ പ്രാബല്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുമാണ്. നമ്മുടെ സമരമോ എന്നാൽ നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചു രക്ഷിച്ചുവരുന്ന സർവ്വേശ്വരന്റെ അവകാശം സ്ഥാപിക്കുവാനും അവിടുന്നു പ്രദാനംചെയ്തിരിക്കുന്ന വിശിഷ്ട സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ദുഷ്പ്രയോഗിക്കുന്ന അവിടുത്തെ ശത്രുക്കളെ നിരോധിപ്പാനുമാണെന്നുള്ള ബോധം യുവജനങ്ങളുടെ പൗരുഷത്തെ ഉത്തേജിപ്പിക്കട്ടെ. ലൗകികരാജാക്കന്മാരെ സേവിച്ചാൽ വിജയം സിദ്ധിച്ചില്ലെന്നും, അർഹിക്കുന്നവിധം സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്നും വന്നേക്കാം. എന്നാൽ, സർവ്വത്തിന്റേയും ഈശ്വരൻ, എന്നുപറഞ്ഞാൽ, നന്മയായിട്ടുള്ള സകലത്തിന്റേയും ഉടമസ്ഥൻ എന്ന പദംകൊണ്ടുതന്നെ അർത്ഥം സ്ഫുരിപ്പിക്കുന്ന സർവ്വേശ്വരനെയാകുന്നു ഈ ധർമ്മഭടന്മാർ സേവിച്ചു്, തങ്ങളുടെ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നു ധരിച്ചു്, വിജയത്തേയും സമ്മാനത്തേയുംകുറിച്ചു യാതൊരു ശങ്കയുംകൂടാതെ സുപ്രതീക്ഷയോടെ എല്ലാവർക്കും സമാശ്വസിക്കാം. രക്ഷയും ശിക്ഷയും, എന്നുവേണ്ട, നമ്മുടെ സർവ്വസ്വവും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന സർവ്വേശ്വരന്റെ അസ്തിക്യംപോലുമല്ലയോ നാസ്തികന്മാരായ മനുഷ്യവിശേഷങ്ങൾ നിഷേധിപ്പാൻ മുതിരുന്നതു്. രാജാക്കന്മാരെ നിന്ദിക്കുകയോ, പ്രഭുക്കന്മാരെ ആക്ഷേപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ നിയന്ത്രിപ്പാൻ പ്രസ്സ്ലോയും ഗവർമ്മേന്റു നിയമങ്ങളും ഉണ്ടു്. സൃഷ്ടിച്ചു രക്ഷിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിക്യം ക്രൂടെയും നിഷേധിക്കുന്നവരെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ അത്തരം നിയമങ്ങൾ ഇനി ഉണ്ടായിവരണം പോലും. യുവജനങ്ങളുടെ കൃത്യത്തെക്കുറിച്ചു് ഇത്രയുംമാത്രം പ്രസ്താവിക്കുവാനേ സ്ഥലം അനുവദിക്കുന്നുള്ളു. നമ്മുടെ മാതൃവിദ്യാമന്ദിരത്തിൽ പഠിച്ച യുവജനങ്ങളുടെ കൃത്യബോധത്തെത്തട്ടിയുണർത്തുവാൻ ഇതിൽക്കുറച്ചും മതിയാകുമെന്നറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രതീക്ഷിതമായ സമരത്തിൽ സർവ്വവിജയങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊണ്ടു വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സഹനം.

വിടപാൻ ക്രക്കറേറം സ്ക്കറിയാ ഡീക്കൻ.

1. ഇഹമർത്ത്യനിസഗ്രദുർല്ലഭത്വം
നിഹനിച്ചാത്മവിശുദ്ധിമൂലമാക്കും
മഹദുന്നതിനിത്യമേറിടുന്നാ–
സഹനം സർവ്വവിലോഭനീയമത്രെ.

2. ജനകൻ പരമേശനിങ്ങുപൈത്രം
ധനമായ് ശോകഗണങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ
ജനനംമുതൽ വിത്തനാഥനും നി–
ർദ്ധനനും തുല്യവിധത്തിലേകിടുന്നു.

3. പലരും സഹനത്തെ ദുർവ്വഹത്വം
കലരും തൻനിലയോർത്തു തള്ളിടുന്നു.
കലഭാഷിതസാരമാധിയുണ്ടോ
ചലവഗ്രം നുകരുന്ന ബുദ്ധിഹീനർ.

4. സ്ഥിരഭാവമതുല്യധൈര്യമാശ്രീ
കരമുത്സാഹസഹിഷ്ണുതാദ്യനേകം
പരമുന്നതസൽഗുണൌഘരത്നാ–
കരമാണിഹരുശീലമോർത്തുകണ്ടാൽ

5. സകലോന്നതിയും ജഗത്തിൽ മർത്ത്യ–
പ്രകരത്തിന്നിതുമൂലമെത്തിടുന്നു
പകലോൻകരമേകിടാതെ പുഷ്പം
വികചശ്രീഭരമാവതെപ്രകാരം.

6. ധരണീതലമാന്നിടുന്ന നാനാ–
തരമാം നൂതനശാസ്ത്രസഞ്ചയങ്ങൾ
ചിരകാലമഹോദ്യമ പ്രസൂനോൽ–
ക്കരമെന്നാരിഹ സംവദിച്ചിടാതെ.

7. പുകവണ്ടി, വിമാനമാദിപാരം
പുകളേറും പല നവ്യയന്ത്രമൂലം
അകതാരുരുകിസ്സുധീധ്യരിങ്ങാ–
പ്പകലും രാത്രിയുമാന്നയതനമല്ലോ.

8. പലരുണ്ടിഹരമ്യകീർത്തിചന്ദ്ര–
ക്കലയാൽ ഭ്രഷിതരായിടും മഹാന്മാർ
തുലയറെഴമീവരിഷ്ടരാന്നാ–
നിലതൻസേവദസമുത്ഥസൽഫലംതാൻ.

9. മഹിതം സഹനക്കലാലയത്തിൽ–
വിഹിതാംഗോദിതവീരപുത്രരെന്യേ
മഹിയിൽ പ്രഥപെറുസൌഖ്യസമ്പൽ–
സഹിതം വാണവരാരുമില്ല ചൊല്ലാൻ.

10. കനകം ദഹനാഭിയോഗമാന്നാ–
ലനഘശ്രീയുതമായ് ഭവിച്ചിടുമ്പോൽ
ഘനകൽമഷ മർത്ത്യദേഹിശോഭാ–
ധനമാമീസഹനാഗ്നിയാൽ വിശിഷ്യ.

11. ക്ഷിതിതന്നിലനേകനാൾ യഥാർത്ഥ–
സ്ഥിതിതെല്ലും ഗ്രഹിയാ,തിതുൽകരുന്നിൽ
അതിയായി വെറുത്തുപാർത്തു, രക്ഷാ–
പതിയാമേശുവരുംവരെയ്ക്കു മർത്ത്യർ.

12. അടിനൽകിടുവോനുടൻ തിരിച്ച–
ല്പടിതന്നേ പ്രതികാരമെന്ന നേമം
മുടിവച്ചവനുപൻതുടങ്ങി മൂഢ–
ത്തടിയൻതാനുമിഹാചരിച്ചുവന്നു.

13. നരരക്ഷകനേശുവന്നു ലോകോ–
ത്തരമുല്ല്യം സഹനത്തിനേറിമുറ്റും
സുരലോകസുഖാവഹം സുപുണ്യോൽ–
ക്കരകേദാരവിശേഷമാക്കിമോദാൽ.

14. പലപോംവഴിപാക്കിൽ മർത്ത്യരക്ഷാ–
സുലഭം ക്രീസുവിയന്നിരുന്നുപക്ഷേ
തുലയറെറാരു ശോകമൃത്യുതാൻ നി–
ശ്ചലഹസ്തത്തോടിഹ കൈവരിച്ചു താതൻ

15. പരിപാവനവേദമന്ത്രമോത്താ–
ലരിയോരീസഹനാശ്രമവിസ്തരത്തിൽ
പരിചോടടിയുന്നിടുന്ന സവ്വോ–
പരിയാംവസ്തുതയാരറിഞ്ഞിടാതെ.

16. മതമാദിമുതൽക്കു പീഡസവ്വം
സതതം ദൈവപദാംബുജത്തിൽ മത്സ്യർ
ധൃതമോദമണച്ചു പുണ്യപൂരോ–
ന്നതരാവാനുപദേശമേകിടുന്നു.

17. ഇതിനിഷ്ഠയൊടാചരിച്ചു സിദ്ധോ–
ന്നതിയാജ്ജിച്ചുപവിത്രതാരകൌഘം
ശ്രുതിപെട്ട സഭാന്തരീക്ഷമെങ്ങും
ദ്യുതിവഷ്ചിച്ചു വിളങ്ങിടുന്നസംഖ്യം.

18. പുരുപീഡകളാകയാൽ ഭവിക്കും
തരുണത്തിൽ രുജയാന്നു മത്സ്യരേ! ഭോ!
മരുവാനതു സവ്വനാഥനേകു–
ന്നരുഭവ്യോദയമായ് നിനച്ചുകൊൾവിൻ.

19. മനതാരിലതിവതൃഷ്ണചേരും
ജനമോടീബ്ഭവിമംഗലാത്മനീശൻ
ഘനപാപവിമോചനാത്മമേതൽ–
സുനയം താനുരരീകരിച്ചിടുന്നു.

20. സുതസഞ്ചയമായനാമശേഷം
ഹിതമോടിദ്ദശസങ്കടങ്ങളെല്ലാം
സതതം ശിരസാവഹിച്ചു ശുദ്ധീ
കൃതമാം ജീവിതമൊന്നു പാത്തിടേണം.

21. രക്ഷയ്ക്കുള്ള പഥംവെടിഞ്ഞു നിതരാം ദുഷ്കമ്മനിഷ്കഷ്ടയാൽ
ശിക്ഷയ്ക്കർഹതയാന്മത്സ്യനികരം ശുദ്ധാത്മരായിട്ടുവാൻ
ത്രുക്ഷതപം കലരുന്ന പീഡകൾ വഹിപ്പാനാസ്ഥയേകുന്നതാ–
മക്ഷയ്യപ്രഭയൊത്ത ദിവ്യ "സഹനം" നിത്യം ജയിച്ചിടണം.

രാഷ്ട്രീയാധികാരം.

ഫാദർ പ്ലാസിഡ്, ഠഠി. ഒ. സി. ഡി.

മനുഷ്യൻ ജനനാൽതന്നെ ഒരു സാമുദായിക ജീവിയാണ്. ജനനംമുതൽ മരണംവരെ അവന് അന്യരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ശാരീരികമായും ആത്മീയമായും ഉള്ള അവന്റെ സകല വ്യാപാരങ്ങളേയും പരാശ്രയമാണ് നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു പറയാം. അന്നവസ്ത്രാദികൾക്കും വിദ്യാസമ്പാദനത്തിനും പരാശ്രയം എത്ര ഒഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒന്നാണെന്ന് അനുഭവംതന്നെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നുണ്ടല്ലൊ. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ, മനുഷ്യൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ ഒരു സാമുദായിക ജീവിയാണെന്ന് സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാകുന്നു.

സാമുദായിക ജീവിയായ മനുഷ്യൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ ഒരു സ്വതന്ത്രബുദ്ധിക്കുടിയാണ്. സ്വതന്ത്രബുദ്ധികളായ ഒന്നിലധികം വ്യക്തികൾ സാമുദായികമായി പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ അവരെ സാമുദായികമായി നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു ശക്തി അവശ്യമുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ ഒരോരുത്തനും ഹിതാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുകയും തദ്വാരാ സമുദായത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കേണ്ട നന്മകൾ പലതും നഷ്ടീഭവിക്കുകയും ചെയ്യും; സർവ്വപ്രധാനമായ സമാധാനം ആക്കം അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുമില്ല. സമാധാനമില്ലെങ്കിൽ സമുദായത്തിനോ വ്യക്തിക്കോ എന്തു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും? സമുദായത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രസ്തുത ശക്തിയാണ് അധികാരം.

രാഷ്ട്രം ഒരു പ്രത്യേകതരം സമുദായമാകയാൽ രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിന്റെ പ്രകൃതിയേയും ഉദ്ദേശ്യത്തേയുംപറ്റി കൂടുതലായി യാതൊന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. ലൌകികമായ ഐശ്വര്യത്തെ ലാക്കാക്കി പ്രയത്നിക്കുക എന്നതു് മനുഷ്യസഹജമാണ്. ഈ പ്രയത്നമാകട്ടെ ഒരു സമുദായത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ നടക്കേണ്ടതാണെന്ന് മനുഷ്യസഹജമായ സാമുദായിക വാസന വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഏറ്റവും ഉന്നതരീതിയിലുള്ള ലൌകികൈശ്വര്യമാകയാൽ, രാഷ്ട്രം മനുഷ്യന്റെ സാമുദായിക പ്രകൃതിയുടെ ഒരു സ്വാഭാവിക പൂർത്തീകരണമാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടതാണ്. രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിന്റെ പ്രകൃതിയും ഉദ്ദേശ്യവും ഇതിൽ നിന്നു വിശദമാകുന്നുണ്ടല്ലൊ.

രാഷ്ട്രീയാധികാരം എവിടെനിന്നുത്ഭവിക്കുന്നു? മനുഷ്യൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ ഒരു സാമുദായിക ജീവിയാകയാലും, രാഷ്ട്രം അവന്റെ സാമുദായിക പ്രകൃതിയുടെ ഒരു സ്വാഭാവിക പൂർത്തീകരണമാകയാലും മനുഷ്യസ്വഭാവം എവിടെ നിന്നോ അവിടെനിന്നുതന്നെ ആയിരിക്കണം രാഷ്ട്രീയാധികാരവും. മനുഷ്യസ്വഭാവമാകട്ടെ ദൈവത്തിൽ നിന്നാകുന്നു. ആകയാൽ രാഷ്ട്രീയാധികാരവും ദൈവത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ആകാതെ തരമില്ല. സാമുദായിക പ്രകൃതിയുള്ള മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതോടെ അതിന്റെ സ്വാഭാവിക പൂർത്തീകരണമായ രാഷ്ട്രത്തേയും തദധികാരത്തേയും ദൈവം ഏർപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യസ്വഭാവം മുഖേനയല്ലാതെ, രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തെ തനിച്ചു ദൈവം നേരിട്ടു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും അതു് ദൈവികവും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതും ആകുന്നു.

ബഹുജനങ്ങൾക്കു് രാഷ്ട്രീയാധികാരം പ്രയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ, ഒന്നോ ഒന്നിലധികം വ്യക്തികളോ, അഥവാ കുറെ വ്യക്തികളുടെ ഒരു സംഘടനയോ ഈ അധികാരം പ്രാപിച്ചിരിക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിടുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള അധികാരസ്ഥാനം ഏതുതരമുള്ളതായിരിക്കണമെന്നു പ്രകൃതിയിൽ യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും കാണാത്തതിനാൽ, ഭരണക്രമം ഏതുതര

മെന്നു നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ജനങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ രാഷ്ട്രീയാധികാരം ഏകനിലോ, പലരിലോ, പലരുടെ സമൂഹത്തിലോ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.

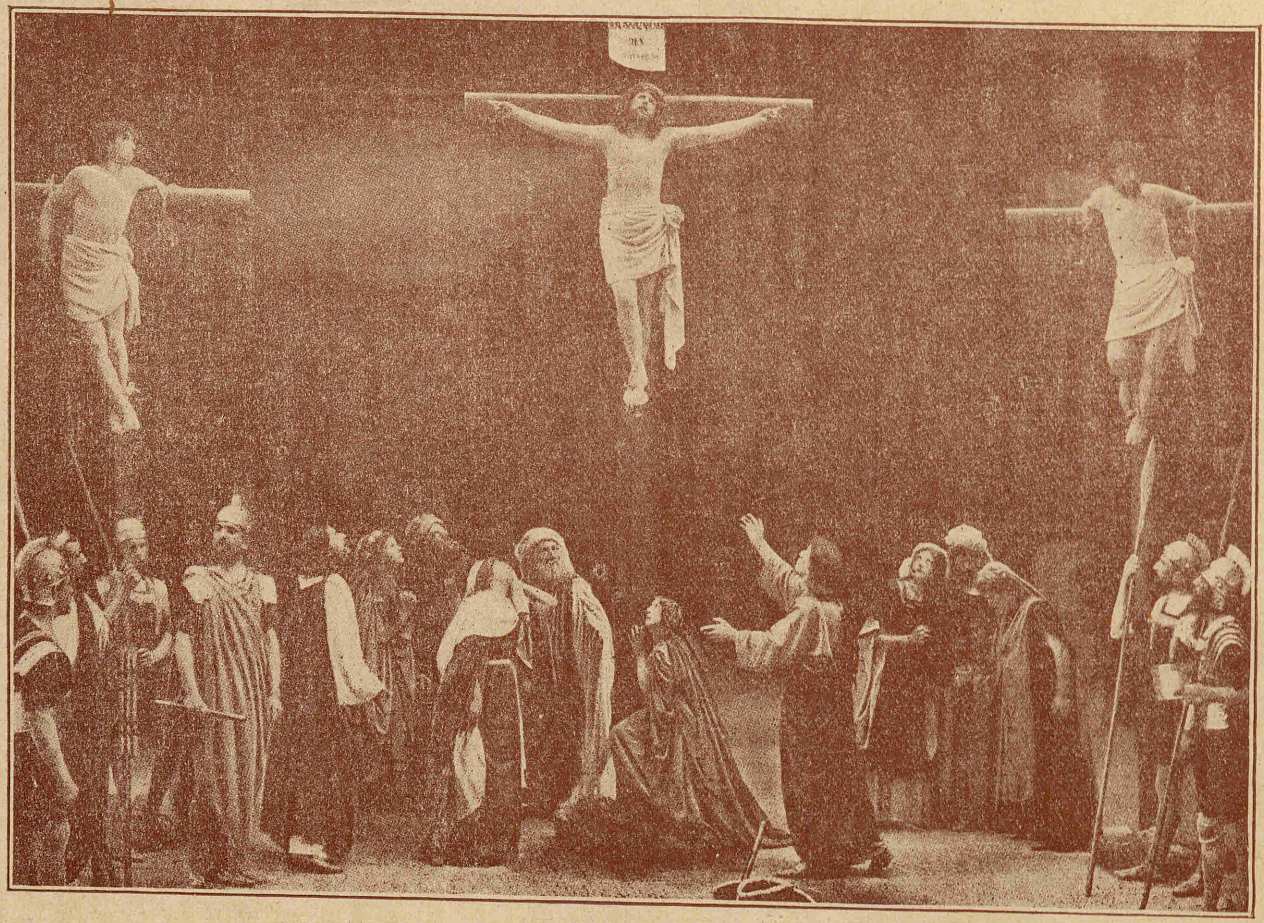
ഭരണക്രമം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ തങ്ങളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതും, എന്നാൽ തങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതല്ലാത്തതും ആയ അധികാരം അതിനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു എന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുണ്ടു്. ജനങ്ങൾ ഭരണക്രമം ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ക്ഷണത്തിൽ പ്രകൃതിയിൽനിന്നതന്നെ അധികാരം അതിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നു എന്നാണു് വേറൊരു അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായത്തിനു് ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

രാഷ്ട്രീയാധികാരി പൊതുഹിതത്തെ ലാക്കാക്കി സദാ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. അധികാരദുഷ്പ്രയോഗത്താൽ പൊതുഹിതത്തിനു സാരമായ ഹാനി തട്ടുന്നപക്ഷം ഭരണീയർക്കു അധികാരിയേയും ഭരണക്രമത്തെതന്നെയും മാറ്റുവാൻ അവകാശമുണ്ടു്. ഈ അവകാശം ഭരണീയരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുക നിമിത്തം, രാഷ്ട്രീയാധികാരികളുടെ ഔദ്യോഗികപ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി ന്യായമായവിധത്തിൽ പരസ്യവിമർശനം ചെയ്യുവാൻ അവർക്കു പാടുണ്ടു്. ഈദൃശവിമർശനങ്ങൾ ഫലപ്പെടാതിരിക്കയും, അധികാരം അടിക്കടി ദുഷ്പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയും, തദ്വാരാ പൊതുഹിതം സാരമായി ഹനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ അധികാരിയേയോ ഭരണക്രമത്തേയോ മാറ്റുവാൻ ജനങ്ങൾക്കു പാടുള്ളു. മറ്റു് അവസരങ്ങളിലെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതഭരണത്തിനു് അവർ വിധേയരായിരിക്കണം.

ന്യായമായോ അന്യായമായോ ഒരാൾ രാഷ്ട്രീയാധികാരം പ്രാപിച്ചു എന്നുവരാം. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും സമാധാനപരമായ ഭരണം ആരംഭിക്കുന്നതോടെ, അയാൾ അന്യായമായി അധികാരം പ്രാപിച്ചവനാണെങ്കിലും, അയാളുടെ ഭരണം വ്യവസ്ഥാപിതമായിതീരുന്നു. രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സമാധാനാനുഭവത്തെ ആശ്രയിച്ചുള്ള ലൌകികൈശ്വര്യമാകുന്നു എന്നതാണു് ഇതിന്റെ കാരണം. അധികാരപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി അന്യായമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രവൃത്തി പാപകരമല്ലെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ആ പ്രവൃത്തി പാപകരമാകയാൽ ദൈവം അതിനുതക്ക ശിക്ഷ നൽകുന്നതായിരിക്കും.

വ്യവസ്ഥാപിതഭരണം നടത്തുന്നവർ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നവരാകയാൽ നാം അവരെ ബഹുമാനിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണം. അവർ ഏതുമതത്തിലും ഏതുജാതിയിലും പെട്ടവരായാലും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ നാം കടപ്പെട്ടവരാണു്. കാരണം, അവർ പ്രയോഗിക്കുന്ന അധികാരം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതാകുന്നു. അവരോടു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന നിന്ദ ദൈവനിന്ദയാകുന്നു. വ്യക്തിപരങ്ങളായ അവരുടെ ന്യൂനതകൾ ഈ കടമയിൽനിന്നു നമ്മെ വിമുക്തരാക്കുന്നില്ല. ആ ന്യൂനതകളെ വിമർശിക്കുവാനോ, അവയെ പരസ്യമാക്കുവാനോ സന്മാർഗ്ഗദൃഷ്ട്യാ നമുക്കു പാടുള്ളതുമല്ല. ഒരു മനുഷ്യൻ എത്ര അധമ്മിയാണെങ്കിലും മനുഷ്യപ്രകൃതി അവനു നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. രാഷ്ട്രം മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ഒരു സ്വഭാവിക പൂർത്തീകരണമാകയാൽ തദധികാരം ഏതുമനുഷ്യനിലും വ്യവസ്ഥാപിതമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുവാൻ പാടുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം അധികാരപ്രാപ്തിനെ അവന്റെ വ്യക്തിയിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നു. അധികാരസ്ഥനേയും വ്യക്തിയേയും ഇങ്ങനെയാണു് നാം വീക്ഷിക്കേണ്ടതു്. വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിപരങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾ അവനു സ്വന്തമാകയാൽ അവ നമ്മുടെ വിമർശന പരിധിയിൽ പെടുന്നില്ല. അവ രഹസ്യമായിതന്നെ ഇരിക്കേണ്ടവയും ആണു്. അധികാരസ്ഥന്റെ പ്രവൃത്തികളാകട്ടെ (ഔദ്യോഗിക പ്രവൃത്തികൾ) നമ്മേയും ബാധിക്കുന്നുണ്ടു്. അവ നമ്മുടെ ന്യായമായ ഹിതത്തിനു അനുസരണമായിരിക്കേണ്ടതുമാണു്. ആകയാൽ അവ നമ്മുടെ ന്യായമായ വിമർശനങ്ങൾക്കു വിഷയീഭവിക്കുന്നു.

[രാഷ്ട്രീയാധികാരംപോലെയല്ല സഭാധികാരം മനസ്സിലാക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നു് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.]

THE PASSION PLAY AT OBER AMERGAU.

വിശേഷാത്തരമായ പീഡാനുഭവാഭിനയം. *

(പി. സി. ദേവസ്യാ, എം. എ.)

നാടകഭ്രമം നാടെങ്ങും മുത്തിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് വിശ്വവിശ്രുതമായ ഒരു നാടകാഭിനയത്തേക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിപാദനം പ്രകൃതത്തിൽ അനുചിതമാകയില്ലല്ലൊ. നാടകങ്ങളുടെ ഉൽപ്പത്തി ഏതുദേശത്തും ഏതുഭാഷയിലും മതപരമാണ്. ക്രിസ്തുമതവും നാടകങ്ങളുടെ ജന്മത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും ഉയർച്ചക്കും വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കാലാന്തരത്തിൽ നാടകവേദികൾ സാമ്പത്തികമായി അധഃപതിച്ചുപോയതിനാൽ മതാധികാരികൾ നാടകദർശനത്തെ നിരോധിക്കുകയോ, മുരടിച്ചപക്ഷം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയോ, ചെയ്യാനിടയായിട്ടു്. എന്നാൽ കുറഞ്ഞൊരിടയായി ക്രിസ്തീയനാട്യകലയ്ക്കൊരു പുനരുദ്ധാരണമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. നാടകവേദികളുടെ സാമ്പത്തിക പരിക്ഷുരണത്തിനു് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരിശ്രമിക്കുന്നതിനും, മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നമ്മുടെ മലയാളത്തിൽത്തന്നെ ദുർല്ലഭമല്ലല്ലൊ. പ്രസിദ്ധമായ ഒബർഅമർഗോവിലൊ പീഡാനുഭവനാടകത്തിന്റെ നിദർശനം ഈ വിഷയത്തിൽ വല ദേശക്കാർക്കും പ്രേരകമായിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കണം. ഏതൻമൂലം പ്രസ്തുത നാടകത്തിന്റെ സ്വാതിവിസ്തരമായ ഒരു സ്വരൂപം വായനക്കാർക്കു നൽകുവാൻ ഇവിടെ ഉദ്യമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

പീഡാനുഭവനാടകത്തിന്റെ ഉത്ഭവം.

1631-ൽ ബവേറിയയിൽ ഒബർഅമർഗോവിന്റെ പരിസരഗ്രാമങ്ങളിൽ ഭയാനകമായ പ്ലേഗ് ആരംഭിച്ചു. ഒന്നിനു പുറകെ മറെറാന്നായി ഗ്രാമങ്ങളെയെല്ലാം സംഹരിച്ചുകൊണ്ടു നടമാടിയ ഈ മഹാമാരി രണ്ടുകൊല്ലത്തേക്കു് ഒബർഅമർഗോവിൽ പ്രവേശിച്ചില്ല. പ്രസ്തുത ഗ്രാമവാസികൾ പരിസരഗ്രാമീണരുടെ നേരെ പ്രയോഗിച്ച സമ്പൂർണ്ണനിരോധന നയമായിരുന്നു ഈ രക്ഷക്കു കാരണം. രണ്ടുകൊല്ലം ഈ ഭീതിക്കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. അങ്ങനെയിരിക്കെ, രോഗാക്രാന്തമായ കുഗ്രാമങ്ങളിലൊന്നിൽ കൂലിപ്പണി ചെയ്തിരുന്ന കാസ്പർഷീലർ എന്നൊരു സാധുവിനു സ്വദേശമായ ഒബർഅമർഗോവിലേക്കു മടങ്ങി സ്വകളത്രപുത്രാദികളെ ദർശിക്കണമെന്നു് കലശലായ ഒരാഗ്രഹമുദിച്ചു. മരണത്തിന്റെ ചൂണ്ടുവിരൽ തന്റെനേക്കു നീട്ടിയിരിക്കുന്നതു് പക്ഷെ ഈ സാധു അന്തർദൃഷ്ട്യാ കണ്ടുവെന്നു വരാം; അഥവാ അയാൾ തന്റെ വാത്സല്യഭാജനങ്ങൾ വല്ലതും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിവാനുദ്യമിച്ചതായിരിക്കാം. എങ്ങനെയുമാവട്ടെ. 'വിധിവിഹിതമേവനും ലംഘിച്ചുകൂടുമോ?' നിരോധനനിയമങ്ങളെ ലംഘിച്ചു് അയാൾ സ്വഗൃഹത്തിലെത്തി. അടുത്ത ദിവസംതന്നെ അയാൾക്കു പ്ലേഗ് പിടിപെട്ടു. മൂന്നു ദിവസം തികഞ്ഞില്ല, കാസ്പർഷീലർ ലോകരംഗത്തുനിന്നു മറഞ്ഞു. അയാൾ അറിയാതെ വിതച്ച വിത്തു് നിഷ്ഫലമായില്ല. ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ ഒബർഅമർഗോവാസികളിൽ എൺപത്തിനാലുപേരെ ഈ മഹാരോഗം ഗ്രസിച്ചുകളഞ്ഞു.

---

* From 'The New Review', by Kind permission of the Editor.

ഗ്രാമവാസികളെല്ലാം സംഭ്രമിച്ചു വശായി. സമർത്ഥമായ നിവാരണോപായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ മരിച്ചവരെ സംസ്കരിക്കാൻപോലും ആളുണ്ടാവുകയില്ലെന്നായി. ആരുടെ നേരെയാണിനി സന്താപത്തിന്റെ ദുഷ്ടികൾ ഉയർത്തുക? അവർ ഒന്നറച്ചു. പ്ലേഗ് ശമിക്കുന്നപക്ഷം, പത്തുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ, ലോകരക്ഷകന്റെ പീഡാനുഭവം അഭിനയിക്കാമെന്നൊരു ശപഥത്തോടെ അവർ ദൈവത്തോടു കേണപേക്ഷിച്ചു. അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന ദൈവം സ്വീകരിച്ചു. പ്ലേഗിന്റെ ക്രൂരാട്ടവും നിലച്ചു.

മഹാമാരിയുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്ന് ഇങ്ങനെ വിമുക്തരായപ്പോൾ ഒബർ അമർഗോ നിവാസികൾ ശപഥപാലനത്തിനുള്ള ശ്രമമായി. 1634-ൽ പീഡാനുഭവാഭിനയം നടന്നു. അതു പ്രഥമാഭിനയമോ, അതോ, ഇടക്കാലത്തു നിന്നുപോയ ഒരഭിനയകലയുടെ പുനരുദ്ധാരണമോ എന്നു തീർച്ചപറഞ്ഞുകൂടാ.

തൃതീയ ശതാബ്ദദിനം.

കഴിഞ്ഞകൊല്ലം നടന്ന പീഡാനുഭവാഭിനയം തൽപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തൃതീയ ശതാബ്ദദിനം സംബന്ധിച്ചതായിരുന്നു. ഏതൽസ്മാരകമായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഔദ്യോഗികപത്രികയിൽ തൽപ്രണേതാക്കൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. "ഞങ്ങൾ പീഡാനുഭവ നാടകത്തിന്റെ മൂന്നാം ശതാബ്ദദിനം ആഘോഷിക്കുന്നതു ഔദ്ധത്യപൂർവ്വമായൊരു മനോഭാവത്തോടെയല്ല, പ്രത്യുത, സർവ്വഥാ സംശുദ്ധമായ ഒരു കലാപ്രകടനം അർഹിക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടുകൂടിയത്രെ" അവരുടെ ഉദ്ദേശപരിശുദ്ധി ഇതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. എന്തെന്നാൽ കേവലമൊരു കലാപ്രകടനമെന്നതിനുപരിയായി ഒരു ഭക്തകർമ്മമായും പ്രസ്തുതാഭിനയത്തെ അവർ പരിഗണിക്കുന്നു.

എന്നാൽ പുരോഭാഗികളുടെ നിശിതവിമർശനങ്ങളെയും നിരായുധമാക്കുന്ന കലാചാതുരിയാണ് അവിടത്തെ നടന്മാർ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇതിവൃത്തത്തിന്റെ ദിവ്യത്വം, അനുകാരികളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ ഭക്ത്യാദരങ്ങൾ എന്നിവ സാമാന്യ നാടകങ്ങളിൽനിന്ന് അതിനെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു. അവരുടെ അഭിനയകൗശലത്തിന്റെ മഹിമാതിശയം നിമിത്തം കലാനിരൂപകന്മാരായ കാണികൾപോലും തങ്ങളെത്തന്നെ മറന്ന് സന്ദർഭത്തിൽ ഗാഢഗാഢം ലയിച്ചുപോകും.

പൂർവ്വരംഗങ്ങൾ. *

ഫാദർ ഡെയിസൻ ബെർഗർ (Father Daisenberger) എന്ന ദേഹമാണ് ഇതിന്റെ കർത്താവു്, ചില പൊടിക്കൈകൾ മൂലം, ഒരഭിനവചൈതന്യം വരുത്തിയതു്. "നാടകാഭിനയം വഴിക്കു് എന്റെ ജനങ്ങളെ അഭ്യസുവിദ്യരാക്കിത്തീർക്കണമെന്നേ എനിക്കുദ്ദേശമുള്ളൂ" എന്നദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തഘടനയ്ക്കൊരു വിശേഷമുണ്ടു്. കേവലം സുവിശേഷസംഭവങ്ങൾ മാത്രമല്ല നാം അവിടെ ദർശിക്കുന്നതു്. പഴയനിയമത്തിലെ സദൃശസംഭവങ്ങൾകൂടി ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായിക്കാണാം. സുവിശേഷസംഭവങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ ആശയം, അവയ്ക്കു പൂർവ്വകഥയോടുള്ള ബന്ധം, അവ പ്രവചനങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണം സാധിക്കുന്നവിധം– ഇവയുടെയെല്ലാം അവബോധമായിരിക്കണം നാടകക്കാരൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഉദാഹരണമായി, ക്രിസ്തു ബഥനിയിൽവെച്ചു് സ്വമാതാവുമായി വേർപിരിയുന്ന ഭാഗം കാണിക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള രംഗത്തിൽ 'പാട്ടുകളുടെ പാട്ടി'ലെ (Canticle of Canticles) വിരഹവ്യഥിതയായ കന്യകയുടേയും, റപ്പായേൽ മാലാഖയുമൊരുമിച്ചു പുറപ്പെടുന്ന വേളയിൽ സ്വമാതാപിതാക്കന്മാരോടു് യാത്രപറയുന്ന തോബിയാസിന്റെയും നിശ്ചലചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ 'അന്ത്യഭോജനം' (Last Supper) അഭിനയിക്കുന്നതിനു

---

* 'പൂർവ്വരംഗം' എന്ന സംജ്ഞയാൽ നാടകീയമായ സാങ്കേതികാർത്ഥമല്ല, കേവലം വാച്യാർത്ഥമാണിവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. 'അങ്കമുഖ'വുമായി ഇതിനു ചില സാധർമ്യങ്ങളില്ലെന്നില്ല.

മുൻപുള്ള രംഗത്തിൽ മരുഭൂമിയിലെ 'മന്നാ'യുടെ പ്രദർശനമുണ്ടായിരിക്കും. യൂദാസ് ക്രിസ്തുവിനെ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശിനു വില്ക്കുന്ന രംഗത്തിനു മുൻപു് പൂവ്വ് യൗസേപ്പിനെ സഹോദരന്മാർ ഇരുപതു വെള്ളിക്കാശിനു വില്ക്കുന്ന ഭാഗം കാണിക്കും. ക്രിസ്തു കുരിശു ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനു മുൻപുള്ള രംഗത്തിൽ ഈസഹാക്കു് യജ്ഞോന്ധനവുമേന്തി മലമുകളിലേക്കു പോകുന്ന കഥ പ്രദർശിപ്പിക്കും. ക്രൂശാരോഹണത്തിനു മുൻപാവട്ടെ, പിച്ചളസ്സൂപ്പിന്റെ ഉത്ഥാപനവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ മിക്ക രംഗങ്ങൾക്കും സമാനസാരങ്ങളായ പൂവ്വ്ചരിത്രരംഗങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കും.

ഗായകസംഘം.

ഒരു രംഗം കഴിഞ്ഞു് തിരശ്ശീല വീണാലുടൻ നാടകവേദിയുടെ ഇരുപാർശ്വങ്ങളിൽ നിന്നും "കാവൽമാലാഖമാരുടെ ഗായകസംഘം" സാവധാനം, സഗാംഭീര്യം രംഗത്തേക്കു വരും. ഇവരുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതു് മനോഹര വസനങ്ങളണിഞ്ഞ ഒരു ഗായകപ്രധാനനത്രെ. ഇത്ര ഗംഭീരവും അനുദ്ധതവുമായ ഒരു ഗായകസംഘത്തെ ആക്കം ഉത്ഭാവനം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഓരോ ഗായകനും പാദംവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഓരോ ശുഭ്രകഞ്ചുകവും, വിവിധ വർണ്ണാങ്കിതമായ പുറംകുപ്പായവും അണിഞ്ഞിരിക്കും. രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിൽമാത്രം ഉജ്ജ്വലവർണ്ണങ്ങളായ ഈ വസ്ത്രങ്ങൾക്കു പകരം കൃഷ്ണകഞ്ചുകങ്ങൾ ധരിച്ചു് അവർ പ്രത്യക്ഷരാകുന്നു: ക്രൂശാരോഹണാഭിനയത്തിനു മുൻപും പിൻപുമാണതു്.

ഗായകസംഘത്തിൽ രണ്ടു പേരുണ്ടു്. ഗായകപ്രധാനന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി അർദ്ധവൃത്താകാരത്തിൽ നിരന്നതിനുശേഷം അദ്ദേഹം പാടുന്ന ആമുഖഗാനത്തെ തുടർന്നു് ആസന്നമായ പൂവ്വരംഗത്തിന്റെ കഥ അവർ ഭംഗിയായി പാടിക്കേൾപ്പിക്കുന്നു. അമ്പതോളം സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ സരസസമ്മേളനത്തോടെയാണിതു നടക്കുന്നതു്. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ അവർ ഇരുവശങ്ങളിലേക്കും ഒതുങ്ങിക്കൊടുക്കുകയും, തൽക്ഷണം പിന്നിലുള്ള തിരശ്ശീല നീങ്ങി പൂവ്വരംഗം പ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉജ്ജ്വലവർണ്ണങ്ങളുടെ സമുചിതസമ്മിശ്രണം, മോഹനരൂപങ്ങളുടെ ക്രമാനുചിതപ്രദർശനം, നിസ്തുലഗാനങ്ങളുടെ സരസാലപനം!— ആകപ്പാടെ കണ്ണിനും കാതിനുമൊന്നാന്തരമുത്സവം!! തിരശ്ശീല വീഴുന്നു, പൂവ്വരംഗം മറയുന്നു, ഗായകന്മാർ ഇരുവശങ്ങളിലൂടെ തിരോധാനം ചെയ്യുന്നു, സാക്ഷാൽ കഥയാരംഭിക്കുന്നു— ഇങ്ങനെയാണു് ആദ്യന്തമുള്ള നടവടി.

നടന്മാർ.

നടന്മാരുടെ അഭിനയകുശലതയേപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞാൽ അതു കേവലം അനുപമമെന്നു് അനവധി മഹാന്മാർ ഏകകണ്ഠം സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. "പല നാടകശാലകളിലും ഞാൻ പോയിട്ടുണ്ടു്," ഒരു പ്രേക്ഷകൻ ഒരിക്കൽപ്പറയുകയുണ്ടായി, "എന്നാൽ ഇത്ര ആശ്ചര്യാവഹമായ അഭിനയം മറെറാരിടത്തും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല." തുടർച്ചയായി നാലുമണിക്കൂർ നേരം— അങ്ങനെ ദിവസം രണ്ടു പ്രാവശ്യം— നിങ്ങളെ ലവലേശം മുഷിപ്പിക്കാതെ, നിങ്ങളുടെ ഏകാഗ്രമായ ശ്രദ്ധയെ ആവഞ്ജിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു നാടകാഭിനയം, അതേകാരണത്താൽത്തന്നെ, വിശേഷതമമെന്നു വിധിച്ചുകൂടെ? പീഡാനുഭവത്തിന്റെ ഉദ്വേഗജങ്ങളായ ഭാഗങ്ങൾ അഭിനയിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നിങ്ങൾ സ്ഥലവും കാലവും നിങ്ങളെത്തന്നെയും മറന്നു്, ഏൻപത വത്സരങ്ങൾക്കു മുൻപു നടന്ന ദുരന്തനാടകത്തെ സാനുകമ്പം വീക്ഷിക്കുന്ന ക്രിസ്തുഭക്തനായി സ്വയം സങ്കല്പിച്ചുപോകാതിരിക്കയില്ല.

ക്രിസ്തു.

അലോയ് ലാങ് (Alois Lang) എന്ന ദേഹമാണു് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാഗം അഭിനയിച്ചതു്. ശാരീരികവും മാനസികവുമായി എത്തെല്ലാം സങ്കടങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടാകാമോ അതു

കളുടെയെല്ലാം യാജ്യവസ്തുവായും സദ്ഗുണങ്ങളുടെയും ഉൽകൃഷ്ടനിദർശനമായുമത്രെ അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷനാകുന്നത്. കഴുതപ്പുറത്തു കയറി, ഉച്ചത്തിൽ 'ഹോശാന'ലാപം മുഴക്കുന്ന ജനതതിയാൽ വലയിതനായി, ഓർശലേമിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ശാന്തതയുടെ അവതാരമൂർത്തിയായി നാം കാണുന്നു. ദിവ്യമായ അമർഷത്തോടെ കച്ചവടക്കാരെയും ക്രൂരേയും ദേവാലയത്തിൽനിന്ന് അടിച്ചോടിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ പൂർണ്ണശക്തിയിലും പ്രൗഢതയിലും നാം ദർശിക്കുന്നു. ശിമയോന്റെ ഗൃഹത്തിൽവെച്ച് തന്റെ സൗജന്യവും യൂദാസിന്റെ നേരെയുള്ള സഹിഷ്ണുതയും പ്രകാശിക്കുന്നു. യൂദാസ് പാവങ്ങളോട് അനുകമ്പ നടിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തു പ്രശാന്തനായി പറയുന്നു: "പാവങ്ങൾ എപ്പോഴും നിന്നോടുകൂടെയുണ്ട്; ഞാനോ എപ്പോഴുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല." അപഥചാരിയായ ഈ ശിഷ്യന്റെ അപരിചയഭാവത്തിലുള്ള വ്യഥയും നിവിടെ സ്ഫുരിക്കുന്നത്. അവന്റെ ധനദുർമ്മോഹം അവനെ നശിപ്പിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം മുൻകൂട്ടിക്കാണുന്നു.

യൂദാസ്.

യൂദാസിന്റെ ഭാഗമാണ് അഭിനയിക്കുവാൻ ഏറ്റവും വിഷമം; എന്നാൽ അത്ഭുതമെന്നയാണത്രെ സർവ്വോപരി താദാത്മ്യത്തോടെ അവിടെ അഭിനയിക്കപ്പെട്ടതും. ഹാൻസ് സ്വിൻക് (Hans Zwink) എന്ന നടനാണ് ഈ ഭാഗം സമർത്ഥമായി നിർവ്വഹിച്ചത്. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ യൂദാസിന്റെ ഭാഷ അതുൽക്കടമെങ്കിലും സാമാന്യമായി അയാൾ വാക്കിലും ക്രിയയിലും ഒരു മാതിരി നിയന്ത്രണം ആചരിക്കുന്നുണ്ട്. രാക്ഷസീയനായ ഒരു യൂദാസിനെയല്ല, പാപിയായ യൂദാസിനെയാണു നാം അവിടെ കാണുന്നത്. അവസാനത്തെ വഞ്ചനവരെ അവൻ സഹൃദയവിനെറകുടെ മടിശ്ശീലക്കാരനായി എപ്പോഴുമുണ്ട്. ക്രിസ്തു തന്റെ ഭവിഷ്യത്തായ വിയോഗത്തെയും മരണത്തെയും കുറിച്ചു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അവൻ പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. തൻമൂലം ദാരിദ്ര്യഭീതി അവനെ ബാധിക്കുന്നു. എന്താണതിനു പ്രതിവിധി? പ്രീശേന്മാരുടെ ദുരാലോചന കേട്ട് മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശിനു തന്റെ ഗുരുവിനെ ഒറിക്കൊടുക്കാമെന്ന് യൂദാസ് ഏല്ക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒറിക്കൊടുക്കുന്നു. അതിൽ യാതൊരപകടവും അവൻ കാണുന്നില്ല. ശത്രുക്കളിൽനിന്നു സ്വയം രക്ഷ നേടാനുള്ള പാടവം തന്റെ ഗുരുവിനുണ്ടല്ലൊ എന്നാണവന്റെ ആശ്വാസം.

അനന്തരമുള്ള രണ്ടു രംഗങ്ങളിൽ യൂദാസിനു തന്റെ പാപത്തിന്റെ ഗുരുത്വം അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങുന്നു. തന്റെ ഗുരുനാഥൻ മരിക്കണമെന്നോ? ഇങ്ങനെയൊരു സന്നിപാതം താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. പരിഭ്രാന്തനായി അവൻ ആലോചനാസംഘത്തിലേക്കോടിച്ചെന്ന്, ക്രിസ്തുവിനെ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ചുവെന്നു കേട്ടതു പരമാർത്ഥമോയെന്നു ചോദിക്കുന്നു. "ക്രിസ്തു മരിക്കുതന്നെവേണം" എന്നവർ പറയുന്നു. കഠിനമായ നൈരാശ്യത്തോടെ അവൻ നിലവിളിക്കുകയാണ്: "ഹാ, ശപിതനായ ഞാൻ! ആ നീതിമാനെ ഞാൻ വഞ്ചിച്ചു! രക്തപ്രിയന്മാരായ ന്യായാധിപന്മാരെ! ആ നിർമ്മലനെ നിങ്ങൾ വഞ്ചിച്ചു!" കായിഫാസ് അവന്റെ വാശ്ചാനം അവനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും വേണമെങ്കിൽ ക്രൂശതൽ ധനം നൽകാമെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. "വേണ്ട! എനിക്കുവേണ്ട! ഈ ലജ്ജാകരമായ വിക്രയം ഇനി വേണ്ട! ആ നിഷ്കളങ്കനെ വിട്ടുകളയണം! എനിക്കു വിട്ടുതരണം! എനിക്കവന്റെ രക്തത്തിൽ പങ്കില്ല!" "എടാ, നിർല്ലജ്ജനായ ദ്രോഹി!", ഒരു പ്രീശേൻ പറയുന്നു, "നിയാണോ ഞങ്ങളെ ഉപദേശിക്കാൻ? നിന്റെ ഗുരു മരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും! നിയാണതിനു കാരണക്കാരൻ!" യൂദാസ് വിഭ്രാന്തിപൂണ്ട് "അവൻ മരിക്കും! ഞാൻ നശിക്കും!!" എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തേക്കോടുന്നു. "രക്തപ്രിയരായ ദുഷ്ടന്മാരെ! ഇതാ, നിങ്ങളുടെ രക്തനാണയം! . . . എന്റെ ആത്മാവു നശിക്കും നിങ്ങൾ . . . ('മിണ്ടരുതു്! കടക്കു പുറത്തു്!' എന്നു പ്രീശേന്മാർ) . . . നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്നോടൊന്നിച്ചു നരകത്തിൽ പതിക്കും!' ഇതോടുകൂടി അവൻ ഭ്രാന്തനേപ്പോലെ ഓടി മറിവിട്ടുപോകുന്നു.

ഒരിക്കൽക്കൂടി മാത്രം യൂദാസ് പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. സംഭ്രമജനകമായ ആ ഘട്ടം എങ്ങനെയാണു വർണ്ണിക്കുക? സഹൃദയന്മാരുടെ സഹതാപസിരകൾക്കു തീവ്രചലനമുണ്ടാക്കുന്ന ആ കാഴ്ച, അഹോ, ഭയാനകം! കർട്ടൻ നീങ്ങുമ്പോൾ നാടകവേദിക്കുള്ളിലായി വിജനമായ ഒരു ഭൂവിഭാഗം കാണാറാകുന്നു. ഉന്നതങ്ങളായ ശിലകളുടെ മധ്യേ ആകാശത്തിലേക്കു നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഒരു ശുഷ്കമായ വൃക്ഷശാഖയും ദൃശ്യമാകുന്നു. ശൂന്യതയുടെ നൃത്തരംഗമായ ഇവിടേയ്ക്കാണ് യൂദാസ് വരുന്നതു്. അവന്റെ അസ്വസ്ഥതയും വിഭ്രാന്തിയും അപരാദ്ധമനസ്സിന്റെ തീവ്രയാതനയെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്ങോട്ടാണ് പോകേണ്ടതെന്നു് അവനറിഞ്ഞുകൂടാ. അവനു് ഒളിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു സ്ഥലവും അതു ശൂന്യമോ തമോമയമോ അല്ല. ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അവൻ അങ്ങുമിങ്ങും തിണ്ടാടുന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു കരിങ്കല്ലിന്റെ മീതെ ചെന്നിരുന്നു്, കൈകൾ രണ്ടുവശത്തേക്കും തളർത്തിയിട്ടു്, കുനിഞ്ഞു്, തല മുട്ടിനുമീതെ വെച്ചുകൊണ്ടു്— കഷ്ടതയുടെ ഒരു ദയനീയ ചിത്രം!— ഇങ്ങനെ പ്രലപിക്കുന്നു: "ഹാ, ഭൂമിപിളർന്നു് എന്നെ വിഴുങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ!— ശപ്തമായ ദുരാഗ്രഹമേ! നീയെന്നെ അന്ധനും ബധിരനുമാക്കിയല്ലോ. കഷ്ടം! ഇനി ഞാൻ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ഒരുവനല്ല; സഹോദരന്മാരുടെ മുഖത്തു് ഇനി ഞാനെങ്ങനെ നോക്കും? ഞാൻ ഭ്രഷ്ടൻ, സർവരാലും നിന്ദിതൻ, എന്നെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചവരാൽപോലും 'ദ്രോഹി!' എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ! ഹാ, എന്റെ ഗുരുവിന്റെ മുഖം ഒരിക്കൽക്കൂടി കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ! ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിയാതെ തന്നോടു പററിച്ചേർന്നു നില്ക്കുമായിരുന്നു! . . . എന്നാൽ, കഷ്ടം! അദ്ദേഹം കാരാഗൃഹത്തിലാണു കിടക്കുന്നതു്. പക്ഷെ ശത്രുക്കൾ തന്നെ ഇപ്പോൾ വധിച്ചിരിക്കണം. അയ്യോ! ഇതെന്റെ കുറ്റം! എന്റെ പാപം! ശപിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യകീടമേ, നിനക്കിനി രക്ഷയും ശരണവും ഇല്ല! നിന്റെ പാപം അതു കഠിനം! അതിന്നൊരു പ്രായശ്ചിത്തവുമില്ല; എന്തെന്നാൽ അവൻ മരിച്ചു! . . . നീയാണവന്റെ ഘാതകൻ!" തന്നെ സ്വമാതാവു പ്രസവിച്ച മുഹൂർത്തത്തെപ്പോലും അവൻ ശപിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വീണ്ടും അസ്വസ്ഥനായി ഉഴലുമ്പോൾ പാറക്കെട്ടിനിടക്കുള്ള ശുഷ്കമായ വൃക്ഷശാഖ കണ്ടെത്തുന്നു. പെട്ടെന്നവിടെ നിന്നിട്ടു് ആ വൃക്ഷശാഖയെ അവൻ ഉറ്റുനോക്കുന്നു. ദുരിതപൂർണ്ണനായ തനിക്കു് അഭയം നൽകുവാൻ അതു കൈകൾ നീട്ടുന്നതായി അവനു തോന്നി. ഇനി സഹിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എല്ലാറ്റിനും ഒരവസാനം കാണണം. അവൻ അന്ത്യവചനങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുന്നു: "ഇനി ഒരടി മുന്നോട്ടില്ല. ശപിക്കപ്പെട്ട ജീവിതമേ! നിന്നെ ഇപ്പോൾ ഒടുക്കിയേക്കാം." (ഏടക്കെട്ടിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു്) 'അല്ലയോ സമ്പ്രമേ, ഈ വഞ്ചകന്റെ കഴുത്തിൽ മുറുക്കിപ്പിണഞ്ഞു് ഇവനെ ഞെക്കിക്കൊന്നുകളയുക!" ഇതു പറഞ്ഞു തീരുന്നതോടുകൂടി അസാമാന്യ വേഗത്തിൽ തന്റെ ഏടക്കെട്ടു് വലിച്ചെടുത്തു് കഴുത്തിനുചുറ്റും മാരകമായ ആ കുടുക്കു് വീഴ്ത്തുകയായി. പാറപ്പുറത്തു കയറി ചരടിന്റെ മറെറ അറ്റം മരക്കൊമ്പിലേക്കു് എറിയുന്നതോടുകൂടി കർട്ടൻ വീഴുന്നു.

ഇങ്ങനെയാണു് യൂദാസിന്റെ ദാരുണമായ ദുരന്തം. യെരുശലേം പ്രവേശം, പീലാത്തോസിന്റെ വിസ്താരം, മാതാവിന്റെ വ്യാകുലം മുതലായ പല ഘട്ടങ്ങളും ഇതുപോലെ ആകർഷകങ്ങളത്രെ. അറുനൂറുമുതൽ എഴുനൂറുവരെ ആളുകൾ പ്രസ്തുത രംഗങ്ങളിൽ പാർട്ടെടുക്കും. എല്ലാ രംഗത്തിലും കലാപരമായ ഒരു പൂർണ്ണിമ കാണാം. വിജ്ഞാനപുനരുദ്ധാരണകാലത്തെ മഹാ ചിത്രകാരന്മാർ, വിശിഷ്യ ഇത്താല്യരും ഇസ്പാന്യക്കാരും, തങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾ വഴിയായി നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റേയും ശിഷ്യന്മാരുടേയും സമകാലികന്മാരായ മറുള്ളവരുടേയും സ്വഭാവങ്ങൾ വിലേഖനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ആ സ്വഭാവങ്ങളൊക്കെത്തന്നെയാണു് പീഡാനുഭവാഭിനയം കാണുമ്പോൾ നമുക്കു ഗോചരീഭവിക്കുന്നതു്. ഏതെങ്കിലുമൊരു പാത്രം രംഗത്തുവന്നാൽ അതു് ഇന്നയാളാണെന്നു് ആരും നിങ്ങൾക്കു് പറഞ്ഞുതരേണ്ട. ടിഷ്യന്റെയോ (Titian) റാഫേലിന്റെയോ (Raphael) ചിത്രങ്ങളിൽ നിങ്ങളവരെ മുൻപു കണ്ടിട്ടുണ്ടാവും.

നാടകം കഴിഞ്ഞു് എന്താണെ തനിക്കുണ്ടായ അനുഭവമെന്നു് ഒരാൾ തന്നോടുതന്നെ മനസാ ചോദിക്കുന്നപക്ഷം ഒരു ചിത്രത്തെയോ, പ്രസംഗത്തെയോ, ധ്യാനത്തെയോകാൾ സജീവമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെ ഈ നാടകം പ്രേക്ഷകഹൃദയത്തിന്നനുഭൂതമാക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സമാധാനവും അയാൾക്കു് ക്ഷണേന തോന്നുന്നതാണു്. എത്രയെത്ര ഘട്ടങ്ങളിലാണു് നാം കരഞ്ഞുപോവുക! പീഡകളനുഭവിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി എത്രയെത്ര ദീർഘനിശ്വാസങ്ങളും അടക്കിപ്പിടിച്ച രോദനങ്ങളുമാണു് കാണികളിൽനിന്നുൽഗമിക്കുക! മുരുക്കിപ്പുറത്താൽ നാടകദർശനം കഴിഞ്ഞു് ലേശമെങ്കിലും ഒരിളക്കംതട്ടാതെ, മാനസാന്തരം ഭവിക്കാതെ, ഏതു ശിലാഹൃദയനും ഒബർ അമർഗോവിൽനിന്നു മടങ്ങുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

മുന്നൂറു വത്സരങ്ങളായിട്ടും ശപഥപാലനവ്രതത്തിനു ഭംഗം വരുത്താതെ സഭയേയും സമുദായത്തെയും സേവിച്ചു ജീവിച്ചുപോരുന്ന ഈ കലാകുശലന്മാക്കു്— ഭക്താഗ്രണികളായ ഒബർ അമർഗോ നിവാസികൾക്കു— സർവ മംഗളങ്ങളും ഭവിക്കട്ടെ!

Printed and Published for the Proprietor by P. K. Joseph at the St. Joseph's Press, Mannanam, 1937.